

การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

นางสาวนิรมล บางพระ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวาทวิทยา ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 252547

ISBN 974-53-1368-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMMUNICATION OF FOUNDATION FOR WOMEN ON VIOLENCE AGAINST WOMEN

(B.E.2527-2547)

Miss Niramon Bangphra

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Arts in Speech Communication

Department of Speech Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic year 2004

ISBN 974-53-1368-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรี
พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

โดย

นางสาวนิรมล บางพระ

สาขาวิชา

วาทวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. พีระ จิร โสภณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ
(รองศาสตราจารย์ ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช)

..... กรรมการ
(อุษา เลิศศรีสันต์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวนิรมล บางพระ : การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรี พ.ศ.
2527-พ.ศ.2547. (COMMUNICATION OF FOUNDATION FOR WOMEN ON VIOLENCE
AGAINST WOMEN (B.E.2527-2547)) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ อวยพร พานิช, จำนวน
204 หน้า.
ISBN 974-53-1368-8.

การวิจัยเรื่องการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรี พ.ศ.2527-
พ.ศ.2547 เป็นการศึกษาที่ใช้วิจัยแบบสหวิธีการ(Multiple Methodology) ด้วยการศึกษจากเอกสาร
(Documentary Research) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth
Interview) ในส่วนของการศึกษจากเอกสาร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของมูลนิธิ
ผู้หญิงต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว อันได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์, สื่ออิเล็กทรอนิกส์, สื่อวีดิทัศน์,
ข่าวที่นำเสนอโดยสื่อมวลชนเรื่องความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงและแฟ้มประวัติการเข้ารับบริการของ
สตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว ในส่วนการศึกษาของแบบสอบถามได้สอบถามสมาชิกจดหมายข่าว
ศูนย์ข่าวผู้หญิงจำนวน 100 คน และในส่วนของการศึกษาของการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก คือ การสัมภาษณ์
เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง 5 คนและการสัมภาษณ์สตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าใช้บริการที่มูลนิธิ
ผู้หญิง 10 คน

ผลการวิจัยพบว่าการใช้สื่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหายของสตรีมีการจัดทำขึ้นและมีความ
หลากหลายของสื่อในการใช้งานในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย แต่สื่อที่ดีที่สุดในการสื่อสารระหว่างมูลนิธิผู้หญิง
กับสตรีที่เข้ารับบริการคือ สื่อบุคคล เพราะสื่อบุคคลนั้นเป็นผู้ที่จะเข้าถึงผู้ที่ประสบปัญหาได้เนื่องจากผู้
ประสบปัญหาที่มีความเชื่อใจและสามารถปรึกษาแก้ไขปัญหาร่วมกันได้ สื่อบุคคลที่สำคัญอีกสื่อคือ
อาสาสมัครของมูลนิธิที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างมูลนิธิกับประชาชนในพื้นที่ ในการให้ความรู้และ
ข้อมูลที่ต้องการในสิ่งที่มูลนิธิต้องการสื่อสารให้กับกลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจและบรรลุวัตถุประสงค์ที่มูลนิธิตั้ง
ไว้ จากการดำเนินการกว่า 20 ปี ที่ผ่านมาของมูลนิธิผู้หญิงพบว่าการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการสื่อสาร
กับสตรีที่ประสบปัญหาครอบครัวทำให้ทั้งความรู้ควบคู่กับการณรงค์เพื่อเรียกร้องสิทธิให้กับสตรีประกอบ
กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ยอมรับในเรื่องของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวว่าไม่ใช่ปัญหาส่วนตัว
อีกต่อไปสังคมต้องมีส่วนร่วมในการร่วมดูแลจึงทำให้เนื้อหาของสารและสื่อที่นำเสนอจึงมีการเปลี่ยนแปลงไป
ตามยุคสมัยด้วย

ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....วาทวิทยา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา2547.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4685079328 : MAJOR SPEECH COMMUNICATION

KEY WORD: COMMUNICATION / FOUNDATION FOR WOMEN / VIOLENCE / AGAINST

NIRAMON BANGPHRA : COMMUNICATION OF FOUNDATION FOR WOMEN ON VIOLENCEAGAINST WOMEN (B.E.2527-2547). THESIS ADVISOR : UAYPORN PANITCH , 204 pp. ISBN 974-53-1368-8.

The research of the communication of Foundation for Women in 2527-2547 is a multiple methodology research by studying from documentary research, questionnaire and in-dept interviews. In the documentary study, the researcher have collected all information about the communication of the Foundation for Women such as public medias, electronic medias, video cassette including the news of foundation movement and service files. The study especially focus on abused women from their families.

In the questionnaire study,100 women from Women News Center answer by direct mail, The in-dept interview the researcher has got from 5 officers from Foundation for Women, 10 abused women from the foundation service.

The result from this research show that using the mass medias by means of protecting and solving women’s problem are different in any target groups but the best way of communication between the Foundation for Women and abused women who got service is the personal medias. The personal medias can reach them in detail and make them more comfort to consult each other. Another important, personal medias is the foundation volunteer who have to connect with people in their area. They have to communicate in order to give knowledge and right information of the foundation to the target groups and make them understand and get through foundation.

20 Years past, The Foundation for Women have change to communicated with women who have family’s problem by giving a knowledge and claiming women right campaign at the same time. The changing in society causes everyone to accept the violent problem in families. It isn’t the individual problem anymore but everyone in the society take part to handle and adjust the message for communicated and medias present follow by eras.

Department ~~Speech Communication and Performing Arts~~ Student’s signature.....
Field of study ~~Speech Communication~~.....Advisor’s signature.....
Academic year.....2004..... Co-advisor’s signature.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้เป็นงานที่ผู้วิจัยไม่เคยคาดมาก่อนว่าจะสามารถทำออกมาเป็นรูปเล่มได้ เนื่องจากมีอุปสรรคในหลายอย่าง โดยเฉพาะความคิดของผู้วิจัยเองที่มีความไม่แน่ใจทุกครั้งในสิ่งที่ทำอยู่ว่าทำไปแล้วจะได้อะไร แต่ก็มีกำลังใจจากคนรอบข้างที่คอยให้ว่าอีกนิดเดียวจะทำได้ และเชื่อว่าต้องทำได้ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อวยพร พานิช อย่างสูง ที่คอยให้คำชมแม้งานที่ได้ อาจจะไม่ดีเท่าคำชมที่อาจารย์ให้มา ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ ที่ทำให้สมองที่กลวงมีความรู้ขึ้นแม้จะยังไม่เข้าใจในบางเรื่องอยู่ ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ภาควิชาวาทวิทยาที่ให้อะไรในสิ่งที่หาที่อื่นไม่ได้ เพราะครูไม่ได้ให้แค่ความรู้แต่ให้สามัญสำนึกที่ดีด้วย ขอขอบคุณคุณอุษา เลิศศรีสันต์ , คุณมัทนา เชนมี และเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงที่ได้รับกวบบ่ยครั้งแต่ทุกท่านก็มีเวลาที่จะให้เพื่อการทำวิจัยได้เสมอ หวังว่าวิจัยชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ มูลนิธิผู้หญิงได้บ้างนะค่ะ ที่ลืมไม่ได้คือ พี่ๆสตรีที่ได้สัมภาษณ์กับสิ่งที่ได้รับรู้จากประสบการณ์จริงของพี่ จะนำมาเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในอนาคตต่อไป

ขอขอบพระคุณเจ้าของทุนการศึกษาทั้งในส่วนของการใช้จ่ายและกำลังใจที่มีให้ ขอขอบคุณค่ะ พ่อแม่และพี่ ขอขอบคุณที่ทนความเอาแต่ใจตัวเองและอารมณ์ที่ไม่แน่นอนได้ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาโดยเฉพาะช่วงที่ทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณทั้งหมัดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ให้เป็นของพ่อและแม่

ขอบคุณมากสำหรับกำลังใจและความจริงใจของเพื่อนสวนคูสิตและหวังทุกคน แม้บางคนอาจจะไม่ได้ยื่นเพื่อแสดงความยินดีแล้วแต่เชื่อว่ามองเห็น นู นู๊ เก่ง ฝ้าย โอ หวาน เอ ตูน นัน ฯลฯ ขอขอบคุณที่ทำให้ภูมิใจในตัวเองและมีกำลังใจเพิ่มขึ้นในการเรียนว่าเราต้องทำได้และมีมิตรภาพที่ไม่เคยหายและมีเพื่อนตลอดทุกครั้งเมื่อต้องการกำลังใจ ขอขอบคุณภาควิชาวาทวิทยาที่ทำให้มาเจอเพื่อนที่ไม่คาดคิดว่าจะเจอแล้วทำให้การเรียนมีความสุขและสีสัน นอกจากนี้ยังขอบคุณเสียงหัวเราะ มิตรภาพและอาหารว่างที่มีตลอดเวลาในห้องเรียน ไม่คิดเลยว่าการเรียนโทจะสนุกอย่างนี้ ดีใจที่มีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้นอีก 19 คน

ขอบคุณและขอบใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เพื่อนพิเศษคนหนึ่งที่ได้เข้ามาช่วยให้เรื่องต่างๆ สามารถผ่านไปด้วยดีขอบคุณสำหรับกำลังใจ, ดอกไม้, สติและอาหารเพื่อสมองได้พัฒนาพร้อมกัน น้ำหนักที่เพิ่มขึ้น สุดท้ายขอบคุณความเปลี่ยนแปลงที่มีเข้ามาในการดำเนินชีวิตที่ทำให้รู้ว่าชีวิตนี้มีค่า มีสิ่งที่ต้องเรียนรู้และเราทำได้ถ้าคิดและลงมือทำ

นิรมล บางพระ

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
ปัญหาคำนำวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสื่อและกระบวนการสื่อสาร.....	11
กรอบแนวคิดสตรีนิยมเกี่ยวกับความรุนแรงต่อคู่ของตนและทรศนะ เกี่ยวกับการแพร่ขยายความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย.....	27
กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีศึกษาในการรณรงค์เพื่อ ความเสมอภาคทางเพศขององค์กรสตรี.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
รูปแบบการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเข้าถึงข้อมูล.....	46
วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการนำเสนอข้อมูล.....	47

บทที่	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
ผลการวิจัยเพื่อตอบปัญหานำวิจัย.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	174
อภิปรายผล.....	184
ข้อเสนอแนะ.....	193
รายการอ้างอิง.....	195
ภาคผนวก.....	199
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	204

สารบัญญัตราง

ณ

ตารางที่		หน้า
1	ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้บริการทางโทรศัพท์ทราบบอร์ โทรศัพท์ท่ข้อมูลนิตีผู้หญิงจากสื่อประเภทต่างๆใน ปี พ.ศ.2532.....	57
2	ตารางแสดงจำนวนและข้อมูลของการออกจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547.....	63
3	ตารางแสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลเนื้อหาในจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เกี่ยวกับผู้หญิงในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547.....	66
4	ตารางแสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลเนื้อหาในจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เกี่ยวกับผู้หญิงในต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547.....	67
5	ตารางแสดงตัวอย่างรายชื่อหนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง ที่เกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี.....	69
6	ตารางแสดงรายงานการสัมมนาของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับ ความรุนแรงต่อสตรี.....	77
7	ตารางแสดงความคิดเห็นของมูลนิธิผู้หญิงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน.....	103
8	ตารางแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการบริการของมูลนิธิผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 - พ.ศ.2537.....	110
9	ตารางแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการบริการของมูลนิธิผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 - พ.ศ.2547.....	111
10	ตารางแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิง 100 คน.....	117
11	ตารางแสดงระดับการศึกษา.....	117
12	ตารางแสดงอาชีพ.....	118
13	ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 1. สมาชิกจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงรับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง มาระยะเวลา.....	119
14	ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 2 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าว ผู้หญิงมีความพอใจในระยะเวลาการออกจดหมายของ ศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร.....	120
15	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 2 โดยตอบข้อ 1. พอใจ.....	120
16	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 2 โดยตอบข้อ 2. ไม่พอใจ.....	121

สารบัญญัตราง

ญ

ตารางที่		หน้า
17	ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 3 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าว ผู้หญิงมีความพอใจต่อนื้อหาที่นำเสนอในจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร.....	122
18	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 3 โดยตอบข้อ 1. พอใจ.....	122
19	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 3 โดยตอบข้อ 2. ไม่พอใจ	123
20	ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 4 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าว ผู้หญิงมีความเข้าใจในนื้อหาที่นำเสนอของ จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร.....	124
21	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 4 โดยตอบข้อ 1. เข้าใจ.....	125
22	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 4 โดยตอบข้อ 2. ไม่เข้าใจ	125
23	ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 5 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าว ผู้หญิงได้อ่านจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทุกเรื่องหรือไม่อย่างไร.....	127
24	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 5 โดยตอบข้อ 1. ทุกเรื่อง.....	127
25	ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 5 โดยตอบข้อ 2. บางเรื่อง.....	127
26	ตารางแสดงการตอบคำถามโดยการแสดงความคิดเห็นจากคำถาม ข้อที่ 6 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงต้องการให้จดหมายข่าวศูนย์ข่าว ผู้หญิงเพิ่มเติมนื้อหาใด.....	128
27	ตารางแสดงการตอบคำถามโดยการแสดงความคิดเห็นจากคำถาม ข้อที่ 7 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความคิดเห็นอย่างไรต่อภาพรวม ของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง.....	129
28	ตารางอายุสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง.....	131

สารบัญภาพ

ฉ

ภาพที่		หน้า
1	แผนภูมิแสดงปัญหาละเมิดสิทธิของผู้หญิงที่ขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง.....	6
2	แบบจำลองการโปรโมทเว็บไซต์ของ Thomens.....	14
3	แผนผังแสดงระดับการวิเคราะห์เรื่องการสื่อสาร.....	24
4	วงล้ออำนาจและการควบคุม.....	30
5	ภาพแสดงตัวอย่างจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง.....	62
6	ภาพแสดงตัวอย่างไดอารี่ผู้หญิง.....	70
7	ภาพแสดงตัวอย่างหนังสือ รายชื่อหนังสือ และรายละเอียดของ หนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง.....	72
8	ภาพคู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว.....	79
9	ภาพสื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัด.....	80
10	ตัวอย่างภาพโปสเตอร์.....	81
11	ตัวอย่างแผ่นพับ ใบปลิว และสติ๊กเกอร์.....	82
12	ภาพโปสเตอร์โครงการบ้านพักผู้หญิง.....	83
13	ภาพเว็บไซต์หน้าแรกภาษาไทย.....	85
14	ภาพหน้าแรกเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ.....	86
15	ภาพเว็บไซต์หน้าสมุดเยี่ยมของเว็บไซต์มูลนิธิผู้หญิง.....	87
16	ภาพเว็บไซต์เรื่องแบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศ.....	88
17	ภาพเว็บไซต์เรื่องกองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง.....	89
18	ภาพประกอบการแนะนำมูลนิธิผู้หญิงโดยผ่านการ ใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint.....	93
19	ภาพประกอบการบรรยายเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ของมูลนิธิผู้หญิงโดยผ่านการ ใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint.....	96

บทที่ 1

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

"ผู้หญิงเป็นควาย ผู้ชายเป็นคน" หนึ่งในความรู้สึกที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมของหลายสังคมในโลก รวมถึง สังคมไทยซึ่งเป็นสังคมที่มีพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจแต่แทบไม่น่าเชื่อเลยว่าคำที่กล่าวขึ้นต้นนั้นสามารถกล่าวอ้างกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของไทยในเรื่องของการต่อสู้เพื่อสิทธิอันพึงได้ของสตรีไทยนั้นเกิดขึ้นมาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 4 เริ่มจากหลักฐานในฎีกาที่อ้าแคงจันได้ถวายต่อในหลวงรัชกาลที่ 4 เพื่อขอสิทธิคนเณกเช่นเดียวกับที่ชายมี โดยร้องขอให้ฐานะการเป็นภรรยาได้หมายถึงการตกเป็นสินทรัพย์ของสามีที่สามารถนายทอดภรรยาให้แก่ใครก็ได้ หรือแม้แต่หนังสือแสดงกิจจานุกิจ พิมพ์ออกจำหน่ายในสมัยรัชกาลที่ 4 ก็มีคำกล่าวในเรื่องของสิทธิชายที่พึงมีต่อสตรีว่า "บุรุษชายนั้นเป็นเจ้าของประเวณี หญิงเป็นผู้แต่เพียงปรนนิบัติเท่านั้น คิดดูก็เห็นสม..." (กอบกุล อิงคุทานนท์, 2537)

ความรุนแรงต่อสตรีแสดงถึงความไม่เท่าเทียมกันของความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างชายกับหญิงอันปรากฏในประวัติศาสตร์มาโดยตลอด ซึ่งได้นำไปสู่บุรุษมีอิทธิพลเหนือกว่าสตรีและการเลือกปฏิบัติต่อสตรี ตลอดจนการขัดขวางไม่ให้สตรีก้าวหน้าอย่างเต็มที่ ความรุนแรงต่อสตรีตลอดช่วงชีวิตนั้นส่วนใหญ่สืบเนื่องมาจากแบบแผนทางวัฒนธรรมที่มีแต่อดีตกาล แม้ความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ปรากฏในสังคมไทยสามารถเห็นชัดด้วยตาเปล่าแต่ในเชิงตัวเลขทางสถิติแล้วประเทศไทยยังไม่มีฐานข้อมูลนี้เป็นระบบอย่างชัดเจน ในปัจจุบันรูปแบบของความรุนแรงต่อผู้หญิงมีหลากหลาย ความรุนแรงทางเพศ เช่น การแตะโลมด้วยวาจาและสายตา อนาจาร ลวนลาม คุกคามทางเพศ ข่มขืน การข่มขืนภรรยา (กฎหมายไทยไม่ถือเป็นความผิด) ความรุนแรงในครอบครัว เช่น การทำร้ายทุบตีภรรยา การไม่รับผิดชอบครอบครัว การนอกใจภรรยา การขายลูกสาว การบังคับขู่เข็ญ การด่าทอ คุกคามเหยียดหยาม ทำให้อับอาย เสรี เสียใจ การมีนิตติ้งไม่พูดด้วยการปิดกั้นทางสังคม การตั้งครรภ์จากเพศสัมพันธ์ที่ไม่รับผิดชอบของฝ่ายชาย การติดเชื้อเอชไอวี การนำเสนองานผู้หญิงในสื่อลามกรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งนำเสนอในทางเพศในการโฆษณาสินค้า การล่อลวงบังคับค้าประเวณี การลวงมาค้าแรงงาน ฯลฯ

จากข้อมูลข้างต้นพบว่าความรุนแรงที่เกิดกับผู้หญิงนั้นมีมากมาย รวมไปถึงสาเหตุที่บางคนอาจมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปอย่างเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก็ทำให้เป็นสาเหตุของความรุนแรงได้ พ.ญ. พรรณพิมล หล่อตระกูล ได้กล่าวในงานรณรงค์ Less Drinking Less

Violence หรือ เลิกเห่า : ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก โดยมูลนิธิเพื่อนหญิง ร่วมกับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) รมรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก สังกมไทยก่อนข้างจะมีต้นทุนในเรื่องของการรณรงค์ลด ละ เลิก เห่า อยู่แล้ว แต่พอมาถึงประเด็น เรื่องการลดเห่าเพื่อลดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กนั้น ข้างคุณจะเป็นเรื่องยาก และต้องระดมสรรพกำลังในการรณรงค์สร้างความเข้าใจให้แก่สังคมอย่างมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะเรื่องของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กนั้น เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องทับซ้อนกับเรื่องของค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติ ในเรื่องของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในหน่วยย่อยที่สุดของสังคม คือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความสัมพันธ์ในครอบครัว เรื่องของสามีทรมานภรรยาจึงมักถูกมองจากสังคมว่าเป็นเรื่องในบ้านของ “คนอื่น” เป็นเรื่องของลึนกับพิน และที่สำคัญมักถูกมองว่า การที่สามีหรือพ่อจะใช้กำลังกับภรรยาหรือลูกๆ ข้างก็ไม่เห็นเป็นไร เพราะเป็นสิทธิของชายคนนั้นในฐานะหัวหน้าครอบครัว หรือไม่ก็มองว่าการตีเป็นของ คู่กันกับความเป็นชายชาติ หากตีแล้วเมาลงไม้ลงมือกับลูกเมียก็เป็นเรื่องชั่วครั้งชั่วคราว บ้านไหนๆ เขาก็เป็นกัน วัฒนธรรมแห่งความชาชินนี้เองที่ทำให้ความรุนแรงในครอบครัวกลายเป็นปัญหาที่ลงรากลึกและบั่นทอนสุขภาวะของสังคมไทย ยิ่งเมื่อความชาชินและการมองไม่เห็นปัญหาของ “คนอื่น” บวกเข้ากับ โครงสร้างของสังคมที่ยอมรับในค่านิยมแบบชายเป็นใหญ่ด้วยแล้ว เรื่องของการตีเห่าและความรุนแรงในครอบครัว ก็ยังเป็นปัญหาที่สาหัสกันชั้นเดียวไม่มีวันจบ

รายงานที่เกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศที่เกิดกับผู้หญิงของสภาสังคมสงเคราะห์ผลการดำเนินงานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้ให้การช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงแล้วกว่า 3,000 ราย ส่วนใหญ่เป็นการถูกทำร้ายร่างกาย ถูกทุบตี ประมาณ 60% ที่เหลือถูกล่วงละเมิดทางเพศ (หนังสือพิมพ์สยามรัฐ , 2547) รวมไปถึงการรายงานเรื่องความรุนแรงทางสังคมมีแนวโน้มสูงขึ้นในแต่ละปีองค์การอนามัยโลกรายงานว่า ประชากรตกเป็นเหยื่อความรุนแรงเกือบ 2 ล้านคน เสียชีวิต 520,000 คน หรือพบได้แสนละประมาณ 9 คน โดยความรุนแรงนี้เป็นสาเหตุการตายหลักของประชาชนวัยแรงงาน อายุ 15-44 ปี และเหยื่อความรุนแรงที่เสียชีวิต 7% เป็นเพศหญิง โดยเฉพาะความรุนแรงในกลุ่มประเทศตะวันออกเฉียงใต้ พบเกิดขึ้นในกลุ่มผู้หญิงมากกว่าชายถึง 4 เท่าตัว ผลกระทบความรุนแรงนำมาซึ่งปัญหาสุขภาพจิตและสุขภาพจิตต้องสูญเสียการใช้จ่ายเพื่อการนี้ประมาณ 40,000 ล้านบาท สถานการณ์ความรุนแรงในไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคดีทางเพศถูกข่มขืนกระทำชำเราแจ้งความเพิ่มจาก 4,037 คดี จากปี 2543 เป็น 4,300 คดี ในปี 2545 เฉลี่ยวันละ 12 คน โดยเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ถูกข่มขืนและล่วงละเมิดทางเพศ เฉลี่ยวันละ 2 คน และจากการสำรวจข้อมูลผู้ใช้บริการในโรงพยาบาล 21 แห่ง จากสำนักกระบาดวิทยาในปี 2544 พบผู้หญิงถูกทำร้ายบาดเจ็บ 1,243 คน เฉลี่ยสัปดาห์ละ 1 คนต่อแห่ง เสียชีวิต 61 คน เฉลี่ยปีละ 3 คนต่อแห่ง โดยบ้านเป็นสถานที่เกิดเหตุสูงสุด 71% ส่วนอีก 44% ถูกสามีหรือคนรักทำร้าย "ความรุนแรงทางเพศที่

เกิดขึ้นกับผู้หญิงไทย คือ ความรุนแรงทางเพศ 31% คือการข่มขืนแล้วฆ่า 19% การรุมโทรมแล้วฆ่า โดยมีเหยื่อเป็นเด็กหญิงอายุไม่ถึง 15 ปี มากถึง 40% ทั้งยังมีปัญหาการใช้แรงงานเด็กหญิง ที่ได้ค่าแรงต่ำกว่าเด็กชาย และยังบังคับใช้ค่าบริเวณนี้ นอกจากนี้ความรุนแรงในครอบครัวยังส่งผลให้เด็กมีความรุนแรงทางเพศ 37% ตามด้วยการค้าหญิง 22%" (หนังสือพิมพ์ข่าวสด , 2547)

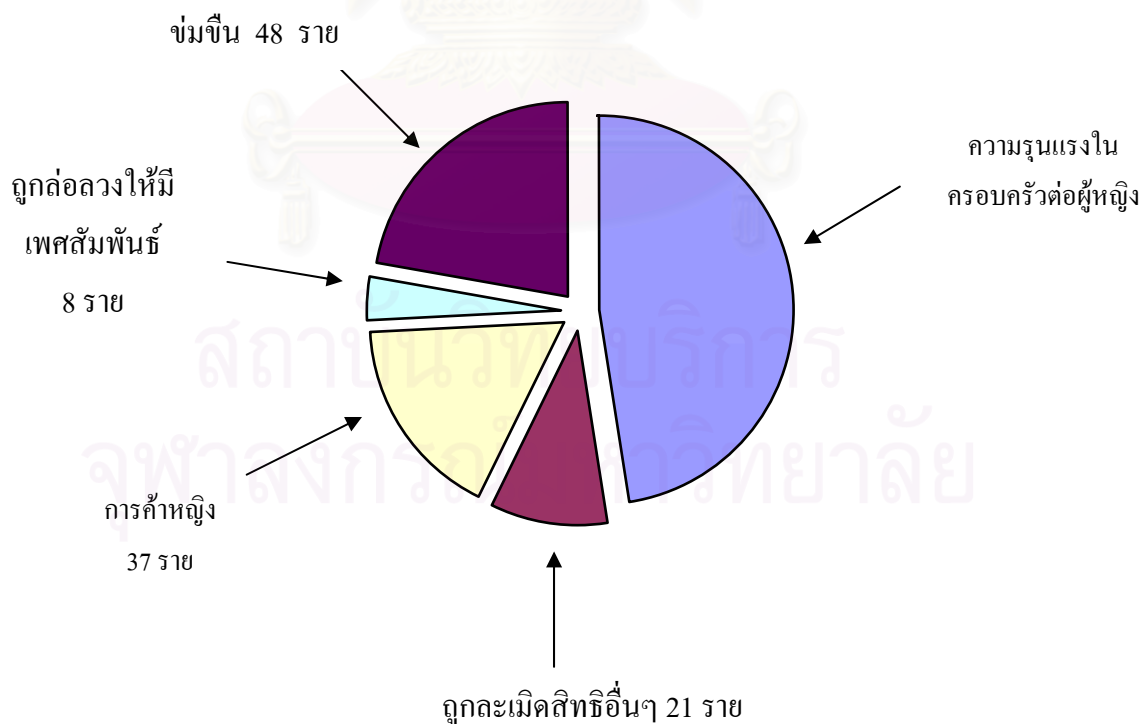
จากความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงมากมายหลายสาเหตุซึ่งนอกจากจะเกิดความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจต่อผู้หญิงแล้วยังส่งผลกระทบต่อในเรื่องของการดำเนินชีวิตของผู้หญิงในด้านอื่นๆ อีก เช่น จากงานวิจัยเรื่อง "ความรุนแรงในชีวิตของผู้หญิงในสังคมไทย ปัญหาและผลกระทบ" พบว่าความรุนแรงทางกายส่งผลต่อการทำงานของหญิง ทำให้สูญเสียสมรรถภาพการทำงานหรือต้องขาดงานเพราะได้รับบาดเจ็บ หรือแม้แต่การคิดฆ่าตัวตายและยังส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจต่อบุคคลอื่นที่อยู่ในครอบครัวอย่างลูกเพราะลูกเคยเห็นและรับรู้การกระทำรุนแรงที่เกิดขึ้น (กฤตยา อาชวนิจกุล , 2543) จะเห็นได้ว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีมีผลกระทบต่อสุขภาพของสตรีที่ถูกทำร้าย นอกจากนี้ยังมีผลกระทบทางอ้อมถึงสถาบันครอบครัวและเศรษฐกิจของประเทศ โดยทำให้ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวนั้นถูกบั่นทอนลงและส่งผลต่อหน้าที่การงานที่จะต้องกระทบเตือนจากคุณภาพของงานที่ลดลงด้วย ดังนั้นปัญหาเรื่องความรุนแรงไม่ใช่เรื่องเฉพาะของคนในครอบครัวหรือของประชาชนเท่านั้นแต่ยังเป็นปัญหาสำคัญของสังคม โดยส่วนใหญ่ของปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ประชาชนเพิ่มจำนวนมากขึ้น ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวและปัญหาสังคมต่างๆนำมาซึ่งความขัดแย้งของครอบครัวในที่สุด

ปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาที่กระทบในเรื่องของหลักสิทธิมนุษยชนในแนวคิดของสตรีนิยมที่มีการศึกษาความเชื่อจากรากฐานทางสังคมที่ว่าผู้ชายเป็นใหญ่เป็นผู้นำครอบครัว ส่วนผู้หญิงจะเป็นเพศที่ถูกกดขี่เอารัดเอาเปรียบจากฝ่ายชาย จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ปัจจุบันปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่สำคัญและยังเพิ่มขึ้นเรื่อย ซึ่งขัดกับการรณรงค์และเรียกร้องสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกันของคนทุกเพศแต่ตามหลักของความเป็นจริงหรือทางการปฏิบัตินั้นก็ยังคงอยู่ในทิศทางที่ตรงข้ามกันอยู่เช่นเคยเหมือนกับในสมัยอดีต เพราะภาพเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีก็ยังคงเห็นกันอยู่แทบทุกวันตามหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆเป็นประจำ ซึ่งมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเรื่อยๆ จากงานวิจัยเรื่อง "มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองและป้องกันหญิงที่ถูกสามีทำร้าย : ศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ" (สุวรรณ จารุทัศนีย์ , 2544) ได้กล่าวถึงเรื่องสิทธิสตรีว่า แม้ประเทศไทยจะมีบทบัญญัติมาตรา 53 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติรองรับให้ความคุ้มครองในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวไว้อย่างชัดเจน แต่จากการศึกษาพบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนจากรัฐเพื่อช่วยแก้ไข

ปัญหาเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่ออกมาเพื่อการยอมรับอย่างจริงจังทั้งในด้านการให้ความคุ้มครองสิทธิของหญิงภริยาในฐานะผู้เสียหาย และในด้านการป้องกันยับยั้งมิให้สามีหวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ

สถิติของมูลนิธิเพื่อนหญิงปี พ.ศ. 2540 ได้ให้ความช่วยเหลือสตรีที่ถูกทารุณกรรม 1,051 ราย สตรีที่ถูกทำร้ายร่างกายต้องการพึ่งพ่อกันได้ขอให้สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ช่วยเหลือทางกฎหมายปี พ.ศ. 2540 พบว่าสตรีที่ขอความช่วยเหลืออยู่ในกลุ่มอายุ 20-35 ปี มากกว่ากลุ่มอายุอื่น และมีอาชีพเป็นลูกจ้างมากกว่าข้าราชการ สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากความไม่รับผิดชอบต่อครอบครัวของสามี เช่น ดื่มสุรา เที่ยวเตร่ มีหญิงอื่น บางรายหลอกหญิงอื่นมาเป็นคู่สมรสและบังคับให้ภรรยาจดทะเบียนหย่า เป็นการทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ เมื่อฝ่ายหญิงไม่ยอมก็มีปากเสียงจนถึงขั้นทำร้ายร่างกายกัน บางรายจดทะเบียนสมรสซ้อนกับหญิงอื่นแล้วทอดทิ้งครอบครัวไป ปัญหาการละเมิดสิทธิของผู้หญิงที่ขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิงมีจำนวน 217 ราย ในปี พ.ศ.2544 สามารถแยกในส่วนของปัญหาความรุนแรงในครอบครัว 103 ราย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 : แผนภูมิแสดงปัญหาละเมิดสิทธิของผู้หญิงที่ขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง

ที่มา : จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง (2545)

ปัจจุบันมาตรการในทางกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายบุคคลนั้นสามารถใช้ได้ผลก็แต่เฉพาะกรณีที่มีการทำร้ายร่างกายกันในระหว่างบุคคลอื่น โดยไม่สามารถนำมาใช้อย่างได้ผลกับกรณีที่ถูกสามีทำร้าย เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐมักจะไม่เข้าไปแทรกแซงโดยมีทัศนคติว่าเป็นเรื่องของผิวเมียตีกัน ธรรมดาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในสังคมไม่สำคัญอะไร ซึ่งเมื่อทั้งคู่ปรับความเข้าใจกันแล้วเรื่องก็จะยุติลงกลับเข้าสู่ภาวะปกติไปใช้ชีวิตร่วมกันเหมือนเดิม เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมักเปรียบเทียบปรับหรือแค่กล่าวตักเตือนผู้กระทำเท่านั้น โดยมีได้คำนึงถึงการเยียวยาแก้ไขตัวผู้กระทำเพื่อป้องกันการทำร้ายซ้ำ (สุวรรณ จารุทัศน์ย์, 2544) และเนื่องมาจากการจัดการจากรัฐยังไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาและการเข้าช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงจากคู่ของตนนั้นยังดีเท่าที่ควร ผู้หญิงที่ประสบปัญหาส่วนใหญ่จึงไม่สามารถที่จะหาที่พึ่งหรือที่ปรึกษาในการช่วยแก้ปัญหาเรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นได้ จึงทำให้มีองค์กรในภาคเอกชนหลายองค์กรที่เข้ามาช่วยเหลือในการร่วมแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง และสตรีที่ได้รับความรุนแรงส่วนหนึ่งเข้ารับคำปรึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง

มูลนิธิผู้หญิง FOUNDATION FOR WOMEN (FFW) ซึ่งเป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือสตรีและเด็กที่ได้รับความรุนแรงหรือปัญหาต่างที่เกิดขึ้นโดยไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหาคด้วยตนเองได้และต้องการที่พึ่งเพื่อการเตรียมความพร้อมในการแก้ปัญหาและกลับเข้าสู่สังคมและสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ โดยการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิงนั้นเริ่มต้นเมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2527 โครงการเล็กๆ สำหรับผู้หญิงได้ถือกำเนิดขึ้นโดยมีชื่อว่า "ศูนย์ข่าวผู้หญิง" ซึ่งให้ข้อมูลแก่ผู้หญิงที่ต้องการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ เพื่อป้องกันมิให้ผู้หญิงต้องถูกล่อลวงสู่การค้าประเวณี นอกจากนี้ ยังผลิตสื่อการศึกษาสำหรับผู้หญิงในสาขาอาชีพต่างๆ ในปี พ.ศ.2528 ได้จัดทำโครงการบ้านพักผู้หญิงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาถูกสามีทุบตี รณรงค์เผยแพร่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว มูลนิธิผู้หญิงได้ขออนุญาตจดทะเบียนเป็นมูลนิธิตามเลขทะเบียนลำดับที่ 3329 เมื่อปลายปี พ.ศ. 2530 และยังคงดำเนินงานขององค์กรมาจนถึงปัจจุบันในปี พ.ศ.2547 รวมแล้วมีระยะเวลาการดำเนินงานนานถึง 20 ปี

มูลนิธิผู้หญิงได้มีการให้บริการ โดยการดำเนินให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทางเพศ ถูกข่มขืน ลวนลาม ถูกล่อลวง บริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมาย และสังคมสงเคราะห์ ช่วยจัดหาที่พักพิงชั่วคราวการรักษาพยาบาล ประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ สำหรับผู้หญิงที่ต้องการเดินทางไปต่างประเทศ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้หญิงนอกจากนี้ยังมีโครงการช่วยเหลือเด็กและหญิงต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ที่ถูกเอาเปรียบและถูกกระทำความรุนแรงใน

รูปแบบต่าง ๆ ให้ได้รับการคุ้มครองตามหลักสิทธิมนุษยชน รวมไปถึงการเป็นองค์กรในการจัดอบรมอาสาสมัครเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กในชุมชนทั้งชาวไทย และเยาวชนชาวเขาที่ประสบปัญหาความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัว โดยการประสานงานและขอความสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันรณรงค์เผยแพร่สร้างจิตสำนึกของคนในชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและเด็ก นอกจากนี้ยังจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงทางเพศ แก่กลุ่มผู้หญิงและเยาวชนตามความต้องการในแต่ละท้องถิ่น

นอกจากการทำงานในการเข้าไปให้ความช่วยเหลือสตรีในเบื้องต้นหลังจากที่ได้รับความรุนแรงแล้วมูลนิธิผู้หญิงได้ประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชนด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิง มีการผลิตสื่อต่าง ๆ เช่น จัดทำจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิง เพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกและผู้สนใจ นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ความรุนแรงต่อผู้หญิง การค้าหญิง สิทธิมนุษยชนของผู้หญิง เพื่อนำมาผลักดันให้เกิดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิง โดยดำเนินงานในด้านการศึกษาวิจัย ติดตามการบังคับใช้ พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี และพระราชบัญญัติการค้าหญิงและเด็ก ผลักดันให้มีกฎหมายสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิง และเด็ก ผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิง ตลอดจนติดตามผลของนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ต่อผู้หญิง

งานศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นกระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ความรู้และการช่วยเหลือสตรีนั้นมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตั้งแต่ยังไม่เผชิญหน้าเพราะอาจจะมีปฏิสัมพันธ์กันตั้งแต่การอ่านสื่อของมูลนิธิหรือการโทรศัพท์เพื่อการศึกษาปัญหาในเบื้องต้นหลังจากประสบเหตุ โดยการวิจัยส่วนหนึ่งคือ การศึกษาเรื่องของสื่อประเภทต่างๆที่ผลิตจากมูลนิธิผู้หญิงในเรื่องของความรุนแรงโดยเฉพาะ และอีกส่วนหนึ่งเป็นการศึกษาวิจัยในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างการให้บริการของบุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงกับสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่เข้ารับการศึกษาจากมูลนิธิผู้หญิง เพราะทั้งสองส่วนทั้งในเรื่องของสื่อและในเรื่องของปฏิสัมพันธ์นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงขั้นต้น จนถึงขั้นการแก้ปัญหาเรื่องความรุนแรงที่เกิดต่อสตรีจนถึงสิ้นสุดความต้องการการช่วยเหลือของสตรีที่ถูกทำร้ายและสามารถกลับไปดำเนินชีวิตประจำวันได้ตามปกติ

การกระทำที่รุนแรงต่อสตรีนั้นนับว่าเป็นจุดหนึ่งของสังคมที่ไม่ควรมองข้ามหรือมองว่าเป็นปัญหาส่วนบุคคลที่จะต้องแก้ปัญหาตนเอง เพราะความเป็นจริงแล้วสตรีที่ได้ขึ้นชื่อว่าเป็นเพศเดียวกับแม่หรือผู้ที่สร้างชีวิตแก่มนุษย์นั้นยังไม่ได้รับความเป็นธรรมตามความเป็นจริงของสังคมที่

มีการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของความเป็นสตรีในความเสมอภาคกลับหาไม่ได้จริงในชีวิตสังคมปัจจุบัน แล้วจะทำให้สตรีที่มีความสำคัญกับสังคมจะสามารถทำหน้าที่ของตนเองเต็มที่ได้อย่างไร ในเมื่อส่วนหนึ่งของชีวิตนั้นได้ประสบปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้อย่างความรุนแรงในครอบครัวที่ถือได้ว่าเป็นภัยที่ใกล้ตัว ข้อมูลที่ได้จากงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแผนการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆที่เกี่ยวกับผู้หญิง ในการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง ทั้งในเรื่องของการให้ความรู้จากเรื่องของสื่อที่ผลิต และยังมีกระบวนการในการทบทวนเนื้อหาของสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงว่า 20 ปีที่ผ่านมาของการผลิตสื่อ นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงและเกิดประเด็นใดบ้างที่น่าสนใจและมีส่วนเกี่ยวข้องเนื่องกับการช่วยในการพัฒนาและส่งเสริมสิทธิสตรีให้เท่าเทียมกับชายในสังคมให้เกิดขึ้น อีกทั้งในส่วนของการทำงานขององค์กรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชนที่เห็นความสำคัญในการร่วมแก้ปัญหาเรื่องความรุนแรงของสตรี เพื่อเพิ่มคุณภาพการดำเนินชีวิตของสตรีในปัจจุบันและอนาคตให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีระหว่าง พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆอันได้แก่
 - 1.1 สื่อสิ่งพิมพ์
 - 1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.3 สื่อวีดิทัศน์
 - 1.4 สื่อบุคคล
 - 1.5 สื่อหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการการสื่อสารของมูลนิธิหญิงกับบริบทสังคม

ปัญหานำวิจัย

มูลนิธิผู้หญิงมีพัฒนาการกระบวนการสื่อสารอย่างไรในการสื่อสารเพื่อให้ความรู้และการช่วยเหลือสตรีประสบปัญหา

ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาและเก็บข้อมูลจากสื่อประเภทต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่เริ่มการผลิตสื่อจนถึงปัจจุบัน พ.ศ.2527-พ.ศ.2547
2. ศึกษาและเก็บข้อมูลจากบุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อ 5 คน
3. ศึกษาและเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์สมาชิกสื่อสิ่งพิมพ์ของมูลนิธิผู้หญิง 100 คน เพื่อการประเมินสื่อจากผู้รับสื่อ
4. ศึกษาและเก็บข้อมูลจากสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่เข้ารับการปรึกษาและรับการช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง 10 คน

นิยามศัพท์

กระบวนการสื่อสาร คือ ขั้นตอนในการติดต่อบอกเล่าเรื่องราวหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างมูลนิธิผู้หญิงกับสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ ทั้งในส่วนของ การผ่านสื่อประเภทต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิ การติดต่อรับคำปรึกษาทางโทรศัพท์ รวมไปถึงการเข้ารับคำปรึกษาที่มูลนิธิผู้หญิงแบบเห็นเผชิญหน้า ทั้งในส่วนของวงจรรายงานและอวัจนภาษาเพื่อให้การช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบกับเหตุการณ์กระทำรุนแรงได้รับความช่วยเหลือจนสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติและบรรลุวัตถุประสงค์ที่มูลนิธิวางแผนไว้

ความเสมอภาคของบุรุษและสตรี คือ สิทธิในการดำเนินชีวิตของทั้งชายและหญิงที่มีความเท่าเทียมกัน ไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติทางเพศ ไม่มีการแบ่งแยกกีดกัน หรือจำกัดใดๆ เพราะเหตุที่เป็นเพศหญิง การที่หญิงจะได้รับสิทธิที่พึงมีเทียบเท่าชาย โดยมีการคำนึงถึงสิทธิมนุษยชนในฐานะหญิงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง และเป็นประชาชนในสังคมเหมือนกัน

ปัญหาของสตรี ในที่นี้จะเน้นที่ การใช้ความรุนแรงใดๆ ที่เป็นภาพสะท้อนทางประวัติศาสตร์อันยาวนานของความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างชายหญิง อันเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างหญิงชาย ซึ่งมีผลหรือมักจะมีผลทำให้เกิดอันตรายหรือความเดือดร้อนทางกายทางเพศ หรือทางจิตใจต่อสตรี รวมไปถึงการขู่ข่มขู่คุกคามว่าจะใช้ความรุนแรง การบีบบังคับหรือทำให้สูญเสียอิสรภาพโดยพลการ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในชีวิตสาธารณะหรือชีวิตส่วนตัวก็ตาม ส่งผลให้ผู้หญิงถูกรอบงำ ถูกเลือกปฏิบัติและถูกกีดขวางความก้าวหน้าในทุกมิติชีวิตของผู้หญิง

ครอบครัว ในที่นี้หมายถึง หญิงและชายที่อยู่ร่วมกันประหนึ่งสามีและภรรยา โดยที่มีความสัมพันธ์ทั้งทางกายและทางใจที่คบหากันในฐานะคู่รัก ทั้งที่มีการสมรสตามกฎหมายและไม่ได้สมรสตามกฎหมายก็ตาม ในงานวิจัยชิ้นนี้หมายถึงฝ่ายชายที่กระทำการรุนแรงต่อฝ่ายหญิงที่กระทำการรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจโดยมีรูปแบบและระดับความรุนแรงที่แตกต่างกัน ตั้งแต่การทะเลาะวิวาทได้เถียง การใช้คำพูดลักษณะต่อเสียดเพื่อการกระทบกระเทือนทางจิตใจ การทำร้ายร่างกายโดยอวัยวะหรืออาวุธไปจนถึงการทำร้ายชีวิต โดยที่ฝ่ายชายมุ่งที่จะควบคุมฝ่ายหญิงให้ทำหรือไม่ทำบางอย่างที่ฝ่ายชายต้องการ โดยมีได้คำนึงถึงสิทธิส่วนตัวของฝ่ายหญิง

กระบวนการให้ความช่วยเหลือ คือ ขั้นตอนการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงในการแก้ไขปัญหาและหาทางออกให้กับสตรีที่ได้รับความรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจ โดยกระบวนการให้ช่วยเหลือเริ่มต้นตั้งแต่การพูดคุยทางโทรศัพท์ การเข้ารับการศึกษาที่สำนักงานของมูลนิธิผู้หญิง ในการให้ความช่วยเหลือในขั้นต้นนั้นเริ่มตั้งแต่การรับฟังปัญหา การให้ข้อมูลและประกอบการตัดสินใจแก้ไขปัญหา ช่วยเหลือในการหาที่พักพิงที่ปลอดภัย รวมถึงสนับสนุนให้เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพื่อลดความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นต่อสตรีที่เข้ารับความช่วยเหลือ โดยการช่วยเหลือนั้นเป็นไปตามความต้องการในการช่วยเหลือของสตรีที่เข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิง

การป้องกันแก้ไขปัญหา คือ การใช้สื่อประเภทต่างๆเป็นตัวแทนของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ความรู้ในเรื่องของความรุนแรงของสตรี ตั้งแต่ความเข้าใจต่อปัญหาและสาเหตุที่นำไปสู่ความรุนแรง เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันสาเหตุแห่งความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์รุนแรงต่อสตรีแล้วจะมีวิธีการดำเนินการจัดการต่อการแก้ไขปัญหาเพื่อยุติความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นให้บรรเทาและเข้าสู่ภาวะปกติในการดำรงชีวิตได้

สื่อให้ความรู้เรื่องความรุนแรง คือ สื่อประเภทต่างๆ ทั้งที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวิดีโอ สื่อบุคคลรวมถึงสื่อมวลชนที่มีการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้เรื่องของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีทั้งในเรื่องของการป้องกันภัยเรื่องความรุนแรง ทางเลือกและทางปฏิบัติเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้นกับผู้หญิง รวมไปถึงการเล่าเรื่องราวของกรณีตัวอย่างจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของผู้ที่เข้ารับความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง โดยที่สื่อให้ความรู้เรื่องความรุนแรงนั้นจะต้องเป็นสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงทั้งสิ้น

มูลนิธิผู้หญิง คือ องค์กรภาคเอกชนซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงผลกำไร(NGO) แต่มีวัตถุประสงค์ที่เป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งดำเนินการพัฒนาสตรี ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงและเด็กที่ประสบปัญหา ตลอดจนรณรงค์ให้สังคมตระหนัก ถึงปัญหาที่ผู้หญิง เผชิญอยู่ในสังคมปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทางเพศในรูปแบบต่างๆ อีกทั้งยังส่งเสริมและสนับสนุน ให้ผู้หญิงได้รับสิทธิเสมอภาค เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ และรณรงค์เผยแพร่เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ ของหญิงชายในสังคม

องค์กรสตรี คือ องค์กรที่รณรงค์ในการใดๆโดยมุ่งเน้นเพื่อสตรีโดยเฉพาะ ได้มีการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันทางสังคม งานด้านสังคมสงเคราะห์และการพัฒนา จนถึงกลุ่มที่เน้นการทำเทียมกันทางเพศ องค์กรสตรีมีจุดมุ่งหมายขององค์กรเพื่อการพัฒนาและยกระดับสถานภาพของสตรีในหลายลักษณะ เช่น ให้คำปรึกษา การฝึกอบรม การให้ความช่วยเหลือจากเหตุการณ์เฉพาะหน้าที่เกิดเหตุร้ายแรงต่อสตรี การผลิตสื่อเพื่อการส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆแก่สตรี การวิจัยเชิงปฏิบัติการ การสร้างเครือข่ายและการรณรงค์ร่วมกัน เพื่อให้จุดมุ่งหมายขององค์กรสตรีได้บรรลุเป้าหมายสูงสุดเพื่อสตรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อประโยชน์เชิงวิชาการ

- 1.1 เพื่อสังเคราะห์องค์ความรู้จากการผลิตสื่อและใช้สื่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงของสังคมขององค์กรพัฒนาเอกชน
- 1.2 เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยประเมิน โครงการ (Project Evaluation Research)

2. เพื่อประโยชน์เชิงพัฒนาสังคม

- 2.1 เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้และการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงขององค์กรสตรี ซึ่งสามารถนำไปเป็นแนวทางและการพัฒนาในการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง
- 2.2 เพื่อส่งเสริมให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน ที่เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดกับสตรีในการวางมาตรการป้องกันและแก้ไขรวมถึงการคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547" มีกรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสื่อและกระบวนการสื่อสาร
2. กรอบแนวคิดสตรีนิยมเกี่ยวกับความรุนแรงต่อคู่ของตนและทรศนะเกี่ยวกับการแพร่ขยายความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย
3. กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีศึกษาในการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคทางเพศขององค์กรสตรี
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับสื่อและกระบวนการสื่อสาร

วัตถุประสงค์หนึ่งของมูลนิธิผู้หญิงนอกจากจะให้คำปรึกษาและการช่วยเหลือสตรีที่ต้องการที่พึ่งพิงในการช่วยแก้ไขปัญหาของสตรีที่ไม่สามารถหาทางออกให้กับตนเองในการแก้ไขปัญหาแล้วยังมีอีกนโยบายหนึ่งที่สำคัญและน่าสนใจของกระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงที่ให้ความรู้ในเรื่องต่างๆเกี่ยวกับผู้หญิงคือ การผลิตสื่อเพื่อการให้ความรู้และเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัวในการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้หญิง ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะส่วนหนึ่งของสื่อที่ผลิตออกมานั้นสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อสตรีได้ สื่อที่มูลนิธิผู้หญิงนำมาใช้ในการให้ความรู้มีมากมายหลายประเภท ในงานวิจัยชิ้นนี้คัดเลือกสื่อคือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อวีดิทัศน์และสื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการใช้รุนแรงต่อสตรีทั้งทางร่างกายและจิตใจจากคู่ของตน

สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่มีลักษณะพิเศษหลายประการทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ยังคงเป็นสื่อที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน เพราะลักษณะพิเศษของสื่อสิ่งพิมพ์มีหลายอย่าง เช่น เป็นสื่อที่มีราคาถูก จะอ่านเมื่อไรก็ได้ สามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานในการอ้างอิง ให้รายละเอียดได้มากกว่าสื่ออื่น เป็นต้น ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์มีมากมายขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน สิ่งพิมพ์ของมูลนิธิผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เรียกว่า สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ (Specialied Publication)

มีมากมายหลายประเภท ได้แก่ รายงานประจำปี (Annual Year Book) หนังสือเล่มเล็ก (Pamphlet) จุลสารหรืออนุสาร (Booklet) เอกสารเย็บเล่ม (Brochuer) ใบปลิวหรือแผ่นปลิว (Leaflet) แผ่นพับ (Folder) โปสเตอร์ (Poster) แคตาล็อก (Cattalog) ซึ่งแต่ละประเภทมีเป้าหมายในการพิมพ์ที่ต่างกันไป จึงทำให้สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจแต่ละประเภทมีการออกแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้จัดทำแต่ละครั้ง (ชนัญชี ภัทธานนท์, 2543)

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2546) กล่าวว่าการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ต้องมีการวางวัตถุประสงค์ของการวางแผนการผลิตสื่อ โดยการวางแผนการผลิตสื่อต้องมีการลำดับรายละเอียดในการกำหนดนโยบาย การวางแผนการเลือกเนื้อหาและการวางแผนในการผลิตดังนี้

1. การกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจส่วนใหญ่เป็นการจัดทำนอกเหนือจากการจัดจำหน่ายและมีวัตถุประสงค์ดังนี้
 - 1.1 เพื่อสร้างสรรค์ภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่องค์กรและสถาบัน
 - 1.2 เพื่อแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กร ไปสู่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
 - 1.3 เพื่อชี้แจงหรือให้ข้อเท็จจริงเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิด
 - 1.4 เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน
 - 1.5 เพื่อให้ข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าและบริการ
 - 1.6 เพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับสินค้าและบริการ
 - 1.7 เพื่อเชิญชวนให้ร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น
2. การวางแผนการเลือกเนื้อหา เพื่อให้เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์มีเค้าโครงเรื่องที่เหมาะสมกับการเผยแพร่และให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์การผลิตที่กำหนดไว้
 - 2.1 วิเคราะห์ประเด็นหรือแก่นของเรื่อง
 - 2.2 วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์
 - 2.3 การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย
 - 2.4 วิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ใช้เผยแพร่
3. การวางแผนเกี่ยวกับกระบวนการผลิต โดยวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานว่าในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ขึ้นมาสักชิ้นหนึ่งนั้น จะมีขั้นตอนอย่างไรบ้าง เช่น การเตรียมต้นฉบับ ออกแบบจัดหน้า ระบบการพิมพ์ การจัดการหลังการพิมพ์ นอกจากนี้ยังต้องรู้กำหนดระยะเวลาตั้งแต่การเริ่มการผลิตจนเสร็จสิ้นการผลิต เพื่อใช้ในการควบคุมให้การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เป็นไปตามกำหนดที่เราจะออกสิ่งพิมพ์นั้น

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นการพัฒนาการสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีการเปลี่ยนแปลงจากยุคเดิมที่มีสื่อมวลชนเป็นสื่อในการเผยแพร่ข่าวสารไปสู่คนจำนวนมากและเป็นที่มาของยุคสังคมสารสนเทศ (Information Society) เป็นการสื่อสารของคนทั้งโลกโดยไม่มีพรมแดน อันหมายถึงว่าเราจะอาศัยอยู่ในส่วนใดของโลกก็ไม่มีอุปสรรคในการสื่อสารและการทำความเข้าใจกัน ณรงค์ สมพงษ์ (2543) กล่าวถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ว่าในปัจจุบันมีหลายประเภทเช่น อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีสื่อผสม การประชุมทางไกล สารสนเทศภูมิศาสตร์ และฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น เป็นต้น

การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงโดยการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ คือ การสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) ชมพูนุท บุรณะสัมฤทธิ์ (2544) กล่าวว่าปัจจุบันเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้นำไปใช้เพื่อการศึกษา การวิจัย กลายเป็นเครือข่ายมวลชนที่มีจำนวนผู้ใช้ทั่วโลก ส่งผลให้อินเทอร์เน็ตกลายเป็นเครื่องมือสื่อสารยุคใหม่ของผู้ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นเครือข่ายครอบคลุมไปทั่วโลก โดยอาจกล่าวได้ว่าอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายแห่งยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่เชื่อมโลกเข้าเป็นหนึ่งเดียวกัน และมูลนิธิผู้หญิงก็ได้นำสื่ออินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสื่อสารโดยการเปิดเป็นเว็บไซต์ที่ใช้ชื่อว่า www.womenthai.org และการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการนำเสนอและแนะนำโครงการของมูลนิธิผู้หญิงโดยใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint

ปิยะวรรณ หอมถวิล (2541) กล่าวถึงเรื่องรายละเอียดที่แสดงปรากฏบนเว็บไซต์ว่า ในการจัดทำหน้าของเว็บไซต์เกี่ยวข้องกับรายละเอียดในการให้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ชื่อการติดต่อ จะต้องมียี่ห้อ ตำแหน่ง และพื้นที่เฉพาะการติดต่อบุคคลด้วยเบอร์โทรศัพท์และอีเมลแอดเดรส นอกจากนี้ยังมีประวัติบุคคลของผู้ติดต่อเพื่อให้เข้าใจในภูมิหลังของบุคคลเหล่านั้น
2. Press release จะต้องมียี่ห้อเรื่อง รวมถึงหัวข้อเรื่องซึ่งเรียงตามวันหรือหัวข้อและจะต้องมีการลิงก์กันระหว่างที่กั้นนั้นๆด้วย
3. ข่าว
4. รายละเอียดของผลิตภัณฑ์ เช่น ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ การอัปเดต recall ประวัติของผลิตภัณฑ์ ใบรับรองผลิตภัณฑ์ review วิเคราะห์คู่แข่ง white paper กราฟตามตาราง audio & video clips รูปภาพ

5. ข่าวของบริษัท เช่น การเช่า การส่งเสริมการขาย การปลดพนักงาน ข่าวด้านการเงิน รายงานประจำปี รายงานสถานการณ์เงินในไตรมาศ การคาดการณ์และการอัปเดตข้อมูลและประวัติบริษัท

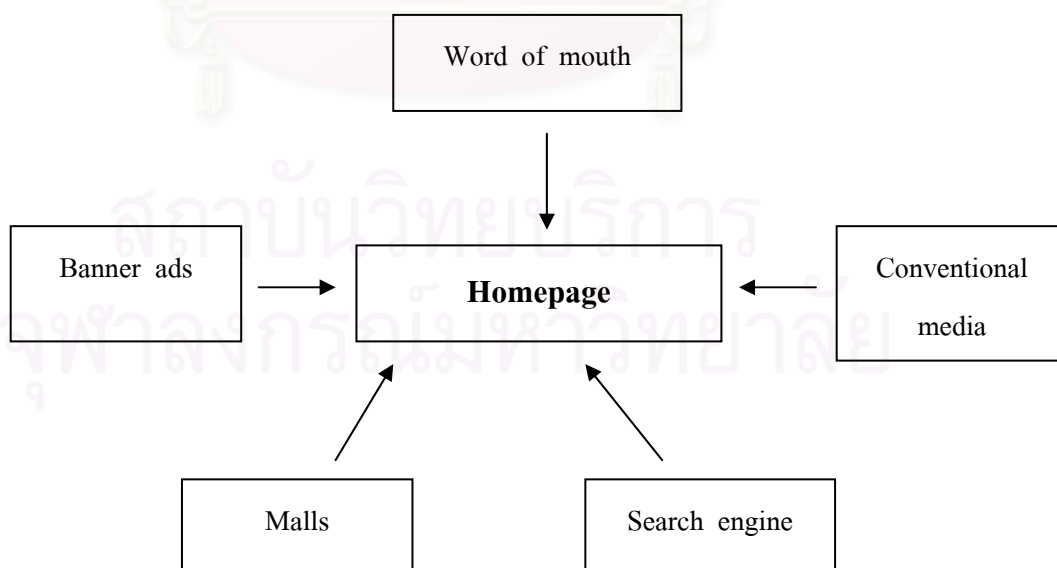
6. ภูมิหลังบริษัท เป็นข้อความจากประธาน ประวัติของผู้บริหารและรายละเอียดของการติดต่อและรูปถ่าย

7. ราคาหุ้น มีการอัปเดตทุก 15 นาที

การนำเสนอในการเข้าร่วมทางอีเมลที่เป็นส่วนตัวซึ่ง list จะช่วยให้เข้าใจลูกค้ามากขึ้น และสามารถส่งข้อมูลอัปเดตเกี่ยวกับ Press release & newsletters ให้กับลูกค้าได้

การโปรโมท Web site การที่จะทำให้มีผู้รู้จักเว็บไซต์และดึงดูดเพื่อมาเข้าชม ผู้จัดทำจะต้องทำการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทราบว่าเรามีเว็บไซต์อยู่บนอินเทอร์เน็ตเพื่อดึงความสนใจให้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ที่สร้างสรรค์ขึ้นเนื่องจากปัจจุบันเว็บไซต์มีจำนวนมากมายมหาศาลอยู่บนอินเทอร์เน็ต ดังนั้นการที่จะดึงดูดความสนใจจะต้องมีการวางแผนตามแบบจำลองต่อไปนี้ (ปิยวรรณ หอมถวิล, 2541)

ภาพที่ 2 : แบบจำลองการโปรโมทเว็บไซต์ของ Thomens

ที่มา : ปิยวรรณ หอมถวิล (2541)

จากการวิจัยของ IntelliQuest Survey (อ้างอิงในปีวรรณ หอมถวิล , 2541) พบว่ามีขั้นตอน 8 วิธีในการให้ผู้เยี่ยมชมเว็บไซต์กลับมาเยี่ยมชมโฮมเพจอีกครั้ง ดังต่อไปนี้

1. Very entertaining (56%) ต้องให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมเว็บไซต์ได้ดี
2. Attention grabbing (54%) มีความน่าสนใจและเด่นสะดุดตา
3. Extremely useful content (53%) เนื้อหาสามารถให้ประโยชน์สูงสุด
4. Information tailored to a user's needs (45%) สามารถให้ข้อมูลตรงกับความต้องการของลูกค้า
5. Thought provoking (39%) สามารถกระตุ้นความคิดหรือความต้องการที่จะซื้อสินค้า
6. Visually appealing (39%) มีความน่าดึงดูดใจ
7. Imaginative (38%) เมื่อเยี่ยมชมเว็บไซต์แล้วสามารถจินตนาการได้
8. Highly interactive (36%) สามารถติดต่อกันได้ตลอดเวลา

โปรแกรม **Microsoft PowerPoint** สื่อชนิดนี้เป็นการนำเสนอหรือที่เรียกว่าการพรีเซนต์ในรูปแบบใหม่โดยผ่านการใช้คอมพิวเตอร์สามารถที่จะนำเสนอได้ทั้งภาพ เสียง และตัวอักษรการทำงานของโปรแกรมนี้นี้คล้ายกับการเปลี่ยนภาพของสไลด์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้รับสารได้สูงสุดอีกทั้งยังประกอบการบรรยายของผู้นำเสนอด้วย

การทำงานของโปรแกรม **Microsoft PowerPoint** ส่วนใหญ่เมื่อผู้สร้างงานจากโปรแกรมแล้วจะเก็บไฟล์ไว้ในโน้ตบุ๊กและต่อกับเครื่อง Projector ที่สามารถนำสัญญาณคอมพิวเตอร์ออกฉายได้ เสียค่าใช้จ่ายน้อยไม่ยุ่งยากมากนัก นอกจากนี้ยังสามารถใช้เอฟเฟ็กต์ต่างๆของโปรแกรมได้อย่างหลากหลาย และยังมีคุณสมบัติอื่น ๆ อีกดังนี้ (พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์ , 2543)

1. สร้างงานพรีเซนต์ได้ง่ายและรวดเร็ว
2. แก้ไขเปลี่ยนแปลงงานพรีเซนต์ได้สะดวก
3. งานพรีเซนต์มีความสวยงาม
4. ความสวยงามและเอฟเฟ็กต์ต่างๆ ดึงดูดผู้ชมได้มากกว่าการพรีเซนต์รูปแบบเดิมๆ

สื่อวีดิทัศน์ มีชื่อเรียกหลายอย่าง เช่น เทปโทรทัศน์ และภาพทัศน์ ก็มีลักษณะที่เป็นภาพและเสียงเช่นเดียวกับสื่อวิทยุโทรทัศน์ แต่วีดิทัศน์มีข้อดีที่สามารถบันทึกภาพยนตร์ได้ และมีอุปกรณ์การใช้งานที่ไม่ยุ่งยาก และสามารถเช่าหรือซื้อได้ด้วยราคาที่ย่อมเยา สามารถชมวีดิทัศน์ภายในบ้านโดยไม่จำเป็นต้องออกไปชมนอกบ้านตามโรงภาพยนตร์ มุนิธิผู้หญิงได้นำสื่อวีดิทัศน์

มาใช้ในการสื่อสารเพื่อให้ความรู้เรื่องของการกระทำรุนแรงต่อสตรีแก่ผู้ที่สนใจ สื่อวีดิทัศน์มีความสำคัญมากในการนำไปใช้ในการสื่อความหมายที่ต้องใช้การแสดงเคลื่อนไหว กระตุ้นและสร้างความสนใจ กระตุ้นเร้าให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดไปในทิศทางที่ต้องการ ประโยชน์ของการใช้สื่อวีดิทัศน์ คือ (ณรงค์ สมพงษ์ , 2543)

1. เพื่อประโยชน์ในการประกอบการสอน ในการฝึกอบรม ประชุมสัมมนาโดยการถ่ายทำเป็นภาพยนตร์
2. เพื่อประโยชน์ในการเสนอปัญหา หรือกระตุ้นความคิด ความรู้สึก ของกลุ่มเป้าหมาย ให้มีความสนใจและตระหนักต่อปัญหาบางอย่างเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป
3. เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนประเภทวิทยุโทรทัศน์ วิธีนี้จะช่วยแพร่ภาพไปได้ไกล สุ่มวลชนจำนวนมาก
4. เพื่อประโยชน์ในลักษณะของรถหน่วยเคลื่อนที่ โดยการเคลื่อนย้ายไปตามท้องถิ่นต่างๆ เพื่อประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจกับชาวบ้าน ซึ่งอยู่ห่างไกลออกไป

สำหรับการใช้วีดิทัศน์เพื่อประโยชน์เป้าหมายอื่นสามารถใช้ได้หลายรูปแบบคือ ใช้ประกอบการบรรยาย ใช้ในการสื่อสารกลุ่มย่อย ช่วยในการตัดสินใจ และน่าจะใช้ในการสร้างความร่วมมือในชุมชน ส่วนขอบเขตของเนื้อหาวีดิทัศน์นั้นจะอยู่ในเรื่องของการให้การศึกษา เศรษฐกิจ สังคม-วัฒนธรรม และสื่อมวลชน แต่ในเรื่องการปกครองซึ่งยังคงมีการใช้อยู่ในปัจจุบัน ในอนาคตก็ไม่แน่ว่าจะมีการขยายตัว

การวัดประสิทธิภาพในเรื่องการวิเคราะห์สื่อวีดิทัศน์นั้นยังไม่สามารถอธิบายอะไรได้ หากต้องการจะวัดประสิทธิภาพจำเป็นต้องลงลึกไปถึงในเรื่องของการวิเคราะห์ "วิธีการนำเสนอ" และสิ่งที่ต้องประมวลผลในเรื่องของสื่อวีดิทัศน์คือ (กาญจนา แก้วเทพและคณะ , 2542)

1. เรื่องภาษา ถึงแม้จะใช้ภาษาพื้นเมือง แต่การพูดนั้นไม่รู้เรื่อง ภาษาที่ใช้ยากเกินไป
2. วิธีการตัดต่อภาพเร็วเกินไป ดูไม่ทัน

3. ภาพที่ใช้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เนื้อหาบรรยายความยากจนว่าอีสานอดอยาก แต่ตัวควายในภาพอ้วนเกินไป
4. ปัญหาทางเทคนิค เช่น ภาพไม่ชัด บางตอนไม่มีคำบรรยาย

สื่อบุคคล เป็นสื่อที่น่าสนใจของการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิง เช่น การสื่อสารจากผู้ที่เคยเข้ารับบริการจากมูลนิธิได้บอกต่อผู้ที่ประสบปัญหาเช่นกันในการเข้าขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิหรือการจัดสัมมนาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับสตรีและได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนต่อไป การสื่อสารที่เกิดขึ้นในการเข้ารับการศึกษาของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงกับมูลนิธิผู้หญิงคือการสื่อสารในระดับบุคคล (Interpersonal Communication) เป็นการสื่อสารตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป เป็นการติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่ต้องการจะสื่อสาร ในการสื่อสารระดับนี้จะก่อให้เกิดผล 3 ประการคือ ลดความกลัวลง มีความสอดคล้องกันและสร้างความไว้วางใจกันมีคนจำนวนไม่น้อยที่กลัวการติดต่อกัน เช่น กลัวการพูด กลัวการแสดงความคิดเห็นการแสดงออกร่วมกับผู้อื่นในสังคม อย่างไรก็ตามความกลัวไม่ใช่จะเป็นการทำงานทำให้คนไม่กล้าแสดงออกเสมอไป ความไม่เชื่อมั่นและความวิตกกังวลสามารถขจัดสิ่งเหล่านี้ออกไปถ้ารู้จักการเรียนรู้ตัวเองให้มากขึ้นและมีความตั้งใจที่จะลดความกลัวลงโดยการพยายามที่จะติดต่อกับบุคคลอื่นมากขึ้น เมื่อความกลัวลดน้อยลงและนานๆเข้าก็กลายเป็นเรื่องธรรมดาและเกิดความสอดคล้องในที่สุด (เสนาะ ดิยาวี, 2537)

Johnson (อ้างถึงในภัทรพร ประทุมฝาง, 2546:19) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายการสื่อสารระหว่างบุคคล 6 ประการ ได้แก่

1. สำหรับเพื่อค้นพบตนเอง การสื่อสารระดับบุคคลทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น การรับรู้เกี่ยวกับตนเองจากการเรียนรู้จากการสื่อสารร่วมกับผู้อื่น เป็นการเปิดโอกาสให้แสดงความรู้สึกรู้สึกคิด ความชอบและพฤติกรรมต่างๆ
2. เพื่อค้นพบโลกภายนอก ทั้งทางวัตถุ ผู้คน เหตุการณ์ บุคคล เรียนรู้และอภิปรายถึงสิ่งต่างๆผ่านการสื่อสารระหว่างบุคคล
3. เพื่อสร้างความและดำรงความสัมพันธ์ เพื่อให้รู้สึกดี มีความสุข
4. เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น
5. เพื่อการเล่นและความบันเทิง ได้แก่ การพูดคุย วิพากษ์วิจารณ์ การเล่าเรื่องต่างๆ
6. เพื่อการช่วยเหลือ รักษาทางใจที่เป็นทั้งแบบวิชาชีพและไม่ใช่วิชาชีพ เช่น การพูดแนะแนว การพูดปลอบใจ การบำบัดรักษาอาการทางจิตของคนไข้โรคจิต เป็นต้น

การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการให้คำปรึกษาและการให้ความช่วยเหลือย่อมต้องอาศัย การที่มีปฏิสัมพันธ์ที่ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้เข้ารับบริการ จึงจำเป็นต้องใช้การสื่อสารในระดับ บุคคลเป็นส่วนใหญ่และจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายการสื่อสารระหว่างบุคคล 6 ประการที่ได้ เสนอนั้นพบว่า จุดประสงค์ทางการสื่อสารที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารกับสตรีที่ได้รับความ รุนแรง คือ การสร้างความและดำรงความสัมพันธ์ ซึ่งถือว่าการเริ่มต้นของการเข้ารับการ ปรึกษาและกระบวนการสื่อสารเพื่อการเข้าช่วยเหลือให้สภาพทางจิตใจดีขึ้นหลังจากเข้ารับคำปรึกษา และช่วยเหลือ

จากงานวิจัยเรื่องระบบการสื่อสารเพื่อชุมชน ของกาญจนา แก้วเทพและคณะ (2542) ได้ มีการสรุปงานวิจัยเรื่องคุณลักษณะสื่อบุคคลที่ชาวบ้านต้องการ โดยแบ่งเป็น 2 กรณี คือ

1. คุณลักษณะสื่อบุคคลในกรณีทั่วไป

- 1.1 คุณสมบัติในเชิงความรู้ความสามารถความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ในการ ทำงาน คุณสมบัติดังกล่าวนี้จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ
- 1.2 คุณสมบัติในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น การทำตัวให้สอดคล้องกับ ความต้องการของชาวบ้าน ตรงต่อเวลา เอาใจใส่ เอาใจใส่งานที่ทำ (โดยมีตัว บ่งชี้ เช่น ติดตามงาน มีการติดต่อชาวบ้านบ่อยๆ) คุณสมบัติดังกล่าวนี้เป็น คุณสมบัติของผู้นำที่มีแนวความคิดการพัฒนาแบบล่างขึ้นบน (bottom-up)

2. คุณลักษณะของสื่อบุคคลในกรณีพิเศษ

นอกจากคุณสมบัติเรื่องความสามารถกับความสัมพันธ์กับประชาชนแล้ว ยังมีปัจจัยที่ผู้รับ สารเรียกร้องคือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเปลี่ยนแปลง ซึ่ง เป็นตัวแปรในการอธิบายความสำเร็จของสื่อบุคคลด้วย การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมมีความจำเป็น และสำคัญมากยิ่งขึ้น

นอกจากลักษณะของสื่อบุคคลซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องสำคัญในการวิเคราะห์สื่อแล้ว เกศินี จุฑา วิจิตร (2542) ยังกล่าวเพิ่มเติมในส่วนของปัจจัยที่สำคัญของการใช้สื่อบุคคลว่า มีอิทธิพลต่อการ โน้มน้าวใจเพราะสื่อบุคคลในฐานะที่เป็นผู้ส่งสารเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้รับสารเป้าหมาย ได้แก่ปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ความน่าเชื่อถือในที่นี้ คือ ระดับของความรู้สึกที่ผู้รับสารรู้สึกว่าคุณส่ง สารเป็นที่น่าไว้วางใจ (Trustworthy) และมีความสามารถ (Competent) ถ้าผู้รับสารเป้าหมายมี

ความรู้สึกว่าผู้ส่งสารหรือผู้นำความคิดเห็นนั้นมีความน่าเชื่อถือ ผู้รับสารก็มีแนวโน้มที่จะยอมรับสารจากพวกเขาเหล่านั้น

2. ความดึงดูดใจ (Attractiveness) ผู้ส่งสารที่มีความดึงดูดใจย่อมกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความสนใจหรือพึงพอใจในการได้พบเห็นพูดคุย เช่นเดียวกับการโฆษณาสินค้าที่นิยมนำดารานักแสดง ภาพยนตร์ ศิลปินเพลง หรือนักกีฬาที่มีชื่อเสียงมาเป็นผู้แสดงโฆษณาสินค้า ทั่วๆไปที่บุคคลผู้นั้นอาจไม่ใช่ผู้ที่มีความน่าเชื่อถือหรือผู้เชี่ยวชาญในตัวสินค้านั้นๆ โดยเฉพาะ แต่เป็นเพียงผู้ที่มีบุคลิกภาพน่าสนใจ ซึ่งก็ทำให้ผู้รับสารเกิดความสนใจและคล้อยตามข่าวสารได้
3. ความคล้ายคลึง (Similarity) คือบุคคลหรือผู้ส่งสารที่มีความคล้ายคลึงกับผู้รับสารเป้าหมายในด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ภาษา การแต่งกาย สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนทัศนคติและความคิดเห็นของผู้รับสาร เพราะความคล้ายคลึงนี้เองจะทำให้เกิดความรู้สึกเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน ชอบพอและไว้วางใจ

นอกจากผู้ส่งสารจะต้องมีบุคลิกที่น่าเชื่อถือ น่าดึงดูดใจ และมีความคล้ายคลึงกับผู้รับสารแล้ว ลักษณะของข่าวสารที่ทำให้ผู้ส่งสารได้รับความน่าเชื่อถือ และทำให้ผู้รับสารเห็นด้วยหรือคล้อยตาม ควรจะมีลักษณะดังนี้ คือ เป็นข่าวสารที่ตรงตามข้อเท็จจริง ไม่อวดอ้างจนเกินเลย และมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุน ทั้งนี้ข่าวสารและเหตุผลดังกล่าวควรจะต้องมีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้รับสารเป้าหมาย เพราะบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะยอมรับข่าวสารที่สอดคล้องกับประสบการณ์ที่ตนเองมีมาก่อน

นอกจากวัตถุประสงค์ของการสื่อสารระหว่างบุคคลแล้วสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการนำไปใช้ในส่วนของการสื่อสารของสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงกับเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิง คือ การสื่อสารวงนภาษาและการสื่อสารวงนภาษาการ แสดงออกในการสื่อสารระหว่างบุคคล Millar and Roger (Infante, Rancer and Womack , 2003 : 215) ได้กล่าวถึงโครงสร้างระบบความสัมพันธ์ในการแสดงออกเรื่ององวงนภาษาระหว่างบุคคล ว่ามี 3 ประเภท คือ

1. วงนภาษาในการควบคุม (Control) การแสดงออกทางวงนภาษาหรือการพูดนั้นย่อมต้องมีการควบคุมและสิ่งที่จะต้องควบคุมให้การสื่อสารอยู่ในความพอดี ผลที่ได้จากการสื่อสารคือ 1. ความสัมพันธ์หลังการสื่อสาร (Redundancy) 2. ความโดดเด่นที่มีต่อความสัมพันธ์ (Dominance) 3. อำนาจในการบังคับและควบคุมพฤติกรรมผู้อื่น (Power)

2. วัจนภาษาในความเชื่อใจ (Trust) ความเชื่อถือที่เกิดขึ้นระหว่างการสื่อสารระดับบุคคลนั้นสามารถนำไปสู่การฟังผู้อื่นได้เพราะเกิดจากความไวใจเป็นพื้นฐาน
3. วัจนภาษาของการแสดงความใกล้ชิด (Intimacy and proximity) เป็นการใช้คำพูดเพื่อให้อีกฝ่ายรู้สึกอีกฝ่ายเข้าใจความต้องการภายในจิตใจของอีกฝ่าย

การสื่อสารเชิงวัจนภาษานั้นถือได้ว่ามีความสำคัญต่อการสื่อสารอย่างมากเพราะเป็นส่วนสำคัญในการถอดรหัสสารนั้นจำเป็นมากที่ต้องใช้ความเข้าใจที่ตรงกันของกลุ่มสนทนาเพื่อให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ทางการสื่อสาร เพราะฉะนั้นกลุ่มสนทนาจึงต้องมีจุดร่วมกันของกันและกัน จากโครงสร้างของความสัมพันธ์ในการแสดงออกเรื่องวัจนภาษานั้นถ้าส่วนใดส่วนหนึ่งมีความผิดพลาดในระหว่างการสื่อสารจะทำให้การสื่อสารนั้นขาดประสิทธิภาพและอาจเป็นที่มาของการสื่อสารที่ผิดพลาดได้

นอกจากการสื่อสารวัจนภาษาแล้วการมีปฏิสัมพันธ์ของบุคลากรของมนุษยสัมพันธ์กับกระบวนการสื่อสารต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจจากคู่ของตนคือ การสื่อสารในส่วนของอวัจนภาษา เป็นการสื่อสารที่มีความต่อเนื่องกับวัจนภาษาและต้องมีความเกี่ยวพันกันเพื่อให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะการสื่อสารทั้งสองประเภทนี้ทั้งข้อดีและข้อด้อยจึงจำเป็นต้องนำทั้งสองสิ่งมาพิจารณาเพื่อลดข้อด้อยของกันและกัน การใช้อวัจนภาษาซึ่งเป็นการสื่อสารที่ไม่ได้แสดงออกทางการใช้ถ้อยคำแต่เป็นการสื่อสารที่แสดงถึงกิริยาอาการทั้งการแสดงออกทางกาย การกระทำและสีหน้า คนเราเกิดมาก็ยังไม่สามารถที่จะพูดภาษาแบบวัจนภาษาได้ทันทีแต่สิ่งหนึ่งที่เราใช้ในการสื่อสารตั้งแต่เกิดคือ อวัจนภาษา เช่น การร้องไห้ การยิ้ม การหัวเราะ ซึ่งเป็นการสื่อสารเพื่อให้พ่อแม่รับทราบว่าเราต้องการอะไรหรือมีความรู้สึกอย่างไรทำให้คู่สนทนาสามารถเข้าใจความรู้สึกได้ทันทีแม้ไม่มีคำพูดเลยสักคำ ด้วยเหตุนี้การสื่อสารอวัจนภาษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญสิ่งหนึ่งที่จะนำมาใช้ในการสื่อสารกับสตรีที่เข้ามารับการปรึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง และประเภทของอวัจนภาษา (Nonverbal message codes) สามารถแบ่งออกเป็น 7 ประเภทดังนี้ (Infante, Rancer and Womack , 2003 : 182)

1. อากาษา (Kinesics) การเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกายส่วนต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว ศีรษะ แขน ขา และลำตัว เป็นต้น

2. เนตริกษา (Eye and Facial Behavior) ภาษาดวงตาสามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการบางอย่างถึงผู้รับสาร เช่น การสบตา การจ้องหน้า การหลบสายตา เป็นต้น
3. ปริบทกษา (Vocalics (paralanguage)) อวัจนภาษาเกิดจากการใช้น้ำเสียง ประกอบด้วยถ้อยคำพูดออกไป เช่น การเน้นเสียงพูด ความดังของเสียง ความเร็ว จังหวะ ความชัดเจน เป็นต้น
4. วัตถุภาษา (Physical Appearance) อวัจนภาษาเกิดจากวัตถุที่เลือกมาใช้ เช่น การแต่งกาย เครื่องประดับ เป็นต้น
5. เทษะภาษา (Proximics) ช่องว่างระหว่างบุคคลที่ทำการสื่อสาร เช่น การเลือกที่นั่งหรือที่ยืน เป็นต้น
6. สัมผัสภาษา (Touch) อวัจนภาษาที่เกิดจากการสัมผัส เพื่อสื่อความรู้สึกและอารมณ์จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร เช่น การจับมือ การกอด การจุมพิต เป็นต้น
7. กาลภาษา (Time) ใช้เวลาเป็นเครื่องสื่อความหมาย อาจหมายถึงเวลาจุดใดจุดหนึ่งหรือช่วงเวลาใดก็ได้ เช่น การแสดงความสนใจในการเรียนโดยการเข้าห้องเรียนอย่างตรงเวลา หรือมาตามเวลานัดหมายอย่างตรงเวลา เป็นต้น

ฉิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2533) กล่าวว่ารูปแบบการสื่อสารระหว่างบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ได้แก่ การสนทนา องค์ประกอบพื้นฐานของการสนทนาที่ดี คือ การให้ผู้สนทนาและผู้ร่วมสนทนามีส่วนร่วมด้วย การสนทนานั้นจึงจะดำเนินไปด้วยความพอใจของทุกฝ่าย เราจะเป็นผู้พูดที่ดีถ้าเราเป็นคนน่าสนใจ น่านิยมเป็นที่ชื่นชอบของผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้ถ้ามีความตั้งใจ โดยการหาประสบการณ์จากการอ่าน การฟังจากแหล่งต่างๆ เพื่อการพัฒนาสมรรถภาพของตนเองและมีองค์ประกอบพื้นฐาน 4 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะคติ เรามีทักษะคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรบ้าง ทักษะคตินี้จะเป็นตัวกำหนดเราเองรวมทั้งผลักดันให้เราแสดงความคิดเห็นและแสดงออกถึงความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ ออกมาด้วย

2. การแสดงออกทางสายตา สายตาแทบจะนับได้ว่าเป็นสื่อภาษาอีกชนิดหนึ่ง สายตาจะฉายแววที่เป็นมิตรกับคนที่เราพอใจ หรือถ้าเราไม่ชอบใครสายตาก็มักจะสื่อสารไปในทางลบ
3. การยิ้ม ยิ้มที่อบอุ่นและจริงใจจะนำผลที่น่าพอใจมาให้เราถ้าเรามีความตั้งใจดีเช่นนี้ และอาจไม่ต้องกังวลกับอวัจนภาษาอื่น เพราะมันย่อมเกิดขึ้นสอดคล้องกับเจตนาที่ดีของเรา
4. การแสดงกิริยาทักทาย เป็นการแสดงทักทายตามธรรมเนียมปฏิบัติเช่น การไหว้ของไทยหรือสวัสดีตามธรรมเนียมตะวันตก สามารถสื่อความหมายให้อีกฝ่ายหนึ่งเพื่อแสดงความเป็นมิตร ยินดีและจริงใจ นอบน้อมหรือไม่ ซึ่งย่อมจะต้องแสดงร่วมกับรอยยิ้มและสายตา

การวัดความสำเร็จของการสื่อสารระหว่างบุคคลส่วนหนึ่งวัดจากระดับความสอดคล้องกันระหว่างการแสดงออกของความเชื่อและค่านิยมของแต่ละคน หากการแสดงออกของตนไม่ตรงกับทัศนคติของตนการสื่อสารนั้นขาดความสอดคล้องกัน ยิ่งความสอดคล้องมีมากเพียงใดจะยิ่งทำให้การสื่อสารกับคนอื่นมีความชัดเจนและมีความแน่นอนมากยิ่งขึ้น การสื่อสารที่มีความจริงใจย่อมมีประสิทธิภาพและจะเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เนื่องจากการสื่อสารระดับบุคคลจะเกิดขึ้นหลังจากการสื่อสารกับตนเอง จุดประสงค์อีกอย่างหนึ่งของการสื่อสารระหว่างบุคคลก็คือ การชักนำให้อีกฝ่ายคล้อยตามเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการสื่อสารจึงต้องส่งเสริมให้ผู้สื่อสารกับคนอื่นต้องมีความสอดคล้องในการสื่อสารกับตนเอง (เสนาะ ดิยาวี , 2537)

กระบวนการสื่อสาร

กระบวนการสื่อสาร คือ หลักของการบอกเล่าเรื่องราวเรื่องๆจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งหรือจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ในงานวิจัยเรื่องของความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อสตรีที่เข้ารับความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิงย่อมต้องอาศัยการสื่อสาร การสื่อสารที่เกิดขึ้นเพื่อการรับทราบข้อมูลเรื่องที่เกิดขึ้นต่อสตรีในเรื่องของความรุนแรงและการที่จะแนะนำหรือให้คำปรึกษาในเรื่องที่จะต้องกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจย่อมต้องใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสื่อสาร เพื่อไม่ได้ทำให้คู่ที่มีการสื่อสารไม่รู้สึกรู้ว่าต้องลำบากใจในการสื่อสารและไม่ทำให้ฝ่ายที่เข้ารับบริการนั้นรู้สึกตึงเครียดเมื่อต้องบอกเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับตนเองที่มาจากความรุนแรงที่ได้รับจากคู่ของตน ทั้งนี้ในบางครั้งอาจถูกมองว่าเป็นเรื่องที่น่าอายต่อบุคคลอื่นภายนอกครอบครัว

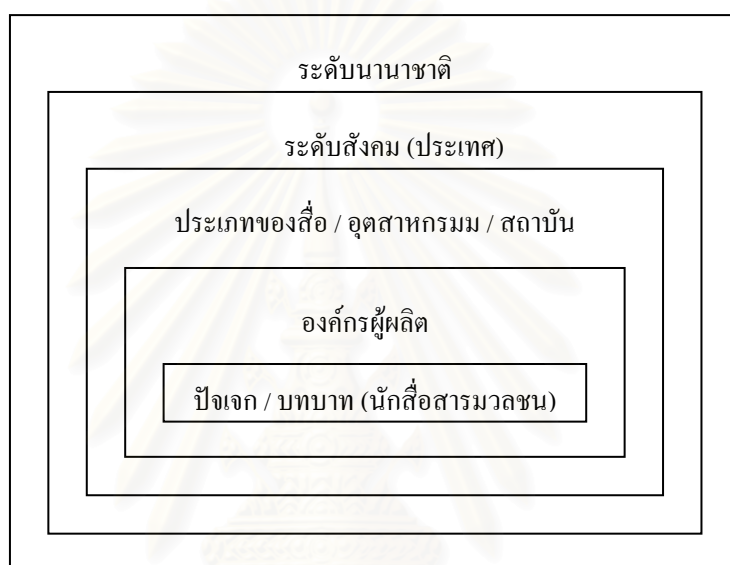
การสื่อสารโดยการผ่านสื่อประเภทต่างๆของคนไทยนั้น ได้มีการรวบรวมโดยนักวิชาการเรื่องคุณสมบัติที่สำคัญที่ครอบคลุมองค์ประกอบย่อยของการสื่อสารมี 4 ลักษณะ คือ S-M-C-R (sender - message - channel - receiver) ในส่วนของการสื่อสารเพื่อชุมชนว่าควรมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ (กาญจนา แก้วเทพ , 2542)

1. ระดับความยาก-ง่ายของสื่อ ต้องเหมาะสมกับระดับและความสามารถในการรับสารของชาวบ้าน โดยเฉพาะในกรณีที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ ต้องคำนึงถึงความสามารถในการอ่านของชาวบ้าน
2. ประเภทของเนื้อหาของสื่อ ต้องเป็นเรื่องที่เน้นหนักลงไปในปัญหาเร่งด่วนหรือปัญหาชีวิตประจำวันของคนในสังคมนั้นๆ
3. กลุ่มเป้าหมาย สื่อแต่ละชนิดควรจัดทำขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ
4. วิธีการนำเสนอ สื่อควรนำเสนอสิ่งที่เป็นปัญหา หรือสภาพที่ก่อให้เกิดปัญหาแล้วเสนอแนะหรือกระตุ้นให้ผู้รับสารช่วยกันคิดแก้ไขปัญหาดังกล่าว
5. ความเกี่ยวข้องของเนื้อหา เนื้อหาของสื่อควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์และชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้าน
6. บทบาทของสื่อ สื่อจะต้องมีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ และมีการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
7. ความน่าสนใจ สื่อต้องมีลักษณะง่ายๆแต่น่าสนใจและดึงดูดความสนใจโดยอาศัยภาพและเสียงเป็นตัวดึงดูดความน่าสนใจ
8. ความเกี่ยวข้องกับผู้รับ สื่อสารจะมีส่วนที่ช่วยให้ผู้รับสารสามารถประเมินตนเองได้ด้วยตัวอย่างเช่น หลังจากที่น่าเสนอปัญหาและสาเหตุของปัญหาแล้ว อาจจะมีส่วนของเนื้อหาที่ตั้งคำถามว่า ผู้รับสารเป็นส่วนใดของสาเหตุของปัญหา เป็นต้น

การผลิตสื่อที่ขอมไม่สามารถที่จะผลิตออกมาได้ถ้าไม่มีนโยบายขององค์กรที่ผลิตสื่อ เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์เรื่องสื่อขอมต้องมีการวิเคราะห์ในส่วนขององค์กรผู้ผลิตสื่อด้วย ซึ่งใน

เรื่องของการวิเคราะห์องค์กรผู้ผลิตสื่ออื่น กัญญา แก้วเทพ (2542) ได้กล่าวว่า องค์กรสื่อมีรูปแบบที่หลากหลาย เช่น อาจหมายถึงบริษัทสร้างภาพยนตร์ เจ้าของโรงพิมพ์ สำนักพิมพ์ กลุ่มผู้ผลิตละครบริษัทผลิตเทป ฯลฯ และในที่นี้ยังรวมไปถึงมูลนิธิผู้หญิงที่มีการผลิตสื่อประเภทต่างๆออกมาด้วย ดังนั้นในการวิเคราะห์องค์กรผู้ผลิต Dimmick & Colt จึงได้เสนอให้ผู้วิเคราะห์ระดับของการวิเคราะห์เสียก่อน โดยได้เสนอระดับต่างๆออกเป็นดังนี้

ภาพที่ 3 : แผนผังแสดงระดับการวิเคราะห์เรื่องการสื่อสาร

ที่มา : กัญญา แก้วเทพ (2542)

1. ระดับแรกคือตัวบุคคลที่ทำงานด้านสื่อ (Mass Communicator) ถึงแม้ว่าจะเป็นปัจเจกบุคคล จะต้องเป็นพนักงาน/เจ้าหน้าที่ในองค์กร แต่ก็สามารถมีอิสระเสรีภาพในตนเองได้ ในการวิเคราะห์จึงถือเอาระดับนี้เป็นระดับแรก เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ในระดับปัจเจกนี้อาจจะ ได้แก่ บทบาท ภูมิหลังทางสังคม ทักษะส่วนบุคคล เพศ ศาสนา อายุ ฯลฯ
2. ระดับสอง คือ องค์กร การวิเคราะห์องค์กรนั้นมีหลายมิติ เริ่มตั้งแต่การจัดแบ่งกลุ่ม/แผนกย่อยต่างๆภายในองค์กรหนึ่ง ความสัมพันธ์ภายในองค์กร ฯลฯ นอกจากนั้นยังอาจวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรผู้ผลิตนั้นกับองค์กรอื่นๆหรือกับสถาบันอื่นๆในสังคม
3. ประเภทของสื่อ/อุตสาหกรรม/สถาบัน เป็นระดับที่มีการรวมตัวสูงขึ้นมาจากระดับองค์กรเพียงองค์กรเดียว เช่น การรวมตัวของสื่อประเภทเดียวกันเป็นสหพันธ์หรือสมาคม รวมทั้ง

การรวมตัวของสื่อเป็นอุตสาหกรรม หรือเป็นระดับสถาบัน เช่น สถาบันหนังสือพิมพ์ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของนักหนังสือพิมพ์หลายๆองค์กร

4. ระดับสังคม ได้แก่สถาบันที่มีขอบเขตในระดับสังคม เช่น รัฐบาล หรือหน่วยงานระดับชาติ เช่น พรรคการเมือง
5. ระดับข้ามชาติ/นานาชาติ เป็นองค์กรหรืองานที่มีขอบเขตเกินระดับชาติ ตัวอย่างเช่น บริษัท โฆษณาส่วนใหญ่มักจะเป็นบริษัทระดับข้ามชาติที่มีสาขาอยู่ในหลายๆประเทศ หรืออาจจะเป็นหน่วยงานสากล เช่น ยูเนสโก เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยย่อยในการวิเคราะห์องค์กรที่มีการผลิตสื่อโดยแบ่งเป็นองค์ประกอบขององค์กรดังนี้

1. ธรรมชาติและขนาดขององค์กร โดยวิเคราะห์จากประวัติความเป็นมา มีหน้าที่และภาพลักษณ์ที่เฉพาะตัว ดังนั้นธรรมชาติของแต่ละองค์กรจึงแตกต่างกันไป
2. จุดมุ่งหมาย/เป้าหมายขององค์กร/ประเภทของเนื้อหาที่ผลิต โดยใช้คำถามหลักดังนี้
 - 2.1 เป้าหมายขององค์กรคืออะไร สามารถแบ่งย่อยๆได้ 2 ประเภทคือ องค์กรที่หวังรายได้และผลกำไรและองค์กรที่ไม่หวังรายได้และผลกำไร
 - 2.2 องค์กรได้ใช้กลไกใดบ้างเพื่อดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอันได้แก่
 - 2.2.1 กลไกที่มีลักษณะบังคับ
 - 2.2.2 กลไกที่เอารรรถประโยชน์เป็นเครื่องกำกับ
 - 2.2.3 การสร้างบรรทัดฐานขึ้นมาเป็นกลไก
 - 2.3 วิธีการบรรลุเป้าหมายในเวลาเดียวกัน เนื่องมาจากว่าองค์กรมีมีหลายเป้าหมาย เช่น ต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้แปลกใหม่แต่ในเวลาเดียวกันก็ต้องทำให้เสร็จทันเวลาด้วย เป็นต้น
3. ภารกิจและการจัดงานแบ่งกันทำ (division of labour) สิ่งที่สำคัญคือ ต้องมีความเข้าใจในการทำงานขององค์กรที่ผลิตสื่อเพราะทุกองค์กรมีความเป็นลักษณะเฉพาะตัว
4. กลุ่มเป้าหมายคือใคร ทุกองค์กรย่อมมีกลุ่มเป้าหมายของตนเองและอาจประกอบด้วย ผู้รับสาร บริษัทลูกค้า หน่วยงานรัฐ ฯลฯ สิ่งที่ต้องวิเคราะห์คือ การจัดลำดับความสำคัญของ

กลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มเป็นอย่างไร กลไกในการดำเนินความสัมพันธ์กับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม รวมทั้งกลไกในการจัดการกรณีที่เกิดความขัดแย้งของกลุ่มเป้าหมายหลายๆกลุ่ม

5. ประเภทของการทำงาน ที่สำคัญคือเรื่องของการศึกษาบุคลากรอาจดูได้จาก
 - 5.1 มิติการฝึกอบรมและจูงใจในการทำงาน
 - 5.2 การบริหารและการจัดการกับบุคลากร การบริหารบุคลากรขององค์กรสี่ประกอบด้วย 3 กลไก คือ
 - 5.2.1 กลไกการควบคุม เช่น การออกกฎระเบียบต่างๆเพื่อความเรียบร้อยขององค์กร
 - 5.2.2 กลไกการอบรมบ่มเพาะ เช่น การปฐมนิเทศน์ การจัดประชุมใหญ่เป็นระยะๆ
 - 5.2.3 กลไกการทำงานด้วยประเพณีขององค์กร (tradition) ได้แก่ การสร้างระเบียบแบบแผนที่แน่นอนในการทำงานขององค์กรขึ้นมา เช่น เวลาการประชุมทุกคนมีสิทธิเสนอความคิดเห็นได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องอาวุโสหรือตำแหน่ง เป็นต้น
 - 5.3 บุคลิกภาพและความสามารถของผู้ผลิตสี่ ควรมีองค์ประกอบเรื่องคุณลักษณะดังนี้
 - 5.3.1 รู้จักวิธีเรียกร้องความสนใจของสาธารณะได้
 - 5.3.2 รู้จักรสนิยมของสาธารณะในแต่ละช่วงเวลา แต่ละสถานที่
 - 5.3.3 เป็นผู้ที่เข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นสื่อสารมาให้และสามารถสื่อสารกลับไปได้
 - 5.3.4 ต้องเข้าใจระบบธุรกิจสี่มวลชน
 - 5.3.5 ต้องมีความสามารถที่จะทำตนให้เป็นที่ชื่นชมและรักใคร่ได้
 - 5.4 การจัดแบ่งประเภทคนตามลักษณะของงาน เพราะงานการผลิตสี่มีงานหลายประเภท ต้องมีการทำงานหลายแผนก จึงอาจทำให้การทำงานนั้นไม่มีเอกภาพขององค์กรที่ผลิตสี่ เพราะแต่ละคนมีความสามารถในการทำงานเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน
6. ความสัมพันธ์ขององค์กรกับหน่วยงานของรัฐ และส่วนอื่นๆของสังคม

2. กรอบแนวคิดสตรีนิยมเกี่ยวกับความรุนแรงต่อคู่ของคุณและทรศนะเกี่ยวกับการแพร่ขยายความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย

การกระทำรุนแรงต่อภรรยาภายใต้มุมมองของสตรีนิยมนั้น จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจถึงลักษณะที่ซับซ้อนของเพศสภาพ (gender) แม้ว่ามุมมองของสตรีนิยมจะมีหลายมิติ แต่สิ่งที่สอดคล้องกัน ก็คือ ความรุนแรงถูกกำหนดด้วยเพศสภาพและอำนาจ กล่าวคือ ความรุนแรงเป็นผลมาจากความไม่เสมอภาคในชีวิตแต่งงาน ซึ่งเกิดจากเงื่อนไขโครงสร้างสังคมที่มีความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ (gender-based violent) การกระทำรุนแรงจึงเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ผู้ชายใช้กระทำความสัมพันธ์ระหว่างเขาและภรรยาเพื่อคงความมีอำนาจเหนือผู้หญิง

เมื่อปี พ.ศ. 2536 โดยสหประชาชาติได้ออกคำประกาศเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง (The Declaration on the Elimination of Violence Against Woman adopted by the United Nation Generation Assembly in 1993) เป็นผลของความสำเร็จจากการรณรงค์ต่อเนื่องขององค์กรผู้หญิงที่สามารถผลักดันให้รัฐและประชาคมโลกตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างมาตรการทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม กฎหมาย และการเมือง เพื่อขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง ในแผนปฏิบัติการจากการประชุมระดับโลกรื่องผู้หญิงครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ในปี พ.ศ. 2538 ได้ให้ขอบเขตและคำจำกัดความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ชัดเจนและมีความหมายกว้าง คือ

"การกระทำรุนแรงใดๆก็ตามที่มีรากฐานมาจากการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงผู้ชาย (gender-based violence) และส่งผลให้ผู้หญิงได้รับความทุกข์ทรมานทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจ รวมตลอดถึงการข่มขู่ว่าจะกระทำการรุนแรงดังกล่าวนี้ และการบังคับ หรือการลิดรอนเสรีภาพตามอำเภอใจ ทั้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะและในชีวิตส่วนตัว" และความรุนแรงต่อผู้หญิงประกอบไปด้วยความรุนแรงอย่างน้อยที่สุด 3 ประเภท คือ (จิตติมา ภาณุเดชะและคณะ, 2546)

1. ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่เกิดขึ้นในบ้าน รวมถึงการทุบตี การล่วงละเมิดทางเพศเด็กผู้หญิง ความรุนแรงที่สืบเนื่องมาจากของหมั้นที่ฝ่ายหญิงให้แก่ครอบครัวสามี การข่มขืนภรรยา การขลิบอวัยวะเพศผู้หญิง การปฏิบัติตามธรรมเนียมประเพณีที่เป็นอันตรายต่อผู้หญิง ความรุนแรงที่ไม่ได้เกิดจากการคู่ และความรุนแรงที่เกิดจากการเอาใจเปรียบผู้หญิง

2. ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่เกิดขึ้นในชุมชนทั่วไป ซึ่งรวมถึง การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ การคุกคามและการข่มขู่ทางเพศที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน ในสถาบันการศึกษาและที่อื่นๆ การค้าหญิง และการบังคับค้าประเวณี
3. ความรุนแรงทางกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยรัฐเองและการปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ของรัฐ ไม่ว่าจะความรุนแรงนั้นจะเกิดในบ้าน ในชุมชน หรือในที่สาธารณะก็ตาม

ในระยะแรกความสนใจในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัว ได้แก่ นักจิตวิทยา นักจิตวิเคราะห์ มองว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวเกิดจากความผิดปกติทางจิตเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติของบุคคล (Abnormal Behavior) ระยะเวลาที่นักสังคมวิทยาและนักสตรีนิยมจึงได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นดังกล่าว โดยมองว่าความรุนแรงได้รับอิทธิพลจากสังคมภายนอกมิได้เกิดจากความบกพร่องของบุคลิกภาพของบุคคล

แนวการวิเคราะห์ความรุนแรงในครอบครัวได้รับความสนใจอย่างกว้างขวางมาตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา รวมถึงการศึกษาเรื่องความรุนแรงต่อคู่สมรสก็เป็นมิติหนึ่งของความรุนแรงในครอบครัวด้วย Gelles and Loseke กล่าวถึง แนวการวิเคราะห์ความรุนแรงในครอบครัวได้ได้อธิบายการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรสไว้ 3 แนว คือ (ปัญญาธิ โขติคุณ , 2541)

1. แนวการวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา (Psychological Approach) แนวทัศน์นี้มองว่าความรุนแรงต่อคู่สมรสเกิดจากความผิดปกติทางจิต (Psychopathological) ของบุคคล จึงได้สนใจศึกษาบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย หรือความผิดปกติในบางลักษณะของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง เช่น ผู้ที่มีนิสัยเป็น Sadism หรือผู้ที่มีความสุขทางเพศด้วยการทำให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวด ผู้ที่ดื่มแอลกอฮอล์มาก เป็นต้น
2. แนวการวิเคราะห์เชิงสตรีนิยม (Feminist Approach) เนื่องจากแนวทัศน์นี้มองว่าความรุนแรงต่อคู่สมรสเป็นผลมาจากสภาพสังคมที่ผู้ชายมีอำนาจ (Patriarchal) สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนทำให้ผู้ชายแสดงความก้าวร้าวรุนแรงต่อเด็กและผู้หญิงในปกครองของตนได้ ความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นเครื่องมือในการข่มขู่ อำนาจของตน แต่อย่างไรก็ตามประเด็นที่แนวทัศน์นี้ได้ให้ความสนใจคือ ประเด็นที่

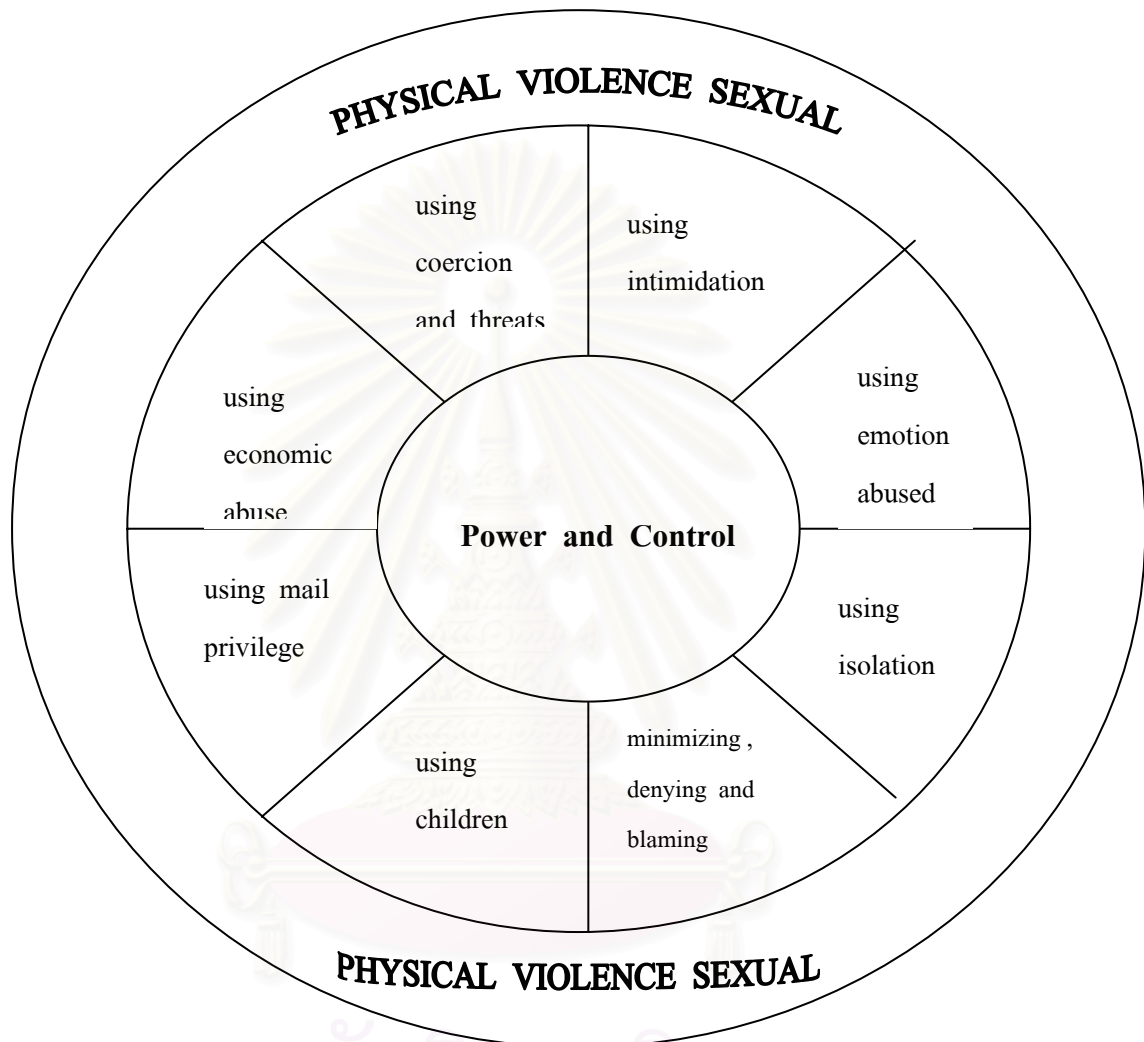
เพศชายเป็นผู้แสดงความรุนแรงต่อเพศหญิง เช่น การใช้ความรุนแรงต่อภรรยา (wife violent) มากกว่าจะเป็นการใช้ความรุนแรงต่อสามี (husband violent) หรือการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส (spouse violent)

3. แนวการวิเคราะห์เชิงสังคมวิทยา (Sociological Approach) แนวทัศน์นี้คล้ายกับแนวทัศน์สตรีนิยมในแง่ที่มองว่าโครงสร้างของสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล แต่ต่างกันว่าแนวทัศน์ทางสังคมวิทยามองว่า ผู้ที่จกเป็นเหยื่อของความรุนแรงไม่จำเป็นต้องเป็นเพศหญิงเสมอไป ผู้ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงในครอบครัวเป็นได้ทั้งเพศหญิงและชาย ซึ่งคล้ายกับแนวทัศน์ทางจิตวิทยา แต่แตกต่างจากแนวทัศน์ทางสตรีนิยมซึ่งมองว่าผู้ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงต่อคู่สมรส คือ เพศหญิง อย่างไรก็ตามแนวทัศน์ทางสังคมวิทยาก็ไม่ได้จำกัดการมองสาเหตุของความรุนแรงเฉพาะในระดับบุคคลดังเช่น แนวจิตวิทยา แนวทัศน์ทางสังคมวิทยามองว่าโครงสร้างของสังคม สถาบันทางสังคม วัฒนธรรม ค่านิยม และบรรทัดฐานของสังคมต่างก็มีอิทธิพลต่อการเกิดความรุนแรงในครอบครัวทั้งสิ้น

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษากระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงที่ทำการสื่อสารกับผู้ที่ถูกกระทำรุนแรงในฐานะของการเป็นภรรยาหรือสามีเพียงประการเดียว ดังนั้นจึงใช้แนวการวิเคราะห์เชิงสตรีนิยมเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงทั้งทางร่างกายและจิตใจนั้นถือว่าการควบคุมภรรยาอย่างหนึ่งซึ่ง Domestic Abuse Intervention Project ได้สร้างรูปแบบการควบคุมภรรยาที่รู้จักกันในนามของ "วงล้ออำนาจและการควบคุม (Power and Control Whell)" (ภาพที่ 2) ขึ้นมาเพื่อใช้ในการเชื่อมโยงความรุนแรงทางกายและรูปแบบการควบคุมบังคับต่างๆที่สามีกระทำต่อภรรยาเข้าด้วยกัน โดยถือว่าการกระทำเหล่านี้เป็นความรุนแรงที่สามีกระทำต่อภรรยาทั้งสิ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4 : วงล้ออำนาจและการควบคุม

ที่มา : Domestic Abuse Intervention Project (วิลานี พนานครทรัพย์, 2545)

1. การบังคับและการข่มขู่ (using coercion and threats) การคุกคามหรือขู่ว่าจะทำร้ายเธอโดยวิธี
การต่างๆ เช่น ขู่ว่าจะทอดทิ้งเธอ จะฆ่าตัวตาย จะเล่าเรื่องของเธอให้คนอื่นฟังเพื่อเป็นการ
ประจาน

2. การคุกคาม (using intimidation) การทำให้กรรยากลัวโดยการใส่สาขตา กริยาทำทาง ขว้างปาข้าวของ ทารุณสัตว์เลี้ยง ทำลายข้าวของส่วนตัวของกรรยา เอาอาวุธออกมาถือ
3. การบีบคั้นทางอารมณ์ (using emotion abused) การทำให้กรรยารู้สึกเลวร้ายทำให้เธอคิดว่าเธอเป็นคนไม่ดี เหยียดหยามว่ากรรยาเป็นคนไม่มีค่า หรือการเรียกชื่อกรรยาที่ทำให้เธอรู้สึกตกต่ำ ทำกริยาอาการที่ทำให้เธอรู้สึกว่าตนเป็นคนโง่เขลา กังวลในความผิดพลาด และรู้สึกว่าตนเป็นต้นเหตุแห่งความผิดพลาดนั้น
4. การใช้วิธีให้อยู่ตามลำพัง (using isolation) การควบคุมการกำเนิดชีวิตทุกอย่าง ทั้งห้ามไม่ให้กรรยาทำในสิ่งที่เธออยากทำ หรือบังคับให้ทำในสิ่งที่เธอไม่อยากทำ ห้ามไม่ให้กรรยาพูดคุยกับบุคคลที่สามไม่พอใจ จำกัดสถานที่ที่จะไปหรือสื่อที่กรรยาจะอ่าน ไม่ยอมรับฟังเหตุผลและความต้องการของกรรยา
5. การทำให้ความรุนแรงเป็นเรื่องเล็กน้อย การปฏิเสธความรับผิดชอบและการกล่าวโทษกรรยา (minimizing , denying and blaming) การพยายามทำให้การทำร้ายเป็นเรื่องเล็กน้อย ไม่รับผิดชอบต่อเหตุการณ์ใดๆที่เกิดขึ้น เมื่อเกิดความขัดแย้งแล้วโทษกรรยาว่าเป็นต้นเหตุแห่งความขัดแย้งนั้น เมื่อมีการทุบตีก็โทษว่าเป็นความผิดของกรรยา ไม่แสดงความวิตกกังวลต่อเหตุการณ์ต่างๆที่ตนเป็นผู้ก่อ
6. การใช้ลูกๆเป็นเครื่องมือ (using children) การบีบคั้นลูกเพื่อให้กรรยาเกิดความไม่สบายใจ กังวลในเรื่องเกี่ยวกับลูกๆ เช่น ขู่บังคับสร้างความกดดันให้กับลูก ใช้ลูกเป็นตัวกลางในการสื่อสารระหว่างตนกับกรรยา ขู่ว่าจะทอดทิ้งไม่เลี้ยงดู จะทำร้าย จะพาลูกหนีไปถ้ากรรยาทำให้เขาไม่พอใจ
7. การใช้สิทธิของความเป็นผู้ชาย (using mail privilege) การกำหนดบทบาทของทุกคนในครอบครัว ผู้ขาดการตัดสินใจเพียงคนเดียว ปฏิบัติต่อกรรยาเหมือนทาส เป็นคนรับใช้
8. การบีบบังคับทางเศรษฐกิจ (using economic abuse) การกีดกันไม่ให้กรรยามีโอกาสทำงานนอกบ้าน ให้เลิกทำงานพิเศษอื่นๆที่มีรายได้ จัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้วยตนเองทั้งในส่วนของตัวเองและกรรยา ทำให้กรรยารู้สึกว่าต้องพึ่งพาสามีเรื่องเงิน จ่ายเงินให้กรรยาในลักษณะเบี้ยเลี้ยงรายวัน หรือต้องให้กรรยาเอ่ยปากขอเงินทุกครั้งที่ต้องการใช้ ปกปิดไม่ให้กรรยารู้รายได้ที่แท้จริงของครอบครัว

จะเห็นได้ว่าความรุนแรงต่อภรรยาในมุมมองของสตรีนิยม หมายถึงถึงพฤติกรรมต่างๆที่ผู้ชายกระทำในความสัมพันธ์ระหว่างเขาและภรรยา โดยมีเป้าหมายเพื่อควบคุมและกดขี่รวมทั้งการคงไว้ซึ่งอำนาจของตนในชีวิตคู่ สตรีนิยมเกี่ยวกับความรุนแรงในชีวิตคู่ มองภาพของชีวิตคู่ว่าเป็นความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นชายและหญิง ทั้งในเรื่องของทัศนคติ ความรัก ความต้องการ ความสัมพันธ์ หรือความต้องการอื่นๆ ล้วนได้รับอิทธิพลจากเพศสภาพทั้งสิ้น เพื่อการสร้างและรักษาความมีอำนาจของเพศชายไว้

พรรณนาเกี่ยวกับการแพร่ขยายความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย

การใช้ความรุนแรงในครอบครัวไทยนั้นมีภาพของการแสดงถึงความไม่เท่าเทียมเทียมกันมีมาตั้งแต่อดีตกาลโดยในสมัยอยุธยาปรากฏในพระไอยการลักษณะวิวาท เช่น

"มาตรา 17 คู่เมียวิวาทกัน ชายผู้ทุบตีฟันแทงหญิงผู้เมียตาย ให้ลงโทษตั้งฉันทผู้อื่น ถ้าหญิงทุบตีฟันแทงชายผู้ชู้ตายให้ลงโทษคุกกัน ถ้าแก่ลึงตีฟันแทงให้ตาย ทำว่าให้ใหม่โดยศักดิ์มือ ไม้เหลา สิ้นใหม่ให้เอาเข้าพระคลังหลวงจนสิ้น"

หรือในกฎหมายลักษณะเบ็ดเสร็จ ยังให้สิทธิกับสามีในการที่จะยกภรรยาของตนให้กับผู้อื่นเหมือนเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้ ดังที่มีบัญญัติไว้ใน

"บทที่ 109 มาตรา 12 ว่า ผู้ใดเสนหาแก่ท่าน ยกภริยาดังชีวิตให้แก่ท่านด้วยเสนหาแล้ว และอยู่มาคืนเอาเล่า ท่านว่าคืนมิได้เลย"

บทกฎหมายทั้ง 2 บทเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมเรื่องของความสัมพันธ์ของสามีและภรรยาในครั้งอดีตอีกทั้งยังสามารถสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ของครอบครัวที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของกฎหมายครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ที่แสดงถึงความเหลื่อมล้ำระหว่างชายหญิง ที่มีชายเป็นใหญ่และอยู่บนพื้นฐานของการกดขี่ทางเพศที่มีลักษณะอันชอบด้วยกฎหมาย สถานภาพของสตรีในอดีตจึงต่ำมากในขณะที่อำนาจของฝ่ายชายมีอย่างกว้างขวางจนเกือบไร้ขอบเขต (สุวรรณ จารุทัศนีย์, 2544)

กรวิภา บุญชื้อ ได้วิเคราะห์แนวทางการต่อสู้ขององค์กรสตรีกับอำนาจที่แปรเปลี่ยนไว้ว่าการเรียกร้องของสตรีในยุคการเริ่มต้นการปกครองระบอบประชาธิปไตย พบว่า ยังขาดการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายจากผู้หญิงในระดับล่างที่ได้รับกระทบทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการประกอบอาชีพให้มีการพัฒนาเรื่องอุตสาหกรรมและการเกษตรแผนใหม่ มีการนำแรงงานหญิงและเด็กมาใช้มากขึ้น ซึ่งดูแล้วเหมือนจะเป็นการหารายได้ให้แก่สตรีและเด็กแต่ความเป็นจริงแล้วเป็นลักษณะพื้นฐานของระบบสังคมทุนนิยม การที่ผู้หญิงถูกดึงเข้ามาในการพัฒนาเศรษฐกิจแต่ไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายทางด้านสังคม จึง

ได้ทำลายสิ่งแวดล้อมทางสังคมและครอบครัวแบบดั้งเดิมสูญหายไป ปี พ.ศ. 2523 ได้มีการก่อตั้งองค์กรเกี่ยวกับสตรีเกิดขึ้นหลายองค์กร เช่น "กลุ่มเพื่อนหญิง" , "มูลนิธิผู้หญิง" และ "กลุ่มเอ็มพาวเวอร์" เป็นต้น การรณรงค์ต่อสู้และเรียกร้องของกลุ่มกิจกรรมนี้ จะมุ่งเน้นการแก้กฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อสตรี และต่อสู้เรื่องความจำเป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิตของสตรี เพื่อให้เกิดความเสมอภาค ยุติธรรมและเสรีภาพของสตรีไม่ให้มีชนชั้นความเป็นหญิงหรือชนชั้นของความเป็นชายและทำทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติของสังคมที่มีต่อสตรี (กอบกุล อิงคุทานนท์ , 2537)

การพัฒนาไปสู่ความทันสมัย ที่มุ่งเน้นเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจให้แก่สังคม แต่ขาดการเตรียมคนละเลยการให้ความสำคัญในเรื่องของความสัมพันธ์ของชายและหญิงที่เสมอภาคและเท่าเทียมกัน มุ่งเน้นที่การสร้างเมืองหลักเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานจากชนบทสู่เมืองใหญ่ ทำให้กลไกทางวัฒนธรรมในเรื่องครอบครัวใหญ่ของชาวชนบทไทยเกิดการเปลี่ยนแปลง และการย้ายเข้าเมืองหลวงนั้นทำให้ได้รับอิทธิพลคนเมือง ผู้หญิงต้องรับบทหนักทั้งงานในบ้านและนอกบ้านและต้องดูแลรับผิดชอบรายได้ให้พอกับรายจ่าย ในขณะที่ผู้ชายสบายขึ้นเพราะมีผู้หญิงเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระในเรื่องการหารายได้มาใช้จ่ายภายในบ้านจึงทำให้มีเวลาว่างมากขึ้นในการทำกิจกรรมอื่น เช่น คีฬาสุรา เทียวเตร แต่ผลพวงจากการพัฒนาที่ผู้หญิงได้รับคือ ผู้หญิงมากมายต้องตกอยู่ในภาวะอดทนและยินยอมต่อการแสดงอำนาจผ่านความรุนแรงของผู้ชาย สถานภาพของผู้หญิงในครอบครัวยุคปัจจุบันจึงตกต่ำลงไปกว่าในอดีต ซึ่งสอดคล้องกับทรรศนะของกฤตยา อาชวนิจกุล (แวนรูนัง นาวานูญนิยม , 2544) ที่ระบุว่า ระบบโครงสร้างสังคมวัฒนธรรมที่เปิดโอกาสให้สถานการณ์ที่ผู้หญิงตกเป็นเป้าหมายของการกระทำรุนแรงและเอาเปรียบทางเพศ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของความรุนแรงต่อผู้หญิง

จะเห็นได้ว่าทรรศนะเรื่องของการแพร่ขยายความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทยที่มีมาในอดีตจนถึงปัจจุบันนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องหน้าที่ของผู้หญิงอย่างมากแต่สิ่งหนึ่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงคือ เรื่องของความรุนแรงที่เกิดกับผู้หญิงทั้งทางร่างกายและจิตใจยังคงอยู่เหมือนครั้งอดีตกาล

3. กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสตรีศึกษาในการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคทางเพศขององค์กรสตรี

ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงเรื่องการปกครองจากอดีตที่ใช้ "ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช" มาเป็นการปกครองใน "ระบบประชาธิปไตย" ที่มีการให้สิทธิและเสรีภาพของทุกคนที่เท่าเทียมกัน แต่ในระบบของครอบครัวโดยส่วนใหญ่ของสังคมไทยผู้ชายยังมีอำนาจในการปกครองผู้หญิงอยู่และทำให้ระบบความเท่าเทียมกันของคนทั้งสองเพศก็ยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันเช่นเดิม จากความคิดเห็นของกาญจนา แก้วเทพ (รักชนก ตันดิวัชรโรทัย, 2543) กล่าวว่า จากการที่โลกเราเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ โดยมีการปฏิวัติฝรั่งเศสเป็นจุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ สังคมโลกก้าวเข้าสู่ยุคนี้ด้วยเหตุการณ์ที่มหาชนที่อยู่ตามประเทศต่างๆ ลุกขึ้นมาเพื่อสู้ เพื่อสิทธิความเป็นมนุษย์ เพื่ออิสระ เพื่อเสรีภาพเยี่ยงมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรี และเพื่อภราดรภาพอันเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ท่ามกลางความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงนี้ได้ส่งผลถึงความเป็นมนุษย์ที่มีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย

"สตรีศึกษา" หรือ "Woman's Studies" หมายถึง การศึกษาเรื่องของผู้หญิงในปริมณฑลต่างๆ ที่ผู้หญิงมีปฏิสัมพันธ์ด้วย เพื่อสนองความเป็นจริงรอบด้านของผู้หญิง ตลอดจนสามารถอธิบายและเข้าใจปัญหาความไม่เสมอภาคระหว่างหญิงและชาย ทั้งนี้เพื่อบรรลุเป้าหมาย คือเปลี่ยนแปลงสถานภาพที่เสียเปรียบของผู้หญิง ด้วยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอำนาจในสังคมอันเป็นสัมพันธ์ภาพทางอำนาจที่เอารัดเอาเปรียบผู้หญิงอยู่ในปัจจุบัน โดยนัยนี้สตรีศึกษาย่อมเป็นการศึกษา "เพื่อ" และ "เกี่ยว" กับ "ผู้หญิง" หรืออีกในนัยหนึ่งเป็นการศึกษาเรื่องผู้หญิงในแนวสตรีนิยมนั่นเอง (สุชีรา ตันชัยนันท์, 2540 : 17-18 อ้างถึงใน รักชนก ตันดิวัชรโรทัย, 2543 : 8)

ทฤษฎีสตรีศึกษา คือ การศึกษาที่ว่าด้วยเรื่องของสตรีเป็นการเฉพาะ ครอบคลุมการศึกษาตั้งแต่เรื่องของตัวสตรีเอง เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสตรีกับสังคมในทุกมิติ ทฤษฎีสตรีศึกษายังแยกออกได้หลายทฤษฎี กาญจนา แก้วเทพ ได้แบ่งทฤษฎีสตรีศึกษาออกเป็น 2 กลุ่มทฤษฎี คือ (เริงฤดี ปราการระนันท์, 2544)

1. SYSTEM APPROACH แนวคิดนี้ก่อตัวมาจากทฤษฎีโครงสร้างและหน้าที่นิยมที่พิจารณาผู้หญิงในฐานะระบบย่อยในอันดับหนึ่งของระบบใหญ่ ซึ่งมีหน้าที่ถูกกำหนดมาให้เหมาะสมกับเพศ ในระบบนี้จะกำหนดการแบ่งงานกันทำและแบ่งความรับผิดชอบกันตามลักษณะเพศทางชีววิทยา ฉะนั้นเมื่อผู้หญิงเป็นเพศที่ต้องตั้งท้อง จึง

จำเป็นต้องมีหน้าที่เป็นผู้เลี้ยงดูบุตรด้วย ปริมาณของผู้หญิงจึงอยู่ในแวดวงของครอบครัว ทฤษฎีนี้เชื่อว่าหากทุกคนทำหน้าที่ตามเพศของตนแล้ว สังคมจะเกิดความมั่นคงและมีเสถียรภาพ

2. FEMINIST APPROACH แนวคิดนี้ประกอบไปด้วยกลุ่มปลีกย่อยหลายกลุ่ม แต่ไม่ว่าจะแตกแยกออกไปอย่างไรก็ตาม หลักการความเชื่อดั้งเดิมพื้นฐานที่สุดของกลุ่มนี้จะมีองค์ประกอบดังนี้
 - 2.1 พิจารณาว่าความสัมพันธ์ระหว่างเพศหญิงและชายนั้น ยังมีลักษณะความไม่เท่าเทียมกันมาตั้งแต่ครั้งอดีตจนถึงปัจจุบัน แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบไปบ้าง แต่เนื้อหาของความเท่าเทียมนั้นยังมีอยู่เช่นเดิม
 - 2.2 แต่นักทฤษฎีกลุ่มนี้มีความเชื่อมั่นว่า ความสัมพันธ์ที่เสมอภาคระหว่างหญิงกับชายนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้จริง และจะพยายามดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้บรรลุซึ่งความเชื่อดังกล่าว แม้ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะถูกต่อว่าคัดค้านก็ตาม ทั้งนี้เนื่องจากทฤษฎีนี้ตระหนักดีว่าความสัมพันธ์อันไม่เท่าเทียมกันนั้นได้ฝังรากลึกมาเป็นเวลายาวนานในประวัติศาสตร์ จึงเกิดเป็นความเชื่อที่แข็งแกร่ง เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่คุ้นเคย และขัดขืนต่อการเปลี่ยนแปลง

จากแนวคิดเรื่องสตรีนิยมจะเห็นได้ว่าองค์กรสตรีมีส่วนสำคัญมากในการเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการรณรงค์เรื่องของความเสมอภาคให้เกิดขึ้นของสตรี เพราะองค์กรสตรีนั้นมีวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนในเรื่องการดำเนินการเพื่อการบรรลุเป้าหมายเพื่อสร้างความเสมอภาคและเสรีภาพที่สตรีพึงมีและพึงได้รับจากสังคมอย่างยุติธรรมที่สุด เพราะถ้าอาศัยแต่เพียงองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่โดยตรงในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในเรื่องของความรุนแรงของสตรีที่ยังไม่มีมาตรการให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นธรรมตามความต้องการของสตรีที่พึงได้รับ

ปัญหาความรุนแรงต่อสตรีร่วมไปถึงปัญหาการละเมิดสิทธิของผู้หญิงเป็นปัญหาที่ดำรงอยู่แทบทุกสังคมและนับวันต้องทวีความซับซ้อนมากขึ้น หลายปีที่ผ่านมาได้มีความพยายามที่จะป้องกันและแก้ไขความรุนแรงที่เกิดแก่สตรีจากหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนรวมถึงหน่วยงานเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรสตรีที่มีส่วนในการผลักดันในเรื่องของการสนับสนุนความเสมอภาคให้เกิดขึ้นกับสตรีให้ได้มีสิทธิและเสรีภาพให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือ ให้ที่พักพิงให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย รวมไปถึงการช่วยบำบัดฟื้นฟูเพื่อให้สภาพจิตใจของสตรีที่ได้รับผลกระทบสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้

ตามปกติ เพราะผู้หญิงยังต้องการความช่วยเหลือจากกลุ่มหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข ปัญหาของสตรีอยู่ จากงานสัมมนาของเครือข่ายผู้หญิงกับสุขภาพสรุปลานะสุขภาพผู้หญิงของ ประเทศไทย ซึ่งให้เห็นว่าผู้หญิงไทยจำนวนมากยังคงเผชิญกับปัญหาการติดเชื้อจากการมี เพศสัมพันธ์ (STDs/HIV) การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ การทำแท้งและภาวะแทรกซ้อน การถูก ข่มขืน ความรุนแรงในบ้าน และอีกหลากหลายปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และสุขภาพผู้หญิง (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2543) จึงทำให้หลายหน่วยงานเริ่มต้นตัวกับการให้ความช่วยเหลือและการหา ทางออกเพื่อสตรีมากขึ้น

วันที่ 25 พฤศจิกายน ของทุกปีคือ เป็นวันที่กลุ่มผู้หญิงในประเทศต่างๆจัดให้เป็นวัน รมรงค์ต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิง วันยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ถูกกำหนดขึ้นเพื่อการระลึกถึง ผู้หญิงนักต่อสู้ชาวโดมิแกน 3 คน ที่ถูกลอบสังหารอย่างทารุณโดยผู้นำเผด็จการเมื่อปี พ.ศ. 2503 ซึ่งเป็นการตอกย้ำความสำเร็จของปฏิญญาสากลว่าด้วยเรื่องสิทธิมนุษยชน และเนื่องในโอกาสวัน ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงองค์กรสตรีต่างๆในเมืองไทยได้จัดให้มีกิจกรรมรณรงค์ขึ้น โดยมี เป้าหมายของการรณรงค์ คือ กระตุ้นเตือนให้ส่วนต่างๆของสังคมตระหนักถึงปัญหาความรุนแรง ต่อผู้หญิง และมีส่วนช่วยหยุดยั้งสาเหตุแห่งความรุนแรงต่อผู้หญิงในสังคม อีกทั้งต้องการผลักดัน ให้เกิดกลไกของรัฐสำหรับให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่อยู่ในภาวะวิกฤตจากความรุนแรง

ความเสมอภาคทางเพศ ไม่ได้มีความหมายว่าผู้หญิงต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างได้เหมือนผู้ชาย เพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางเพศ หากแต่มีความหมายว่าความเป็นผู้หญิงหรือความเป็นผู้ชาย ไม่ ควรถูกนำมาใช้เป็นข้ออ้างในการจำกัดโอกาสเพื่อพัฒนาตนเองของบุคคลในสังคม หรือถูกนำมาใช้ กำหนดคุณค่าของบุคคลให้แตกต่างกัน กองวางแผนครอบครัวและประชากร กรมอนามัยร่วมกับ สภาประชากรในการจัดสัมมนาเรื่องความเสมอภาคทางเพศ ทางออกอยู่ที่ไหน โดยใช้ชื่อโครงการ ว่าโครงการรณรงค์เพื่อสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ ได้มีการเสนอข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อความสัมพันธ์ ที่เสมอภาคระหว่างหญิงชายในสังคม โดยมีการนำเสนอแนวนโยบายดังต่อไปนี้ของ

1. ควรเริ่มจากการสร้างองค์ความรู้ใหม่เรื่องความเป็นหญิงความเป็นชาย โดยให้ความสำคัญแก่ กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้คนเคารพในความเป็นมนุษย์ของคนอื่น ๆ ไม่ควรเป็นการสร้าง ความเข้าใจในระหว่างเพศต่างๆ อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
2. ควรสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน เช่น ชุมชน ตำรวจ ครู แพทย์ พยาบาล เป็นต้น โดยผู้ปฏิบัติงานต้องมีความยืดหยุ่นในการปรับ กระบวนการเรียนรู้ให้เข้ากับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม

3. กระบวนการเรียนรู้เรื่องความเป็นหญิง ความเป็นชาย ไม่สามารถใช้วิธีสอนให้เข้าใจได้ แต่ต้องเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้เวลาในการทำความเข้าใจ และตกผลึกทางความคิดและทัศนคติด้วยตัวเองได้
4. การให้ทุนในการทำงานเรื่อง gender ควรมีความระมัดระวังในการคัดเลือกผู้รับทุน และโครงการที่ขอทุน เนื่องจากการทำงานเรื่อง gender ที่ผิดทิศทางจะทำให้เกิดการผลิตซ้ำทางความคิดเรื่องมิติหญิงชาย (gender perspective) และความสัมพันธ์ที่ไม่เสมอภาคระหว่างเพศ
5. ผู้ปฏิบัติงานต้องมีความเข้าใจตัวเองในฐานะที่เป็นผลผลิตของสังคม ดังนั้นจึงต้องระมัดระวังและตรวจสอบความคิดและการกระทำของตนเองอยู่เสมอ
6. ผู้ปฏิบัติงานด้านการแพทย์และสาธารณสุขทุกระดับจะต้องเข้าใจว่า ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างหญิงชายส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้หญิงอย่างไร นอกจากนี้ต้องเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อสุขภาพเสียใหม่ โดยไม่มองที่ “ความเป็นโรค” แต่มองที่ “ความสุขสบาย” โดยต้องเข้าใจมิติทางสังคมมากขึ้น เพราะสุขภาพไม่ใช่เรื่องของมิติทางการแพทย์เท่านั้น

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ต้องมีวิธีสื่อสารที่จะทำให้คนในสังคมเข้าใจว่า ความเป็นหญิงความเป็นชายนั้นไม่ใช่สิ่งที่ธรรมชาติกำหนดมาโดยเราไม่อาจเปลี่ยนแปลงอะไรได้ หากแต่เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นมามีดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่าได้ เพราะความคิดความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นหญิงเป็นชายที่สังคมมีอยู่นี้ มันได้ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอื่นๆ ติดตามมา ซึ่งล้วนเป็นปัญหาเชิงโครงสร้าง ไม่ใช่ปัญหาของบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ การแก้ปัญหาในระดับโครงสร้างสังคมจะส่งผลดีแก่สังคมโดยรวม ดังนั้น หากสังคมเกิดการเรียนรู้ใหม่ในเรื่องของความเป็นหญิง ความเป็นชาย และความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน หรือที่เรียกว่า การเรียนรู้เพื่อความสัมพันธ์ที่เสมอภาคระหว่างหญิงชายในสังคม (gender education) โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมแบบเดิมๆ ที่แฝงไว้ด้วยความรุนแรงต่อเพศหญิง น่าจะค่อยๆ ปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมที่เคารพในคุณค่าความเป็นมนุษย์อย่างเสมอภาคกันได้ในที่สุด

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี

อัจฉรา สกุลตนิยม (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำร้ายคู่สมรส เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาอัตราความชุกของการทำร้ายคู่สมรส และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำร้ายคู่สมรส กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มครอบครัวที่อาศัยอยู่ในชุมชนแห่งหนึ่ง เขตชานเมือง กรุงเทพมหานคร จำนวน 122 ครอบครัว เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เฉพาะภรรยาของแต่ละครอบครัว แบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรของคู่สมรส ภาวะสุขภาพ และวิถีของครอบครัว แบบวัดอำนาจในการตัดสินใจของคู่สมรส แบบวัดความเครียดของสามี แบบวัดความขัดแย้งระหว่างคู่สมรส และลักษณะความรุนแรงของการทำร้ายคู่สมรส วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าเฉลี่ย อัตราส่วนร้อยละ และการทดสอบไค-สแควร์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีบุตร 1-2 คน มีระยะสมรสน้อยกว่า 10 ปี และ 10-20 ปี สามีส่วนใหญ่อายุ 30-49 ภรรยาส่วนใหญ่อายุ 20-39 ปี ประกอบอาชีพรับจ้างและค้าขาย คู่สมรสรายได้รวมกันต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาทและ 10,000-19,999 บาท ครอบครัวครึ่งหนึ่งพอใจอีกครั้งหนึ่งไม่พอใจและยังเป็นหนี้สินอีกด้วย คู่สมรสส่วนใหญ่มีความขัดแย้งกันเล็กน้อย ซึ่งประเด็นที่นำไปสู่ความขัดแย้งได้แก่ เรื่องการใช้จ่ายเงิน และความประพฤติของสามี พบการทำร้ายคู่สมรสใน 26 ครอบครัว คิดเป็นอัตราความชุกของการทำร้ายภรรยาร้อยละ 21.3 ซึ่งลักษณะการทำร้ายที่พบมากที่สุดคือ การผลัก กระชาก จับกระแทก และตบหน้า และปัจจัยที่มีส่วนในการทำร้ายคู่สมรสได้แก่ ระดับการศึกษาของสามี รายได้ครอบครัว ความขัดแย้งระหว่างคู่สมรส และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสามี แต่ในส่วนของอายุของคู่สมรส ลักษณะครอบครัว ระดับการศึกษา อำนาจการตัดสินใจ ความเครียดของสามี และอาชีพของคู่สมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับการทำร้ายคู่สมรส

ปัญชติ โชติคุต (2541) ศึกษาการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส วัตถุประสงค์ทางการวิจัย 3 ประการได้แก่ ศึกษารูปแบบและประเภทของการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส ศึกษารูปแบบและประเภทของการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรสของเพศชายและหญิง และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส กลุ่มตัวอย่างการวิจัยคือ บุคลากรซึ่งสมรสแล้วของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 321 คน โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ประเภทความรุนแรงที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือ การทำร้ายจิตใจ รองลงมาได้แก่ การทำร้ายร่างกายและมุ่งจะทำร้ายร่างกายตามลำดับ และพบว่าประเภทความรุนแรงที่เป็นการทำร้ายจิตใจ เพศหญิงใช้ความรุนแรงประเภทนี้มากกว่าเพศชาย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความ

รุนแรงต่อคู่สมรสได้แก่ ประสบการณ์อ้อมด้านความรุนแรง การมีส่วนร่วมทางสังคม การสนับสนุนทางสังคม เพศ ระยะเวลาการสมรส การใช้แอลกอฮอล์ การยอมรับการใช้ความรุนแรง และการยอมรับการใช้ความรุนแรงของบิดามารดา ซึ่งทั้งหมดยังเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงในเพศชายและเพศหญิงด้วย แนวทางการแก้ไขในการแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรสควรมีการแก้ไขทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม โดยเริ่มจากสถาบันครอบครัวเป็นอันดับแรก บิดามารดาควรเปลี่ยนแบบแผนพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงมาเป็นการใช้เหตุผลในการแก้ไขปัญหา ส่วนองค์กรทางสังคม ควรมีการจัดกิจกรรมกระตุ้นให้สมาชิกในครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกัน และนำไปคำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาครอบครัวเพื่อรับฟังและสามารถแก้ไขปัญหาในแนวทางที่ถูกต้อง

บุศรินทร์ คล่องพยาบาล (2542) ศึกษาความรุนแรงในครอบครัว : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาสัดส่วนการถูกทำร้ายและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาจากสามีทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย เพศ และเศรษฐกิจ เก็บข้อมูลจากภรรยา 337 คนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ผลการศึกษาพบว่าลักษณะการถูกทำร้ายมากที่สุดคือ การทำร้ายทางด้านจิตใจ รองลงมาคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านร่างกายและด้านเพศ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาได้แก่ ระดับการศึกษาของสามีและภรรยา สัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยา การสื่อสารระหว่างสามีและภรรยา การเล่นการพนันของสามีและภรรยา การสนับสนุนทางสังคมของภรรยา พฤติกรรมการเผชิญปัญหาของสามีและภรรยาพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการแยกกลุ่มของสามีที่ทำร้ายภรรยาและสามีที่ไม่ทำร้ายภรรยา คือ ภรรยา การสื่อสารระหว่างสามีและภรรยา การเล่นการพนันของสามีและการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของสามี การป้องกันและลดความรุนแรงของสามีจึงควรมีการพัฒนาทักษะทางการสื่อสาร ลด ละ เลิกดื่มสุราและเล่นการพนัน การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างสามีและภรรยาและพฤติกรรมการเผชิญปัญหาที่ถูกต้อง การเสริมสร้างเครือข่ายการสนับสนุนทางสังคมในชุมชนและตั้งองค์กรในชุมชนเพื่อให้คำปรึกษาแก่คู่สามีภรรยาที่มีความขัดแย้งระหว่างกัน

แววรุ่ง นาวานิยม (2544) ศึกษาความรุนแรงต่อภรรยา : ข้อเท็จจริงจากผู้ถูกกระทำทารุณเปรียบเทียบกับผู้กระทำทารุณ และทัศนคติจากชุมชน วัตถุประสงค์ทางการวิจัยเกี่ยวกับ รูปแบบสาเหตุ ผลกระทบ การจัดการ และการให้ความหมายของความรุนแรงต่อภรรยา เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการสัมภาษณ์ระดับลึกและการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและการวิจัยเชิงสำรวจ การศึกษาครั้งนี้พบว่า บริบทและทัศนคติของชุมชนมีผลต่อการให้ความหมายต่อความรุนแรงต่อภรรยาที่แตกต่างกัน การนำประสบการณ์ความรุนแรงวัยเด็กมาใช้ในการดำเนินชีวิตคู่

ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เคยเห็นพ่อแม่กระทำต่อกันร่วมไปถึงการให้ความหมายเรื่องความรุนแรงด้วย สาเหตุของความรุนแรงต่อภรรยาได้แก่ พฤติกรรมด้านชู้สาว หึงหวง ขาดการสื่อสารกันภายในครอบครัว ความผิดเคืองด้านเศรษฐกิจ พฤติกรรมการดื่มเหล้า การควบคุมและก้าวก่ายในชีวิตส่วนตัวและความคิดเห็นไม่ตรงกัน สาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การทำร้ายร่างกายคือ การหึงหวง การเปิดเผยข้อมูลระหว่างผู้ถูกกระทำ เช่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ถ้าฝ่ายหญิงกระทำจะรู้สึกผิดและเจ็บเมื่อถูกด่าว่า แต่ถ้าเป็นฝ่ายชายกระทำจะโกรธเมื่อถูกด่าว่าและอาจถึงขั้นทำร้ายร่างกายภรรยา นอกจากนี้ยังพบว่า ชุมชนที่มีการจัดการเรื่องความรุนแรงต่อภรรยาอย่างชัดเจนช่วยให้ภรรยากล้าเปิดเผยเรื่องราวความรุนแรงที่เกิดขึ้นและสามารถร้องขอความช่วยเหลือจากชุมชนได้ เมื่อเปรียบเทียบกับชุมชนทั่วไปที่มีทัศนคติว่าความรุนแรงต่อภรรยาเป็นเรื่องส่วนตัว การให้ความช่วยเหลือในการจัดการความรุนแรงเป็นรูปแบบของความสัมพันธ์ส่วนตัว เช่น การเป็นคนรู้จักญาติพี่น้อง เป็นต้น

วิลาสินี พนานทรทรัพย์ (2545) ศึกษาความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่ : เสียงผู้หญิง มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอประสบการณ์และคำอธิบายประสบการณ์ของผู้หญิงที่เผชิญกับการถูกสามีทำร้ายร่างกายเพื่อกระบวนการและการจัดการความรุนแรงของผู้หญิงเป็นอย่างไร โดยใช้แนวคิดสตรีนิยม ศึกษาด้วยวิธีการศึกษาด้วยวิธีชาติพันธุ์วรรณา ผลการวิจัยพบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นมีลักษณะการเกิดซ้ำคือ เมื่อผู้หญิงถูกสามีทำร้ายร่างกายครั้งแรก ผู้หญิงจะไม่ออกจากความสัมพันธ์ทันทีแต่พยายามหาสาเหตุที่สามีทำร้ายเธอ เมื่อค้นหาสาเหตุแล้วผู้หญิงจะให้ความหมายกับการทุบตีทำร้ายที่เกิดขึ้นครั้งแรกในลักษณะลดความรุนแรงลง โดยการกล่าวอ้างไปถึงการลืมตัวของสามี ความรักที่พวกเขามีต่อกัน หรือแม้กระทั่งการกล่าวโทษตนเอง อย่างไรก็ตามเมื่อผู้หญิงยกโทษให้สามี ความรุนแรงไม่ได้ยุติลง ตรงกันข้ามเมื่อเกิดปัญหาหรือความตึงเครียดในครอบครัวขึ้นมามักจะจบลงด้วยการทำร้าย โดยที่ระดับความรุนแรงและความถี่เพิ่มขึ้นด้วย แต่หลังจากภาวะการทำร้ายร่างกายจบลงสามีมักจะกล่าวขอโทษและการสำนึกผิดจากสามีเสมอ ผู้หญิงจึงจำทนด้วยความหวังที่ว่าการทำร้ายจะไม่เกิดขึ้นอีก ทั้งการไว้ที่ฟังฟังและการทนอยู่เพื่อการรักษาความเป็นครอบครัว สำหรับการจัดการปัญหาของผู้หญิงพบว่ามี 3 รูปแบบ คือ การทนอยู่ การแยกทางและการฆ่าสามี โดยเงื่อนไขที่ทำให้ผู้หญิงสามารถยุติโดยการหย่าร้าง คือ การที่ผู้หญิงตระหนักได้ว่าการทนอยู่ไม่ใช่วิถีทางของการแก้ปัญหา และการที่ผู้หญิงสามารถพึ่งพาตนเองได้ผนวกกับการได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งสนับสนุนทางสังคม ในขณะที่รูปแบบการยุติปัญหาโดยการฆ่าสามีเป็นวิธีที่ผู้หญิงไม่ได้ตั้งใจให้เกิดไม่คาดคิดมาก่อนว่าการกระทำของเธอจะทำให้สามีตาย

กฤตยา อาชวนิจกุล และคณะ (2546) ศึกษาความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิง ใช้วิธีการวิจัย 2 แบบคือ การวิจัยเชิงสำรวจและการวิจัยเชิงคุณภาพ จุดเน้นทางการศึกษาคือ ความรุนแรงทางกายและทางเพศที่ผู้หญิงถูกระทำโดยคู่ของตน โดยความรุนแรงทางกายคือ ผลัก กระแทก ปาสิ่งของ บีบคอ รัคคอ ตบ ต่อย ตี ตะ ลาก ซ้อม เผา ขู่ว่าจะใช้อาวุธทำร้าย หรือ ลงมือใช้อาวุธทำร้าย ส่วนความรุนแรงทางเพศคือ การถูกบังคับร่วมหลับนอน การจ่าอมมีเพศสัมพันธ์เพราะความกลัว หรือการถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ในท่าที่ผู้หญิงรู้สึกว่าผิดธรรมชาติ หรือรับไม่ได้ ผลการศึกษาพบว่าจากการสำรวจผู้หญิงประมาณเกือบครึ่งหนึ่งเคยประสบปัญหาความรุนแรงทางกายและหรือทางเพศ โดยผลกระทบจากความรุนแรงคือ สุขภาพกายและสุขภาพใจ สำหรับเรื่องการแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในชีวิตคู่ ส่วนใหญ่ไม่มีทางเลือกมากนักในการจัดการกับปัญหาคความรุนแรงที่ได้รับ ส่วนหนึ่งเนื่องจากค่านิยมของสังคมที่มองว่าเรื่องของคู่สามีภรรยาเป็นเรื่องที่ต้องจัดการแก้ไขเอง ผู้หญิงจึงทนและไม่ปรึกษาใครจึงต้องเผชิญปัญหาเพียงลำพัง สถานการณ์ดังกล่าวจะยิ่งรุนแรงมากขึ้นถ้าชุมชนที่อาศัยนั้นมองไม่เห็นความรุนแรงที่เกิดขึ้น และจากการวิจัยพบว่าผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่รู้จักองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวนผู้หญิงที่เข้ารับการช่วยเหลือองค์กรเหล่านี้จึงมีน้อยมาก สะท้อนถึงการไม่สามารถเข้าถึงบริการที่มีอยู่ ในกลุ่มผู้หญิงส่วนใหญ่ยอมทนอยู่เพราะไม่ต้องการทิ้งลูกไปและยอมทนอยู่กับความรุนแรง งานวิจัยนี้นอกจากจะชี้ให้เห็นถึงผลกระทบทางสุขภาพที่เกิดต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงแล้วยังสะท้อนความสำคัญของบทบาทบุคลากรทางสาธารณสุขในการทำงานรองรับผู้ประสบปัญหาทั้งการป้องกันในกลุ่มที่มีแนวโน้มจะถูกกระทำรุนแรง ตลอดจนการรักษาและการบำบัดเยียวยา นอกจากนี้งานวิจัยยังสะท้อนไว้อย่างชัดเจนถึงความเชื่อมโยงของการใช้ความรุนแรงกับทัศนคติและค่านิยมความสัมพันธ์หญิงชายในสังคม ดังนั้นการทำงานเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงในสังคมไทยจึงจำเป็นต้องร่วมมือกันของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกๆส่วนของสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์กรสตรี

รักษนก ดันดิวัชโรทัย (2543) ศึกษาองค์กรพัฒนาสตรี : การรณรงค์เพื่อความเสมอภาคในการมีส่วนร่วมพัฒนาสังคมและการเมือง วัตถุประสงค์เน้นหนักที่การศึกษาเปรียบเทียบ นโยบาย วัตถุประสงค์ แผนงานและกลไกในการดำเนินนโยบาย ปัญหา อุปสรรค ความสำเร็จและรวมถึงคู่ทางในอนาคตขององค์กรพัฒนาสตรีภาครัฐและเอกชน ผลการวิจัยพบว่า นโยบาย วัตถุประสงค์ และแผนงานที่แน่ชัด โดยมีอุดมการณ์ขององค์กรที่เน้นการของพัฒนาความเสมอภาคให้แก่สตรี กระบวนการที่ยึดมิติชายหญิง กระบวนการสากลนิยม และความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ในส่วนของกลไก วิธีการ และกิจกรรม ในการรณรงค์เพื่อความเสมอภาคให้แก่สตรีขององค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน มีความหลากหลาย สำหรับความ

คล้ายคลึงกันคือ การพยายามประชาสัมพันธ์และกิจกรรมทางวิชาการ และมีความแตกต่างในการผลักดันนโยบายไปใช้ปฏิบัติ ปัญหาที่องค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนเผชิญคือ การขาดงบประมาณ วัฒนธรรมเหยียดเพศ และขาดความจริงใจในการส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศจากพรรคการเมือง หน่วยราชการและหน่วยอื่นๆทางสังคม ความสำเร็จขององค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน เกิดจากความร่วมมือขององค์กรที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับการปลูกจิตสำนึกของคนไทยเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันและเกิดการพัฒนาศรีตามความเป็นจริง สำหรับแนวทางในอนาคตขององค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน คือ ต้องขึ้นอยู่กับสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายการรณรงค์เพื่อสร้างสร้างการยอมรับในสิทธิเสมอภาคของสตรี ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยส่วนรวม

อภิศรา ปิงเร็ว (2545) ศึกษาความเคลื่อนไหวขององค์กรสตรี และข่าวความรุนแรงต่อสตรีในหนังสือพิมพ์ วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยแบ่งเป็นการวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือพิมพ์ 4 ฉบับ จากการนำเสนอเนื้อหาทั้งในด้านการใช้ภาษา สถานภาพของสตรีที่เป็นแหล่งข่าว กลวิธีการนำเสนอข่าว และศึกษาประเภทความรุนแรงต่อสตรี และการสัมภาษณ์ผู้นำองค์กรสตรี 5 แห่ง โดยเป็นการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า การเคลื่อนไหวขององค์กรสตรีต่อวงการสื่อสารมวลชน ในการที่สื่อมวลชนถูกตั้งข้อหาว่าเป็นผู้ตอกย้ำความรุนแรงและถ่ายทอดวัฒนธรรมความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งการเคลื่อนไหวขององค์กรสตรีมีทั้งการใช้ยุทธวิธีเคลื่อนไหวอย่างสันติ ทั้งการพูดคุยขอเรื่อง ทำจดหมายร้องเรียนหรือร่างข้อเสนอแนะ โดยร่วมกับองค์กรด้านเด็กและสตรี นำไปสู่ยุทธวิธีที่แตกต่างกันแต่ละองค์กร ในการใช้การพูดคุยสร้างความเข้าใจ กลยุทธ์นำพียงเรือเสือพึงป่า กลยุทธ์การผลักดันสองทาง การสร้างมาตรฐานตรวจสอบสื่อและกลยุทธ์การดึงดูใจ แต่ที่ได้รับความนิยมได้แก่ สื่อยังยึดติดกับกรอบการนำเสนอแบบเดิมๆ ข่าวความรุนแรงต่อสตรียังอยู่ในข่าวหน้าหนึ่ง ส่งผลต่อการใช้สำนวนภาษาและภาพประกอบที่หวือหวา มองว่าข่าวความรุนแรงต่อสตรีเป็นจุดขาย มักมองว่าองค์กรสตรีเข้าข้างสตรีด้วยกันเสมอ และองค์กรสตรียังไม่มีส่วนช่วยให้สื่อใส่ใจและขาดพลังจากประชาชน

ภัทรพร ประทุมฝาง (2546) ศึกษาอัตมโนทัศน์และกระบวนการสื่อสารของสตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่ได้รับความช่วยเหลือ ณ บ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วยการสำรวจจากเอกสาร การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างอัตมโนทัศน์และกระบวนการสื่อสารของสตรีผู้ถูกระทำรุนแรงจนถึงการเข้ารับการช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉิน และกระบวนการสื่อสารของสตรีที่ได้รับความช่วยเหลือทั้งกับเจ้าหน้าที่ สตรีด้วยกันเองและกับบุตรของตนเองและสตรีอื่น ผลการวิจัยพบว่าอัตมโนทัศน์เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารภายในตนเอง เป็นการรับรู้

ตนเองที่เกิดขึ้นจะถูกกำหนดจากการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น กระบวนการที่ผู้อื่นมีการตอบสนองทำให้เกิดการเรียนรู้ตนเองและเกิดการสื่อสารระหว่างบุคคล จะเป็นสิ่งที่สร้างกระบวนการรับรู้ตนเอง จนกลายเป็นอัตมโนทัศน์ของแต่ละบุคคลและอัตมโนทัศน์ส่งผลต่อการสื่อสารครั้งต่อไป สตรีที่เข้ารับการช่วยเหลือจากบ้านพักฉุกเฉินส่วนใหญ่ขอเข้ารับการช่วยเหลือด้วยตนเอง จากการแนะนำของเพื่อน ของญาติ และได้รับข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ รองลงมาเป็นสตรีที่องค์กรของภาครัฐ สตรีที่เข้ารับการช่วยเหลือที่บ้านพักฉุกเฉินแบ่งเป็น 5 ประเภท คือ หญิงโสด หญิงตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ แม่ลูกอ่อน ผู้ติดเชื้อเอชไอวีและนักเรียน ซึ่งการสื่อสารของสตรีทั้ง 5 ประเภทกับการสื่อสารกับเจ้าหน้าที่และสตรีที่เข้ารับการช่วยเหลือมีความแตกต่างกันโดยแบ่งช่วงของการสื่อสารออกเป็น 3 ช่วงคือ ช่วงแรกเข้ารับการช่วยเหลือ ช่วงการเข้าถึงความสัมพันธ์และการพัฒนาความสัมพันธ์ การสื่อสารของสตรีที่เข้ารับการช่วยเหลือกับบุตรของตนเองและสตรีอื่นที่เข้ารับการช่วยเหลือแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ 1.บุตรของตนเอง สตรีมีความพยายามที่จะปรับตัวให้เข้ากับสังคมของบ้านพักฉุกเฉินให้เร็วที่สุด เนื่องจากไม่ต้องการให้บุตรของตนตกอยู่ในความลำบากอีก และการเห็นบุตรของตนอยู่ดีมีสุขจะทำให้สตรีมีการฟื้นฟูจิตใจที่ดีขึ้นจะพยายามให้ลูกของตนเองทำความรู้จักกับสตรีอื่นที่อยู่กลุ่มเดียวกับตนทุกคน ในกลุ่มแม่ลูกอ่อนจะมีบทสนทนาเรื่องของบุตรแต่ละคนและวิธีการเลี้ยงดู 2.บุตรของสตรีอื่น กลุ่มแม่ลูกอ่อนจะเป็นกลุ่มที่มีการสื่อสารกับบุตรของสตรีอื่นมากที่สุด เนื่องจากจะช่วยเลี้ยงดูบุตรซึ่งยังเป็นเด็กเล็กของกันและกัน และจะให้บุตรของตนนับถือสตรีในกลุ่มเหมือนเป็นญาติของตน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547" งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยแบบสหวิธีการ (Multiple Methodology) ประกอบด้วยการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยมีการดำเนินแผนการวิจัยตามขั้นตอนต่างๆต่อไปนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเข้าถึงข้อมูล
5. วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการนำเสนอข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

1.1 การศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research)

สำรวจสภาพการณ์และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานอันนำไปสู่การได้ภาพรวมและการทำความเข้าใจสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในมิติเชิงกว้าง จึงศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสารหลายประเภทจากหลายหลายแหล่งอ้างอิง ในกรอบของการวิจัยตามประเด็นปัญหาดังนี้

- ศึกษาทางเอกสารทางวิชาการ เอกสารราชการ เช่น หนังสือ รายงาน งานวิจัย กฎหมาย สถิติข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้อง แผ่นพับประชาสัมพันธ์ เป็นต้น
- ศึกษาจากบทความ ข่าวสารที่ตีพิมพ์ในสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆและเอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร หนังสือต่างๆนอกเหนือจากข้อข้างต้น
- ศึกษาจากแฟ้มประวัติผู้เข้ารับบริการรับคำปรึกษาและการช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง

1.2 การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

ใช้แบบสอบถามกลุ่มสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงเพื่อศึกษาความเข้าใจในเนื้อหาความพึงพอใจและความต้องการในเรื่องของสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง เพื่อเป็นการประเมินเนื้อหาของสื่อกับความต้องการของผู้รับสารโดยตรง ซึ่งผลที่ได้ออกมาจะส่งผลต่อการผลิตสื่อต่อไปในอนาคตของมูลนิธิผู้หญิงและยังเป็นการทบทวนการทำงานในเรื่องของการนำเสนอสื่อของมูลนิธิผู้หญิงแก่สาธารณะด้วย

1.3 การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ได้แก่

1. สตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้ารับการปรึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง
2. บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อในเรื่องสตรีที่ได้รับความรุนแรง
3. บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในงานวิจัยนี้ ได้แก่บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิง สมาชิกผู้รับวารสารของมูลนิธิผู้หญิงและสตรีผู้ถูกระทำรุนแรง โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 3 ส่วน ได้แก่

1. บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อวารสารและเอกสารที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 5 คน
2. สัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามจากการตอบของสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง 100 คน
3. สตรีที่ได้รับความรุนแรงที่เข้ารับการปรึกษาและรับการช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง 10 คน

โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างของสตรีผู้ถูกระทำรุนแรงทั้งร่างกายและจิตใจที่เข้ารับการปรึกษาและการช่วยเหลือนี้ต้องผ่านการยินยอมของบุคลากรมูลนิธิผู้หญิงก่อน โดยไม่เปิดเผยชื่อจริงเป็นเพียงการใช้นามสมมุติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1. สร้างแบบวิเคราะห์ในการประเมินเอกสาร
2. แบบสอบถามสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงจำนวน 100 คน

3. แบบสัมภาษณ์บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงและสตรีที่เข้ารับการช่วยเหลือ 15 คน

4. การเข้าถึงข้อมูล

เข้าเก็บข้อมูลที่ห้องสมุดของมูลนิธิผู้หญิงในการศึกษาข้อมูลในส่วนของแต่ละชนิดที่มูลนิธิผู้หญิงผลิตออกมาเพื่อเผยแพร่ในการให้ความรู้เรื่องความรุนแรงที่เกิดกับสตรี และส่งแบบสอบถามทางจดหมายไปยังสมาชิกผู้รับวารสารของมูลนิธิผู้หญิง

5. วิธีดำเนินการเก็บข้อมูล

1. การศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในด้านของการสื่อสารในการให้ความรู้เรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง ซึ่งเป็นเอกสารตีพิมพ์ที่มูลนิธิผู้หญิงได้จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ และนำมาศึกษากระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ความรู้และการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับ ความรุนแรง เพื่อนำมาศึกษาใช้ในการประกอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับประธานมูลนิธิและบุคลากรที่รับผิดชอบในการให้บริการปรึกษาและความช่วยเหลือและการผลิตสื่อประเภทต่างๆของมูลนิธิ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงการเพื่อให้มีความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาของสื่อซึ่งได้แก่ จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่ได้รับรวมไปถึงความต้องการเพิ่มเติมจากสื่อที่ได้รับเพื่อมาใช้ร่วมกับการวิเคราะห์สื่อที่มีการผลิตมาจากมูลนิธิผู้หญิง 20 ปีที่ผ่านมา
3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีขั้นตอนดังนี้
 1. ขึ้นแนะนำตัว ผู้วิจัยได้แจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ก่อนดำเนินการสัมภาษณ์
 2. ขึ้นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีการเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว พร้อมทั้งมีการบันทึกเสียงลงเทปบันทึกเสียงในระหว่างการสัมภาษณ์
 3. ขึ้นเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ หลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ถอดเทปบันทึกเสียงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจน

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอาศัยข้อมูลจากมุมมองของคนใน (emic) หลังจากที่ได้ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับว่าเพียงพอ ครบถ้วน ถูกต้อง มีคุณภาพ สามารถตอบปัญหาทางวิจัย และเป็นไปตามวัตถุประสงค์งานวิจัยแล้ว จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดแฟ้มข้อมูล (files) ตามประเด็นของวัตถุประสงค์ของการวิจัยและปัญหาคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้
2. จำแนกประเภทข้อมูล (Typology Analysis) โดยจำแนกข้อมูลเป็นประเภทให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันมารวมกันเป็นหมวดหมู่ เพื่อจัดระเบียบหรือโครงสร้างของข้อมูล แสดงให้เห็นถึงกระบวนการและลักษณะความเป็นเหตุเป็นผลของเหตุการณ์ที่ชัดเจน
3. สร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic Induction) จากข้อมูล โดยการประมวลความคิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับ เป็นข้อสรุปที่มีลักษณะเชิงนามธรรม

เมื่อวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ตามประเด็นของวัตถุประสงค์การวิจัย และปัญหาคำถามการวิจัยที่กำหนดไว้ดังนี้

1. กระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว โดยผ่านสื่อประเภทต่างๆอันได้แก่
 - 1.1 สื่อสิ่งพิมพ์
 - 1.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - 1.3 สื่อวีดิทัศน์
 - 1.4 สื่อบุคคล
 - 1.5 สื่อหนังสือพิมพ์
2. พัฒนาการการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงกับบริบทสังคม

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547" เป็นงานวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อการขอเข้ารับบริการจากสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว โดยศึกษาวิจัยศึกษาผ่านสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง และสื่อมวลชนที่นำเสนอความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงเพื่อศึกษาพัฒนาการการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงกับบริบททางสังคมในช่วงเวลาดังกล่าว โดยใช้วิธีการวิจัยแบบสหวิธีการ (Multiple Methodology) ประกอบด้วยการวิจัย 3 วิธี คือ

1. การศึกษาจากเอกสาร(Documentary Research)

- จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง
- หนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี
- สื่อเพื่อการรณรงค์ชนิดต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงเกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี
- แฟ้มประวัติการเข้ารับบริการของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่การดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิง
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่าน www.womenthai.org และโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โปรแกรม Microsoft PowerPoint
- สื่อวิทัศน์ที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงเกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี
- ข่าวจากสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องความรุนแรงในครอบครัว
- แฟ้มข่าวจากสื่อมวลชนที่นำเสนองานของมูลนิธิผู้หญิง

2. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

การใช้แบบสอบถามกลุ่มสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงเพื่อศึกษาความเข้าใจในเนื้อหาความพึงพอใจและความต้องการในเรื่องของสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง โดยใช้การสุ่มตัวอย่างจากสมาชิกทุกภาคทั่วประเทศจำนวน 385 คน เพื่อต้องการข้อมูล 100 คน โดยแบ่งการใช้แบบสอบถามจำนวนประชากรดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร 166 คน
2. ภาคกลาง 25 คน

3. ภาคเหนือ 44 คน
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 106 คน
5. ภาคใต้ 44 คน

3. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกแบ่งเป็น 2 ส่วน คือเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิง 5 คน และสตรีที่เข้ารับบริการ โดยการสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการนั้นผ่านการยินยอมจากเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงจำนวน 10 คน รวมทั้งหมด 15 คน

1. บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อในเรื่องสตรีที่ได้รับความรุนแรงและให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง 5 คน ได้แก่

- 1.1 ผู้อำนวยการ
- 1.2 ผู้จัดการ
- 1.3 เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูล
- 1.4 เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชน
- 1.5 เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการสังคม

2. สตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้ารับการศึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง 10 คน ได้แก่

- 2.1 ลูกน้ำ (นามสมมุติ)
- 2.2 นุช (นามสมมุติ)
- 2.3 ออย (นามสมมุติ)
- 2.4 โอ์ (นามสมมุติ)
- 2.5 นุ่น (นามสมมุติ)
- 2.6 เจ็อย (นามสมมุติ)
- 2.7 เขา (นามสมมุติ)
- 2.8 วิวัน (นามสมมุติ)
- 2.9 นก (นามสมมุติ)
- 2.10 แอน (นามสมมุติ)

ผลการวิจัยเพื่อตอบปัญหานำวิจัย ดังนี้

ปัญหานำวิจัย

มูลนิธิผู้หญิงมีพัฒนาการกระบวนการสื่อสารอย่างไรในการสื่อสารเพื่อให้ความรู้และการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง

ผลการวิจัยจะเรียงลำดับตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาและการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547
2. การผลิตสื่อประเภทต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรีตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547
3. ข่าวนจากสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ช่วยสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว
4. เพิ่มประวัติการเข้ารับบริการของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่การดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิง
5. แบบสอบถามกลุ่มสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง จำนวน 100 คน
6. การสัมภาษณ์บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อในเรื่องสตรีที่ได้รับความรุนแรงและให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง 5 คน
7. การสัมภาษณ์สตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้ารับการศึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง 10 คน

I. ประวัติความเป็นมาและการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

ความเป็นมา

มูลนิธิผู้หญิง เป็นองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งดำเนินการพัฒนาสตรี ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิง และเด็กที่ประสบปัญหา ตลอดจนรณรงค์ให้สังคมตระหนัก ถึงปัญหาที่ผู้หญิงเผชิญอยู่ในสังคมปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทางเพศในรูปแบบต่างๆ มูลนิธิผู้หญิง ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ผู้หญิงได้รับสิทธิเสมอภาค เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ และรณรงค์เผยแพร่เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ ของหญิงชายในสังคม

เมื่อเดือนมีนาคม พ.ศ.2527 โครงการเล็กๆ สำหรับผู้หญิง ได้ถือกำเนิดขึ้น โดยมีชื่อว่า "ศูนย์ข่าวผู้หญิง" ซึ่งให้ข้อมูลแก่ผู้หญิงที่ต้องการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ เพื่อป้องกันมิให้ผู้หญิงต้องถูกล่อลวงสู่ การค้าประเวณี

นอกจากนี้ศูนย์ข่าวผู้หญิงยังผลิตสื่อการศึกษาสำหรับผู้หญิงในสาขาอาชีพต่างๆ ใน ปี พ.ศ.2528 ได้จัดทำโครงการบ้านพักผู้หญิงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาถูกสามีทุบตี รณรงค์เผยแพร่ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ต่อมาได้จัดทำโครงการคำห้ำ เพื่อรณรงค์ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการหยุดยั้ง การนำเด็กเข้าสู่กระบวนการค้าประเวณี โดยเริ่มจากการใช้หนังสือคำห้ำ เผยแพร่ผ่านครูในโรงเรียนเพื่อเป็นสื่อการศึกษาแก่เด็ก นักเรียน มูลนิธิผู้หญิง ได้ขออนุญาตจดทะเบียนเป็นมูลนิธิ ตามเลขทะเบียนลำดับที่ 3329 เมื่อปลายปี พ.ศ.2530

มูลนิธิผู้หญิงมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการดังนี้

1. เพื่อให้ความช่วยเหลือ แก่ผู้หญิงที่ทุกข์ยากและด้อยโอกาสในสังคม
2. เพื่อจัดการให้การศึกษา และผลิตสื่อที่เหมาะสมแก่ผู้หญิงในสาขาอาชีพต่างๆ
3. เพื่อสนับสนุนสิทธิ ของผู้หญิงตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากล ขององค์การสหประชาชาติ
4. เพื่อวิจัยและเผยแพร่ข้อมูล ที่เกี่ยวกับผู้หญิงและดำเนิน โครงการต่างๆ เพื่อการพัฒนาผู้หญิง
5. เพื่อร่วมมือกับองค์กรสาธารณะประโยชน์อื่นๆ
6. ส่งเสริมสิทธิของผู้บริโภค สื่อสารมวลชน และใช้สื่อสารมวลชนเพื่อสาธารณะประโยชน์

โครงสร้างการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงในปัจจุบัน

การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงอาจไม่ต่างจากองค์กรการทำงานทั่วไป ซึ่งมีโครงสร้างผู้บริหารมีคณะกรรมการและพนักงานขององค์กร มูลนิธิผู้หญิงมีการแบ่งหน้าที่การทำงานตามความสามารถของพนักงานในองค์กรตามความเหมาะสม เพื่อให้การทำงานนั้นสัมฤทธิ์ผล อย่างไรก็ตามมูลนิธิผู้หญิงเป็นองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร จึงไม่ได้มีการเน้นบริหารการจัดการโดยเน้น

ประสิทธิผลสูงสุดเพียงอย่างเดียว กระบวนการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงเน้นการมีส่วนร่วมและตัดสินใจและการเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ทุกคนมีส่วนร่วมและสามารถเรียนรู้ต่อความเข้าใจต่อปัญหา ไปจนถึงทักษะความเชี่ยวชาญในการเรียนรู้ทั้งด้านความเข้าใจต่อปัญหาไปจนถึงทักษะและความเชี่ยวชาญในการดำเนินงาน โดยที่มูลนิธิผู้หญิงแบ่งการทำงานออกเป็น 4 งาน ดังนี้

งานชุมชน

อบรมอาสาสมัครเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือผู้หญิง และเด็กในชุมชนทั้งชาวไทย และเยาวชนชาวเขาที่ประสบปัญหาความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงในครอบครัว โดยการประสานงานและขอความสนับสนุนจากองค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อร่วมกันรณรงค์เผยแพร่สร้างจิตสำนึกของคน ในชุมชนให้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและเด็ก นอกจากนี้ยังจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงทางเพศ แก่กลุ่มผู้หญิงและเยาวชนตามความต้องการในแต่ละท้องถิ่น

งานข้อมูล

มูลนิธิผู้หญิงได้ประสานความร่วมมือกับสื่อมวลชนด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างเครือข่ายส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิง มีการผลิตสื่อต่าง ๆ เช่น จัดทำจดหมายข่าว ศูนย์ข่าวผู้หญิงเพื่อเผยแพร่แก่สมาชิกและผู้สนใจ นอกจากนี้ยังรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ ความรุนแรงต่อผู้หญิง การค้าหญิง สิทธิมนุษยชนของผู้หญิง เพื่อนำมาผลักดันให้เกิดนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิง โดยดำเนินงานในด้านการศึกษาวิจัย ติดตามการบังคับใช้ พระราชบัญญัติปราบการค้าประเวณี และพระราชบัญญัติการค้าหญิงและเด็ก ผลักดันให้มีกฎหมายสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงและเด็ก ผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิงตลอดจนติดตามผลของนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ต่อผู้หญิง

งานบริการสังคม

ดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรง ในครอบครัว และความรุนแรงทางเพศ ถูกข่มขืน ลวนลาม ถูกล่อลวง บริการให้คำแนะนำปรึกษาด้านกฎหมาย และสังคมสงเคราะห์ ช่วยจัดหาที่พักพิงชั่วคราวการรักษาพยาบาล ประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ สำหรับผู้หญิงที่ต้องการเดินทางไปต่างประเทศ และข้อมูลอื่นๆที่เกี่ยวกับผู้หญิง นอกจากนี้ยังมีโครงการช่วยเหลือเด็กและหญิงต่างชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ที่ถูกเอาเปรียบและถูกกระทำความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ ให้ได้รับการคุ้มครองตามหลักสิทธิมนุษยชน

งานสำนักงาน

ดำเนินงานเพื่อการบริหารมูลนิธิผู้หญิงโดยการบริหารการจัดการในการจัดหาทุนและจัดการทุน รวมไปถึงการจัดระบบของสำนักงานเพื่อให้องค์กรสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานการทำงานขององค์กร

นอกจากฝ่ายงานข้างต้นที่กล่าวมาแล้วยังมีในส่วนของอาสาสมัครที่ทำงานในแต่ละพื้นที่ของโครงการที่มูลนิธิผู้หญิงเข้าไปดำเนินการ เพื่อช่วยส่งเสริมการทำงานในพื้นที่ของโครงการต่างๆให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงนั้นได้ให้ความสำคัญต่อการช่วยเหลือสตรีที่ประสบกับความรุนแรงในครอบครัวมาตั้งแต่ช่วงแรกของการก่อตั้งองค์กร โดยได้มีการจัดทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือสตรีในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัว โครงการที่จัดตั้งขึ้นนั้นสืบเนื่องมาจากรายงานสถานการณ์และประเด็นท้าทายของความรุนแรงต่อผู้หญิง โดยมูลนิธิผู้หญิงพบว่าความรุนแรงในครอบครัวมีผู้ประสบปัญหามากที่สุด มีการทำร้ายด้วยรูปแบบต่างๆ ที่ทารุณเพิ่มขึ้น ทำให้ได้รับบาดเจ็บ ซึ่งปัจจุบันจะเห็นได้ว่าความต้องการเร่งด่วนของผู้หญิงที่ถูกทุบตียังไม่ได้รับการใส่ใจเท่าที่ควร โดยเฉพาะความต้องการบ้านพักพิงที่ปลอดภัย มีหญิงที่ถูกทุบตีจำนวนมาก ที่ต้องเดินทางหลบภัยมาจากภาคต่าง ๆ เนื่องจากยังขาดที่พัก ซึ่งสามารถให้หลักประกันความปลอดภัยในชีวิตและร่างกายได้ในพื้นที่ ความต้องการอันดับรองลงมา ที่พบก็คือความต้องการในด้านอาชีพ ความมั่นคงทางด้านอาชีพและรายได้ เนื่องจากส่วนใหญ่ต้องมีภาระในการหารายได้เลี้ยงดูบุตรต่อไปตามลำพัง

ข้อมูลของการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงของมูลนิธิผู้หญิงเป็นเพียงส่วนน้อยเมื่อเทียบกับสถิติจากการวิจัยจำนวนผู้หญิง ที่ถูกทำร้ายทางกายและทางเพศ คิดเป็น ร้อยละ 40 ของหญิงที่แต่งงานมีครอบครัว มีคู่หรืออยู่กินกับสามี ประเด็นท้าทายก็คือ ทำอย่างไรรัฐจะสามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้หญิงอีกจำนวนมาก ที่เผชิญปัญหาอยู่ในขณะนี้ เพื่อสามารถป้องกันมิให้ปัญหาทวีความรุนแรง ถึงขนาดได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิตต่อไป จากข้อมูลข้างต้นทำให้มูลนิธิผู้หญิงตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว และตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 มีโครงการที่จัดตั้งเพื่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวดังนี้

โครงการที่ 1 บ้านพักผู้หญิง

บ้านพักผู้หญิงเริ่มต้นจากประสบการณ์การทำงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงกับสตรีที่อยู่ชุมชนแออัด ซึ่งได้พบว่าความรุนแรงอีกรูปแบบหนึ่งที่สตรีไทยกำลังเผชิญอยู่ในชีวิตประจำวัน ก็คือ ความรุนแรงในครอบครัว การถูกซ้อมทรมานจากสามีตนเองเป็นที่ปลดปล่อยของผู้ชายที่ต้องการระบายความคับแค้น ความเครียดและความมีนเมา ผู้หญิงส่วนใหญ่ต้องอยู่กับสามีและยอมรับความรุนแรงต่อไปอย่างไม่มีทางเลือกอย่างอื่น ผู้หญิงไม่สามารถขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนได้ เนื่องมาจากว่าความรุนแรงในครอบครัวยังไม่ได้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นปัญหาของสังคม ยังถูกมองว่าเป็นเรื่อง “ส่วนตัว” ของแต่ละครอบครัว สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นความผิดของผู้หญิงเอง แต่สำหรับผู้หญิงที่ต้องเผชิญความรุนแรงในครอบครัวในบางครั้งต้องเสี่ยงต่อการเสียชีวิต มีผู้หญิงหลายคนที่ต้องการความช่วยเหลือเมื่อเกิดวิกฤตดังกล่าว การแยกแยะไปอยู่ตามลำพังช่วงหนึ่งเพื่อให้สามารถมองเห็นปัญหาและแนวทางแก้ไขสำหรับตนเองได้ดีขึ้น หลายคนต้องการแยกทางกับสามีถ้าสามารถหาเลี้ยงตนเองและลูกได้และบางคนก็ใช้ความรุนแรงอย่างจนตรอกโดยใช้การต่อสู้อย่างจนตรอก โดยมีกรณีที่พบเมื่อเดือนตุลาคม 2528 ที่ชุมชนคลองเตย สตรีผู้หนึ่งใช้มีดแทงสามีที่ขบขู่ข่มขืนเธอและขอใบกำลัງทุบตีเธอเป็นประจำ และเมื่อทราบว่าสามีเสียชีวิตเธอเองก็คิดว่าหมดเวรกรรมเสียที และพร้อมที่จะถูกลงโทษต่อไป (จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง , 2528)

ด้วยตระหนักว่าการทุบตีไม่ใช่เรื่องเวรกรรมหรือปัญหาส่วนตัวของผู้หญิงแต่ละคน แต่เป็นเรื่องของโครงสร้างระบบทางสังคมของไทยที่ยังละเลยสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้หญิง ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงยังไม่ได้ได้รับการพิจารณาว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนหรือมีความสำคัญ ดังนั้นบ้านพักผู้หญิงจึงเป็นที่พักพิงเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงและเพื่อให้หญิงและชายได้ ตระหนักถึงความรุนแรงที่ผู้หญิงต้องเผชิญอยู่ในครอบครัว

วัตถุประสงค์ของบ้านพักผู้หญิง คือ

1. เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ถูกทุบตี ทั้งที่พักพิงชั่วคราว ด้านร่างกายและจิตใจตลอดจนการปรึกษาแนะนำด้านกฎหมาย
2. เพื่อสร้างความเข้าใจในหมู่ผู้หญิงที่ถูกทุบตีถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและทางแก้ไขร่วมกัน
3. เพื่อกระตุ้นให้สาธารณชนได้ตระหนักถึงความรุนแรงในครอบครัวที่ผู้หญิงประสบและหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน
4. เพื่อผลิตสื่อที่ใช้ในการศึกษาและเผยแพร่ปัญหาผู้หญิงถูกทุบตี
5. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดบ้านพักสำหรับผู้หญิงในต่างจังหวัดด้วย

บ้านพักผู้หญิงเป็นโครงการที่ให้การช่วยเหลือสตรีโดยเริ่มต้นในปลายปี 2528 ขึ้นตอนการทำงานสามารถสรุปได้ คือ (เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง , 2533)

1. ในช่วงแรก (2529-2531) เน้นเรื่องการให้บริการช่วยเหลือและเผยแพร่ให้สาธารณชนรับรู้ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งภรรยาถูกสามีทุบตีทำร้าย
2. การสร้างเครือข่าย (2532) หลังจากได้รับทราบข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทุบตีภรรยา โดยรวบรวมมาจากผู้ที่มาใช้บริการทางโทรศัพท์ และเข้าพักในบ้านพักแล้ว จึงได้จัดการสัมมนาในภูมิภาคต่างๆ โดยประสานของกับหน่วยงานรัฐและเอกชน โดยเฉพาะกรมประชาสัมพันธ์ โดยมีเป้าหมายให้เกิดการประสานงานสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่างๆในอันที่จะแก้ไขปัญหานี้ ผลที่ได้รับ คือ มีความพยายามที่จะจัดตั้งบ้านพักสำหรับผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในจังหวัดใหญ่ๆ เช่น เชียงใหม่ และอุบลราชธานี
3. การผลักดันนโยบาย (2533) ให้มีความพยายามประสานงานรวบรวมข้อมูลความรุนแรงจากหน่วยงานต่างๆและจัดทำรายงานเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน โดยจัดตั้งคณะทำงานวิจัยศึกษาปัญหาความรุนแรงขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ว่าจะสามารถผลักดันเรื่องแบบฟอร์มในการจัดเก็บบันทึกข้อมูลในเรื่องนี้ สำหรับใช้ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้รับทราบขอบเขตความรุนแรงต่อปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในสังคมไทย เพื่อจะได้ข้อมูลที่สามารถนำไปผลักดันให้เกิดนโยบายระดับชาติในอันที่จะแก้ไขและป้องกันปัญหานี้ต่อไป

โครงการที่ 2 กองทุนช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ผู้หญิงที่ถูกทุบตีส่วนใหญ่ต้องเผชิญปัญหาเพียงลำพัง โดยไม่ได้รับความคุ้มครองและได้รับการบริการทางด้านสุขภาพที่เหมาะสม ทั้งนี้เป็นเพราะความรู้สึกอับอายต่อสิ่งที่เกิดขึ้นและไม่กล้าเปิดเผยปัญหาของตน รวมทั้งสมาชิกในชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังขาดความตระหนักถึงผลกระทบของความรุนแรงในครอบครัว ต่อผู้หญิงและสังคมโดยรวม เช่น เมื่อผู้หญิงไปแจ้งความ หรือแจ้งตำรวจมาระงับเหตุ เจ้าหน้าที่ตำรวจมักจะเน้นการเจรจาไกล่เกลี่ย โดยไม่ได้สนใจต่อความต้องการของผู้หญิง

จากประสบการณ์การทำงานให้ความช่วยเหลือผู้หญิง ที่ประสบปัญหาของมูลนิธิผู้หญิง พบว่า ผู้หญิงต้องได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ ได้รับความกดดัน และเมื่อไม่สามารถทนต่อการถูกทำร้ายต่อไปและหมดหนทางอื่น ที่จะพ้นไปจากปัญหาที่เผชิญอยู่ เมื่อถูกทำร้ายอีกครั้ง ผู้หญิงก็ใช้อาวุธตอบโต้หรือป้องกันตัว จนเป็นฝ่ายทำร้ายสามีเสียชีวิต

ในปี พ.ศ. 2543 มูลนิธิผู้หญิงได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงและเด็ก ที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครัวรั้งถึง 93 ราย โดยให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย แก่ผู้หญิงที่ต้องคดีสืบเนื่องจากความรุนแรงในครอบครัว 4 ราย เนื่องจากผู้ประสบปัญหามีฐานะยากจน มูลนิธิผู้หญิงจึงได้จัดหา

ทนายความในการต่อสู้คดี เพื่อให้กระบวนการพิจารณาคดีให้ ความยุติธรรมกับผู้หญิง โดยคำนึงถึงสภาพปัญหาที่ผู้หญิงได้รับความกดดัน จากการถูกทำร้ายทุบตีตลอดมา และยังช่วยเหลือในการประกันตัวเพื่อให้ผู้หญิงได้กลับคืนสู่ครอบครัวและมีโอกาสดูแลลูกๆ ของตนเองอีกครั้ง

ในการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือ จำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก มูลนิธิผู้หญิงจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือจากสาธารณชนเพื่อจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวขึ้น

วัตถุประสงค์ของกองทุน

1. ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมาย จัดหาทนายความ เมื่อผู้ประสบปัญหาถูกดำเนินคดี
1. จัดบริการทางสังคมสำหรับผู้หญิงและเด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในครอบครัว
2. สร้างชีวิตใหม่ ด้วยการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียนและสร้างทางเลือกประกอบอาชีพแก่ผู้ประสบปัญหา
3. เพื่อรณรงค์ให้สาธารณชนตระหนักและมีส่วนร่วมในการยุติสายใยแห่งความรุนแรง
4. สร้างเครือข่ายร่วมมือ ประกันตัวแก่ผู้หญิงที่ต้องคดีจากปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ผู้สนใจต้องการมีส่วนร่วมและสร้างทางเลือกให้กับผู้หญิงและเด็กที่กำลังเผชิญกับการทุบตีทำร้ายในครอบครัว สามารถติดต่อได้ที่มูลนิธิผู้หญิง

การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงนั้น นอกจากการจัดตั้งโครงการต่างๆที่เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวแล้ว มูลนิธิผู้หญิงยังมีการสนับสนุนการศึกษาวิจัยในหัวข้อ “ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว” และยังมีงานเผยแพร่รณรงค์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว เช่น การบรรยายปัญหาความรุนแรงในครอบครัวตามสถาบันการศึกษา การจัดนิทรรศการเผยแพร่ความรุนแรงในครอบครัว และเผยแพร่ในที่ต่างๆอาทิ เช่น กรมประชาสัมพันธ์ วิทยุศึกษา ติดโปสเตอร์และสติ๊กเกอร์ซึ่งได้รับความร่วมมือจากองค์การขนส่งมวลชนให้ติดในรถเมล์สายต่างๆกว่า 50 สาย ในกรุงเทพมหานคร ทำให้มีผู้หญิงโทรศัพท์เข้ามาปรึกษาและขอใช้บริการมากขึ้น และเพื่อเผยแพร่ปัญหาของผู้หญิงด้วย (รายงานการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิง , 2531)

II. การผลิตสื่อประเภทต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

มูลนิธิผู้หญิงได้ทำการผลิตสื่อออกมาหลายประเภทและสื่อส่วนหนึ่งเป็นการทำให้สาธารณชนได้รู้จักกับมูลนิธิผู้หญิงจึงแสดงให้เห็นว่าสื่อเป็นตัวกลางสำคัญที่ทำให้สาธารณชนได้รู้จักกับมูลนิธิซึ่งสามารถแสดงได้จากตารางแสดงการรับรู้และรู้จักเกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิงของผู้ใช้บริการทางโทรศัพท์ทราบบอร์ดโทรศัพท์จากสื่อประเภทต่างๆ แรกเริ่มผลิตโปสเตอร์และสติ๊กเกอร์ นอกจากนี้ยังมีการประชาสัมพันธ์แนะนำผ่านงานสัมมนาของโรงพยาบาล, สถานีตำรวจ และหน่วยงานด้านสังคมสงเคราะห์ ซึ่งสามารถที่จะจำแนกออกได้ดังนี้ (รายงานการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิง, 2532)

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้บริการทางโทรศัพท์ทราบบอร์ดโทรศัพท์ของมูลนิธิผู้หญิงจากสื่อประเภทต่างๆใน ปี พ.ศ.2532

สื่อประเภทต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ
1. สติ๊กเกอร์รับรณรงค์	94	38.37
2. หนังสือพิมพ์	13	5.31
3. นิตยสารต่างๆ	12	4.9
4. โปสเตอร์	4	1.63
5. เพื่อน	27	11.02
6. ผู้หญิงที่เคยเข้าพักในบ้านพักผู้หญิง	6	2.45
7. หน่วยงานอื่นแนะนำมา	19	7.75
8. การอบรมสัมมนา ทวี เอกสารเผยแพร่อื่นๆ	9	3.67
9. ไม่แจ้ง	61	24.90
รวม	245	100

จากตารางพบว่าการใช้สื่อที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้มากที่สุดอย่างรวดเร็วนั้นเป็นสื่อหนึ่งที่ทำให้มีผู้มาเข้าใช้บริการมากที่สุดถึง 38.37 ของผู้เข้าใช้บริการทั้งหมด เพราะมีการรับรู้เกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิงเกิดขึ้น ดังนั้นสิ่งที่น่าสนใจสิ่งหนึ่งของกระบวนการสื่อสารระหว่างมูลนิธิผู้หญิงกับสตรีที่เข้าใช้บริการนั้น คือ สื่อ ซึ่งถือได้ว่าเป็นตัวกลางที่สำคัญของการเกิดกระบวนการสื่อสาร

สื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรีตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 นั้น มีการผลิตสื่อเพื่อการเผยแพร่สู่สาธารณชนทั้งหมด 3 ประเภท และแต่ละประเภทนั้นได้มีรายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละสื่ออีกดังนี้ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2.1 สื่อสิ่งพิมพ์

2.1.1 จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเริ่มจัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางในการให้ข้อมูลข่าวสารที่น่าสนใจสำหรับผู้หญิง ด้วยตระหนักว่าปัญหาหลักอย่างหนึ่งสำหรับผู้หญิง คือ การขาดข้อมูลข่าวสาร และสื่ออันเหมาะสมในอันที่จะให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ที่จะนำความรู้ความเข้าใจไปเลือกใช้อย่างเป็นประโยชน์ ศูนย์ข่าวผู้หญิงจึงได้ดำเนินโครงการเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้หญิง โดยการจัดทำ "จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง" โดยจดหมายข่าวผู้หญิง ประกอบด้วย รายงานความเคลื่อนไหวของแนวร่วมในประเด็นต่างๆ , การดำเนินกิจกรรมเพื่อผู้หญิง, สถานการณ์ปัญหาผู้หญิง, ข่าวในบ้านและข่าวต่างประเทศเกี่ยวกับผู้หญิงและข้อมูลด้านกฎหมายที่ผู้หญิงควรจะรู้ ในช่วงแรกของการออกจดหมายข่าวมีกำหนดตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ และมีวิวัฒนาการเริ่มจากการถ่ายเอกสาร ต่อมาในช่วงหลังจะเป็นหนังสือพิมพ์โดยมีกำหนดการตีพิมพ์คือ 3 เดือน ต่อ 1 ฉบับ จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและในช่วงหลังได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นขนาด A4 โดยตีพิมพ์ปีละ 2 เล่มและมีลักษณะเนื้อหาที่เปลี่ยนกลุ่มจากเดิมซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายเป็นชาวบ้านแต่จะเน้นผู้ที่เป็นผู้นำในชนบทและแกนนำขององค์กรต่างๆ

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีการแบ่งเป็นคอลัมน์ต่างๆที่น่าสนใจเช่นเดียวกับวารสารขององค์กรอื่น คอลัมน์ของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงในปีที่ 1 ฉบับที่ 1 และ 4 นั้นมีดังนี้

1. จากใจหญิง คือ ช่วงของการทักทายผู้อ่านของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง รวมถึงการบอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจในวารสารเล่มปัจจุบัน ในหน้าจากใจหญิงนอกจากในตอนต้นจะเป็นการ

พักท่ายผู้อ่านแล้วในตอนท้ายยังมีการเชิญชวนให้รู้จักหนังสือของมูลนิธิผู้หญิงเล่มอื่นรวมไปถึงการสั่งซื้อและการเป็นสมาชิกจดหมายข่าวด้วย เช่น จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงฉบับที่ 1 และ 2 ปีที่ 1

2. ข่าวในบ้าน คือ การนำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับสตรีที่หลากหลายรูปแบบที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและเกี่ยวกับสตรีไทยในต่างประเทศ เช่น นายหน้านำหญิงไทยไปแต่งงานที่ได้หวั่น จดทะเบียนโสเภณีเพื่อคังคูนักท่องเที่ยว เป็นต้น
3. ข่าวนอกบ้าน คือ การนำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวในประเด็นที่เกี่ยวกับสตรี เช่น กลุ่มผู้หญิงที่ดำเนินการจัดรายการวิทยุเพื่อผู้หญิง โสเภณีนานาชาติเตรียมเดินขบวนเนื่องในวันสตรีสากล เป็นต้น

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงปีที่ 1 ฉบับที่ 3 มีการเปลี่ยนแปลงโดยการเน้นเฉพาะเนื้อหา โดยเฉพาะการสรุปเหตุการณ์ในแต่ละช่วงของการเคลื่อนไหวของผู้หญิงต่างๆ ซึ่งจะทำให้มองเห็นภาพได้กว้างมากยิ่งขึ้น เช่น ผู้หญิงกับสันติภาพ , สรุปการเสวนาผู้หญิงอาชีพบริการ และจากในโรบีแล้วจะไปไหน ซึ่งในจดหมายข่าวฉบับนี้ยังคงมีเพียงคอลัมน์จากใจหญิงเท่านั้นที่ยังคงปรากฏอยู่

ตั้งแต่ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของการจัดวางหน้า มีการเพิ่มในส่วนของการสารบัญที่มีการใส่เลขหน้าของแต่ละคอลัมน์อย่างชัดเจนขึ้นและมีการแยกคอลัมน์ที่ชัดเจนดังนี้

1. จากใจหญิง
2. เปิดช่อง คือ การตอบจดหมายเพื่อให้โอกาสผู้หญิงและผู้สนใจ ส่งจดหมายมาปรึกษาและให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาต่างๆของผู้หญิง
3. ข่าวในบ้าน
4. ข่าวนอกบ้าน
5. บทความ คือ บทความหลากหลายประเภทที่ให้สาระความรู้ เช่น สตรีমনชนบท กิจกรรมก่อนการเลือกตั้ง บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์โสเภณี
6. ศูนย์ข่าวผู้หญิงกับงานเพื่อผู้หญิง เช่น กิจกรรมที่ทางศูนย์ข่าวได้จัดขึ้น รวมไปถึงประเด็นต่างๆที่น่าสนใจในการทำงานของศูนย์ข่าว ประสบการณ์จากการทำสื่อเพื่อผู้หญิง

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงตั้งแต่ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 ได้มีการเพิ่มคอลัมน์เพิ่มขึ้นมากกว่าแต่เดิม คือ

1. จอดป้ายบ้านพัก คือ เสนอเกร็ดชีวิตจากบ้านพักผู้หญิง โครงการที่ให้ความช่วยเหลือแก่สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและสิ้นสุดในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 11 ฉบับที่ 1
2. หน้าต่างหญิงไทย คือ การแนะนำให้รู้จักกับสตรีที่น่าสนใจทั้งในระดับเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในการดำเนินชีวิตและเรื่องราวที่น่าสนใจในเรื่องของการสตรีที่ได้เข้าร่วมโครงการกับมูลนิธิผู้หญิงและสตรีที่มีส่วนช่วยผลักดันในเรื่องต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อสตรี และสิ้นสุดในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 6 ฉบับที่ 1
3. งานเพื่อผู้หญิง โดยการเปลี่ยนชื่อคอลัมน์จากศูนย์ข่าวผู้หญิงกับงานเพื่อผู้หญิง
4. ของฝาก คือ เรื่องราวทั่วไปที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของสตรีเพื่อเป็นการฝากให้ผู้อ่านได้นำไปคิดต่อในเรื่องที่น่าเสนอ เช่น นิด : เขี้ยวแทงเดือน ซึ่งในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงช่วงหลังก็ล้มเลิกคอลัมน์นี้ไปในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงปีที่ 4 ฉบับที่ 3
5. ข่าวจากคำห้ำ คือ ข่าวสารความเคลื่อนไหวจากการดำเนินโครงการคำห้ำของมูลนิธิผู้หญิงเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการณรงค์ปัญหาโศกณิเด็ก ในระหว่างเพื่อน ครู นักเรียน ตลอดจนกลุ่มผู้นำสตรีและเยาวชน โดยเริ่มตั้งแต่จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 7 ฉบับที่ 3 และสิ้นสุดในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 7 ฉบับที่ 4
6. บันทึกรักจากหมู่บ้าน คือ การให้สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงและอาสาสมัครเขียนเล่า เหตุการณ์ที่น่าสนใจที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือกับตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 8 ฉบับที่ 1

สิ่งที่น่าสนใจของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ตั้งแต่ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 ไม่มีสารบัญชของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงและได้มีการลงคอลัมน์จอดป้ายบ้านพักเป็นครั้งสุดท้ายด้วย แต่บางคอลัมน์ภายในยังคงเช่นเดิม รวมไปถึงคอลัมน์ที่เพิ่มขึ้นมาอีก ดังนี้ เล่าสู่กันฟัง , ความเคลื่อนไหวในระดับสากล , วันนี้อยังมีเรา , บันทึกรักจากสาวนักพัฒนา, จากเพื่อนถึงเพื่อน เพื่อเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและบอกเล่าปัญหาให้กำลังใจและเข้าใจผู้หญิง (ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 และสิ้นสุดในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 15 ฉบับที่ 3)

การเปลี่ยนแปลงของการตีพิมพ์ในวาระการออกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงดังนี้

1. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงรายสามเดือน เริ่มเมื่อปีที่ 1 ฉบับที่ 4 - ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 , ปีที่ 2 ฉบับที่ 3 - ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 , ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 - ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 , ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 - ปีที่ 11 ฉบับที่ 2

2. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงรายสองเดือน เริ่มเมื่อปีที่ 12 ฉบับที่ 1 - ปีที่ 15 ฉบับที่ 3 , ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 และ ปีที่ 18 ฉบับที่ 2
3. นอกจากจดหมายข่าวรายสองเดือนและสามเดือนแล้วยังมีการจัดพิมพ์จดหมายข่าวในรูปแบบอื่นๆด้วยดังนี้
 1. ฉบับเฉพาะกิจปีที่ 2 เล่มที่ 2 วันที่ 22 มิถุนายน 2529
 2. การรวมจดหมายข่าวสอบฉบับรวมกันคือ จดหมายข่าวปีที่ 10 ฉบับที่ 3-4 ประจำเดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2537
 3. ฉบับพิเศษปีที่ 17 ประจำเดือนมีนาคม 2544
 4. ฉบับพิเศษปีที่ 18 ประจำเดือนมีนาคม 2545
 5. ฉบับพิเศษปีที่ 19 ประจำเดือนมีนาคม 2546
 6. ในปีที่ 20 ตีพิมพ์ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มีนาคม 2547 และ ฉบับที่ 2 ประจำเดือน ธันวาคม 2547

โดยตั้งแต่จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงปีที่ 17 ฉบับพิเศษ ได้มีการนำสารบัญญกลับมาใส่ไว้อีกครั้งจนถึงเล่มปัจจุบันในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงปีที่ 20 ฉบับเดือนธันวาคม แต่ก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของคอลัมน์ต่างๆ และในปัจจุบันคอลัมน์ประจำของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมี 3 คอลัมน์ที่ยังคงอยู่ดังนี้

1. จากใจหญิง
2. ข่าวในบ้าน
3. ข่าวนอกบ้าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 5 : ภาพแสดงตัวอย่างจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

จดหมายข่าวฉบับพิเศษ ปีที่ 17 มีนาคม
พ.ศ.2544

จดหมายข่าวฉบับพิเศษ ปีที่ 19 มีนาคม
พ.ศ.2546

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่มีผลิตออกมาทั้งในหมดตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 รวมจำนวน 64 ฉบับ 20 ปีการผลิต โดยแต่ละปีมีระยะเวลาการตีพิมพ์เพื่อการเผยแพร่ที่แตกต่างกันจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงจำนวนและข้อมูลของการออกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงตั้งแต่
ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

ฉบับที่	ปีที่	ฉบับ	เดือน	พ.ศ.
1	1	1		2528
2	1	3		2528
3	1	4	ต.ค.-ธ.ค.	2528
4	2	1	ม.ค.-มี.ค.	2529
5	2	2	เม.ย.-มิ.ย.	2529
6	เล่มที่2	เฉพาะกิจ	22 มิ.ย.	2529
7	2	3	ก.ค.-ก.ย.	2529
8	2	4	ต.ค.-ธ.ค.	2529
9	3	1		2530
10	3	2		2530
11	4	1	ม.ค.-มี.ค.	2531
12	4	2	เม.ย.-มิ.ย.	2531
13	4	3	ก.ค.-ก.ย.	2531
14	4	4	ต.ค.-ธ.ค.	2531
15	4	5	ม.ค.-มี.ค.	2532
16	5	2	เม.ย.-มิ.ย.	2532
17	5	3	ก.ค.-ก.ย.	2532
18	5	4	ต.ค.-ธ.ค.	2532
19	6	1	ม.ค.-มี.ค.	2533
20	6	3	ก.ค.-ก.ย.	2533
21	6	4	ต.ค.-ธ.ค.	2533
22	7	3	ก.ค.-ก.ย.	2534
23	7	4	ต.ค.-ธ.ค.	2534
24	8	1	ม.ค.-มี.ค.	2535
25	8	2	เม.ย.-มิ.ย.	2535

26	8	3	ก.ค.-ก.ย.	2535
27	9	1	ม.ค.-มี.ค.	2536
ฉบับที่	ปีที่	ฉบับ	เดือน	พ.ศ.
28	9	2	เม.ย.-มิ.ย.	2536
29	9	4	ต.ค.-ธ.ค.	2536
30	10	1	ม.ค.-มี.ค.	2537
31	10	2	เม.ย.-มิ.ย.	2537
32	10	3,4	ก.ค.-ธ.ค.	2537
33	11	1	ม.ค.-มี.ค.	2538
34	11	2	พ.ค.-ก.ค.	2538
35	12	1	ม.ค.-ก.พ.	2539
36	12	2	มี.ค.-เม.ย.	2539
37	12	3	พ.ค.-มิ.ย.	2539
38	12	4	ก.ค.-ธ.ค.	2539
39	12	5	ก.ย.-ต.ค.	2539
40	12	6	พ.ย.-ธ.ค.	2539
41	13	1	ม.ค.-ก.พ.	2540
42	13	2	มี.ค.-เม.ย.	2540
43	13	3	พ.ค.-มิ.ย.	2540
44	13	4	ก.ค.-ธ.ค.	2540
45	13	5	ก.ย.-ต.ค.	2540
46	13	6	พ.ย.-ธ.ค.	2540
47	14	1	ม.ค.-ก.พ.	2541
48	14	2	มี.ค.-เม.ย.	2541
49	14	3	พ.ค.-มิ.ย.	2541
50	14	4	ก.ค.-ธ.ค.	2541
51	14	5	ก.ย.-ต.ค.	2541
52	14	6	พ.ย.-ธ.ค.	2541
53	15	1	ม.ค.-ก.พ.	2542
54	15	2	ม.ค.-มิ.ย.	2542
55	15	3	ก.ค.-ธ.ค.	2542

56	16	1	ม.ค.-มี.ค.	2543
57	16	2	เม.ย.-มิ.ย.	2543
ฉบับที่	ปีที่	ฉบับ	เดือน	พ.ศ.
58	17		มี.ค.	2544
59	17	2	เม.ย.-พ.ค.	2544
60	18		มี.ค.	2545
61	18	2	เม.ย.-ก.ค.	2545
62	19		มี.ค.	2546
63	20	1	มี.ค.	2547
64	20	2	ธ.ค.	2547

จากตารางพบว่าแต่ละปีในการออกจดหมายข่าวนั้นมีจำนวนที่ไม่แน่นอนและไม่เท่ากัน จึงทำให้ไม่สามารถเข้าใจได้ว่าในแต่ละปีนั้น มูลนิธิผู้หญิงมีกำหนดในการออกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงอย่างไร จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงรายสองเดือน ปีที่ 17 ฉบับที่ 2 เมษายน-พฤษภาคม 2544 และในฉบับพิเศษปีที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2544 ใช้การตีพิมพ์ในขนาด A4

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงปีที่ 18 ฉบับที่ 2 มีการเปลี่ยนรูปแบบของจดหมายข่าวอย่างมากในการวางคัตเอาต์หรือรูปแบบของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงจากจดหมายข่าวขนาด A4 กลับมาเป็นขนาด 16 นิ้ว * 12 นิ้ว และหลังจากนั้นก็ได้ออกไปใช้การตีพิมพ์ในขนาด A4 เช่นเดิมจนถึงปัจจุบัน

ได้แบ่งการวิเคราะห์จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงในการแยกเรื่องของการนำเสนอในจดหมายข่าวออกเป็น 2 ประเภท คือ จดหมายข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในประเทศไทยและจดหมายข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในต่างประเทศ

จดหมายข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในประเทศไทย

ตารางที่ 3 : ตารางแสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลเนื้อหาในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1. กฎหมายเพื่อสตรี	8	0.81
2. การช่วยเหลือผู้หญิงไทยในต่างแดน	4	0.40
3. การตอบจดหมายจากทางบ้าน	56	6.22
4. การ์ตูนสอนหญิง	4	0.40
5. การแต่งงานกับชาวต่างประเทศ	5	0.51
6. การนำเสนอการทำงานของศูนย์ข่าวหรือมูลนิธิผู้หญิง	81	8.18
7. การไปทำงานต่างประเทศ	26	2.63
8. การเรียกร้องเพื่อความเท่าเทียมในสังคมของหญิงไทยในประเทศ	85	8.59
9. โครงการบ้านพักผู้หญิง	7	0.71
10. งานวิจัยเรื่องผู้หญิง	7	0.71
11. บทกลอนสอนหญิงและบทกลอนกับสถานการณ์ปัจจุบันและบทเพลงเพื่อผู้หญิง	37	3.74
12. ผู้หญิงกับการถูกระงับการรุนแรง	88	8.89
13. สตรีที่น่าสนใจและกรณีตัวอย่างของสตรีและบันทึกจากหมู่บ้าน	86	8.69
14. สังคมทั่วไปที่ผู้หญิงเกี่ยวข้อง	281	28.38
15. สื่ออื่นๆที่น่าสนใจของศูนย์ข่าว	11	1.11
16. สุขภาพของสตรี	52	5.25
17. โสเภณีไทยทั้งในและต่างประเทศ	71	7.17
18. หนังสือที่น่าสนใจของศูนย์ข่าว	42	4.24
19. องค์กรเพื่อสตรีในไทย	12	1.21
20. โอกาสพิเศษ	27	2.73
รวม	990	100

จากตารางแสดงจำนวนในเนื้อหาของจดหมายข่าวที่เกี่ยวกับผู้หญิงในประเทศไทยพบว่า ข่าวที่นำเสนอสูงสุดในจดหมายข่าว คือ เรื่องสังคมทั่วไปที่ผู้หญิงเกี่ยวข้อง ซึ่งมีเนื้อหามากที่สุด ร้อยละ 28.38 ตัวอย่างเช่น นโยบายการเมืองต่อเรื่อง ผู้หญิง , ภาพยนตร์เพื่อผู้หญิงที่น่าสนใจ , มาช่วยกันตรวจสอบสื่อที่ไม่สร้างสรรค์ , ศูนย์รับเรื่องร้องทุกข์ พิทักษ์สิทธิผู้บริโภค , "สายลมในฤดูร้อน" นิทรรศการภาพถ่าย โดยผู้หญิงจากดอกคำใต้ , ผู้หญิง จะได้ประโยชน์อะไร จากการมีสิทธิเลือกใช้นามสกุล เป็นต้น และในเนื้อหาที่รองลงมา คือ ผู้หญิงกับการถูกระทำรุนแรง มีเนื้อหา ร้อยละ 8.89 ตัวอย่างเช่น ความรุนแรงที่เกิดในครอบครัว , การหาที่พึ่งหลังประสบเหตุรุนแรง , มาตรการทางกฎหมายกับความรุนแรงในครอบครัว , สร้างความรักรักษาความรุนแรงในครอบครัว , ทำอย่างไรเมื่อถูกลวนลามหรือข่มขืน , การจัดสัมมนาเรื่องความรุนแรงในครอบครัวที่นครสวรรค์, สัมมนาทางวิชาการเรื่อง ปัญหาการดำเนินคดีล่วงละเมิดทางเพศ , ภัยจากชายที่รัก , ปัญหาของผู้หญิงในรอบปี 2541 "ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว รongมือรองเท้า และยังรับภาระท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจ" เป็นต้น

จดหมายข่าวที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงในต่างประเทศ

ตารางที่ 4 : ตารางแสดงจำนวนร้อยละและข้อมูลเนื้อหาในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เกี่ยวกับผู้หญิงในต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
1. กรณีที่เกิดขึ้นในต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับหญิงไทย	10	3.56
2. กรณีที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเพื่อสิทธิสตรีและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	7	2.49
3. กรณีที่ผู้หญิงไม่ได้รับความเป็นธรรมตามหลักมนุษยชน	21	7.47
4. การจัดสัมมนาเรื่องผู้หญิงและสันติภาพระดับโลกเพื่อการพัฒนา	28	9.96
5. การเรียกร้องสิทธิของสตรีระดับนานาชาติ	22	7.83
6. ความรุนแรงต่อผู้หญิง	50	17.79
7. งานวิจัยและสื่อระดับนานาชาติ	6	2.13
8. เรื่องทั่วไป	80	28.47
9. สตรีตัวอย่างระดับนานาชาติ	11	3.92
10. โสเภณี , การค้าหญิงและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	35	12.46
11. องค์กรเพื่อสตรีระดับนานาชาติ	11	3.92

รวม	281	100.00
-----	-----	--------

จากตารางแสดงจำนวนในเนื้อหาของจดหมายข่าวที่เกี่ยวกับผู้หญิงในต่างประเทศพบว่า ข่าวที่น่าสนใจสูงสุดในจดหมายข่าว คือ เรื่องทั่วไปซึ่งมีเนื้อหามากที่สุดร้อยละ 28.47 ตัวอย่างเช่น ผลค้านกลับ ผู้หญิงกับอุตสาหกรรมยา 2 , สหรัฐให้สิทธิลี้ภัยจากประเพณีลิดอวัยวะเพศ, หญิงผู้อพยบชาวเรือเตรียมหาผู้แต่งงาน , วัยรุ่นเงินกับการแต่งงาน , กฎหมายลาคลอค นอร์เวย์ พ่อแม่ลาเลี้ยงลูกได้ เป็นต้น รองลงมาคือ ความรุนแรงต่อผู้หญิงซึ่งมีเนื้อหาร้อยละ 17.79 ตัวอย่างเช่น 25 พฤศจิกายน วันปฏิเสธความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิง จากการประชุมขององค์กรผู้หญิงที่เยอรมัน , ทุก 5 ชั่วโมง ผู้หญิงและเด็กถูกข่มขืน 1 คนในอินโดนีเซีย , เรียกร้องให้ข่มขืนเป็น อาชญากรรมสงคราม , ภรรยาจากจีนแผ่นดินใหญ่ถูกทุบตีที่ฮ่องกง , สถานการณ์ความรุนแรงต่อ ผู้หญิงในติมอร์ตะวันออก เป็นต้น

2.1.2 สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ

การสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ นั้นมีหลายรูปแบบที่น่าสนใจรวมไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดเล็กที่สามารถพกพาและสื่อสิ่งพิมพ์ขนาดใหญ่ที่สามารถมองเห็นได้ในระยะไกลซึ่งสามารถรวมเรียกว่าสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่จัดทำขึ้นมาโดยเฉพาะในการเน้นเรื่องเฉพาะเรื่อง มูลนิธิผู้หญิงนั้นการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ส่วนใหญ่จึงทำให้เป็น สิ่งพิมพ์แบบเฉพาะกิจ สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจนั้นสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท คือ 1.หนังสือเล่ม 2.รายงานการสัมมนา 3.สื่อเรื่องความรุนแรงในครอบครัว 4.แผ่นพับ โบปลิวและโปสเตอร์ และ 5.โปสเตอร์ชุดความรุนแรงในครอบครัว

2.1.2.1 หนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวกับประเด็นความรุนแรงต่อสตรี

หนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงนั้นสามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเภท ตามลักษณะของการใช้งานของหนังสือ คือ 1.ประเภทการจดบันทึกและให้ความรู้แบบไดอารี่ และ 2.หนังสืออ่านเพื่อความรู้ทั่วไปในเรื่องที่น่าสนใจเฉพาะผู้หญิง โดยที่หนังสือทั้งหมดนั้นบางเล่มอาจจะไม่ได้กล่าวถึงในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัวทั้งหมดแต่อาจจะแทรกอยู่ในบางบทของหนังสือจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีด้วยทั้งหมด ตัวอย่างชื่อหนังสือมีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 : ตารางแสดงตัวอย่างรายชื่อหนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวกับประเด็น
ความรุนแรงต่อสตรี

ประเภทของหนังสือ	ชื่อเรื่อง
ไคอาร์	หนังสือไคอาร์มีตั้งแต่ปี 30-32 , 34-46 ได้แก่ ไคอาร์ผู้หญิง , ไคอาร์ผู้หญิง 2535 ฉบับ "ผู้หญิงกับกฎหมาย , ไคอาร์ผู้หญิง 2537 , ไคอาร์ผู้หญิง 2538 สถานฝันสู่ปกกิ่ง , ไคอาร์ผู้หญิง 2541 , ไคอาร์ผู้หญิง 2542 "ผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญใหม่" , ไคอาร์ผู้หญิง สู่สหประชาชาติใหม่ 2544 , ไคอาร์ผู้หญิง "มือจับมือ ใจคล้องใจ ทลายกำแพงแห่งความเจ็บและปลดปล่อยผู้หญิงทุกคนจากโซ่ตรวนของความรุนแรง" , บทกวีและลำนำประทับใจในสมุดไคอาร์พิมพ์สี่สี
หนังสือเล่มทั่วไป	คำห้ำ , คือ สถาปแห่งสตรี , "เดินไปข้างหน้า" สื่อชุดใหม่เพื่อผู้หญิง , หนังสือเมียสั่งทางไปรษณีย์ , คำแก้ว , ผู้หญิงวันนี้ , โครงการผลิตสื่อเพื่อการศึกษา "สื่อผู้หญิงชนบท" และ "สื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัด" , เพื่อน้องป้องกันตน , " A MODERN FROM OF SLAVERY" รูปแบบใหม่ของการค้าทาส การค้าหญิงและเด็กสาวพม่าในประเทศไทย โดยเอเชียวอทซ์และโครงการสตรี , ถักทอชีวิตใหม่ , สามชีวิต , การศึกษากฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีและการค้าหญิง , สวรรค์ทรนง , จากปีกกิ่งสู่หญิงไทย , ความใฝ่ฝันของเด็กผู้หญิง , หนังสือ "การค้าหญิง : ภาวะสิทธิสังคมไทย" , คู่มือ สำหรับวัยรุ่นหญิง เรื่อง รู้เท่าทันการเอาเปรียบทางเพศ , หนังสือชีวิตเด็กชาวเขา , คู่มือป้องกันภัยการล่วงละเมิดต่อเด็ก "พิทักษ์สิทธิเด็กทางเพศ" , "คู่มือวัยรุ่น" รู้จักตนเอง เข้าใจความรัก และรู้เท่าทันปัญหาทางเพศ , ขบวนการผู้หญิงไทยในศตวรรษที่ 21 , การค้าหญิงจากแนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนสู่การปฏิบัติ , สื่อผู้หญิงชนบท , สื่อเยาวชนในชุมชนแออัด , คู่มือหญิงไทยไปทำงานต่างประเทศ

หนังสือไคอารี่

รูปแบบของไคอารี่โดยส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็กสามารถพกพาได้ โดยขนาดส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 5 นิ้ว * 6.5 นิ้ว หน้าไม่เกิน 1 เซนติเมตร หน้าปกจะเขียนว่าไคอารี่ผู้หญิง ส่วนหัวข้อเรื่องที่กำหนดในการนำเสนอในไคอารี่นั้นในแต่ละปีจะแตกต่างกันไป เช่น ไคอารี่ผู้หญิง 2535 ฉบับ "ผู้หญิงกับกฎหมาย , ไคอารี่ ผู้หญิง 2542 "ผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญใหม่" และ ไคอารี่ผู้หญิง "มือจับมือ ใจคล้องใจ ทลายกำแพงแห่งความเจ็บและปลดปล่อยผู้หญิงทุกคนจากโซ่ตรวนของความรุนแรง" เป็นต้น

ภาพที่ 6 : ภาพแสดงตัวอย่างไคอารี่ผู้หญิง

ไคอารี่ผู้หญิงปี 2544

ไคอารี่ผู้หญิงปี 2546

จากภาพไคอารี่ผู้หญิงนั้นพบว่า ไคอารี่ของมูลนิธิผู้หญิงมีรูปแบบเฉพาะตัวของความเป็นไคอารี่เพื่อผู้หญิงมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ไคอารี่ทุกๆ ไปนั้นจะมีเพียงปฏิทินของปีไคอารี่และปฏิทินล่วงหน้าอีก 1-2 ปี และมีหน้าจดบันทึกรายละเอียดของแต่ละวัน ความแตกต่างของไคอารี่มูลนิธิผู้หญิง คือ

หน้าปก	อธิบายถึงเรื่องที่จะนำเสนอในปีนั้นๆ ต่อมาจากหน้าปก
หน้าที่ 1	ส่วนของการกล่าวนำเรื่องที่จะนำเสนอ
หน้าที่ 2	ให้รายละเอียดของผู้จัดทำ สถานที่ติดต่อของมูลนิธิผู้หญิงทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมไปถึงข้อความของการขอรับบริจาคเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กที่อยู่ในความดูแลของมูลนิธิ
หน้าที่ 3	บันทึกส่วนตัว เพื่อจดบันทึกรายละเอียดส่วนตัวของเจ้าของไคอารี่
หน้าที่ 4	วันสำคัญประจำปี
หน้าที่ 5	เบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉินขององค์กรต่างๆ

หน้าที่ 6-7 ปฏิทินของปีโคอาร์และปีถัดไป แต่บางเล่มก็ไม่มี

รายละเอียดภายในเล่มจะเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่เกี่ยวกับชื่อโคอาร์ของปีนั้นๆ โดยนอกจากจะมีข้อความที่น่าสนใจแล้วยังมีภาพประกอบด้วย เมื่อจบเรื่องราวของการนำเสนอที่เกี่ยวข้องเรื่องที่กำหนดขึ้นในตอนท้ายของโคอาร์จะเป็นการแนะนำมูลนิธิผู้หญิงเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและการดำเนินการของมูลนิธิ

หน้ารองสุดท้ายและหน้าสุดท้ายของโคอาร์ ในหน้ารองสุดท้ายจะเป็นการอธิบายการจดบันทึกประจำเดือน การจดบันทึกประจำเดือนนั้นเพื่อการติดตามความเปลี่ยนแปลงต่างๆของร่างกายที่เกิดขึ้นว่าปกติหรือไม่ พร้อมทั้งบอกวิธีการจดบันทึก ในหน้าสุดท้ายนั้นเป็นปฏิทินประจำเดือน (Menstruation Calendar) ซึ่งสามารถจดบันทึกการมีประจำเดือนได้ตลอดทั้งปี

หน้าปกหลัง เป็นข้อความเพื่อเชิญชวนให้บริจาคเงินช่วยเหลือสตรีและเด็กที่ประสบปัญหาโดยการสนับสนุนกิจกรรมของมูลนิธิผู้หญิง

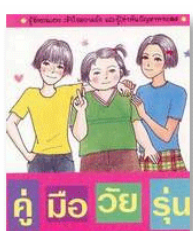
หนังสือเล่มทั่วไป

หนังสือเล่มทั่วไปนั้นเป็นการจัดพิมพ์โดยเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งมีทั้งที่ต้องการการเน้นให้ความรู้ในเฉพาะเรื่อง โดยที่มีทั้งการนำเสนอในรูปแบบของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีหนังสือเล่มที่คล้ายจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงแต่เป็นรูปแบบของภาคภาษาอังกฤษ โดยใช้ชื่อว่า “VOICE OF THAI WOMEN” โดยมีการออกหนังสือแบบเป็นรายฉบับเช่นเดียวกับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 7 : ตารางแสดงตัวอย่างหนังสือ รายชื่อหนังสือ และรายละเอียดของหนังสือเล่มที่ผลิตโดย
มูลนิธิผู้หญิง

ตัวอย่างหนังสือ

คู่มือวัยรุ่น

ขบวนการหญิงไทย

ชีวิตเด็กชาวเขา

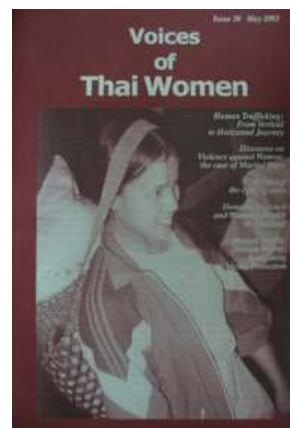
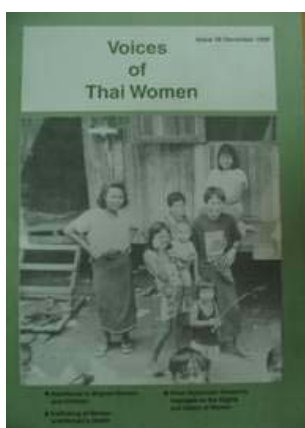
เดินไปข้างหน้า

สื่อผู้หญิง

KAMLA

voice of women 1999

voice of women 2000

voice of women 2003

รายชื่อหนังสือ และรายละเอียดของหนังสือ

ชื่อหนังสือ	รายละเอียดของหนังสือ
“คู่มือวัยรุ่น”	<p>เนื้อหาภายในเป็นการให้ข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับร่างกาย เช่น เรื่องอนามัยเจริญพันธุ์ และด้านจิตใจรวมถึงเรื่องความรักและความหลง นอกจากนี้ยังมีคำแนะนำเพื่อช่วยในการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ ทำให้หนังสือคู่มือวัยรุ่นเป็นเสมือนแผนที่นำทางที่จะให้ทั้งข้อมูล และคำแนะนำที่เหมาะสมเกี่ยวกับข้อวิตกกังวลหรือปัญหาต่างๆ พร้อมทั้งมีแนวทางในการหาคำตอบ และคำแนะนำในการปฏิบัติตัวให้ผ่านพ้นเหตุการณ์ในช่วงนั้นๆ ได้ ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงประกอบด้วยเรื่องราวต่างๆ ที่จะช่วยทำให้พวกเราเข้าใจ และรู้จักตนเองมากขึ้น ช่วยให้สามารถคิดและตัดสินใจหากต้องประสบปัญหาต่างๆ และยังให้คำแนะนำแก่เพื่อนๆ ของ</p> <p>เราที่ประสบปัญหาได้</p> <p>ความหนา 240 หน้า</p> <p>ขนาด 13 x 15 ซม.</p> <p>ราคาเล่มละ 70 บาท</p> <p>ปก พิมพ์สี่สี ด้วยกระดาษอาร์ตการ์ด มีรูปประกอบทุกหน้า</p> <p>จำนวนหน้า : 240</p> <p>ปีที่ผลิต : 2543</p> <p>หมายเหตุอื่นๆ : มูลนิธิจัดส่งสำหรับผู้บริจาคเงิน 50 บาทเป็นต้นไป</p>

ชื่อหนังสือ	รายละเอียดของหนังสือ
<p>ขบวนการยูทูปไทย</p>	<p>เนื้อหารวบรวมจากเนื้อหาของการประชุม “ขบวนการยูทูปไทยในศตวรรษที่ 21” เนื้อหาภายในเล่ม ประกอบด้วย บทความ “สองทศวรรษงานพัฒนาสตรีในประเทศไทย” และบทความแปล “ผู้หญิงกับโลกาภิวัตน์” ซึ่งเสนอภาพรวมนโยบายของรัฐและแผนการพัฒนาศรี ภาพรวมการทำงานขององค์กรสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน มิติทางกฎหมาย บทบาทของสื่อมวลชนต่อการพัฒนาศรี และภาพการเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์ และผลกระทบที่อาจเกิดกับผู้หญิงและกลุ่มคนด้อยโอกาสในสังคม นอกจากนี้ ยังได้รวบรวมข้อคิดเห็น จากวิทยากรที่เข้าร่วมในการสัมมนาดังกล่าวใน เหลียวหลังแลหน้างานพัฒนาสตรีในประเทศไทย</p> <p>จำนวน 123 หน้า ขนาด 14 X 20.5 ซม.</p> <p>ปีที่พิมพ์ กันยายน 2543</p> <p>หมายเหตุ : จัดส่งให้ผู้บริจาคเงินให้แก่มูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่ 50 บาทขึ้นไป</p>
<p>เด็กชาวเขา</p>	<p>เรียบเรียงจากเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน โดยอาสาสมัครเพื่อเด็กและเยาวชน ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่เรื่องราวการเอาเปรียบเด็กทางเพศ เพื่อให้เด็กและผู้ใหญ่ได้ช่วยกันป้องกันเด็ก ให้พ้นจากอันตรายเหล่านี้ โดยเฉพาะเด็กชาวไทยภูเขา ซึ่งยัง</p> <p>ห่างไกลข้อมูลข่าวสารต่างๆ</p> <p>เรียบเรียงโดย อาสาสมัครเพื่อเด็กและเยาวชน จังหวัดแม่ฮ่องสอน</p> <p>ความหนา 42 หน้า</p> <p>ขนาด 25.5 x 18.5 ซม.</p> <p>ปีที่พิมพ์ ธันวาคม 2540</p>
<p>เดินไปข้างหน้า</p>	<p>เนื้อหาเป็นสื่อการศึกษาสำหรับจัดอบรมให้ความรู้แก่ผู้หญิง โดยใช้รูปแบบของการศึกษาแบบมีส่วนร่วม เช่น เล่าเรื่อง เล่นเกม ฯลฯ ในเล่มจึงประกอบด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ผู้หญิงกับงาน, ผู้หญิงกับสื่อมวลชน, ผู้หญิงกับสุขภาพอนามัย,</p>

	ผู้หญิงกับกฎหมาย และผู้หญิงกับการพัฒนา ปีที่พิมพ์ 2530
ชื่อหนังสือ	รายละเอียดของหนังสือ
ชื่อผู้หญิง	เนื้อหาเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาสำหรับผู้หญิง โดยมีลักษณะที่เน้นให้ผู้ร่วมการศึกษาได้มีส่วนร่วม โดยใช้รูปแบบต่างๆ เช่น การเล่นเกมส์ การวาดรูป กรณีศึกษา ฯลฯ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิด อันจะนำไปสู่คำตอบและค้นพบแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ผู้หญิงกำลังเผชิญอยู่ ปีที่พิมพ์ 2529 จำนวน17 หน้า (แผ่นภาพและโปสเตอร์ประกอบ)
KAMLA	The Foundation For Women publish " KAMLA " a book on the life of a girl who was deceived into prostitution and met with a tragic end, It is hoped that Kamla's life story may serve as a precaution and reminder for other rural girls about what really happens, and the pain and torture suffered by those who have been lured into the cities and forced to sell their bodies.
VOICE OF THAI WOMEN	Issue 18 December 1999 - Assistance to Migrant Women and Children - Trafficking of Women and Women's Health - When Diplomatic Immunity Impinges on the Rights and Safety of Women - Student Prostitution Materialism and Moral Degeneration? - The Role of Local Government - The Case of Kae - 1999 Memorandum of Understanding - Human Rights Watchdog - In Solodarity with the Women of East Timor

ชื่อหนังสือ	รายละเอียดของหนังสือ
<p>VOICE OF THAI WOMEN</p>	<p>Issue 19 December 2000</p> <ul style="list-style-type: none"> - Two Decades of Women Development in Thailand - Women and Globalization - Some key Issues - Sexual Exploitation in The Prostitution Context - Rural Poor Reclaim Their Rights to Livelihood - If we All Gave Love a Ghance - Hunger strike a weapon of the poor - Impact of Biased Depictions of Tribal People in The Media <p>Newspage :</p> <ul style="list-style-type: none"> - When People Say No to Infrastructure Development - CAMBODIA : Briton jailed for filming child porn Kandal, Cambodia, Reuters - New sex studies curriculum - Uniformed Thai women grounded at narita <p>Issue 20 May 2003</p> <ul style="list-style-type: none"> -Human Trafficking : From Vertical to Horizontal Journey - Discourse on Violence against Women : The case of Marital Rape - Breaking the cycle of pain - Domestic Violence and Women's Health in Thailand - Human Traffic, Human Right : Redefining Victim Protection Foundation for Women and Activities in 2002 - What Women Gain from Decentralisation? - First Thai woman ordained Novice is divorced with two children

จากตารางพบว่าหนังสือเล่มที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่น่าสนใจมีทั้งภาษาไทยและแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ โดยหนังสือเล่มภาษาไทยนั้นมีการนำเสนอเรื่องราวในแต่ละเล่มที่มี

ความเฉพาะเรื่องของการนำเสนอและมีความแตกต่างกันหลายประเภทรวมไปถึงกลุ่มเป้าหมายของหนังสือแต่ละเล่มแตกต่างกันตามเนื้อหาของเล่ม ไม่เฉพาะเจาะจงที่จะทำหนังสือเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น รูปแบบและรูปเล่มก็มีความแตกต่างกันมีทั้งเล่มขนาดพกพา เช่น ไดอารี่ และคู่มือวัยรุ่น เป็นต้น จนขนาดใหญ่ประมาณ A4 อีกทั้งก็ไม่ได้เจาะจงเฉพาะผู้อ่านที่เป็นสตรีเท่านั้น อาจรวมไปถึงผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกลุ่มเป้าหมาย เช่น ในหนังสือ “คู่มือวัยรุ่น” จากการเขียนบทนำของคุณหญิงอัมพร มีสุข กล่าวว่า

“ถึงแม้ว่ามูลนิธิผู้หญิงมุ่งหวังให้หนังสือเล่มนี้เป็นคู่มือสำหรับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กผู้หญิงวัยรุ่น แต่จริงๆแล้ว คู่มือเล่มนี้มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับเด็กผู้ชาย สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครอง และโดยเฉพาะสำหรับครูบาอาจารย์ จึงใคร่ขอเสนอให้พ่อแม่ และครูได้อ่านคู่มือนี้ร่วมกับบุตรหลานและลูกศิษย์”

รวมไปถึงหนังสือ **Voice of Thai Women** ที่มีความคล้ายคลึงกับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่มีการนำเสนอในรูปแบบของรายปักษ์เช่นกันแต่ใช้ภาษาอังกฤษทั้งหมด แต่ยังคงเนื้อหาของการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับผู้หญิงและความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิง และหนังสือเล่มส่วนใหญ่ของมูลนิธิผู้หญิงนั้นๆ ไม่ได้มีราคาของการซื้อขายแต่จะแลกเปลี่ยนกันในส่วนของการสมทบทุนเข้ากองทุนของมูลนิธิผู้หญิง

2.1.2.2 รายงานการสัมมนา

รายงานการสัมมนาของกระบวนการสื่อสารเฉพาะในเรื่องของสตรีที่ได้รับความรุนแรงที่พบจากการจัดรวบรวมของมูลนิธิผู้หญิงมีดังนี้

ตารางที่ 6 : ตารางแสดงรายงานการสัมมนาของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อสตรี

ชื่อเรื่อง	ผู้จัดทำ	ปีที่ผลิต
รายงานการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “สร้างความรัก ขจัดความรุนแรงในครอบครัว”	มูลนิธิผู้หญิง ร่วมกับ กรมประชาสงเคราะห์	กุมภาพันธ์ 2533
รายงานการวิจัย เรื่อง “ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว”	วราภรณ์ กมลรติ โครงการบ้านพักผู้หญิง มูลนิธิผู้หญิง	มิถุนายน 2532
รายงานการสัมมนา “ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว จ.เชียงใหม่ อุบลราชธานี สงขลา นครสวรรค์และกรุงเทพมหานคร”	มูลนิธิผู้หญิง ร่วมกับ กรมประชาสงเคราะห์	มิถุนายน-ตุลาคม 2532
ข้อมูลเรื่อง “ความรุนแรงในครอบครัว”	มูลนิธิผู้หญิงและหน่วยงานอื่น	กุมภาพันธ์ 2530

จากตารางพบว่ารายงานการสัมมนาเรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงเป็นการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงร่วมกับองค์กรอื่นๆ ในการสัมมนาเพื่อการนำเสนอสภาพปัญหาความรุนแรงในครอบครัว พร้อมทั้งร่วมกับผู้เข้าสัมมนาค้นหาสาเหตุและพิจารณาผลกระทบที่เกิดขึ้น ทั้งกับครอบครัว สังคมและประเทศ รวมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัว โดยการจัดสัมมนาขอมูลนิธิผู้หญิงได้มีการจัดสัมมนาในหลายพื้นที่ของประเทศ ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียง ภาคกลาง ภาคใต้ หรือในบางครั้งก็จัดสัมมนาในบางจังหวัดที่มีกรณีเรื่องความรุนแรงเกิดขึ้นมาก

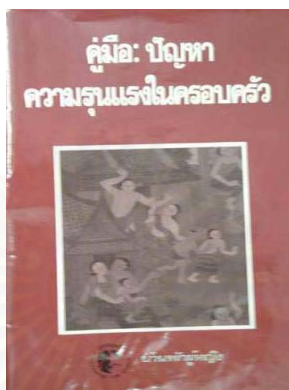
การจัดการสัมมนาในแต่ละครั้งนั้นเชื่อว่ามิเพียงแต่เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงเท่านั้นแต่ยังประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านความรุนแรง ตัวแทนที่ทำงานด้านสตรีทั้งภาครัฐและเอกชน , นักวิชาการ , นักจิตวิทยา , นักกฎหมาย , สื่อมวลชน และผู้สนใจอื่นๆหรือในบางครั้งอาจได้รับความสนใจจากบุคคลภายนอกและยังทำให้เกิดประเด็นที่น่าสนใจ เช่น การสัมมนาเรื่อง “ความรุนแรงในครอบครัว” ที่จังหวัดนครสวรรค์ ได้รับความสนใจจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งได้ให้ข้อมูลในส่วนเรื่องของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวว่า “ผมยอมรับครับว่าครอบครัวของตำรวจมีปัญหาความรุนแรงมากกว่าครอบครัวผู้คนในอาชีพอื่น แม้แต่ตัวผมเองก็เคยใช้ความรุนแรงมาแล้วเช่นกัน” (จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง , 2530)

ข้อมูลที่ได้ี้มาจากรายงานของการพูดคุยกลุ่มในการสัมมนาซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมจากการสัมมนาที่ครั้งอื่นไม่เคยมีหลังจากนั้นก็ได้มีการพูดคุยในประเด็นที่เกิดขึ้นว่ามาจากสาเหตุใดและเป็นผลดีของการรับรู้ถึงประเด็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมในท้ายสุดของการสัมมนายังมีการสรุปการสัมมนารวมไปถึงการนำเสนอแนวทางแก้ไขต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการสัมมนา และการสัมมนาทำให้เห็นว่าความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นได้ทุกที่และเป็นปัญหาที่สำคัญที่สังคมต้องรับรู้

2.1.2.3 สื่อเรื่องความรุนแรงในครอบครัว

คู่มือ : ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ภาพที่ 8 : ภาพคู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

คู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเป็นการจัดทำขึ้นโดยนำประสบการณ์จากการทำงานที่เกิดขึ้นจริงจากโครงการบ้านพักผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงจัดตั้งเพื่อช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว โดยประมวลจากความคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้ประสบปัญหาและคนทำงานที่ได้มาปรึกษากันเพื่อแสวงหาความเหมาะสมในการช่วยเหลือและแนะนำผู้เดือดร้อนอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาภายในคู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นการนำเสนอในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวว่ามีลักษณะอย่างไรถึงเรียกได้ว่าเป็นความรุนแรงในครอบครัว และเมื่อเกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวขึ้นจะมีวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างไร และสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่านว่าความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกครอบครัวไม่ว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับใด นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะช่วยเหลือสตรีที่ประสบปัญหาในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นในฐานะของนักสังคมสงเคราะห์, ตำรวจ, นักกฎหมายและเพื่อนบ้านผู้ประสบเหตุว่าควรมีการปฏิบัติตัวเช่นไรในการให้ความช่วยเหลือ ยังมีการนำเสนอเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองหญิงจากการกระทำของสามีและการหาทางออกของสตรีโดยการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้หญิงที่ประสบปัญหาทุกปี และส่วนสุดท้ายคือ ภาคผนวก มีนำเสนอประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 5 ว่าด้วยกฎหมายครอบครัวในเรื่องเรื่องทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา

คู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัวเหมาะสำหรับการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายหลากหลายกลุ่มไม่เพียงแต่สตรีที่ประสบปัญหาเท่านั้นแต่ควรได้รับการส่งเสริมให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ

การให้ความช่วยเหลือและประชาชนเพื่อสร้างความรู้แก่บุคคลทั่วไปที่อาจเข้าไปเกี่ยวข้องกับปัญหา
ความรุนแรงในครอบครัวด้วย

สื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัด

ภาพที่ 9 : ภาพสื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัด

หนังสือสื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัดเป็นส่วนหนึ่งของชุดหนังสือสื่อสำหรับผู้หญิง สื่อนี้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมการดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น โดยเพิ่มในส่วนของการใช้สื่อเพื่อถ่ายทอดปัญหาและสร้างจิตสำนึกตลอดจนแนวความคิดที่จะช่วยให้ผู้หญิงได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะพัฒนาศักยภาพและความสามารถของตน โดยสื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัดก็เป็นส่วนหนึ่งในสื่อด้วยโดยเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความรุนแรงในครอบครัวนั้นอยู่ในเนื้อหาของชุดที่ 2 ชีวิตที่เป็นจริง ตอนที่ 2 เรื่องความรุนแรงในครอบครัว โดยการใช้งานของสื่อชิ้นนั้นเป็นการใช้งานเพื่อการฝึกอบรมกับอาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิง และให้อาสาสมัครร่วมกับเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิร่วมกันเล่าเรื่องโดยใช้รูปภาพประกอบในนิทานเรื่อง “สายใยความรุนแรง” เป็นนิทานที่เกิดขึ้นจากชีวิตจริงของสตรีในชุมชนแออัดแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร การเล่านิทานมีภาพประกอบจำนวน 10 ภาพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เยาวชนหญิงตระหนักว่าผู้หญิงยังต้องตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงจากสามีด้วยและให้มีทัศนคติว่าปัญหาการทุบตีนั้นไม่ใช่เรื่องส่วนตัวในครอบครัวแต่เป็นปัญหาสังคมที่ต้องช่วยกันแก้ไข และหลังจากการเล่านิทานจบจะมีการตั้งประเด็นในการสนทนาในเรื่องของนิทานที่ได้เล่าไป

จากการนำสื่อชนิดนี้มาใช้ทำให้อาสาสมัครได้เห็นภาพที่เกิดขึ้นจริงในครอบครัวอย่างแท้จริงอีกทั้งการแสดงความคิดเห็นในตอนท้ายของนิทานที่เล่านั้นยังเป็นการแสดงทัศนคติของอาสาสมัครที่เข้าร่วมอบรมว่ามีความคิดเห็นเช่นไรนั้นจะช่วยให้การทำงานในการอบรมของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้เห็นว่าควรที่จะต้องให้ความรู้เพิ่มเติมหรือส่งเสริมในส่วนใดของอาสาสมัครที่เข้าร่วม เพื่อให้อาสาสมัครที่เข้าร่วมนั้นนำไปใช้ในชุมชนของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย การนำเยาวชนในชุมชนมาเป็นอาสาสมัครนั้นมีส่วนอย่างมากในการ

พัฒนาชุมชนเพราะเป็นการสร้างจิตสำนึกให้กับคนรุ่นใหม่ในเรื่องของการส่งเสริมในเรื่องของความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัวได้อีกทางหนึ่ง

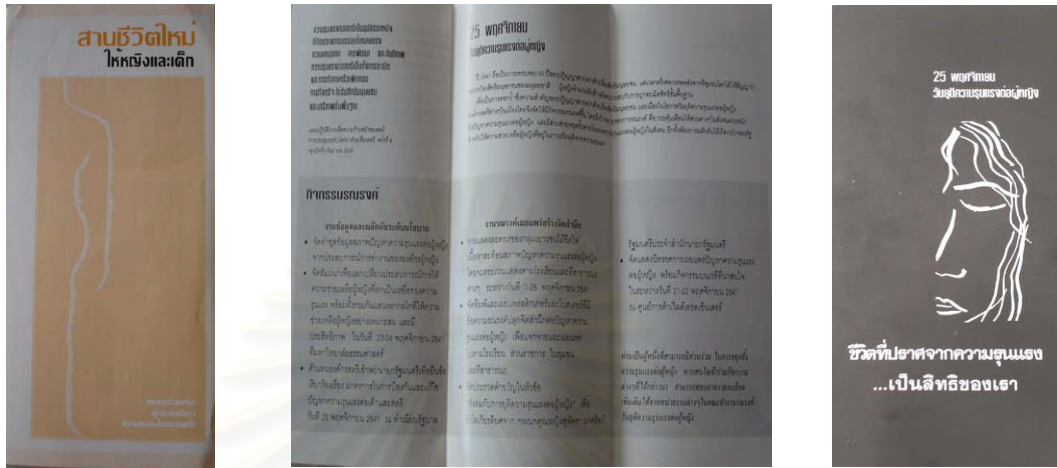
2.1.2.4 โปสเตอร์ แผ่นพับ ใบปลิว และสติ๊กเกอร์

สื่อโปสเตอร์ แผ่นพับ ใบปลิวและสติ๊กเกอร์ สามารถรวมเรียกได้ว่าเป็น สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ ซึ่งเป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะของสื่อ โดยมีความสำคัญเพื่อทำการสื่อสารในเรื่องเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ได้มีกำหนดออกตามวาระเป็นประจำแต่เป็นการออกเผยแพร่ตามระยะเวลาและจำนวนของผู้ผลิต มูลนิธิผู้หญิงได้นำสื่อชนิดนี้มาใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากและมีความหลากหลายต่อการนำไปใช้งานที่แตกต่างกัน ดังตัวอย่างภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพที่ 10 : ตัวอย่างภาพโปสเตอร์

ภาพที่ 11 : ตัวอย่างแผ่นพับ ไบปลิว และสติ๊กเกอร์

จากตัวอย่างโปสเตอร์ แผ่นพับ ใบปลิวและสติ๊กเกอร์ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงของมูลนิธิ ผู้หญิงมีออกมาหลากหลายรูปแบบและหลายขนาดขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการใช้งาน สื่อที่ ออกมามีทั้งการผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงเท่านั้นและมูลนิธิผู้หญิงได้เข้าร่วมโครงการกับมูลนิธิอื่นๆที่ ทำงานเกี่ยวกับสตรีด้วย เนื้อหาของสื่อเหล่านั้นมีความหลากหลายของประเด็นรวมไปถึงประเด็นที่ เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวที่สตรีต้องเผชิญก็ยังคงมีความหลากหลายของการใช้สื่อหลาย ประเภท มีทั้งที่เป็นโปสเตอร์ แผ่นพับและสติ๊กเกอร์ และไม่ได้เน้นในเรื่องเฉพาะของการรณรงค์ ในบางเรื่องเท่านั้นยังมีการให้ข้อมูลในเรื่องที่น่าสนใจหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง กับที่ต้องการสื่อด้วย

ภาพที่ 12 : ภาพโปสเตอร์โครงการบ้านพักผู้หญิง

โปสเตอร์แนะนำโครงการบ้านพักผู้หญิงซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของมูลนิธิผู้หญิงในการ ช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวและต้องการหาที่พักพิงชั่วคราวเพื่อการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสื่อโปสเตอร์นี้เป็นการแนะนำว่าเมื่อผู้หญิงประสบปัญหาถูกทุบตีนั้นคุณยังมีที่ พักอีกคือ บ้านพักผู้หญิง โดยเนื้อหาที่แสดงภายในโปสเตอร์นั้นมีทั้งคำกลอน ภาพประกอบและ การติดต่อกับบ้านพักผู้หญิงว่ามีวิธีการอย่างไร โดยจุดเด่นคือในส่วนของคำกลอนและภาพ ใน ส่วนของคำกลอนนั้นมาจากบทพระราชนิพนธ์เรื่อง “เงาะป่า” ของรัชกาลที่ 5 โดยมีข้อความว่า **“ลูกรัก จงดูเยี่ยงพยัคฆ์โคร่งใหญ่ ถึงเก่งกาจอาจหาญสักปานใด ก็อย่ามัวทำร้ายซึ่งลูกเมีย”**

ในส่วนของการภาพประกอบนั้นเป็นรูปลูกยืนกอดแม่อยู่ที่หน้าตู้โทรศัพท์ เป็นการสื่อสาร เพื่อบอกให้สตรีที่ประสบปัญหานั้นโทรติดต่อมาขอความช่วยเหลือจากบ้านพักผู้หญิงที่ให้เบอร์ ติดต่อไว้แล้วที่โปสเตอร์เช่นกัน โปสเตอร์โครงการบ้านพักผู้หญิงเป็นการสร้างความรู้จักให้กับ ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวในช่วงแรกของการเปิดบ้านให้กับผู้หญิง

2.2 สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยผ่าน [1www.womenthai.org](http://www.womenthai.org) และ โปรแกรม Microsoft

PowerPoint

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ของมูลนิธิผู้หญิงนับว่าเป็นกระบวนการสื่อสารที่ทันสมัยและน่าสนใจ เพราะไม่จำกัดเฉพาะคนไทยในประเทศเท่านั้นที่จะได้รู้จักกับมูลนิธิผู้หญิงแต่คนทั่วโลกที่รู้จักกับเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิงก็สามารถที่จะรู้จักกับมูลนิธิผู้หญิงได้เช่นเดียวกัน และในกระบวนการนำเสนอในการสื่อสารของมูลนิธิที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างคอมพิวเตอร์มาใช้คือ การนำโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการนำเสนออย่างโปรแกรม **Microsoft PowerPoint** มาเป็นสื่อชนิดหนึ่งเพื่อการนำเสนอเรื่องราวและการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงแก่กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการนำเสนอ โดยเฉพาะ

2.2.1 www.womenthai.org

เว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิงนั้นแบ่งออกได้ 2 ภาษา คือ 1.ภาษาไทย และ 2.ภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้ง 2 ภาษา มีความเหมือนและความต่างในรูปแบบที่นำเสนอ ซึ่งสามารถแยกและแสดงความน่าสนใจในหน้าเว็บต่างๆเพื่อแสดงถึงความเป็นมาของมูลนิธิ การดำเนินการและโครงการที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง ดังภาพตัวอย่างของหน้าเว็บไซต์ต่อไปนี้

1. หน้าแรกเว็บไซต์ภาษาไทยของมูลนิธิผู้หญิง
2. หน้าแรกเว็บไซต์ภาษาอังกฤษของมูลนิธิผู้หญิง
3. สมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิง
4. แบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศ
5. กองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 13 : ภาพเว็บไซต์หน้าแรกภาษาไทย

Annotations on the right side of the image:

- LOGO มูลนิธิผู้หญิง
- หัวข้อเรื่อง, ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิง
- จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง
- เปลี่ยนภาษาของหน้าเว็บไซต์
- การลิงค์ระหว่างเท็กซ์
- ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ
- หนังสือที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง
- ติดต่อเจ้าของเว็บไซต์
- ฝากข่าวถึงเจ้าของเว็บไซต์
- เว็บไซต์อื่นที่ลิงค์ต่อกัน
- จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์
- ชื่อเจ้าของเว็บไซต์และผู้จัดทำเว็บไซต์

Annotations on the right side of the image:

- LOGO มูลนิธิผู้หญิง
- หัวข้อเรื่อง, ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิง
- จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง
- เปลี่ยนภาษาของหน้าเว็บไซต์
- การลิงค์ระหว่างเท็กซ์
- ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ
- หนังสือที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง
- ติดต่อเจ้าของเว็บไซต์
- ฝากข่าวถึงเจ้าของเว็บไซต์
- เว็บไซต์อื่นที่ลิงค์ต่อกัน
- จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์
- ชื่อเจ้าของเว็บไซต์และผู้จัดทำเว็บไซต์

ภาพที่ 14 : ภาพหน้าแรกเว็บไซต์ภาษาอังกฤษ

The screenshot shows the homepage of the Foundation For Women (FFW) in Thai/English. The layout includes a header with the FFW logo and name, a main content area with several articles, and a sidebar with 'Voices of Thai Women' and 'Women Publication' sections. Arrows point from various elements to labels in Thai:

- LOGO มูลนิธิผู้หญิง**: Points to the FFW logo in the top left.
- เปลี่ยนภาษาของหน้าเว็บไซต์**: Points to the 'Thai / English Version' link.
- เกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิง**: Points to the 'About FFW' section.
- VOICE OF THAI WOMEN**: Points to the 'Voices of Thai Women' section.
- ประเด็นที่น่าสนใจ**: Points to the 'Issue 20 May 2003' article.
- ลิงค์เชื่อมประเด็นอื่นที่น่าสนใจ**: Points to the 'and more issue >>>' section.
- หนังสือที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง**: Points to the 'Women Publication' section.
- ประเด็นที่น่าสนใจ**: Points to the 'Human Trafficking' article.
- การลิงค์ระหว่างเท็กซ์**: Points to the 'read more' links.
- ติดต่อเจ้าของเว็บไซต์**: Points to the 'Our contact address' section at the bottom.

ภาพที่ 15 : ภาพเว็บไซต์หน้าสมุดเยี่ยมของเว็บไซต์มูลนิธิผู้หญิง

FFW Guest book → หัวข้อของหน้าเว็บเพจ

[[Sign my Guestbook](#)]

จากบันทึกทั้งหมด 8 รายการ

ความคิดเห็นที่ 8
ชื่อ : [ประจักษ์](#)
ความคิดเห็น : เว็บไซต์ทำได้น่าอ่านดีและมีข้อมูลที่มีประโยชน์มาก อยากรู้ทางมูลนิธิช่วยลง MOU ของเรื่องการคุ้มครองระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านให้หน่อยค่ะ
[18 พ.ย. 2004,17:05:22]

ความคิดเห็นที่ 7
ชื่อ : [ธีรภรณ์](#)
URL : <http://www.consumerthai.org/>
ความคิดเห็น : แนะนำเว็บเพื่อผู้บริโภคคือ www.consumerthai.org ของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค น่าสนใจข้อมูลต่างๆ ให้ผู้บริโภคเท่าที่กระแสนสังคม ในยุคบริโภคนิยมค่ะ
[10 พ.ย. 2004,15:57:29]

ความคิดเห็นที่ 6 → ตัวอย่างของการแสดงความคิดเห็น
ชื่อ : [grannong](#)
ความคิดเห็น : ได้รู้รู้ว่าเด็กผู้หญิงคนหนึ่งมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายและตั้งท้อง 7 เดือน และเพื่อชายทิ้งไป เด็กผู้หญิงคงเสียใจมากไม่กล้าบอกบิดา เนื่องจากพ่อได้บอกไว้ว่าหากลูกสาวตั้งท้องพ่อจะทุบตีพ่อจะให้เด็กออกมาและจะผูกคอตายเองตาย ตัดสินในฐานะเป็นครูในสถานศึกษาในไม่ช้าทราบว่าครูจะทำอย่างไร จึงอยากขอคำแนะนำจากพี่ในนี้หน่อย ขอขอบคุณ
[10 พ.ย. 2004,15:17:53]

ความคิดเห็นที่ 5
ชื่อ : วาสนา
ความคิดเห็น : อยากรู้ว่าถึงบทลงโทษพ่อแม่แล้วละเมิดทางเพศกับลูกสาวแท้ๆมาเป็นระยะเวลาถึงสามปีจะหนักเบาเพียงใดค่ะ
[8 พ.ย. 2004,21:58:15]

ความคิดเห็นที่ 4
ชื่อ : ผู้สนใจ
ความคิดเห็น : น่าจะเพิ่มข้อมูลวีรกรรมในสังคมบ้างนะ เช่น น.276 หรือแบ่งเป็นประเด็นของผู้หญิง
[7 พ.ย. 2004,10:08:56]

ความคิดเห็นที่ 3
ชื่อ : [ฤทธิชัย แยมสะระโส](#)
URL : <http://www.lokwannakadi.com/>
ความคิดเห็น : สนใจแลกเปลี่ยนความคิดเห็นฝากความคิดเห็นเพื่อนำมาสู่การช่วยเหลือ และสนับสนุน
[16 ต.ค. 2004,05:34:58]

ความคิดเห็นที่ 2
ชื่อ : พี่ผึ้ง
ความคิดเห็น : เวบมาสเตอร์ฝีมือเยี่ยมจริงๆจ๊ะ
[11 ต.ค. 2004,20:15:10]

ความคิดเห็นที่ 1
ชื่อ : สาขา Hi-Tech

 this is my first time 2 c yr new site ,it's cool
 May I recommend? It would be better if this BBS ,will show the previous msg!!
[27 พ.ค. 2004,19:01:39]

HOME →

[สนใจติดต่อโฆษณา](#)

FREE WEBBOARD | FREE CHAT ROOM | FREE POLL | FREE ECARD | FREE GUEST BOOK

[HTTP://WWW.RADIO.THAIMISC.COM](http://www.radio.thaimisc.com)

Icon กลับสู่หน้าแรก
 ของเว็บไซต์
 การติดต่อลงโฆษณา
 และโฆษณาที่ลงของเว็บ

ภาพที่ 16 : ภาพเว็บไซต์เรื่องแบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศ

"ทดสอบก่อนตัดสินใจ
เพื่อความปลอดภัย ก่อนไปเมืองนอก"

ก่อนอื่น ตอบคำถามสำหรับตัวเอง

- ประเภทที่คุณอยากไปทำงาน คือ.....
- งานที่คุณอยากทำ คือ.....

เลือกคำตอบที่ถูกต้องการเรียง 1 คำตอบ

- 1. คุณจะต้องเสียค่าใช้จ่ายก่อนการเดินทางหรือไม่ อย่างไร**
 ก. ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายก่อนการเดินทาง แต่จะถูกหักจากเงินเดือน เมื่อไปทำงานแล้วจนกว่าจะหมดหนี้
 ข. เสียค่าใช้จ่ายในการทำหนังสือเดินทางวีซ่า การตรวจสุขภาพ และจ่ายค่าบริการ (ค่าหัว) เป็นเงินสด ให้กับนายหน้า / ผู้คิดค่า ก่อนทราบกำหนดการเดินทาง
 ค. เสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางทั้งหมดผ่านธนาคาร เพื่อเข้าบัญชีบริษัทหรือผู้รับอนุญาตจัดงาน / นายหน้า ผู้ติดต่อ และมีใบเสร็จรับเงินเป็นหลักฐาน
- 2. งานที่คุณจะไปทำนั้น มีข้อตกลงเป็นสัญญาการทำงานหรือไม่**
 ก. ไม่มีสัญญาจ้างงาน เพราะไปกับคนรู้จักกัน
 ข. มีสัญญาจ้างงาน แต่ไม่ทราบรายละเอียดของสัญญา
 ค. มีสัญญาจ้างงาน อ่านทำความเข้าใจก่อนตกลงทำสัญญา
- 3. งานที่คุณจะไปทำนั้น ได้รับค่าตอบแทนจำนวนเท่าไร**
 ก. มากกว่า 100,000 บาทต่อเดือน
 ข. 60,000 - 100,000 ต่อเดือน
 ค. 20,000-50,000 ต่อเดือน
- 4. คุณทำหนังสือเดินทาง และดำเนินการขอวีซ่าอย่างไร**
 ก. มีนายหน้า / คนรู้จัก ติดต่อดำเนินการทำทุกขั้นตอน
 ข. ทำหนังสือเดินทางด้วยตนเองแต่มีนายหน้าดำเนินการขอวีซ่าให้
 ค. ไปติดต่อทำเงินการที่ทั้งสองอย่างด้วยตนเองทุกขั้นตอน
- 5. คุณเตรียมตัวก่อนการเดินทางอย่างไร**
 ก. เตรียมความงาม ถ่ายภาพ บันทึกวิดีโอ
 ข. ไม่ต้องเตรียมตัวอะไรเลย
 ค. เข้ารับการอบรมกับเจ้าหน้าที่ของกรมการจัดหางาน / จัดหางานจังหวัด
- 6. คุณดูภาษาสื่อสารกับนายจ้างในประเทศที่คุณจะไปทำงานได้หรือไม่**
 ก. พูดไม่ได้เลย
 ข. พูดได้แต่คำง่ายๆ
 ค. พูดสื่อสารได้เป็นอย่างดี
- 7. คุณทราบข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิ และกฎหมายในประเทศที่คุณไปทำงานหรือไม่**
 ก. ไม่ทราบเลย
 ข. ทราบ เพราะคนที่เคยไปมาแนะนำให้ฟัง
 ค. ทราบ เพราะอ่านศึกษาจากเอกสาร ในการเข้ารับการอบรมก่อนเดินทาง ไปทำงานต่างประเทศ
- 8. คุณทราบสถานที่ตั้งของบริษัทหรือที่ผู้ติดต่อ ของคนที่มาขอร้องชวนไปทำงานหรือไม่**
 ก. ทราบ เพราะติดต่อผ่านรู้จัก ในหมู่บ้านเดียวกัน
 ข. ทราบ เพราะติดต่อผ่านญาติ / พี่คนที่ทำงานอยู่ในประเทศนั้น
 ค. ทราบเป็นอย่างดี เพราะติดต่อผ่านกรมการจัดหางานของกระทรวงแรงงาน

คลิกเลยละกัน

คำแนะนำทุกข้อที่ได้มารวมกัน

หากระดับคะแนนของคุณอยู่ระหว่าง 90-80 คะแนน แสดงว่าคุณมีข้อมูลเกี่ยวกับการย้ายถิ่นที่ปลอดภัยอยู่ในระดับดี แต่ก็อย่าเพิ่งวางใจนะจ๊ะ เพราะยังมีอีกหลายปัจจัยที่จะทำให้การย้ายถิ่นไปทำงานต่างประเทศของคุณพบกับอุปสรรคปัญหา เช่น ขั้นตอนการเดินทางออกนอกประเทศ และการเข้าเมืองของประเทศที่คุณจะไป รวมถึงการใช้ชีวิตในต่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้

หากระดับคะแนนของคุณอยู่ระหว่าง 79-69 คะแนน แสดงว่าคุณมีข้อมูลเพื่อการย้ายถิ่นที่ปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง คุณอาจจะต้องทบทวนข้อมูลที่ได้รับอีกครั้งก่อนการตัดสินใจ เสียค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นเดินทาง คุณสามารถสอบถามหรือตรวจสอบข้อมูลได้จากกรมการจัดหางานจังหวัด, กรมการจัดหางาน, กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

หากระดับคะแนนของคุณต่ำกว่า 69 คะแนน แสดงว่าคุณมีข้อมูลเพื่อการย้ายถิ่นอยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง ซึ่งควรเพิ่มความระมัดระวัง และควรตรวจสอบข้อมูลก่อนการตัดสินใจดำเนินการในการย้ายถิ่นเพิ่มมากขึ้น คุณอาจจะสอบถามหรือตรวจสอบข้อมูล ที่คุณได้รับสำหรับการเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ได้จากจัดหางานจังหวัด, กรมการจัดหางาน, กระทรวงต่างประเทศ เป็นต้น

หัวข้อของหน้าเว็บเพจ

แบบทดสอบ

Icon

ตรวจสอบ

เคล็ดลับการ

ทำ

ภาพที่ 17 : ภาพเว็บไซต์เรื่องกองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง

หัวข้อของหน้าเว็บเพจ

ตัวอย่างของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

ความสำคัญของโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

แบบฟอร์มเข้าร่วมโครงการ

Icon เพื่อการ Download

จากตัวอย่างของหน้าเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิงที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแสดงให้เห็นถึงการประชาสัมพันธ์ของมูลนิธิผู้หญิงในการดำเนินโครงการที่น่าสนใจคือ สามารถให้ผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์สามารถศึกษาเว็บไซต์ได้ทั้งภาษาไทยและอังกฤษเพื่อทำให้การสื่อสารไม่ได้ปิดกั้นแค่ผู้รู้ภาษาไทยเท่านั้น ในแต่ละหน้าเว็บไซต์มีการนำเสนอที่แตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

หน้าแรกของเว็บไซต์ภาษาไทยของมูลนิธิผู้หญิง

เว็บไซต์หน้าแรกภาษาไทยของมูลนิธิผู้หญิงเหมือนเป็นตัวหลักของหน้าเว็บอื่นๆ เพราะตัวหน้าที่จะมีตัวเชื่อมโยงไปยังเรื่องต่างๆของเว็บไซต์ รวมไปถึงเว็บไซต์ภาษาอังกฤษของมูลนิธิผู้หญิง ในหน้าแรกนี้มีการบอกรายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการนำเสนอ องค์ประกอบการแสดงเนื้อหาและสิ่งที่น่าสนใจในหน้าเว็บไซต์มีดังนี้

1. LOGO มูลนิธิผู้หญิง
2. หัวข้อเรื่อง, ประเด็นที่น่าสนใจ
3. เกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิง
4. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง
5. เปลี่ยนภาษาของหน้าเว็บไซต์
6. การลิงค์ระหว่างเท็กซ์
7. ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ
8. หนังสือที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง
9. ติดต่อเจ้าของเว็บไซต์
10. ฝากข่าวถึงเจ้าของเว็บไซต์
11. เว็บไซต์อื่นที่ลิงค์ต่อกัน
12. จำนวนผู้เข้าชมเว็บไซต์
13. ชื่อเจ้าของเว็บไซต์และผู้จัดทำเว็บไซต์

หน้าแรกของเว็บไซต์ภาษาอังกฤษของมูลนิธิผู้หญิง

เว็บไซต์ภาษาอังกฤษของมูลนิธิผู้หญิงนั้นการเข้าในเว็บไซด์หน้านี้นั้นต้องผ่านจากหน้าของเว็บไซด์หน้าแรกภาษาไทยของมูลนิธิผู้หญิงก่อนแล้วเชื่อมต่อโดยใช้ Icon เลือกภาษา เนื้อหาในหน้าแรกของหน้าภาษาอังกฤษนั้นมีความคล้ายกับหน้าแรกของภาษาไทย โดยเฉพาะในเรื่องเกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิงในการแนะนำมูลนิธิและการทำงานของมูลนิธิที่ผ่านมา แต่ในส่วนของการรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาที่น่าสนใจในประเด็นที่น่าสนใจนั้นแตกต่างกัน ในหน้าแรกนี้มีการบอกรายละเอียดของเนื้อหาทั้งหมดที่ต้องการนำเสนอ องค์ประกอบการแสดงเนื้อหาและสิ่งที่น่าสนใจในหน้าเว็บไซต์มีดังนี้

1. LOGO มูลนิธิผู้หญิง
2. เกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิง
3. VOICE OF THAI WOMEN
4. เปลี่ยนภาษาของหน้าเว็บไซต์
5. การลิงค์ระหว่างเท็กซ์
6. ประเด็นข่าวที่น่าสนใจ
7. ลิงค์เชื่อมประเด็นอื่นที่น่าสนใจ
8. หนังสือที่น่าสนใจของมูลนิธิผู้หญิง
9. ติดต่อเจ้าของเว็บไซต์

สมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิง

สมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิงนั้นเป็นที่ให้ผู้เข้าชมเว็บไซต์สามารถแสดงความคิดเห็นหรือฝากสารที่คนต้องการผ่านไปยังเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิ ซึ่งเป็นเส้นทางหนึ่งของการติดต่อระหว่างมูลนิธิและผู้เข้าชมเว็บไซต์เป็นการสื่อสารที่มีตัวกลางคือเว็บไซต์นั่นเอง โดยการที่จะเข้ามาสู่หน้าสมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิงได้นั้นต้องเชื่อมมาจากการใช้ลิงค์มาจาก Icon สมุดเยี่ยมมากจากหน้าแรกของเว็บไซต์ภาษาไทย องค์กรประกอบที่น่าสนใจที่แสดงในหน้าเว็บไซต์นี้คือ

1. หัวข้อของหน้าเว็บเพจ
2. ตัวอย่างของการแสดงความคิดเห็น
3. Icon กลับสู่หน้าแรกของเว็บไซต์
4. การติดต่อลงโฆษณาและโฆษณาที่ลงของเว็บ

แบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศ

แบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศนั้นมีความน่าสนใจเพราะเป็นเหมือนการทดสอบความพร้อมทางด้านความคิดและจิตใจของผู้ที่สนใจและต้องการเดินทางไปต่างประเทศ โดยที่การเดินทางนั้นจะเพื่อวัตถุประสงค์ใดก็ตาม เนื่องมาจากการเดินทางไปต่างประเทศเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและต้องทำให้ถูกต้องตามกฎหมายเกณฑ์ในการเดินทางไปยังประเทศต่างๆที่มีอยู่ในกำหนดและทางมูลนิธิได้ให้ความสนใจในเรื่องของการย้ายถิ่นเป็นพิเศษจึงทำให้มีการนำแบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศมาให้ทดสอบในหน้าหนึ่งของเว็บไซต์ของมูลนิธิ องค์กรประกอบที่น่าสนใจที่แสดงในหน้าเว็บไซต์นี้คือ

1. หัวข้อของหน้าเว็บเพจ
2. แบบทดสอบ
3. Icon ตรวจสอบคะแนน

4. เฉลยจากการทำแบบสอบถาม

กองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง

กองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงนั้นเป็นการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวแล้วต้องการหาทางออกให้กับการดำเนินชีวิตต่อไป ในการดำเนินงานให้ความช่วยเหลือ จำเป็นต้องใช้เงินทุนจำนวนมาก มูลนิธิผู้หญิงจึงเล็งเห็นความจำเป็นในการสร้างความร่วมมือจากสาธารณชนเพื่อจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือ ผู้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวขึ้น องค์ประกอบที่น่าสนใจที่แสดงในหน้าเว็บไซต์นี้คือ

1. หัวข้อของหน้าเว็บเพจ
2. ตัวอย่างของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
3. ความสำคัญของโครงการ
4. วัตถุประสงค์ของโครงการ
5. แบบฟอร์มเข้าร่วมโครงการ
6. Icon เพื่อการ DownLoad

ในทุกหน้าของเว็บไซต์ที่เชื่อมกับหน้าแรกสิ่งที่มีเหมือนกันทุกหน้าคือ logo ของมูลนิธิผู้หญิง , Back to home , Our contact address ที่ไม่มีเหมือนกับหน้าเว็บหน้าอื่นมี 3 หน้า คือ สมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิง , แบบทดสอบของผู้ที่สนใจไปต่างประเทศ และกองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง

2.2.2 โปรแกรม Microsoft PowerPoint

การนำโปรแกรม Microsoft PowerPoint มาใช้ในการนำเสนอเพื่อการสื่อสารแก่กลุ่มเป้าหมายที่มูลนิธิผู้หญิงที่ต้องการที่จะสื่อสาร เป็นการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ผสมผสานกับการใช้สื่อบุคคลในการอธิบายประกอบการสื่อสาร โดยการใช้สื่อกลางเป็นโปรแกรม Microsoft PowerPoint นั้น ตัวโปรแกรมเองเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่ปัจจุบันนิยมนำมาใช้ในการสื่อสารมาก แต่มีข้อจำกัดในเรื่องของการสื่อสารในส่วนของอุปกรณ์ประกอบการทำงานของโปรแกรม เช่น ไฟฟ้า , เครื่องฉายภาพที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์และยังรวมไปถึงบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint โดยเฉพาะด้วย จึงทำให้การใช้สื่อชนิดนี้นั้นต้องมีการเตรียมพร้อมของผู้ที่จะใช้สื่อมาอย่างดี และสื่อที่นำมาทำการสื่อสารต้องดูกลุ่มเป้าหมายด้วยเพราะยังมีข้อจำกัดในการอ่านสื่อที่ไม่สามารถที่จะบรรจุข้อมูลมากเกินไปในแต่ละหน้าที่แสดงการนำเสนองาน เพราะจะทำให้แผ่นงานที่นำเสนอแน่นดูมากเกินไปและไม่สวยงามต่อการนำเสนอ

โปรแกรม Microsoft PowerPoint ที่ทางเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้จัดทำขึ้นได้คัดเลือกมา 2 เรื่อง คือ 1. การแนะนำเกี่ยวกับมูลนิธิและการดำเนินงานของมูลนิธิที่ผ่านมา และ 2. เรื่องความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งทั้งสองเรื่องมีความแตกต่างกันในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาและการนำเสนอในที่มาของเนื้อหาภายในที่แตกต่างกันดังนี้

Microsoft PowerPoint แนะนำมูลนิธิและการดำเนินงานของมูลนิธิที่ผ่านมา

กระบวนการสื่อสารที่มูลนิธิผู้หญิงจะมีต่อกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อสาร ในส่วนของมูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่การเริ่มต้นในการจัดตั้งมูลนิธิผู้หญิง พันธกิจต่างๆ ที่ทำของมูลนิธิทั้งในส่วนของโครงการการดำเนินงานในแต่ละช่วงเวลานอกจากนี้ยังรวมไปถึงการทำงานร่วมกับอาสาสมัครในพื้นที่ต่างๆ และขั้นตอนการคัดเลือกบุคคลเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความช่วยเหลือสังคมโดยการเข้าเป็นอาสาสมัครของมูลนิธิและแผนปฏิบัติงานที่น่าสนใจ อีกทั้งยังมีการนำภาพมาประกอบการอธิบายเนื้อหาได้อย่างน่าสนใจ ภาพแสดงการนำเสนอความเป็นมาและกิจกรรมของมูลนิธิผู้หญิง โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft PowerPoint ทั้งหมด 22 หน้าการนำเสนอและเนื้อหาที่น่าสนใจได้ดังนี้

ภาพที่ 18 : ภาพการแนะนำมูลนิธิโดยผ่านการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint

กระบวนการสร้างกลไก

- 1. จัดตั้งทีม
- 2. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด
- 3. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับอำเภอ

- 1. เก็บข้อมูลพื้นที่ ๑. เก็บข้อมูลพื้นที่เป้าหมายในภาค
- 2. เก็บข้อมูลพื้นที่ ๒. ศึกษานโยบายสาธารณสุข
- 3. เก็บข้อมูลพื้นที่ ๓. ลงนามอนุเคราะห์ความร่วมมือจากสาธารณสุข

7

กรอบที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการ

- 1. วิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่ ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔
- 2. จัดทำแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๔
- 3. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับจังหวัด
- 4. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับอำเภอ
- 5. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับตำบล
- 6. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับหมู่บ้าน
- 7. ปรึกษาร่างแผนปฏิบัติการระดับครัวเรือน

8

ขั้นตอนที่ ๑ การศึกษาศูนย์เด็กเล็ก

๑.๑ ปรึกษาหน่วยงานราชการในพื้นที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

9

๑.๒ ประชุมทีมแกนนำชุมชน ใน ๕ อำเภอ

จัดตั้งให้ชุมชน ประสานความร่วมมือกับชุมชน

- 1. ศึกษานโยบาย
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษานโยบาย
- 4. ศึกษารูปแบบ

10

๑.๓ เสนอโครงการ เขมรอาสาสมัครฯ

- 1. ศึกษารูปแบบโครงการ
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษารูปแบบ
- 4. ศึกษารูปแบบ

11

๑.๔ ขออนุมัติโครงการอาสาสมัครฯ

- 1. ศึกษารูปแบบโครงการ
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษารูปแบบ
- 4. ศึกษารูปแบบ

12

๑.๕ ขออนุมัติ ดำเนินงานทีมแม่ดีเด่นโครงการพัฒนาเด็กอาสาสมัครฯ

13

ขั้นตอนที่ ๒ พัฒนาศักยภาพอาสาสมัครฯ

- 1. ศึกษารูปแบบโครงการ
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษารูปแบบ
- 4. ศึกษารูปแบบ

14

ขั้นตอนที่ ๓ สนับสนุนการทำงานของอาสาสมัครฯ

- 1. ศึกษารูปแบบโครงการ
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษารูปแบบ
- 4. ศึกษารูปแบบ

15

อาสาสมัครด้วยตนเอง

16

อาสาสมัครด้วยตนเอง

17

อาสาสมัครด้วยตนเอง

18

อาสาสมัครด้วยตนเอง

19

อาสาสมัครด้วยตนเอง

20

อาสาสมัครด้วยตนเอง

- 1. ศึกษารูปแบบโครงการ
- 2. ศึกษารูปแบบ
- 3. ศึกษารูปแบบ
- 4. ศึกษารูปแบบ

21

๓. โครงการส่งเสริมทักษะชีวิตและประสบการณ์ให้กับเยาวชน

- ๓.๑ ดำเนินงานร่วมกับชุมชน
- ๓.๒ ศึกษารูปแบบโครงการ

๔. โครงการส่งเสริมสุขภาพจิต

- ๔.๑ ศึกษารูปแบบโครงการ
- ๔.๒ ศึกษารูปแบบโครงการ

22

Microsoft PowerPoint เรื่องความรุนแรงในครอบครัว

การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงนั้นเป็นการนำเสนอที่ได้จากการวิจัยเรื่อง “ความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิง” เป็นการวิจัยจากความร่วมมืองานของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล , มูลนิธิผู้หญิง และองค์การอนามัยโลก โดยการวิจัยนี้สนใจศึกษาความรุนแรงในชีวิตคู่ ที่มีความหมายรวมถึง “การกระทำใดๆ หรือการละเว้นไม่กระทำการใดๆ โดยสามีหรืออดีตสามีหรือคู่ของผู้หญิงที่ส่งผลต่อสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นทางกาย หรือทางใจ หรือต่อเสรีภาพหรือต่อสิทธิในการพัฒนาตนเองของผู้หญิงในทุกมิติ” (เอกสารประกอบงานวิจัยเรื่องความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิง , 2546)

การแสดงผลการนำเสนอสื่อโดยผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft PowerPoint มีความน่าสนใจเพราะเป็นการนำเสนอแบบการแสดงผลรวมของงานวิจัยโดยอภิปรายผล โดยส่วนใหญ่เป็นตัวเลขทางสถิติ ซึ่งผู้ที่ทำหน้าที่การนำเสนอต้องมีความเข้าใจในเนื้อหาอย่างดีและนำการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint มาเป็นตัวช่วยเสริมในการช่วยในการอธิบาย ในส่วนของโปรแกรมเองก็มีความหลากหลายในการนำเสนอ มีทั้งการนำกราฟมาแสดงให้เห็นความชัดเจนของตัวเลขทางสถิติ รวมไปถึงเนื้อหาที่ชี้ให้เห็นความสำคัญในเรื่องของความรุนแรงที่เกิดต่อสตรีและทำให้นานาชาติได้เห็นความสำคัญและเป็นที่มาของแผนปฏิบัติการพัฒนาสตรีการประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔ ณ กรุง ปักกิ่ง ในปี พ.ศ. ๒๕๓๘ รวมถึงการให้ความสำคัญในเรื่องความมีสิทธิเสรีภาพของคนไทยและการเข้าร่วมรณรงค์เพื่อการยุติความรุนแรงต่อภรรยาและยังมีการนำเสนอสื่อของมูลนิธิผู้หญิงอย่างสื่อโปสเตอร์ที่ใช้รณรงค์เรื่องความรุนแรงในชีวิตคู่มาเสนอด้วย ภาพแสดงการนำเสนอเรื่องความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft PowerPoint ทั้งหมด 20 หน้าการนำเสนอและเนื้อหาที่นำเสนอได้ดังนี้

ภาพที่ 19 : ภาพประกอบการบรรยายเรื่องความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงโดยผ่านการใช้โปรแกรม Microsoft PowerPoint

ผลกระทบต่อจิตใจของผู้หญิงเจ้าของปัญหาอย่างมากและรวมไปถึงลูกๆด้วย นอกจากจะทำให้ผู้หญิงได้รับบาดเจ็บร่างกายบอบช้ำแล้ว ภาวะทางจิตใจก็ทรุดโทรมขาดความเชื่อมั่น ไม่เป็นตัวของตัวเอง หวาดระแวง ซึมเศร้า มีอารมณ์ก้าวร้าวรุนแรงซึ่งไม่ต่างอะไรกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหาดังกล่าว ผู้หญิงเหล่านั้นได้พยายามแก้ไขปัญหาของตนเองด้วยวิธีการต่างๆที่แตกต่างกัน

วิดิทัศน์เรื่อง : บ้านรัก

ความยาว 24 นาที

จัดทำโดยมูลนิธิผู้หญิง

ตัวละคร

1. สตรีที่ถูกรายที่ถูกสามีทำร้าย
2. สามีของสตรีที่ถูกราย
3. ลูกชายของสตรีที่ถูกราย
4. สาวใช้
5. สามีของสาวใช้
6. สตรีที่ถูกสามีทำร้ายเพราะไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์
7. สามีของสตรีที่ไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์
8. ลูกสาวของสตรีที่ไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์
9. คนรู้จักที่เข้ามาแซว 2 คน
10. ลูกค้าส้มตำ 3 คน
11. เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง คนที่ 1 ให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์
12. เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง คนที่ 2 ไปเยี่ยมสตรีฐานะปานกลางที่บ้าน
13. เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง คนที่ 3 และ 4 ที่อ่านข่าวหนังสือพิมพ์อยู่ที่มูลนิธิผู้หญิง

เนื้อเรื่อง

ฉากที่ 1 บ้านหลังใหญ่ตอนกลางดึก

สตรีคนหนึ่งซึ่งสวมชุดนอนที่สวยงามและดูราคาแพง อาศัยอยู่ในบ้านที่แสดงถึงฐานะที่ดี และมีกิจการส่วนตัวของตนเองออกมาขึ้นรถสามล้อกลับจากทำงานซึ่งเป็นเวลาที่ดึกมากแล้วแต่สามียังไม่กลับบ้าน จนเวลาผ่านไป สามีขับรถกลับมาบ้าน โดยสามีบีบแตรรถหลายครั้งเพื่อให้คนในบ้านออกมาเปิดประตูแต่ไม่มีใครออกมาเปิดประตูให้ สามีซึ่งสวมชุดทำงานแต่เสื้อที่สวมใส่นั้น ออกมานอกกางเกงแต่งกายไม่เรียบร้อย และเปิดประตูเข้ามาในบ้านพร้อมกับการโวยวายว่า “ไม่มีใครออกมาเปิดประตูบ้านให้ อย่างนี้โจรเข้าบ้านคงไม่รู้” แต่หาว่าไม่รู้ว่าจะรอนานหลังรอนอยู่ภายในบ้านและรอลามสามีว่าทำไมถึงกลับบ้านดึก สามีไม่ยอมตอบ แต่กลับบอกว่าจะไปไหนกับใครก็

ได้ไม่ต้องมายุ่ง ภรรยาบอกว่าคงไปกับเพื่อนที่ไม่ดี ที่ยวกลางคืนเล่นการพนัน แต่สามีบอกว่าจะทำอะไรก็ได้ภรรยามีหน้าที่ดูงานเฉพาะที่ทำงานอย่ามาหาเรื่องที่บ้าน และลงมือซ้อมภรรยาตนเอง ภรรยาจึงบอกว่าจะบอกกับพ่อของคุณ สามีจึงทำร้ายภรรยาอีกโดยไม่ฟังคำใดๆ และลูกซึ่งอยู่ในชุดนอนได้ยินและลงมาดู แต่ก็ถูกสามีไล่ให้ไปนอนและอย่ามายุ่งเรื่องนี้เพราะอาจจะโดนไปด้วย

ฉากที่ 2 บ้านหลังใหญ่ตอนเช้า

รุ่งเช้าสาวใช้เดินกลับจากการซื้อของที่ตลาดและมาที่บ้านของเจ้านายเพื่อทำงานบ้าน ซึ่งสาวใช้มีสภาพหน้าตาที่บอบช้ำจากการถูกทำร้ายจากสามีที่เมาเหล้าและต้องการเงินไปทานเหล้าอีก และเมื่อขอสาวใช้แล้วไม่ให้จึงทำร้ายและแย่งเงินไป ทั้งที่เงินนั้นเป็นเงินค่าเรียนของลูกและได้มาจากการทำงานพิเศษ คือ การขายส้มตำ มีคนที่รู้จักแล้วเข้ามาแฉว่าโดนสามีซ้อมมาอีกแล้วหรือสาวใช้จึงไล่ให้ผู้ที่มาแฉนั้นออกไปแต่ก็ไม่ยอมไป จนกระทั่งนายจ้างสาวออกมาไล่ให้คนที่มาแฉนั้นกลับไปทำงาน นายจ้างสาวเห็นแผลที่เกิดที่สาวใช้ แล้วจึงบอกให้ไปหาหมอแล้วมาเบิกเงินที่ตน สาวใช้เห็นหน้าของนายจ้างมีรอยแผลและถามว่าไปโดนอะไรมา นายจ้างสาวกลับตอบว่าสามีของคุณนั้นเดินผลึกประตุมารชนตน จึงทำให้หน้าเป็นแผล เมื่อพูดแล้วเดินจากไป

ฉากที่ 3 ที่ทำงานของนายจ้างสาว

เธอได้โทรไปหาเจ้าหน้าที่คนหนึ่งของมูลนิธิผู้หญิงที่อยู่ที่มูลนิธิ เธอเคยโทรไปปรึกษาเรื่องชีวิตครอบครัวมาแล้วหลายครั้งและเธอได้เล่าถึงเรื่องที่เกิดขึ้นในคืนที่ผ่านมา และได้บอกกล่าวถึงเรื่องของสาวใช้ของคุณที่ถูกสามีทำร้ายเช่นกัน ทางเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิได้แนะนำให้เธอและสาวใช้มาพบที่มูลนิธิ แต่ได้รับการปฏิเสธเนื่องจากเธอบอกว่า ต้องทำงานแทนสามีในขณะที่สามีไม่อยู่ในที่ทำงาน และมีเวลาไม่ว่างมากพอ

ฉากที่ 4 กลางดึก ณ บ้านหลังหนึ่งซึ่งมีฐานะปานกลาง

ภายในห้องนอนของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเธอนอนอยู่และมีอาการเหมือนคนที่ใช้เงินไม่สบายอย่างหนัก ซึ่งในขณะนั้นเป็นเวลาถึง 24.00 น. แล้ว สามีเข้ามาในห้องเธอเพื่อที่จะขอมีเพศสัมพันธ์กับเธอแต่ได้รับการปฏิเสธ สามีกล่าวว่าเธอไม่ยอมเพราะเธอมีคนอื่นและทำร้ายร่างกายเธอ และหลังจากนั้นก็กล่าวว่า ออกไปหาความสุขข้างนอกดีกว่าพร้อมกับออกไปนอกบ้าน ลูกสาวของเธอตื่นขึ้นมาพร้อมกับเดินมาหาเธอและถามว่าเธอเป็นอะไรถึงร้องไห้ แต่เธอกลับวาดใส่ลูกและไล่ให้ลูกไปนอนอย่ามายุ่ง หลังจากที่ถูกกลับไปในห้องนอนก็มีการแสดงออกถึงความคิดที่กดดันในเรื่องของแม่ของเธอและเธอก็ร้องไห้ออกมาเพราะหาทางออกไม่ได้

ฉากที่ 5 รุ่งเช้า ณ บ้านหลังหนึ่งซึ่งมีฐานะปานกลาง

เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้มาเยี่ยมสตรีที่ถูกสามีทำร้ายที่บ้านพร้อมกับการให้คำปรึกษาในเรื่องของการที่เธอต้องการหย่าจากสามีของเธอว่า ให้คิดให้ดีเสียก่อนว่าจะเกิดผลกระทบอะไรที่ตามมาบ้าง เพราะไม่เพียงแต่เรื่องของคนสองคนเท่านั้นแต่ยังรวมไปถึงเรื่องลูกด้วย เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แนะนำให้เธอเข้าสู่ที่บ้านพักผู้หญิงซึ่งเป็นศูนย์พักพิงชั่วคราวของมูลนิธิเพื่อที่จะช่วยสตรีที่ได้รับความรุนแรงจากครอบครัวและต้องการที่พักอาศัยชั่วคราว เธอจึงกำลังตัดสินใจใหม่ในการแก้ไขปัญหาของเธอ

ฉากที่ 6 ร้านขายส้มตำ

ร้านขายส้มตำ ซึ่งเป็นร้านเล็กๆอยู่ริมถนนในซอยเล็กๆมีเพียงโต๊ะที่ตั้งตู้เพื่อใส่ส่วนผสมของส้มตำ 1 ตัว และโต๊ะพร้อมเก้าอี้เพียง 2-3 ตัวเพื่อให้ลูกค้านั่งทานส้มตำ ซึ่งเป็นร้านของสาวใช้ของนายจ้างหญิงที่ร่ำรวยได้ออกมาทำงานพิเศษโดยการขายส้มตำ และวันนี้เธอขายได้เงินมาพอสมควร เธอหยิบเงินออกมาดู ท่าทางของเธอมองมีความสุขกับเงินที่เธอได้และคิดว่าน่าจะแยกเงินเก็บหลายที่โดยแบ่งเป็นสองส่วนคือในกระเป๋าเสื้อเธอและอีกที่คือใต้ครกที่ตำส้มตำ หลังจากนั้นเธอได้ยกส้มตำไปให้ลูกค้า ลูกค้าก็ทักทายเธออย่างคุ้นเคยและบอกให้เธอระวังสามีจะมาเอาเงินไปกินเหล้าอีก หลังจากนั้นไม่นาน สามีของเธอก็มาพร้อมกับสภาพคนเมาและเดินมาหาเธอพร้อมกับบอกให้เอาเงินจากการขายของมา เธอกล่าวปฏิเสธกับสามีและบอกว่าวันนี้ยังขายไม่ได้เพิ่งจะมีลูกค้ามารายแรก สามีจึงทำร้ายเธอและค้นหาเงินตามที่ต่างๆจนเจอเงินที่ซ่อนอยู่ใต้ครกและสามีจึงหยิบไป แต่เธอพยายามแย่งเงินคืนพร้อมกับกล่าวว่าเป็นเงินของลูกเอาไปไม่ได้ สามีจึงทำร้ายเธออย่างรุนแรงและขว้างปาข้าวของที่ขายในร้านจนหมดและขว้างครกของเธอด้วย และสิ่งสุดท้ายที่เธอหยิบมาได้เพื่อการป้องกันตัวคือมีด และร้องขอสามีว่าอย่าทำร้ายเธออีก แต่สามียังไม่ยอมหยุด เธอจึงใช้มีดแทงไปที่สามีและสามีเธอตายทันที เธอได้แต่ร้องบอกว่า เธอไม่ได้ตั้งใจที่ต้องการให้สามีต้องตาย โดยที่ผู้เห็นเหตุการณ์ไม่ได้เข้ามาช่วยเหลือเธอหรือร้องห้ามต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่อย่างไร

ฉากที่ 7 มูลนิธิผู้หญิง

ที่มูลนิธิผู้หญิงเจ้าหน้าที่ผู้หญิงคนหนึ่งได้เดินมาพร้อมกับหนังสือพิมพ์ที่ลงข่าวของสตรีที่ฆ่าสามีตนเองเพราะการป้องกันตัว พร้อมกับพูดคุยกับเจ้าหน้าที่มูลนิธิอีกคนว่า ตอนนี้มีงานให้ทำแล้ว พร้อมกับได้พูดคุยในเรื่องของการลงข่าวในหนังสือพิมพ์ในเรื่องของสตรีที่ฆ่าสามีตนเองและเรื่องทั้งหมดที่เกิดขึ้นเพราะการที่สตรีถูกรุนแรงจากครอบครัว

ฉากที่ 8 ประมวลภาพเรื่องราวในวิถีทัศน์ทั้งหมด

มีการสรุปเรื่องราวของความรุนแรงในครอบครัวว่าไม่ใช่เรื่องของส่วนตัวแต่เป็นเรื่องที่สังคมต้องตระหนักถึงเพื่อนร่วมสังคมอย่างสตรีและผลกระทบอื่นๆที่ตามมา เช่น บุตรโดยส่วนใหญ่มักจะมีปัญหาทางด้านจิตใจและจะมีพฤติกรรมที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยที่ยังน้อยเพื่อที่ความต้องการเติมเต็มความรักที่ตนเองไม่ได้จากครอบครัว และได้นำเสนอทางเลือกอย่างมูลนิธิผู้หญิงและบ้านพักผู้หญิง เพื่อช่วยหาทางแก้ไขให้กับสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว

วิถีทัศน์เรื่อง “บ้านรัก” เป็นการนำเสนอโดยการเล่าเรื่องประกอบกับการแสดงสถานการณ์สมมุติของเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิง ในส่วนของวิถีทัศน์เรื่องบ้านรัก นำไปฉายประกอบการฝึกอบรมในปี 2532 เป็นช่วงแรกที่น่าสือไปใช้ในการฝึกอบรม ก่อนที่จะใช้สื่อบ้านรักก็จะมีการแสดงเหตุการณ์สมมุติ ทำเหมือนว่าเป็นละครว่าถูกสามีตีแล้ววิ่งเข้ามาขอความช่วยเหลือในห้องประชุมโดยการให้เจ้าหน้าที่มูลนิธิร้องว่า “ช่วยด้วย” ตัวละครก็จะร้องเข้ามาผู้เข้าร่วมอบรมจะให้ความสนใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น และทางเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิจะเฝ้าดูปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นของผู้เข้าอบรมเกี่ยวกับสตรีที่ถูกทุบตีแล้ววิ่งเข้ามาขอความช่วยเหลือ หลังจากนั้นก็ให้ดูสื่อบ้านรักประกอบ หลังจากนั้นเป็นการสัมมนาข้อมูลจากการสัมมนาก็จะได้มาจากการเปิดบ้านพักผู้หญิง หลังจากนั้นก็จะระดมปัญหาเพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548) การใช้สื่ออย่างวิถีทัศน์อย่างเดียวยังอาจไม่ได้รับความสนใจมากนักแต่ถ้ามีการผสมผสานของการนำเสนอสื่ออาจทำให้สื่อที่นำเสนอขึ้นได้รับการกระตุ้นความน่าสนใจมากขึ้น รวมถึงการนำกรณีและสาเหตุที่เกิดขึ้นจริงมาแล้วมาใช้ประกอบการสัมมนาทำให้เกิดความสนใจขึ้นอย่างการนำเรื่องราวของสตรีที่เข้ามาใช้บริการในบ้านพักผู้หญิงมาประกอบการสัมมนา

2.3.2 สื่อวิถีทัศน์ที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิง

สื่อวิถีทัศน์ที่ออกโดยมูลนิธิผู้หญิงที่นอกจากเรื่อง “บ้านรัก” ก็ยังมีวิถีทัศน์เรื่องอื่นๆที่มีส่วนของความเชื่อมโยงกับสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว เนื่องมาจากเรื่องราวส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของปัญหาของสตรีที่มีรากฐานที่เกิดขึ้นในครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวเกษตรกรรมในชนบทและปัญหาของเด็กหญิงในต่างจังหวัดดังนี้

1. ข่าวโทรทัศน์เกี่ยวกับศูนย์ข่าวผู้หญิง งานของมูลนิธิผู้หญิง จัดทำโดยมูลนิธิผู้หญิง
2. เราคือหญิงไทย ภาพพจน์/ปัญหาของหญิงไทยในอดีต
3. โสเภณีปัจจัยผู้... นิกส์ ปัญหาโสเภณีไทยภาพสะท้อนของการพัฒนาประเทศ
4. ลาก่อนญี่ปุ่น สภาพโสเภณีไทยในประเทศญี่ปุ่น

5. ออกเดินทาง สภาพความเป็นอยู่ของผู้หญิงไทยและฟิลิปปินส์ ที่ไปทำงานที่ประเทศเยอรมัน โดยผ่านบริษัทจัดหาผู้
6. คำห้ำ คำสาป ปัญหาโสเภณีเด็กในประเทศไทย
7. โครงการถักทอชีวิตใหม่ ประสบการณ์และการทำงานให้ความช่วยเหลือผู้หญิงในหมู่บ้านของอาสาสมัครผู้หญิง มุลินธิผู้หญิง
8. บิน ปัญหาโสเภณีเด็กในประเทศไทย รูปแบบการล่อลวงเด็กมาสู่อาชีพขายบริการ สภาพการทำงานที่เด็กถูกบังคับทารุณจากเจ้าของสถานบริการ และผลกระทบเมื่อเกิดกับเด็กเหล่านั้นเมื่อได้รับการช่วยเหลือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

III. ข่าวกจากสื่อมวลชนที่นำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ช่วยสตรีที่ได้รับคามรุนแรงในครอบครัว

ข่าวมูลนิธิผู้หญิงจากสื่อมวลชนชื่อแฟ้มที่รวบรวมคือ งานรณรงค์เคลื่อนไหว ของ มูลนิธิผู้หญิง และ แนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิง เป็นหนังสือพิมพ์ไทยฉบับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 8 ฉบับ 16 เรื่อง ข่าวกจากแฟ้มข้อมูลของมูลนิธิผู้หญิงนั้นแยกเป็นประเภทการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. แยกประเภทข้อมูล

ตารางที่ 7 : ตารางแสดงความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชน

หัวข้อข่าว	หนังสือพิมพ์	วันที่ลงพิมพ์
1. พวงหรีด 87 ศ.ว. ประนามอภัยขงอ้อม “ป่า” เขียนนวุฒิต	มติชน	วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2544
2. ทีทีแอนด์ที	มติชน	วันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2544
3. ผู้หญิงด้าน ศ.ว. ร้อยเอ็ดก้าวร้าวเมีย	มติชน	วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ.2544
4. 9 องค์กรเด็ก – สตรี จีสปจ. ส้มตำรา “สฤทธิ”	ไทยรัฐ	วันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2544
5. วอนสื่อโฆษณาอย่าคุกคามทางเพศให้ คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นคน	ไทยรัฐ	วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2544
6. ผู้หญิงในสื่อโฆษณา เรื่องตลกขมดหรือ ละเมิดสิทธิสตรี	ข่าวสด	วันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2544
7. เสียงเว้าวอนจากผู้หญิง กองทุน 1 ล้าน บาท-30 บาท รักษาทุกโรค ปัญหาที่ยังสร้าง ปัญหา	มติชน	วันอังคารที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2544
8. ทราบาบ “ภรรยาฆ่าสามี” ความจำใจใน สังคมยังไม่เห็นใจ	มติชน	วันเสาร์ที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2544
9. หญิงไทยถูกทำร้ายครึ่งประเทศ อังเช็กซ์ เสื่อม-ซ้ากม.ไม่เห็นใจ	ผู้จัดการรายวัน	วันศุกร์ที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2544
10. เสนอทีมสหวิชาชีพร่วมสืบคดีความ รุนแรงในสตรี	เดลินิวส์	

หัวข้อข่าว	หนังสือพิมพ์	วันที่ลงพิมพ์
11. Call for probe against police	Bangkok Post	29 November 2001
12. รัฐต้องคิดใหม่ทำใหม่เรื่องผู้หญิง เพียงการแก้กฎหมายทำแท้งยังไม่พอ	กรุงเทพธุรกิจ	วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2545
13. สิทธิสตรีเรียกร้องแก้กฎหมาย สามีข่มขืน ภรรยาถือเป็นผิดด้วย	ไทยรัฐ	วันพฤหัสบดีที่ 7 มีนาคม พ.ศ.2545
14. ห้ามข่มขืนเมียตัวเอง องค์กรสตรีล่า 5 หมื่นรายชื่อแก้กม.	คมชัดลึก	วันพฤหัสบดีที่ 7 มีนาคม พ.ศ.2545
15. “กามตายด้าน” ผลิตผลของความรุนแรงทางเพศ	ข่าวสด	วันศุกร์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2545
16. ล่า 50,000 รายชื่อแก้ ก.ม. สามีข่มขืน ภรรยาต้องรับโทษ	เดลินิวส์	วันศุกร์ที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2545

จากตารางความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนทั้ง 16 เรื่อง โดยผ่านสื่อมวลชนที่เป็นสื่อหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 8 ฉบับ อันได้แก่ ไทยรัฐ, เดลินิวส์, ข่าวสด, มติชน, ผู้จัดการรายวัน, คมชัดลึก, กรุงเทพธุรกิจ และ Bangkok Post สามารถแบ่งเนื้อหาของกรนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิผู้หญิงได้ดังนี้

1. การรณรงค์เรื่องการแก้ไขกฎหมายเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง
2. สาเหตุจากการทอดทิ้งทารกนำไปสู่ข้อคิดเห็นในเรื่องกฎหมายทำแท้งของผู้หญิง
3. การเข้าร้องเรียนต่อสำนักงานตำรวจและการแสดงความคิดเห็นความคิดของของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิสตรีในการถ่ายภาพสตรีขายบริการชาวต่างประเทศของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่ถ่ายภาพขณะที่ตำรวจล้อมซื้อประเวณีและการจับกุมหญิงขายบริการต่างชาติแต่ก่อนการจับกุมได้ทำการประเวณีกันก่อนแล้ว
4. การจัดเสวนาเรื่อง “ความรุนแรงในครอบครัว เมื่อเหยื่อต้องกลายเป็นผู้ต้องหา” โดยมูลนิธิผู้หญิง
5. มูลนิธิผู้หญิงเข้าร่วมสัมมนากับแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิงและสถาบันพัฒนาการเมือง จัดสัมมนาในหัวข้อเรื่อง “เสียงผู้หญิงก่อนนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล”

6. มูลนิธิผู้หญิงเข้าร่วมสัมมนากับแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิงและโครงการสื่อเพื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสัมมนาในหัวข้อเรื่อง “ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อโฆษณา : เรื่องตลกขบขันหรือละเมิดสิทธิสตรี”
7. มูลนิธิผู้หญิงร่วมกับองค์กรสตรีออกแถลงการคัดค้านถามที่สำนักงานการศึกษา ประถมศึกษา (สพจ.) ขอนแก่น นำอัตชีวประวัติจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ มาจัดทำหนังสือประกอบการเรียน ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและประชาชนทั่วไป โดยยกย่องให้เป็น “คนดีศรีแผ่นดิน”
8. มูลนิธิผู้หญิงเข้าร่วมสัมมนากับแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิงได้ยื่นจดหมายเปิดผนึกถึงประธานวุฒิสภา ในกรณีวุฒิสภาใช้คำพาดพิงหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้หญิง
9. การให้แสดงความคิดเห็นจากที่มูลนิธิผู้หญิงเข้าร่วมสัมมนากับแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิงยื่นหนังสือจดหมายเปิดผนึกถึงบริษัท ไทยเทเลโฟนแอนด์ เทเลคอมมิวนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) ในกรณีการเผยแพร่สื่อโฆษณาที่ใช้ภาพของสตรีที่ไม่เหมาะสม
10. มูลนิธิผู้หญิงและองค์กรสตรีได้ร่วมวางพวงหรีดที่อาคารรัฐสภา ในกรณีมติวุฒิสภาที่ใช้เอกสิทธิ์คุ้มครองนายเฉลิม พรหมเลิศ ไม่ให้ศาลดำเนินคดีในความผิดเรื่องล่วงละเมิดทางเพศเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ระหว่างสมัยการประชุม

จากเนื้อหาที่นำเสนอจะเห็นได้ว่าหนังสือพิมพ์ทั้ง 8 ฉบับได้มีการนำเสนอข่าวความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงจะมีการนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาภายในเดียวกันแต่การเขียนข่าวมีความแตกต่างกันในแต่ละฉบับ บางฉบับจะใช้หัวข้อข่าวโดยตรงกับหัวข้อของการสัมมนาแต่บางหัวข้อข่าวก็จะใช้ผลจากการสัมมนาเป็นตัวเรียกข้อความสนใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังได้เห็นถึงการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงร่วมกับองค์กรอื่นทั้งในส่วนของการเข้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิงแสดงให้เห็นถึงการทำงานที่หลากหลายและสามารถทำงานร่วมกับองค์กรอื่นและทำให้เห็นถึงการทำงานในหลายรูปแบบของมูลนิธิผู้หญิงทั้งในส่วนของการจัดสัมมนา, การแสดงความคิดเห็นในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับสตรี, การเข้าร่วมร้องเรียนในเรื่องที่ไม่เป็นธรรมและการยื่นจดหมายเปิดผนึกต่อองค์กรต่างๆที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องที่เกี่ยวกับสตรี เป็นต้น

จากข่าวที่รวบรวมมีเรื่องเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงของสตรีที่มีการนำเสนอผ่านสื่อมวลชน 2 เรื่อง คือ 1. การรณรงค์เรื่องการแก้ไขกฎหมายเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง 2. การจัดเสวนาเรื่อง “ความรุนแรงในครอบครัว เมื่อเหยื่อต้องกลายเป็นผู้ต้องหา” โดยมูลนิธิผู้หญิง

จะเห็นได้ว่าทั้งสองเรื่องได้รับความสนใจจากสื่อถึง 6 ฉบับอันได้แก่ เดลินิวส์, ข่าวสด, คมชัดลึก, ไทยรัฐ, ผู้จัดการรายวันและมติชน โดยเฉพาะในเรื่องการรณรงค์เรื่องการแก้ไขกฎหมายเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงมีสื่อมวลชนนำไปเผยแพร่ถึง 4 ฉบับ แสดงให้เห็นถึงการให้ความสนใจของสื่อมวลชนในเรื่องที่เกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง

ศึกษาพัฒนาการของมูลนิธิกับบริบททางสังคม

การศึกษาพัฒนาการของมูลนิธิผู้หญิงต่อบริบททางสังคมจากการทำงานของมูลนิธิโดยผ่านสื่อมวลชนที่ได้รวบรวมมาทั้งหมด 2 ปี คือ ปี พ.ศ.2544-พ.ศ.2545 จะเห็นได้ถึงการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิงที่แบ่งได้ 2 รูปแบบคือ 1. การทำงานในส่วนของมูลนิธิเป็นผู้จัดตั้งโครงการหรือหัวข้อ และ 2. เรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมในเหตุการณ์ปัจจุบัน และสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การทำงานในส่วนของมูลนิธิเป็นผู้จัดตั้งโครงการหรือหัวข้อ

การทำงานในส่วนที่มูลนิธิจัดตั้งโครงการหรือหัวข้อขึ้นเองนั้น เป็นการทำงานตามความต้องการของมูลนิธิในส่วนเรื่องที่มูลนิธิมีความถนัดและความสนใจโดยตรงโดยเฉพาะในเรื่องของปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีนอกจากนี้ยังเป็นการทำงานของมูลนิธิทั้งในส่วนของการหาประเด็นต่างๆของการสัมมนาและค่าสถิติงานวิจัยของมูลนิธิที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากการทำงานของฝ่ายบริการสังคมของมูลนิธิผู้หญิงจากการโทรศัพท์มาขอรับคำปรึกษาในเรื่องที่เกี่ยวกับคำปรึกษา และข้อมูลอีกส่วนหนึ่งของเรื่องที่น่ามาจัดสัมมนาจากงานวิจัยของมูลนิธิเอง ดังในข่าวที่น่าสนใจคือ

ข่าวเรื่องการเรียกร้องสิทธิสตรีโดยการล่ารายชื่อประชาชนสนับสนุนการแก้ไขกฎหมายไม่ให้สิทธิสามีข่มขืนภรรยาของตนโดยให้ตัดข้อความในกฎหมายมาตรา 26 “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง ซึ่งมีใช้ภรรยา มีความผิดต้องรับโทษ” ต้องการให้ตัดในข้อความที่ว่า “ซึ่งมิใช่ภรรยา” ออก เพื่อให้ผู้หญิงที่ไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์กับสามีมีทางออก ได้มีการให้ข้อมูลสนับสนุนในเรื่องที่ต้องการเรียกร้องว่า “เหตุที่ต้องให้มีการแก้กฎหมาย เพราะมีผู้หญิงได้รับความทุกข์จากกรณีถูกสามีข่มขืน โทรศัพท์มาปรึกษาหาทางออกกับมูลนิธิเป็นจำนวนมากไม่น้อย” นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอตัวเลขและสถิติจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวว่า “มูลนิธิผู้หญิงได้ร่วมกับมหาวิทยาลัยมหิดลทำการวิจัยเรื่อง “ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่” เมื่อปี 2543 พบว่าผู้หญิงร้อยละ 29 เคยถูกสามีหรือคนรักกระทำความรุนแรงทางเพศ โดยมีระดับความรุนแรงแตกต่างกันไปดังนี้ ร้อยละ 8 ถูกบังคับให้มิเพศสัมพันธ์โดยใช้กำลัง ร้อยละ 4 ถูกบังคับให้ทำอะไรในเรื่องเพศ และร้อยละ 26 ขอมมิเพศสัมพันธ์โดยไม่สมัครใจ” หลังจากได้บอกในเรื่องของข้อมูลที่เตรียมมายังได้เชิญวิทยากรที่เกี่ยวข้องมาในการสัมมนาด้วยโดยในครั้งนี้ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญทางจิตเวชมาร่วมให้ข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเห็นด้วยกับการวิถีดังกล่าวในกฎหมายและมองว่าปัญหา

ดังกล่าวสังคมไม่ค่อยได้รับรู้แต่จากการทำงานด้านจิตเวชพบว่าการกระทำดังกล่าวเป็นปัญหาความรุนแรงในครอบครัวอย่างหนึ่ง ที่ต้องได้รับการแก้ไขและได้ยกกรณีผู้หญิงที่เข้ารับคำปรึกษารายหนึ่งว่า “มีอาการซึมเศร้าเมื่อโลกเพราะต้องเป็นที่รองรับอารมณ์เรื่องเพศจากสามีที่ชอบดื่มสุรา และต้องรองรับอารมณ์ของสามีโดยที่ผู้หญิงไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งตามหลักจิตวิทยานั้นการร่วมกันทางเพศ เป็นการร่วมกันปลดปล่อยและมีความสุขด้วยกัน” แต่กรณีที่เกิดขึ้นเป็นการไม่เต็มใจของฝ่ายหญิงที่ไม่มีความพร้อมด้านจิตใจแต่ด้วยความเป็นภรรยาจึงยอม พอนานวันเข้าก่อให้เกิดภาวะทางจิตและเป็นโรคซึมเศร้าตามมา ทำให้จิตแพทย์เห็นสมควรช่วยในการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว จากการนำเสนอข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นที่มาของวัตถุประสงค์ของการสัมมนาในเรื่องนั้นคือ ความต้องการของมูลนิธิในการหารายชื่อผู้เข้าร่วมลงนามห้าหมื่นชื่อเพื่อยื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาในประเด็นเรื่องการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว (ไทยรัฐ , 7 มีนาคม 2542)

จากข่าวดังกล่าวที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนเห็นได้ว่าทางมูลนิธิผู้หญิงมีการให้ความสำคัญในเรื่องของผู้หญิงและมีการทำงานอย่างเป็นระบบในการสื่อสารทางข้อมูลเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ผู้หญิงมีส่วนเกี่ยวข้องในทุกรูปแบบในการดำเนินชีวิตประจำวัน จากกรณีสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในเรื่องการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงว่า

“ฝ่ายบริการ ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือ ทางโทรศัพท์ เรื่องความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงทางเพศ การก้ำมกนุษย์ จะมีการเชื่อมโยงกันในแต่ละฝ่าย ฝ่ายข้อมูลจะประสานกับฝ่ายบริการ ในการนำข้อมูลเผยแพร่ให้สาธารณชนให้ตระหนักถึงว่าตอนนี้สถานการณ์ของผู้หญิงมีความรุนแรงของปัญหาอย่างไร การพัฒนาการของปัญหาและให้สาธารณชนให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติหรือนโยบายของรัฐที่จะให้ออกกำหนดเป็นกฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่จะให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหรือว่ากฎหมายหรือพระราชบัญญัติอะไรที่ยังขาด เราทำกับกลุ่มเป้าหมายที่ด้อยโอกาสและให้ความคิดเห็นร่วมกับรัฐโดยการพูดคุยและจัดและจัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายจะได้รู้ว่าเขาต้องการอะไร งานทุกฝ่ายต้องเป็นกระบวนการทั้งหมด การจัดกิจกรรมเป็นการสะท้อนปัญหาให้เราเข้าใจเขาว่าเป็นอย่างไร และปัญหาที่เขาเกิดขึ้น เขาต้องการความช่วยเหลืออย่างไรบ้าง” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

2. เรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมในเหตุการณ์ปัจจุบัน

การทำงานของมูลนิธิในเรื่องที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ปัจจุบันนั้นเป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เฉพาะหน้า ไม่ได้มีการเตรียมการไว้ก่อนเช่นเดียวกับกรณีการสัมมนาหรือโครงการที่มูลนิธิสนใจแต่เป็นการทำงานที่เกี่ยวกับกรณีที่เกิดขึ้นกับสตรีที่ไม่ได้ความเป็นธรรมและการกระทำที่ไม่เหมาะสมกับสตรีในทางมนุษยธรรม

ข่าวในส่วนของเหตุการณ์ปัจจุบันในขณะที่มูลนิธิเข้าไปมีส่วนร่วมมีหลายเหตุการณ์ เช่น กรณีการนำผู้หญิงไปใช้ในสื่อโฆษณาในเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมและได้มีการจัดการสัมมนาในหัวข้อนี้ขึ้น การจัดการสัมมนาที่ไม่ได้จัดขึ้นโดยมูลนิธิผู้หญิงแต่ได้เชิญตัวแทนของมูลนิธิผู้หญิงเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องของการสัมมนาหรือข่าวในเรื่องเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่มีการนำภาพร่างกายของผู้หญิงไปใช้ในการโฆษณาอย่างไม่เหมาะสมก็ได้มีการเข้าร่วมกับองค์กรที่กับสตรีในการเรียกร้องกับบริษัทที่ทำโฆษณานี้ขึ้นพร้อมทั้งได้ทำจดหมายเปิดผนึกเพื่อแก้ไขในเรื่องดังกล่าวด้วย (ข่าวสด 22 สิงหาคม 2544)

ข่าวที่น่าสนใจที่เป็นการกระทำผิดในการละเมิดสิทธิของผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารประเทศก็ไม่ได้ละเว้นในเรื่องที่ทำผิดต่อสตรีก็ได้รับความสนใจและการเข้ามีส่วนร่วมของมูลนิธิผู้หญิงเช่นกัน เช่น กรณีของสมาชิกรัฐสภาได้กล่าวเกี่ยวกับเรื่องการดูหมิ่นศักดิ์ศรีความเป็นผู้หญิงโดยออกมารีกร้องให้สมาชิกรัฐสภาคนดังกล่าวออกมาขอโทษผู้หญิงไทยทั่วประเทศเพื่อรับผิดชอบต่อการกระทำของตน (มติชน 13 กรกฎาคม 2544) หรือในกรณีของการล่วงละเมิดทางเพศเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีของรัฐสภาท่านหนึ่ง ก็ได้เข้าร่วมกับองค์กรที่ไม่พอใจในการกระทำดังกล่าวให้พ้นจากตำแหน่งที่ได้รับอยู่ โดยที่มูลนิธิผู้หญิงได้เข้าร่วมเดินขบวนในการเรียกร้องรวมทั้งหารายชื่อร่วมลงนามเพื่อไล่ผู้กระทำผิดออกจากตำแหน่งและได้เข้าพบพร้อมยื่นหนังสือถึงประธานสภาเพื่อให้ขับไล่ผู้กระทำผิดออกจากตำแหน่งและให้วุฒิสภาทบทวนการให้เอกสิทธิ์คุ้มครองวุฒิสภาคนดังกล่าว (มติชน 13 มีนาคม 2544)

การนำเสนอข่าวที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงไม่ได้มีเพียงแค่นั่งสี่พิมพ์ฉบับภาษาไทยเท่านั้นยังมีในหนังสือพิมพ์ภาคภาษาอังกฤษด้วย ตัวอย่างข่าวเรื่องการของการถ่ายภาพสตรีขายบริการชาวต่างประเทศของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่ถ่ายภาพขณะที่ตำรวจล่อซื้อประเวณีและการจับกุมหญิงขายบริการต่างชาติแต่ก่อนการจับกุมได้ทำการประเวณีกันก่อนแล้วโดยที่สตรีผู้นั้นไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้าซึ่งเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมต่อการเปิดเผยในที่สาธารณะโดยเฉพาะผ่านสื่อมวลชน จากเหตุการณ์ข้างต้นทำให้มูลนิธิผู้หญิงเข้าเรียกร้องต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและยังได้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นผ่านสื่อว่า “ถูกต้องแล้วหรือไม่กับการกระทำเช่นหรือตามหลักของมนุษยธรรม ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่กับการกระทำที่เกิดขึ้นเพื่อการจับกุม” (Bangkok post , 29 November 2001)

จากข่าวที่นำเสนอประกอบการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงทำให้เห็นการให้ความสำคัญของผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงทำให้เห็นว่าการทำงานของมูลนิธิเพื่อที่จะส่งเสริมสถานภาพของสตรีในการจัดตั้งโครงการหรือการสัมมนาขึ้นหรือการเข้ามีส่วนร่วมต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นสังคมปัจจุบันนั้นก็เพื่อทำให้สตรีสามารถดำเนินชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขและมีสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกับเพศชาย

IV. แฟ้มประวัติการเข้ารับบริการของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่การดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิง

การเข้ารับบริการของสตรีที่ประสบปัญหาที่มาใช้บริการของมูลนิธิผู้หญิงนั้นมีหลายสาเหตุโดยที่มูลนิธิผู้หญิงได้เปิดทำการบริการขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 โดยในปีแรกนั้นมีสตรีที่เข้ามาใช้บริการมีจำนวนไม่มากเท่าปัจจุบันซึ่งได้ดำเนินการมาถึง 20 กว่าปีแล้วและได้มีการเปลี่ยนแปลงในส่วน of อัตรากำลังผู้เข้ารับบริการที่แตกต่างกันไปรวมถึงสาเหตุของปัญหาที่แตกต่างกันด้วย

การให้บริการของมูลนิธิในช่วงปี พ.ศ.2531-พ.ศ.2537 นั้นได้มีโครงการในการให้ความช่วยเหลือสตรีในเรื่องของบ้านพักชั่วคราว โดยใช้ชื่อว่า “บ้านพักผู้หญิง” เพื่อเป็นที่พักเพื่อค้นหาทางออกกับปัญหาที่เกิดขึ้นต่อสตรีพร้อมทั้งให้คำปรึกษาและเข้าช่วยเหลือตามที่สตรีต้องการ หลังจากนั้นก็จบโครงการเหลือเพียงแต่การให้ความช่วยเหลือโดยทั่วไปโดยผ่านการติดต่อจากหลายทาง เช่น โทรศัพท์ , ไปรษณีย์ , อาสาสมัครมูลนิธิผู้หญิงหรือการเข้าพบที่มูลนิธิโดยตรง

จำนวนผู้เข้ารับบริการของมูลนิธิตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 - พ.ศ.2547 สามารถรวบรวมและเก็บข้อมูลถึงยอดรวมของผู้เข้ารับบริการและสาเหตุของผู้เข้ารับบริการได้ทุกปียกเว้นในปี พ.ศ.2533 ที่ทางมูลนิธิผู้หญิงไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้และสามารถแสดงเป็นตารางได้ 2 ตารางดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 : ตารางแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการของมูลนิธิผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 - พ.ศ.2537

สาเหตุ / ปี พ.ศ.	2527	2528	2529	2530	2531	2532	2533	2534	2535	2536	2537
ข่มขืน								11	13	5	8
ต้องการแต่งงานกับชาวต่างชาติ					2						
ต้องการทราบรายละเอียดการทำงานขอมูลนิธิผู้หญิง					21	5					
ต้องการที่พักพิงชั่วคราว					18	10					
ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง	3	12	24	22	180	132		38	41	14	21
ถูกล้อลวง					6			4	2	4	1
ปรึกษาการเดินทางทำงานต่างประเทศ					14				3	4	
ปรึกษาปัญหากฎหมาย/การหย่าร้าง					11	1			8	22	10
ปรึกษาปัญหาครอบครัว						35		81	25		
ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์/ต้องการทำแท้ง					4	4		13	10	4	11
ปัญหาทางสุขภาพ/ติดเชื้อเอดส์						1			1		2
ปัญหาปลีกย่อย เช่น ระบายความในใจ	4	8	45	24	4						
โศกณีทั้งในและต่างประเทศ					2			17	13	4	10
อื่นๆ					21	57		48	127	102	72
รวม	7	20	69	46	283	245		212	243	159	135

ที่มา : งานบริการสังคม มูลนิธิผู้หญิง

ตารางที่ 9 : ตารางแสดงจำนวนผู้เข้ารับบริการของมูลนิธิผู้หญิง ตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 - พ.ศ.2547

สาเหตุ / ปี พ.ศ.	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	2547	รวมทั้งหมด 21 ปี	ร้อยละ
ข่มขืน	7	31	30	36	43	37	48	34	14		317	6.85
ต้องการแต่งงานกับชาวต่างชาติ		5	12	21		13		4	25		82	1.80
ต้องการทราบรายละเอียดการทำงานของมูลนิธิผู้หญิง											26	0.60
ต้องการที่พักพิงชั่วคราว		3									31	0.70
ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง	15	26	45	83	43	84	103	149	148	99	1282	27.55
ถูกล่อลวง	2						8		10		229	4.95
ปรึกษาการเดินทางทำงานต่างประเทศ			7		13	5				183	37	0.80
ปรึกษาปัญหากฎหมาย/การหย่าร้าง	17	18	8		12	8		14	8		137	2.95
ปรึกษาปัญหาครอบครัว	2	18	18	13	38	29			22	25	306	6.60
ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์/ต้องการทำแท้ง	13	23	33	69	45	60		163	74	71	597	12.45
ปัญหาทางสุขภาพ/ติดเชื้อเอดส์	6	8	37	34		37		23	26	25	200	4.30
ปัญหาปลีกย่อย เช่น ระบายความในใจ									5		90	1.95
โสเภณีทั้งในและต่างประเทศ	4	3	12	41	58	41	37	54	8	133	437	9.40
อื่นๆ	45	27	79	77	50	52	21	47	38	24	887	19.10
รวม	111	162	281	374	302	366	217	488	378	560	4658	100

ที่มา : งานบริการสังคม มูลนิธิผู้หญิง

จากตารางที่ 8 และ 9 พบว่าการเข้าใช้บริการตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 มีผู้เข้าใช้บริการทั้งหมด 4,658 ราย โดยสาเหตุของผู้เข้ารับบริการมากที่สุดคือ ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง ทั้งหมด 1,282 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.55 และรองลงมาคือ อื่นๆ ทั้งหมด 887 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.10 โดยรายละเอียดของปัญหาอื่นๆ ได้แก่ แจ้งข่าวผู้เดือดร้อน , มีปัญหาเกี่ยวกับนางจ้าง , ต้องการผู้หญิงไปทำงานบ้าน , คนหาย , ผลกระทบจากสถานะเศรษฐกิจและผู้เดือดร้อน รายเก่าเป็นต้น และในส่วนของ การเข้ามารับบริการน้อยที่สุดคือ ต้องการทราบรายละเอียดการทำงาน ของมูลนิธิ ทั้งหมด 26 รายคิด เป็นร้อยละ 0.60 โดยการสอบถามถึงรายละเอียดการทำงาน ของมูลนิธิ นั้นพบว่าการเข้ามาสอบถามแค่เพียงในช่วงปี พ.ศ.2531 และปี พ.ศ.2532 เท่านั้น อาจเป็นเพราะเป็นในช่วงแรกของการจัดตั้งมูลนิธิจึงยังไม่มีใครทราบในเรื่องการทำงาน ของมูลนิธิและหลังจากนั้น ได้เริ่มมีการสื่อสารประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมากขึ้นจึงทำให้มูลนิธิเป็นที่ รู้จักและช่วงหลังจึงไม่ได้มีใคร โทรมาสอบถามถึงเรื่องการทำงาน ของมูลนิธิอีก

การเข้ารับการปรึกษาและบริการของมูลนิธิผู้หญิงนั้นกรณีที่เข้าขอคำปรึกษาสูงสุดคือ เรื่องความรุนแรงในครอบครัวหรือสามารถแสดงสรุปได้ดังนี้

เรื่อง	จำนวน	ร้อยละ
ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง	1,282	27.55

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าเรื่องความรุนแรงในครอบครัวเป็นปัญหาที่มาขอใช้บริการใน ทุกปีตั้งแต่ปีมูลนิธิผู้หญิงเปิดให้บริการในปี พ.ศ.2527 จนถึง พ.ศ.2547 และจำนวนไม่ได้ลดลง และอัตราการเข้าบริการรวมทั้งหมดประมาณ 1 ใน 4 ของการเข้าบริการทั้งหมด จากข้อมูลดังกล่าว มูลนิธิผู้หญิงได้นำมาใช้ประกอบการให้คำปรึกษาและงานวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน และแก้ไขเรื่องความรุนแรงในครอบครัวและในเรื่องความรุนแรงเป็นปัญหาที่สำคัญระดับโลก ได้ มีการจัดตั้งในวันที่ 25 พฤศจิกายนของทุกปีให้เป็นวันยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงรวมไปถึง การทำงานขององค์กรสตรีทั่วโลกให้เห็นถึงความสำคัญโดยการจัดตั้งแผนปฏิบัติการจากปักกิ่งประเด็น เรื่องความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งได้มาจากการประชุมสตรีโลกครั้งที่ 4 ณ กรุงปักกิ่ง วันที่ 15 กันยายน 2538 (มูลนิธิผู้หญิง ,2546)

ปัจจุบันความรุนแรงต่อผู้หญิงได้รับการตระหนักว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน รัฐจึงมี ภารกิจที่จะต้องปฏิบัติตามพันธกิจที่ระบุไว้ในปฏิญญาและแผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง ซึ่งเป็นผลจาก การประชุมสตรีโลก ครั้งที่ 4 ตั้งแต่ปี 2538 ความรุนแรงทุกรูปแบบต่อสตรี และผลที่เกิดต่อสตรี

จากความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ หรือความขัดแย้งเป็นประเด็นที่น่าห่วงใยเป็นพิเศษในการประชุม และได้มีการเรียกร้องให้รัฐบาล ประชาคมระหว่างประเทศ และประชาสังคม รวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและภาคเอกชน ให้มีการดำเนินการเป็นพิเศษเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว (www.womenthai.org)

ข้อเสนอแนะสำคัญตามแผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง มีดังต่อไปนี้

1. จัดสรรทรัพยากรที่พอเพียง และระดมทรัพยากรในชุมชนเพื่อใช้ในโครงการจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง รวมทั้งทรัพยากรในการปฏิบัติการในทุกระดับที่เหมาะสม
2. ให้สตรีที่ได้รับความรุนแรงมีช่องทางเข้าถึงกลไกความยุติธรรมและให้ได้เข้าถึงวิธีการที่เป็นธรรมและได้ผลในการแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นตามกลไกของกฎหมายในประเทศ และให้ได้รับสิทธิในการขอชดเชยผ่านทางกลไกเหล่านั้น
3. ใช้มาตรการที่เหมาะสมเพื่อจัดการค้าสตรี โดยมุ่งแก้ที่ปัจจัยรากเหง้า รวมทั้งปัจจัยภายนอกที่ส่งเสริมการค้าขายสตรีและเด็กผู้หญิงเพื่อการค้าประเวณี และรูปแบบอื่น ๆ ของการค้าทางเพศ และการบังคับใช้แรงงาน ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อคุ้มครองสิทธิของสตรีและเด็กผู้หญิงได้ดียิ่งขึ้น และเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิด ทั้งทางอาญาและทางแพ่ง
4. จัดสรรงบประมาณเพื่อให้มีโครงการที่ครอบคลุมกว้างขวางและออกแบบเพื่อให้เยียวยารักษาและฟื้นฟูเหยื่อของการค้ามนุษย์ให้กลับเข้าสู่สังคมได้อีก รวมถึงการฝึกอาชีพ ความช่วยเหลือทางกฎหมาย การดูแลสุขภาพ
5. ตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องคุ้มครองสตรีที่ตกอยู่ในสถานการณ์ความขัดแย้งประเภทที่ใช้อาวุธและความขัดแย้งอื่น ๆ และกระตุ้นการวิจัยเรื่องสันติภาพ โดยให้สตรีมีส่วนร่วมพิจารณาผลกระทบของความขัดแย้งต่อสตรีและเด็ก
6. เพิ่มการมีส่วนร่วมของสตรีในระดับการตัดสินใจที่มีอำนาจในการแก้ไขความขัดแย้ง ตระหนักถึงบทบาทสำคัญและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในการเคลื่อนไหวเพื่อสันติภาพ

การป้องกันและแก้ไขต่อกรณีที่เกิดขึ้น

การทำงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขในการให้ความช่วยเหลือต่อสตรีเมื่อถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว แบ่งได้ 2 ส่วน คือ 1.การป้องกันต่อการกระทำความรุนแรงในครอบครัว และ 2.การแก้ไขปัญหาหลังจากการถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว สามารถอธิบายการให้คำปรึกษาของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้ดังนี้

1) การป้องกันต่อการกระทำความรุนแรงในครอบครัว

กรณีในเรื่องความรุนแรงในครอบครัวยังไม่เกิดขึ้นกับผู้หญิง ทางมูลนิธิจะมีการนำสื่อมาใช้ในการสื่อสาร โดยในเนื้อหาของสารเป็นเรื่องของการป้องกันตนเอง มูลนิธินำสื่อของมูลนิธิที่มีในเรื่องที่เกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวนั้นไปทางการอบรม เนื้อหาในสื่อที่นำไปอบรมจะมีเนื้อหาในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ เช่น ถ้าเกิดเรื่องมีหน่วยงานที่ช่วยเหลือ สถานที่ใดบ้าง เพราะคนที่มาเข้าอบรมกับมูลนิธิเป็นผู้หญิงและเด็กที่ยังไม่ถูกทุบตีทางมูลนิธิจะแนะนำและบอกไปว่าถ้าเกิดเรื่องราวความรุนแรงตัวของเราหรือคนรอบข้างจะขอความช่วยเหลือได้จากใคร

จากการทำงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันเรื่องความรุนแรงในครอบครัว เจ้าหน้าที่มูลนิธิได้ให้ในส่วนของการดำเนินการของการปฏิบัติตัวของผู้หญิงเองไว้ดังนี้

“ในส่วนการป้องกันถ้าเจอเรื่องของความรุนแรงต้องอย่ายอมเพราะถ้ายอมครั้งแรกก็จะมีครั้งที่สองครั้งที่สามตามมา ถ้าเกิดการทำร้ายในครั้งแรกต้องแจ้งความ ถ้ามีครั้งแรกแล้วเกิดมีปฏิกิริยาโต้ตอบเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงก็ไม่ยอมก็จะไม่มีครั้งที่สองแต่ถ้าในครั้งแรกผู้หญิงยอมให้ถูกทำร้ายโดยไม่มีการตอบโต้ก็จะพบว่าจะมีการทำร้ายอีกตามมา ถ้าผู้หญิงทนไม่ไหวก็ให้เข้าแจ้งความและให้เพื่อนบ้านหรือญาติมาช่วยคุ้มครองรอบคอบผลเพื่อมาใช้เป็นพยาน เพราะถ้าบางคนเขามีสถานภาพทางสังคมจะเลือกการทำร้ายในที่ที่มองไม่เห็นเช่น การตีในร่มฝ้ายนะ ไม่ตีให้เห็นไม่เปิดให้ดูก็จะไม่รู้ บางร่องรอยต้องไปพบแพทย์เพื่อให้แพทย์บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรว่าถูกทำร้ายมาจริง และเมื่อเราต้องการดำเนินคดีในการฟ้องหย่าจะได้มีร่องรอยว่าถูกผู้ชายทำร้ายมาจริงๆ ส่วนใหญ่ควรเตรียมกระบวนการในการป้องกันเอาไว้อย่างน้อยใจและมีหลายวิธีที่จะทำได้ในการป้องกันตนเองจากความรุนแรง” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

2) การแก้ไขปัญหาล้างจากการถูกระทำความรุนแรงในครอบครัว

การเข้ามารับการปรึกษากับมูลนิธิของผู้หญิงนั้นแสดงว่าเหตุเกิดขึ้นแล้ว โดยทั่วไปจะมีทางเลือกให้แต่อยู่ที่ความต้องการของผู้หญิงว่าเขาต้องการดำเนินการต่อกรณีที่เกิดขึ้นอย่างไรหรือต้องการเพียงแค่ว่าปรึกษาเท่านั้น ในส่วนของการดำเนินการ เช่น แจ้งความเอาไว้ก่อนหรือไม่ เพื่อบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าตำรวจไม่รับแจ้งมูลนิธิจะให้เจ้าหน้าที่ไปด้วยเพื่อให้ตำรวจอมบันทึกประจำวันบันทึก ส่วนหนึ่งเก็บไว้เป็นหลักฐาน ถ้าเรื่องความรุนแรงนั้นลุกลามบานปลายหลายครั้งก็สามารถนำบันทึกจากตำรวจมาใช้เป็นหลักฐานในการส่งฟ้องหย่าที่หลังได้ และเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาให้ศาลเห็นว่าเราถูกทำร้ายจึงควรเก็บไว้เป็นหลักฐาน หรือต้องการแยกกันอยู่กับฝ่ายชาย การแยกกันอยู่ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะไปอาศัยอยู่กับญาติกับเพื่อนหรือขอให้มูลนิธิหาที่อยู่ใหม่ให้เพราะไม่ต้องการที่ถูกผู้ชายคุกคามอีก เพราะบางครั้งการอาศัยอยู่กับญาติหรืออยู่กับเพื่อนก็ตามถูกหรือว่าไปอยู่ที่ตามไปคุกคามก็แล้วแต่สถานการณ์ ถ้าถูกคุกคามหนักผู้หญิงก็มีความต้องการที่จะหนีออกจากบ้าน มูลนิธิได้ให้คำแนะนำในเรื่องหนีออกจากบ้านว่าถ้า

ออกมาจากบ้านก็ต้องเตรียมเรื่องหลักฐาน บัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านต้องเก็บของออกมาด้วย เพราะจำเป็นต้องใช้พวกเอกสารทางราชการ ใช้ในการดำเนินคดีไม่ว่าจะไปฟ้องหรือไปแจ้งความเราจะพร้อมไว้เลย ผู้หญิงจะออกจากบ้านไม่ได้หนีออกเดี๋ยววันที่แต่ต้องมีการติดการตัดสินใจที่ดีแล้ว จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่เรื่องการตัดสินใจของผู้หญิงเรื่องความรุนแรงในครอบครัวว่า

“ผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวบางคนเก็บเบอร์มุลนิธิไว้หลายปีแต่ไม่เคยมาติดต่อแม้แต่เตรียมไว้ว่า ให้ลูกเรียนจบก่อนให้ลูกมีงานทำ ถ้าเป็นแบบนี้เราก็จะช่วยเพราะถ้าไม่เต็มจริงๆผู้หญิงเขาจะไม่ออกมาเราจะให้ทางเลือกหลายทางและเราจะช่วยเหลือตามที่ผู้หญิงเขาเลือก บางคนก็จะกลับไปคืนดีกับสามี เรียกสามีมาคุย ทำบันทึกข้อตกลงกับสามีว่าจะไม่ทุบตีกันอีกแล้ว หรือว่าให้สามารถไปช่วยในเรื่องรับรองบุตร หรือว่าไปต่อรองให้แยกกันอยู่ชั่วคราวหรือไม่ก็จะหย่าเราก็จะหาทนายมาให้ก็จะฟ้องร้องหย่ากันไป หรือประนีประนอม หลังจากนั้นก็จะช่วยเรื่องลูกเรื่องทุนการศึกษา เรื่องอาชีพของแม่ว่าหย่ากันไปแล้วจะเลี้ยงลูกกันอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้หญิงเลือกและตัดสินใจ” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

การติดตามผลของมูลนิธิผู้หญิงหลังการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว

การให้ความช่วยเหลือสตรีที่มาขอรับการใช้บริการของมูลนิธิผู้หญิงนั้น มีการให้ความช่วยเหลือหลายประการและในบางครั้งการช่วยเหลือไม่ได้สิ้นสุดจากการช่วยเหลือใดช่วยเหลือหนึ่ง แต่การให้ความช่วยเหลือนั้นยังมีการติดต่อประสานงานกันอยู่ เนื่องจากความรุนแรงในครอบครัว ไม่ใช่ปัญหาเพียงแค่ภรรยาและสามีเท่านั้น อาจส่งผลกระทบต่อบริบทแวดล้อมด้วย เช่น ปัญหาเรื่องลูก , การประกอบอาชีพของสตรี , ปัญหาเรื่องเงินทุนหรือที่อยู่อาศัย เป็นต้น

จากการให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงเรื่องการติดตามผลการช่วยเหลือมีทั้งในส่วนของความช่วยเหลือในตัวผู้หญิงและในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องรอบตัวของสตรี และสามารถมองเห็นได้ว่าการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิงนั้นยังไม่จบสิ้นแม้เรื่องความรุนแรงในครอบครัว ที่ผู้หญิงเผชิญจะจบลงแล้วและต้องการให้ความช่วยเหลือในเรื่องอื่นๆอีกดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

“ส่วนใหญ่ก็จะมีในกรณีที่เขาต้องการความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เช่นไปทำงานที่เมื่อนอกแล้วคิดหนีตัดสินใจกลับมา แล้วเขาไม่มีที่พักที่จริงเขามีแต่เขาไม่กล้ากลับไปบ้านเพราะมีเจ้าหน้าที่รออยู่ เราก็จะให้ที่พักและต่อเนื่องไปถึงการให้เงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ เราก็มีใบกู้ยืมเพื่อเป็นเงินเวียนให้กับคนอื่นด้วย” (มัทนา เขตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“บางครั้งเป็นกรณีที่ยาวบางครั้งจบคดีสิ้นสุดทางด้านกฎหมายแล้ว ก็เป็นการที่ชีวิตเขาจบไปปัญหาหนึ่งถ้าเขาไม่ติดต่อเราแล้วคือเขามีชีวิตของเขาแล้ว ถ้าผู้หญิงมีปัญหาจะมีการกลับมาของปัญหาใหม่ เลยส่วนใหญ่จะเป็นการติดตามกับปัญหาใหม่ ๆ มากกว่า เช่น ในหนึ่งกรณีมีหลายปัญหา พอจบคดีเรื่องสามี ก็มาเรื่องลูกเขาอีก ลูกไม่มีทุนเรียนบาง ครบทุกปัญหาในบ้าน ยกเว้นบางคนที่ย่อทุนอาชีพ เราก็จะติดต่อเขาแต่ไม่ติดต่อตามแบบใกล้ชิดมาก เช่น ขอทุนจักรเย็บผ้า ก็จะดูเงื่อนไขของมูลนิธิที่เขาจะคืนได้ ก็ติดต่อเขาบางให้เขียนจดหมายมาเล่า แต่ไม่เหมือนหนักดังคนสงเคราะห์ที่มาเยี่ยมบ้าน และดูความพร้อมที่เขาจะมาคืนได้เมื่อไหร่ หรือบางคนพาไปส่งบ้านพักแล้ว ปัญหาไม่ได้จบแค่นั้น ยังมีปัญหาลูก ปัญหาอาชีพเขาก็ต้องต่อไปอีก บางคนก็มีปัญหาเรื่องลูกต้องฟ้องร้องไปอีก” (วันยา เกื้อนุ่น 8 มีนาคม 2548)

“ในส่วนที่โทรมาที่มูลนิธิอย่างเช่น คดีขึ้นศาลจะเป็นคดีที่ยาวมากในส่วนที่มีอาสาสมัครอยู่อาสาสมัครเป็นคนทำก็จะไปตามความคืบหน้าคนที่เขาส่งเรื่องมาที่เรา เราก็จะมีไปเยี่ยมพื้นที่แต่ถ้าในส่วนที่โทรมาเราก็จะตามเอง” (กฤษณา ราชเนตร 8 มีนาคม 2548)

จากการสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในเรื่องการติดตามผลการให้ความช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความช่วยเหลือนั้นพบว่าทางมูลนิธิยังให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องถ้าสตรีต้องการที่จะต้องการความช่วยเหลือโดยการติดต่อกลับมาที่มูลนิธิผู้หญิงและเมื่อเทพผลจากการสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการก็พบว่ายังมีการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องแม้การช่วยเหลือในเรื่องเบื้องต้นหรือจากสาเหตุความรุนแรงจบลงแล้ว โดยสามารถสรุปจากการสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการเรื่องการติดตามผลการช่วยเหลือสตรีดังนี้

จากการสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการ 10 ราย โดย 8 รายนั้นจบการให้ความช่วยเหลือในเรื่องความรุนแรงจบสิ้นแล้ว และอีก 2 ราย อยู่ในขั้นตอนของการเข้าใช้บริการอยู่ สำหรับผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือจบสิ้นแล้วพบว่าทั้ง 8 รายนั้นยังมีการติดต่อกับมูลนิธิอยู่ โดยที่บางคนยังต้องการความช่วยเหลือจากมูลนิธิในเรื่องของการส่งลูกเรียน ช่วยในเรื่องทุนการศึกษา , หรือโทรติดต่อ เพราะอยู่ในกรุงเทพต่อไม่ได้และไม่มียัง , ยังติดต่อกับมูลนิธิอย่างต่อเนื่องและเมื่อรู้สึกต้องการความช่วยเหลือ , หลังจากช่วยแล้วก็แนะนำดีและเป็นตัวกลางในการแก้ไขปัญหา ช่วยตลอดรวมทั้งติดต่อทนายให้ด้วย และถึงจะหมดคดีแล้ว แต่ถ้าเรายังเดือดร้อนในเรื่องค่าใช้จ่ายจำเป็นต้องใช้ ทางมูลนิธิก็จะปรึกษากันถ้าช่วยได้ก็จะช่วย หรือยังมีในส่วนของการทำงานของมูลนิธิเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นและต้องการเข้ามามีส่วนในการช่วยเหลือสตรีคนอื่นๆด้วย และสตรีอีก 2 รายที่ยังอยู่ในขั้นของการดำเนินการช่วยเหลืออยู่นั้นพบว่ายังมีการติดต่ออยู่ตลอด

และยังอยู่ในขั้นของการตัดสินใจของสตรีก่อนว่าต้องการจัดการกับเรื่องของตนเองอย่างไรแต่ระหว่างที่ยังให้ความช่วยเหลือก็มีการติดตามผลเรื่องที่ต้องการขอความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

V. แบบสอบถามกลุ่มสมาชิกผู้รับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิง จำนวน 100 คน

แบบสอบถามกลุ่มสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ได้ออกแบบสอบถามไปยังสมาชิกเพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาและความต้องการของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ช่วง คือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้กรอกแบบสอบถามและความคิดเห็นที่มีต่อจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

ตารางที่ 10 : ตารางแสดงข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง 100 คน

ข้อมูลส่วนบุคคล		
เพศ	ชาย	15 คน
	หญิง	85 คน
	รวม	100 คน
อายุ	ต่ำสุด	20 ปี
	สูงสุด	78 ปี
	เฉลี่ย	52 ปี
การศึกษา	ต่ำสุด	ประถมศึกษาปีที่ 4
	สูงสุด	ปริญญาเอก
	จำนวนมากที่สุด	ปริญญาตรี

ตารางที่ 11 : ตารางแสดงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน
ปริญญาตรี	31
ปริญญาโท	25
มัธยมศึกษาปีที่ 6	13

มัธยมศึกษาปีที่ 3	8
ปริญญาเอก	6
ปวช. 4	4
ประถมศึกษาปีที่ 3	3
ระดับการศึกษา	จำนวน
ประถมศึกษาปีที่ 4	3
เนติบัณฑิต	1
อนุปริญญา	1
กำลังศึกษา	1
มศ.4	1
มศ.3	1
อื่นๆ	2

ตารางที่ 12 : ตารางแสดงอาชีพ

อาชีพ	จำนวน
รับจ้าง	17
รับราชการ	15
เกษตรกร	13
ค้าขาย	7
แม่บ้าน	6
ธุรกิจส่วนตัว	5
ข้าราชการบำนาญ	4
นักการเมือง	4
นักศึกษา	4
อาจารย์	4
ข้าราชการครู	3
พนักงานบริษัท	3
นักธุรกิจ	2
ngo	1

ทนายความ	1
นักการศึกษา	1
นักฝึกอบรม	1
นักวิชาการอิสระ	1
อาชีพ	จำนวน
นิติกร	1
รับจ้างมูลนิธิคาทอลิก	1
สงฆ์ คาทอลิก	1
อื่นๆ	5

จากตารางที่ 10 , 11 และ 12 ของตารางแบบสอบถามในส่วนของข้อมูลส่วนตัวของสมาชิก จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงจำนวน 100 คน เป็นชาย 15 คนและเป็นหญิง 85 คน มีที่อยู่กรุงเทพฯ 44 คนและต่างจังหวัด 56 คน ได้ทำการส่งแบบสอบถามทั้งในส่วนของกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดทุกภูมิภาคทั่วประเทศ

อายุต่ำสุดที่เป็นสมาชิก คือ 20 ปี มีจำนวน 2 ราย กำลังอยู่ในชั้นการศึกษาในระดับปริญญาตรี ในส่วนของอายุสูงสุด คือ 78 ปี มีจำนวน 1 ราย ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมและอายุเฉลี่ยของสมาชิกส่วนใหญ่คือ 52 ปี

การศึกษาของสมาชิกในระดับต่ำสุดคือ ประถมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 3 รายซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม ส่วนการศึกษาของสมาชิกในระดับสูงสุดคือ ปริญญาเอก 6 ราย มีอาชีพ นักการเมือง , ข้าราชการและอาจารย์ ส่วนของการศึกษาเฉลี่ยส่วนใหญ่คือ ระดับปริญญาตรี ซึ่งมีอาชีพที่หลากหลายในการทำงาน

ตารางที่ 13 : ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 1. สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงรับจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง มาระยะเวลา

ข้อที่ตอบ	จำนวน
1. ไม่เกิน 1 ปี	7
2. 1-5 ปี	53
3. 5-10 ปี	27

4. มากกว่า 10 ปี	12
*ได้รับข่าวสารจากการอ่าน MAIL	1
รวม	100

จากตารางพบว่าการเป็นสมาชิกของศูนย์ข่าวผู้หญิงโดยระยะเวลาของการเป็นสมาชิกมากที่สุดอยู่ที่ 1-5 ปี จำนวน 53 คน และต่ำสุดที่ ไม่เกิน 1 ปี คือ 7 คน ส่วนที่แตกต่างจากสมาชิกคนอื่น ๆ นั้นมี 1 คน โดยการรับจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิงผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือ E-MAIL ADDRESS และไม่ได้เป็นสมาชิกประจำของจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิง

ตารางที่ 14 : ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 2 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความพอใจในระยะเวลาการออกจดหมายของศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร

ข้อที่ตอบ	จำนวน
1. พอใจ	86
2. ไม่พอใจ	14
รวม	100

สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความพอใจในระยะเวลาการออกจดหมายของศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร ได้มีการแสดงความคิดเห็นจากจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. พอใจ และ 2. ไม่พอใจ สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 15 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 2 โดยตอบข้อ 1. พอใจ

ตอบข้อ 1 พอใจ	จำนวน
มีระยะห่างพอควร , พอเหมาะกับเวลา	11
ได้รับความรู้เกี่ยวกับผู้หญิงในประเด็นต่างๆการเคลื่อนไหวของผู้หญิง	7
ทำให้รู้ข่าวคราวของสถานการณ์เท่าทันเหตุการณ์อยู่เสมอ	3
มีเนื้อหาหลากหลายอ่านได้พอ	2
งานของมูลนิธิมีมากทำได้แค่นี้ก็ดีแล้ว	1
ได้ทราบข่าวเรื่องผู้หญิง	1
ได้รับข่าวสารเสมอ	1

อยากให้อยู่ไปอีกนาน	1
---------------------	---

ตารางที่ 16 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 2 โดยข้อ 2. ไม่พอใจ

ข้อ 2 ไม่พอใจ	จำนวน
ได้รับไม่สม่ำเสมอ , ได้รับบ้างไม่ได้รับบ้าง	6
ค่อนข้างล่าช้าไม่ตรงตามกำหนดไม่ต่อเนื่อง	6
นานจนลืมน	4
น้อยเกินไป	2

จากตารางที่ 15 และ 16 พบว่าการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความพอใจในระยะเวลาการออกจดหมายของศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไรนั้นพบว่าทำให้เหตุผลในส่วนของความพอใจมากที่สุดคือ เรื่องของระยะเวลาการออกจดหมายข่าวที่เหมาะสมกับเวลา ส่วนเรื่องรองลงมานั้นคือ ในส่วนของการอ่านแล้วได้ความรู้เกี่ยวกับผู้หญิงในประเด็นต่างๆการเคลื่อนไหวของผู้หญิงและการทำให้รู้ข่าวคราวของสถานการณ์เท่าทันเหตุการณ์อยู่เสมอตามลำดับ จากเหตุผลในเรื่องของความพอใจมากที่สุดในส่วนของระยะเวลาการออกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เหมาะสมแล้วนั้นอาจเป็นเพราะว่าเนื้อหาของจดหมายข่าวค่อนข้างที่จะเป็นทางวิชาการต้องใช้การอ่านที่ค่อนข้างละเอียดและการนำเสนอในเรื่องที่ค่อนข้างหนักและเป็นสาระมากอาจต้องใช้เวลาในการอ่านที่มากจึงเวลาเหมาะสมในการออกจดหมายข่าว

ส่วนเหตุผลที่แสดงถึงความไม่พอใจมากที่สุดคือ เรื่องได้รับไม่สม่ำเสมอ , ได้รับบ้างไม่ได้รับบ้าง ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเรื่องค่อนข้างล่าช้าไม่ตรงตามกำหนดไม่ต่อเนื่อง และรองลงมานั้นคือนานจนลืมนและน้อยเกินไปตามลำดับ ในเรื่องของความไม่พอใจกับเหตุผลของสมาชิกส่วนใหญ่อาจมาจากสาเหตุของการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงเกี่ยวกับระยะเวลาการออกจดหมายข่าวซึ่งตรงกับกรให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้หญิงดังนี้ “จดหมายข่าวจึงเป็นหน้าที่ของทุกๆฝ่ายที่ต้องร่วมกันทำงานแต่บางทีมันก็กลายเป็นจุดอ่อนเพราะว่าต่างฝ่ายต่างก็มีหน้าที่การงานที่จะต้องทำก็เลยทำให้การส่งต้นฉบับล่าช้าเลยเป็นผลกระทบทำให้จดหมายข่าวออกล่าช้ากว่ากำหนดอีกด้วย ส่วนในด้านสื่ออื่นๆที่นอกเหนือจากจดหมายข่าวนั้นก็จะออกตามวาระนั้นๆของในแต่ละปีที่ทางมูลนิธิได้ประชุมหารือร่วมกันว่าจะจัดทำวาระอะไรในแต่ละปี” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

**ตารางที่ 17 : ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 3 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความ
พอใจต่อเนื้อหาที่นำเสนอในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร**

ข้อที่ตอบ	จำนวน
1. พอใจ	96
2. ไม่พอใจ	4
รวม	100

สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความพอใจต่อเนื้อหาที่นำเสนอในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร ได้มีการแสดงความคิดเห็นจากจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. พอใจ และ 2. ไม่พอใจ สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 18 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 3 โดยตอบข้อ 1. พอใจ

ตอบข้อ 1 พอใจ	จำนวน
มีสาระ เป็นประโยชน์กับผู้หญิงมาก	11
เนื้อหากระชับรัด เข้าใจง่ายและตรงประเด็น	8
มีความหลากหลาย , ครอบคลุมหัวข้อที่ควรนำเสนอ	5
เนื้อหาข่าวสารทันเหตุการณ์	3
มีข้อมูลน่าสนใจ หาอ่านจากที่อื่นไม่ค่อยได้	3
ทำให้ทราบการทำงานและปัญหาต่างๆของมูลนิธิ	3
เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิงที่ยังขาดโอกาสและอยู่ในพื้นที่ห่างไกล	1
อยากให้มีเนื้อหาสร้างความเข้าใจอันดีกับ "ชาย" และเรื่องที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้	1
เกี่ยวข้องกับเพศแต่ก็เชื่อมโยงสู่ปัญหาสังคมด้านอื่นๆด้วยและมีทั้งในและต่างประเทศ	1
ทำให้ผู้หญิงที่ประสบปัญหาและมีผลงานได้รับรู้ทั่วไป	1
หลายๆเรื่องทำให้คนฉลาดขึ้น	1

ได้ทราบความเคลื่อนไหว และกิจกรรมของสตรี	1
---	---

ตารางที่ 19 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 3 โดยตอบข้อ 2. ไม่พอใจ

ตอบข้อ 2 ไม่พอใจ	จำนวน
มีข้อมูล แต่ทางแก้ไขไม่ทันใจ	1
นำเสนอในแง่ผู้หญิงถูกทำร้ายมากเกินไป	1
เนื้อหายังไม่มากพอ	1
ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ	1

จากตารางที่ 15 และ 16 พบว่าการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความพอใจต่อเนื้อหาที่นำเสนอในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไรนั้นพบว่าทำให้เหตุผลในส่วนของความพอใจมากที่สุดคือ มีสาระ เป็นประโยชน์กับผู้หญิงมาก ส่วนเรื่องรองลงมาคือ เนื้อหากระชับ เข้าใจง่ายและตรงประเด็นและมีความหลากหลาย , ครอบคลุมหัวข้อที่ควรนำเสนอตามลำดับ จากการให้เหตุผลที่มีมากที่สุดคือ เป็นประโยชน์กับผู้หญิงมากนั้น เพราะเนื้อหาที่นำเสนอโดยส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงจึงเป็นประโยชน์มากกับผู้หญิง และการตอบคำถามจากแบบสอบถามของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง 100 คนนั้นมีอัตราของผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ถึง 85 คน นอกจากนี้เมื่อมาดูในประเด็นรองลงมาคือในส่วนของเนื้อหากระชับ เข้าใจง่ายและตรงประเด็นและมีความหลากหลายและครอบคลุมหัวข้อที่ควรนำเสนอ นั้นอาจเป็นเพราะในการนำเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่องนั้นส่วนใหญ่จะเป็นคอลัมน์เล็กและมีความหลากหลายของคอลัมน์ที่แตกต่างกันไป เพราะฉะนั้นเมื่อคอลัมน์เล็กแล้วจึงต้องมีการใช้คำที่สั้นกระชับเพื่อให้พอเหมาะกับจำนวนพื้นที่ของคอลัมน์ที่มีอยู่ และในส่วนของกรอบเนื้อหาที่เพราะจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีหลายคอลัมน์จึงทำให้มีความหลากหลายตามความพอใจในเนื้อหาของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

ส่วนเหตุผลที่แสดงถึงความไม่พอใจมี 4 เรื่อง โดยมีจำนวนการแสดงความคิดเห็นที่เท่ากันคือ 1. มีข้อมูล แต่ทางแก้ไขไม่ทันใจ 2. นำเสนอในแง่ผู้หญิงถูกทำร้ายมากเกินไป 3. เนื้อหายังไม่มากพอ และ 4. ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของ

ความไม่พอใจในเนื้อหานั้นมีส่วนน้อยมากเพียงแค่ 4 ราย จากทั้งหมด 100 ราย และเมื่อมาวิเคราะห์ในเรื่องของเหตุผลที่แสดงนั้นพบว่าข้อมูลที่ได้นั้นไม่สามารถนำไปแก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้ง อาจส่งผลกระทบต่อระยะเวลาการออกจดหมายข่าวที่มีระยะห่างและมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอนและมีเกิดปัญหาขึ้นจึงไม่มีข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ทันทั่วทั้งที่เป็นที่มาของความไม่พอใจในเนื้อหา ในส่วนของการแสดงความคิดเห็นในเรื่องการนำเสนอในแง่ผู้หญิงถูกทำร้ายมากเกินไปอาจเป็นเพราะจดหมายข่าวต้องการนำเสนอในการชี้ให้เห็นถึงความรุนแรงที่มีต่อผู้หญิงรวมทั้งแนวทางปฏิบัติแต่บางเรื่องของการนำเสนออาจจะกระทบต่อความรู้สึกของบางคน ดังคำให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ในเรื่องของการสื่อสาร โดยผ่านสื่อถึงผู้หญิงดังนี้

“การใช้สื่อของมูลนิธิก็มีบ้าง บางครั้งก็ sensitive สำหรับผู้เดือดร้อน สำหรับผู้หญิงเหมือนกัน ก็คือ อย่างเด็กวัยรุ่นจะขอแค่เบอร์โทรศัพท์จะจัดการปัญหาของตนเอง ส่วนใหญ่จะเน้นให้ไดอารี่มูลนิธิผู้หญิง ถ้าผู้หญิงเข้ามา บางทีถ้าเป็นไดอารี่มูลนิธิผู้หญิงเขาจะคิดว่าผู้หญิงคนนี้มีปัญหา บางทีสื่อมูลนิธิก็เป็นตราอย่างหนึ่ง ว่าเรามีปัญหาอะไรทำไมต้องปก โดยเฉพาะผู้หญิงที่ถูกล่อลวงไปต่างประเทศบางทีที่ถือเอกสารเกี่ยวกับผู้หญิงเนี่ยมันเหมือนเป็นตรา การมีสื่อของมูลนิธิผู้หญิงนี้ในครอบครัว โดยเฉพาะกับสามีก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะปลอดภัย บางครั้งเราก็ต้องถามว่าเขาต้องเก็บดีๆหรือเปล่า เพราะอาจเป็นตัวก่อให้เกิดปัญหาได้ และสื่ออาจจะไปตอกย้ำอะไรเขาหรือเปล่า บางครั้งเห็นสื่อแต่ก็อาจจะเอาไปแก้ปัญหอะไรไม่ได้ก็ได้” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

ในส่วนเรื่องความไม่พอใจในเรื่องเนื้อหาที่ยังไม่มากพอและยังไม่เพียงพอต่อความต้องการนั้น ส่วนเรื่องยังไม่มากเพราะอาจเป็นผลมาจากข้อจำกัดในเรื่องพื้นที่ในจดหมายข่าวที่มีจำกัด รวมถึงคอลัมน์ก็ยังมีไม่ก็คอลัมน์จึงอาจให้ข้อมูลข่าวสารได้น้อยและในเรื่องของความเพียงพอต่อความต้องการเพราะเรื่องที่น่าสนใจในแต่ละคอลัมน์นั้นยังไม่ตรงกับความต้องการของสมาชิกจดหมายข่าวคนนั้นซึ่งมีแค่เพียง 1 รายเท่านั้นที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้

ตารางที่ 20 : ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 4 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความเข้าใจในเนื้อหาที่น่าสนใจของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไร

ข้อที่ตอบ	จำนวน
1. เข้าใจ	98
2. ไม่เข้าใจ	2

รวม	100
-----	-----

สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงนั้นหรือไม่อย่างไร ได้มีการแสดงความคิดเห็นจากจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1. เข้าใจ และ 2. ไม่เข้าใจ สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 21 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 4 โดยตอบข้อ 1. เข้าใจ

ตอบข้อ 1 เข้าใจ	จำนวน
กระชับเข้าใจง่ายให้ความรู้ทันต่อเหตุการณ์	11
เรียบเรียงได้ดีมาก เนื้อหาไม่สับสน	6
เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงกับผู้หญิงและการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิง	4
มีการให้ความเข้าใจในเรื่องเพศพอสมควร	2
ให้หญิงตระหนักในคุณค่าของตน	1
มีรายละเอียดมากพอ	1
เป็นการช่วยเหลือเพศเดียวกัน	1
การได้ศึกษาสิ่งต่างๆแม้จะได้ผ่านวัยมาแล้ว	1
ทำให้เกิดความรู้โดยเฉพาะเรื่องกฎหมาย	1
บางเรื่องก็อาจไม่เข้าใจแต่พออ่านรอบที่สองก็เข้าใจ	1

ตารางที่ 22 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 4 โดยตอบข้อ 2. ไม่เข้าใจ

ตอบข้อ 2 ไม่เข้าใจ	จำนวน
ไม่เข้าใจในบางข่าว	1
ขาดการอบรมจากมูลนิธิผู้หญิง	1

จากตารางที่ 21 และ 22 พบว่าการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือไม่อย่างไรนั้นพบว่าการให้เหตุผลในเรื่องของความเข้าใจมากที่สุดคือ กระชับเข้าใจง่ายให้ความรู้ทันต่อเหตุการณ์ ส่วนเรื่องรองลงมาคือ เรียบเรียงได้ดีมาก เนื้อหาไม่สับสนและเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงกับผู้หญิงและการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิง ตามลำดับ จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของความเข้าใจในเนื้อหานี้มีมากถึง 98 ราย จากทั้งหมด 100 ราย ซึ่งมีคนที่ไม่เข้าใจน้อยมากทำให้เข้าใจและ

สรุปในเรื่องของความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอในคอลัมน์นั้นง่ายขึ้น โดยเฉพาะเหตุผลในเรื่องของ กระชับเข้าใจง่ายให้ความรู้ทันต่อเหตุการณ์ ก็ส่งผลมาจากการจัดเป็นแบบคอลัมน์และข้อจำกัดของ พื้นที่ของการนำเสนอว่าต้องสามารถสรุปเนื้อหาได้ในพื้นที่ที่มีความจำกัดและระยะเวลาของการ ออกนั้นมีค่อนข้างน้อยจึงทำให้เรื่องที่น่าสนใจต้องกระชับเพื่อให้การนำเสนอมีความหลากหลาย และไม่ยาวมากเกินไปและยังส่งผลถึงเหตุผลที่ได้ในเรื่องความเข้าใจของเนื้อหาจากการเรียบเรียง อีกด้วย และในส่วนของเหตุผลเรื่องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงกับผู้หญิงและการให้ความช่วยเหลือของ มูลนิธิผู้หญิงมาไว้ในส่วนของความเข้าใจเรื่องผู้หญิงซึ่งตรงกับคำสัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ดังนี้

“เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายรับผิดชอบคอลัมน์ของตนเอง รวมถึงการไปสัมภาษณ์ อบรม หรือประชุมมาก็ต้องมาเขียนเพื่อให้คนอื่นรับรู้ในความเคลื่อนไหวมาสรุปให้ฟัง เช่น คอลัมน์วันนี้ ยังมีเรา เป็นของฝ่ายบริการ เป็นการนำเอาเรื่องจริงของผู้ที่มาใช้บริการมาเล่าให้ฟังโดยการใช้นาม สมมุติลงในจดหมายข่าว ในกรณีการให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นการให้ความหวังแก่เขา แต่ตอนนี้ ไม่มีแล้ว จะเป็นการสรุปในเรื่องของบางเรื่องมากกว่า เป็นข้อมูลในเชิงสถิติและเป็นกรณีศึกษา มากกว่าไม่ได้เป็นเรื่องเล่าเหมือนแต่ก่อน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบของจดหมายข่าว แต่บางคนก็ยังอยากอ่านในเรื่องของประสบการณ์ของคนอื่นๆอยู่เพราะอ่านง่ายเข้าใจได้ง่าย แต่ถ้าเป็นแบบเชิงนโยบายลงไปชาวบ้านคงอ่านยาก” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

ส่วนเหตุผลที่แสดงถึงความไม่เข้าใจมี 2 เรื่องโดยที่มีจำนวนการแสดงความคิดเห็นที่ เท่ากันคือ 1. ไม่เข้าใจในบางข่าว และ 2. ขาดการอบรมจากมูลนิธิผู้หญิง จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของความไม่เข้าใจในเนื้อหานั้นมีส่วนน้อยมากเพียงแค่ 2 ราย จากทั้งหมด 100 ราย ซึ่งมีคนที่ไม่เข้าใจน้อยมาก ในเรื่องของความไม่เข้าใจในเนื้อหาเพราะบางข่าวอาจจะยากเกินความ เข้าใจของชาวบ้านทั่วไปที่ได้รับจดหมายข่าวและในส่วนของขาดการอบรมจากมูลนิธิผู้หญิง เพราะเนื้อหาบางอย่างอาจจะเป็นในส่วนของคำแนะนำเพื่อการปฏิบัติซึ่งอาจจะเข้าใจยากและ ต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมแต่ในเนื้อหาของจดหมายข่าวที่นำเสนออาจไม่เพียงพอซึ่งตรงกับคำ สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่ดังนี้

“จดหมายข่าวก็จะเป็นสื่อกลางของสาธารณชน โดยเฉพาะกับอาสาสมัครในพื้นที่ด้วย ดูแล้วเนื้อหาอาจจะหนัก ก็มีสมาชิกที่รออยู่บางคนก็บอกว่านานไป 2 ฉบับต่อปีมันอาจจะนานไป สำหรับเขา แต่เรื่องของเราหนักก็สามารถทำให้เขาได้เห็นความเคลื่อนไหวทั้งในและต่างประเทศ” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

ตารางที่ 23 : ตารางแสดงการตอบคำถาม ข้อที่ 5 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงได้อ่าน
จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทุกเรื่องหรือไม่อย่างไร

ข้อที่ตอบ	จำนวน
1. ทุกเรื่อง	43
2. บางเรื่อง	57
รวม	100

สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงได้อ่านจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทุกเรื่องหรือไม่
อย่างไร ได้มีการแสดงความคิดเห็นจากจดหมายข่าวศูนย์ผู้หญิง โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ
1. ทุกเรื่อง และ 2. บางเรื่อง สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 24 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 5 โดยตอบข้อ 1. ทุกเรื่อง

ตอบข้อ 1 ทุกเรื่อง	จำนวน
ได้รู้ในเรื่องต่างๆ , ชอบอ่านเนื้อหาสาระต่างๆ	5
น่าสนใจ อ่านแล้วได้ความรู้	4
ทำให้ทราบการทำงานและปัญหาของมูลนิธิ	1
เป็นประโยชน์ทุกเรื่อง ได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนด้วย	1

ตารางที่ 25 : ตารางแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 5 โดยตอบข้อ 2. บางเรื่อง

ตอบข้อ 2 บางเรื่อง	จำนวน
อ่านตามความสนใจ	14
ไม่มีเวลาพอ	13
บางเรื่องทราบจากสื่ออื่นแล้ว	6

ข่าวรุนแรงเกินไป	2
เฉพาะฉบับที่ส่งมา	2
ไม่ชอบอ่านมากนัก	1
เนื้อหาหายไป	1
คุ้นเคยเนื้อหาแล้ว	1
ตอบข้อ 2 บางเรื่อง	จำนวน
บางปีเป็นสมาชิกบางปีไม่ได้เป็น	1

จากตารางที่ 24 และ 25 พบว่าการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงได้อ่านจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทุกเรื่องหรือไม่อย่างไรนั้นพบว่าการเมื่อมาพูดถึงจำนวนของผู้แสดงความคิดเห็นในเรื่องของการอ่านจดหมายข่าวว่าได้อ่านทุกเรื่องหรือไม่พบว่า การตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะตอบว่าอ่านเพียงบางเรื่องเท่านั้น และแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านตามความสนใจและไม่มีเวลาเพียงพอในการอ่านจดหมาย อาจส่งผลจากการที่เนื้อหาในจดหมายข่าวมีความหลากหลายและมีเนื้อหาค่อนข้างหนักจึงทำให้สมาชิกจดหมายข่าวส่วนใหญ่ที่ได้จากการทำแบบสอบถามซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและรองลงมาด้วยปริญญาโท ซึ่งต้องประกอบอาชีพนอกบ้านและส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการจึงเลือกที่จะอ่านตามความสนใจ

ส่วนการตอบแบบสอบถามที่ให้เหตุผลในเรื่องของเนื้อหาว่ามีความเข้าใจความเข้าใจมากที่สุดคือ ได้รู้ในเรื่องต่างๆ, ชอบอ่านเนื้อหาสาระต่างๆ ส่วนเรื่องรองลงมาคือ น่าสนใจ อ่านแล้วได้ความรู้, ทำให้ทราบการทำงานและปัญหาของมูลนิธิและเป็นประโยชน์ทุกเรื่อง ได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนด้วยตามลำดับ การตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ทั้งหมด 43 รายจาก ทั้งหมด 100 ราย ซึ่งแม้จะน้อยกว่าการแสดงความคิดเห็นว่าอาจบางเรื่องแต่ก็มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันและการแสดงความคิดเห็นของผู้ที่อ่านในทุกเรื่องส่วนใหญ่มีความคิดว่าเรื่องที่น่าสนใจนั้นดีและมีประโยชน์ร่วมถึงการนำเนื้อหาของจดหมายข่าวไปสื่อสารต่อ เช่น การนำไปเผยแพร่ในการเรียนการสอนในอาชีพอาจารย์ด้วย เป็นต้น

ตารางที่ 26 : ตารางแสดงการตอบคำถามโดยการแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 6 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงต้องการให้จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเพิ่มเติมเนื้อหาใด

เรื่อง	จำนวน
การดำเนินชีวิตของสตรีในปัจจุบันเพื่อลดการเกิดปัญหาต่างๆ	13

การเมืองกับสตรี	4
กิจกรรมและการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิง	5
กิจกรรมและความเคลื่อนไหวของสตรีทั้งในและต่างประเทศ	5
ข้อกำหนดเกี่ยวกับสตรีและสิทธิเสรีภาพของสตรี	9
ความรู้รอบตัวที่น่าสนใจและการเสริมความมั่นใจให้กับสตรี	11
เรื่อง	จำนวน
แนวทางการอยู่ร่วมของสตรีและบุรุษในสังคมปัจจุบัน	6
แนะนำการประกอบอาชีพของสตรีในชนบท	6
บทบาทของสตรีและสิทธิเสรีภาพ	8
สตรีตัวอย่างในด้านต่างๆ	6
อื่นๆ	17

จากตารางการตอบคำถามของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงต้องการให้จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเพิ่มเติมเนื้อหาใด มีการให้รายละเอียดในส่วนของเรื่องอื่นๆที่นอกเหนือจากเรื่องที่ปรากฏในตารางอีกดังนี้ เพิ่มในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนในปัจจุบันและส่งเสริมค่านิยมที่ถูกต้องแก่เยาวชน โดยเฉพาะไม่ควรเอาอย่างค่านิยมต่างชาติที่ไม่เหมาะสม การปฏิบัติตัวให้สมเป็นกุลสตรีไทย โดยเฉพาะในเรื่องของการรักนวลสงวนตัวของเยาวชนที่เป็นสตรี เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม มารยาทความประพฤติของผู้หญิงดีกระทำ สร้างเสริมอาชีพเด็กและเยาวชน เนื้อหาการล่อลวง และแนวทางปฏิบัติและช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกระทำ , เรื่องการรณรงค์เพื่อการรักถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อลดการเข้าทำงานในเมืองทำให้อาชีพเกษตรกรรมลดน้อยลงเพราะคนส่วนใหญ่ทำอาชีพรับจ้างในเมืองมากกว่าการเป็นเจ้าของงานของตนเอง เหมือนกับการทำนาทำไร่ของตนเอง , คอลัมน์ผู้หญิงกับสุขภาพและธรรมะสำหรับผู้หญิง สุขภาพทั่วไปในทุกเรื่อง เช่น การออกกำลังกายที่ถูกต้องในผู้หญิง การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ อาหารเพื่อสุขภาพในผู้หญิงวัยทอง และควรเพิ่มความบันเทิงและการคลายเครียดที่น่าสนใจแก่สตรีบ้างเพื่อลดความตึงเครียดจากเรื่องหลักของจดหมายข่าว

ตารางที่ 27 : ตารางแสดงการตอบคำถามโดยการแสดงความคิดเห็นจากคำถามข้อที่ 7 สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความคิดเห็นอย่างไรต่อภาพรวมของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

เรื่อง	จำนวน
กระตุ้นผู้หญิงให้รับรู้ปัญหาของเพศเดียวกัน	19

การออกจดหมายข่าวให้เป็นไปอย่างสม่ำเสมอและเพิ่มระยะเวลาการออก	7
ขนาดใหญ่เกินไปควรปรับปรุงรูปแบบและสีสันทัน	4
ควรเผยแพร่ต่อไปในตามสถานที่สาธารณะทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อประโยชน์	6
ช่วยเพิ่มความรู้ในด้านต่างๆและเป็นสื่อที่ทำให้รู้จักสังคมมากขึ้น	13
เป็นสื่อกลางประสานช่วยเหลือสตรีและเป็นตัวแทนของสตรีในสังคมสมัยใหม่	12
เรื่อง	จำนวน
สร้างกำลังใจแก่สตรีที่ประสบปัญหาและเป็นบทเรียน	12
อื่นๆ	16

จากตาราง อื่นๆ นั้นสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1. ข้อดี และ 2. ข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี เป็นการนำเสนอข่าวสารเรื่องราวอย่างเสรี ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของผู้สนับสนุน เนื้อหาเหมาะสมและชักจูงให้เกิดความสนใจ ติดตาม และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เหมาะสม , โครงการของมูลนิธิผู้หญิงโดยเฉพาะจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเป็นแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้หญิงและเยาวชนเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติสุขของโลก และอนาคตที่ดีของลูกหลานเยาวชน จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเป็นกระบอกบานใหญ่ที่ช่วยสะท้อนปัญหาและการขับเคลื่อนขององค์กรที่ทำงานเพื่อผู้หญิง เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เป็นอยู่จริงให้สมาชิกในสังคมได้รับรู้ และช่วยกันใช้ฐานความรู้ที่เป็นจริงเหล่านี้ ในการส่งต่อข้อมูลเพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจในชะตากรรม และเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือเกื้อกูลกับลูกผู้หญิงที่น่าเห็นใจเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน อีกทั้งจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีส่วนช่วยปรับทัศนคติของผู้ชายให้เข้าใจและเกื้อกูลผู้เป็นเพศแม่ของคนได้มากขึ้น โดยรวมถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก เพราะผู้หญิงอีกมากไม่มีโอกาสได้รับทราบว่าผู้หญิงควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสังคมให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและชุมชน เป็นสื่อที่ให้ความรู้เรื่องสิทธิสตรีและเยาวชนคนรุ่นใหม่ , จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้ผู้หญิงสามารถปรับตัวป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตัวเองได้

ข้อเสีย ควรเพิ่มการนำเสนอกิจกรรมของความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชนที่ทำให้แก่สตรี เนื้อหาในบางครั้งขาดตอนเพราะได้รับจดหมายข่าวไม่ต่อเนื่อง และยังไม่ได้สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเท่าที่ควร

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง 100 คน สามารถวิเคราะห์เพิ่มในส่วนต่างๆ ได้ดังนี้

อายุของสมาชิกจดหมายข่าว

ตารางที่ 28 : ตารางอายุสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

อายุ	เพศหญิง	เพศชาย
20-30 ปี	9	3
31-40 ปี	14	4
41-50 ปี	27	5
51-60 ปี	25	2
61-70 ปี	6	0
71-80 ปี	4	1
รวม	85	15

จากตารางพบว่าส่วนใหญ่ทั้งเพศหญิงและชายอยู่ในช่วงอายุ 41-50 ปี รองลงมาคือ ช่วงอายุ 51-60 ปี จากตารางวิเคราะห์ได้ว่าสมาชิกส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุวัยกลางคน ซึ่งในอนาคตอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นสมาชิกในการขยายวงของกลุ่มสมาชิกที่ลดลง ต้องมีการเพิ่มกลุ่มสมาชิก โดยเฉพาะในช่วงอายุ 20-30 ปี เพราะกลุ่มเป้าหมายนี้ยังสามารถบอกรับการเป็นสมาชิกได้อีกเป็นระยะเวลาที่นานและยังเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มอายุนี้อาจมีจิตสำนึกในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้หญิง โดยเฉพาะในเพศชายที่เป็นสมาชิกจดหมายข่าวในจำนวนที่ยังน้อยอยู่ เพื่อในอนาคตเมื่อมีการสร้างครอบครัวจะได้เข้าใจถึงภรรยาของตนเองและให้ความสำคัญต่อเพศหญิง

วิเคราะห์แต่ละกลุ่มอายุในการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

กลุ่ม 20-30 ปี

ผู้ชาย การดำเนินชีวิตร่วมกันระหว่างผู้ชายผู้หญิงและความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ชีวิตคู่ในการปรับตัวเข้าหากัน เป็นสิ่งที่ดีสำหรับผู้หญิงในการนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต และต้องการให้ผู้ชายเคารพในสิทธิของผู้หญิงด้วยความเท่าเทียมกัน

ผู้หญิง เป็นการนำเสนอแง่มุมเกี่ยวกับผู้หญิงและต้องการให้นำเสนอในแง่ที่ไม่ตามกระแสของสังคมเหมือนกับสื่อมวลชนประเภทอื่นๆอีกทั้งยังเป็นสื่อกลางในการเรียกร้องของผู้หญิง ควรมีการเพิ่มเติมในด้านสิทธิของผู้หญิง เป็นการช่วยเหลือผู้หญิงทั้งทางตรงและทางอ้อมทำให้ผู้หญิงที่อยู่ในถิ่นไกลได้รับความรู้ที่ไม่สามารถหาได้จากสื่ออื่น โดยเฉพาะในเรื่องของการรู้จักการป้องกันตนเอง ควรเพิ่มความบันเทิงสอดแทรกด้วย

กลุ่ม 31-40 ปี

ผู้ชาย เน้นในเรื่องที่ผู้หญิงไม่ค่อยรู้โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมาย ทำให้ได้รับรู้ว่าจะยังมีผู้หญิงอีกมากที่โดนทำร้ายสะท้อนให้ผู้หญิงได้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับตน และให้มีกำหนดระยะเวลาการออกจดหมายข่าวที่แน่นอน

ผู้หญิง ต้องการให้ขยายวงกว้างของสมาชิกมากกว่านี้ ทำให้เห็นภาพความเป็นไปของผู้หญิงและเพิ่มการเข้าสังคม โดยเฉพาะความรู้รอบตัวในการปรับตัวเข้ากับสังคมปัจจุบัน เสริมทางด้านจิตวิทยาและลดการกดขี่ข่มเหงทางเพศในทางอ้อม เพิ่มเติมในส่วนของปัญหาผู้หญิงในทุกรูปแบบที่หลากหลายเพื่อประโยชน์ของผู้หญิงคนอื่นๆ ควรเพิ่มระยะเวลาการออกตีพิมพ์ให้มากขึ้นกว่าเดิม และควรมีความต่อเนื่องของการจัดส่งแก่สมาชิกเพื่อการติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องอีกทั้งรูปแบบและรูปแบบควรมีขนาดที่กระชับและมีสีสันที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

กลุ่ม 41-50 ปี

ผู้ชาย มีการนำเสนอในเนื้อหาอย่างมีเสรีเปิดโอกาสให้ผู้อ่านและประชาชนร่วมรณรงค์เพื่อผู้หญิงเพิ่มในเรื่องของคอลัมน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพของผู้หญิงเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการดูแลตนเองควบคู่ไปกับคอลัมน์เกี่ยวกับธรรมะของทุกศาสนาในการใช้แก้ไขปัญหาของชีวิตและสังคม และการสร้างค่านิยมในการรักถิ่นฐานการรักนวลสงวนตัวไม่ปล่อยไปตามกระแสของสังคม อีกทั้งยังเป็นกระจุกที่สะท้อนปัญหาและการเคลื่อนไหวขององค์กรที่ทำงานเพื่อผู้หญิง เป็นฐานความรู้ในการส่งต่อข้อมูลให้สมาชิกในสังคมได้รับรู้ จดหมายข่าวยังมีส่วนช่วยในการปรับทัศนคติของผู้ชายให้เข้าใจและเห็นใจที่เกื้อกูลผู้หญิงที่เป็นเพศแม่ของตนให้มากขึ้น

ผู้หญิง เรื่องที่ควรเพิ่มเติมคือเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพของผู้หญิงในช่วงวัยต่างๆ นอกจากนี้เรื่องที่ควรเน้นมากกฎหมายที่เกี่ยวข้องสิทธิสตรีและบทบาทของผู้หญิงในสังคม แนวทางการปฏิบัติเมื่อผู้หญิงถูกระทำรุนแรงจากผู้ชายการอยู่ร่วมกันระหว่างผู้หญิงผู้ชายอย่างสงบสุขเพื่อความสัมพันธ์

ที่ตีระหว่างเพศ เป็นการเปิดโอกาสในการหาทางเลือกให้กับสตรีที่ประสบปัญหาความในการดำเนินชีวิตที่ไม่สามารถหาทางเลือกให้กับตนเองให้มีแนวทางที่แก้ไขและทางเลือกได้มากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ และยังคงต้องการให้ครอบคลุมเนื้อหาในทุกประเด็นที่ผู้หญิงเข้าไปเกี่ยวข้อง เช่น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิงในการเมืองระดับต่างๆ , ความรู้เพื่อการนำไปประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่นอย่างเหมาะสมเพื่อลดการย้ายถิ่นฐานเพื่อการประกอบอาชีพและยังทำให้สตรีสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นด้วย เป็นต้น เปิดโอกาสให้สมาชิกเข้ามีส่วนร่วมในการจัดสัมมนาและการประชุมในวาระโอกาสต่างๆเพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มสมาชิกเพื่อสร้างความเข้าใจและเพิ่มพูนทักษะและความรู้เกี่ยวกับสตรี

ในส่วนของสื่อในรูปแบบอื่นๆก็ควรมีการกระจายสู่ประชาชนทั่วไปให้ครบในท้องมุดทั่วประเทศเพื่อการแก้ปัญหาของผู้หญิงที่ทุกซอกและค้อยโอกาสในสังคมของทุกภาคของประเทศ ไทยการจัดส่งและระยะเวลาที่ออกตีพิมพ์ควรมีความสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพราะบางครั้งเวลาความห่างของแต่ละเล่มนานมากกว่าที่จะได้รับ

กลุ่ม 51-60 ปี

ผู้ชาย ในบางเรื่องได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของกลุ่มสมาชิกในหมู่บ้าน มีหลายเรื่องที่ทำให้หลายคนฉลาดขึ้นเพราะได้รับรู้เรื่องที่หลากหลายและเข้าใจได้ง่าย แต่ระยะเวลาการออกเผยแพร่ไม่มีความแน่นอน ควรมีระยะเวลาที่เหมาะสมและแน่นอนมากกว่านี้

ผู้หญิง ต้องการข้อมูลข่าวสารเรื่องกฎหมายในเรื่องสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวกับผู้หญิง ปรับปรุงในเรื่องของการดำเนินชีวิตของผู้หญิงในสมัยใหม่ที่ทำตามวัฒนธรรมต่างชาติจนมองข้ามประเพณีอันดีของไทยทั้งในส่วนของมารยาทความประพฤติที่พึงกระทำและการป้องกันตนเองในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างปลอดภัยในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น การปรับตัวในเรื่องของการครองเรือนระหว่างสามีภรรยาว่าผู้หญิงสามารถมีสิทธิเสรีภาพในด้านใดบ้างรวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังต้องการให้มีการส่งเสริมให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน โดยเฉพาะในส่วนของการเมืองท้องถิ่น และแนะนำให้ได้รู้จักผู้หญิงเก่งในแต่ละสาขาอาชีพให้มากขึ้นเพื่อเป็นกำลังให้กับสตรีที่น่ายกย่องและเป็นตัวอย่างของผู้หญิงคนอื่นๆ ได้เห็นว่าผู้หญิงก็มีความสามารถทัดเทียมกับเพศชายเพื่อการรับรู้ข้อคิดที่ดีในการดำเนินชีวิตของบุคคลที่เป็นตัวอย่างแก่สตรี ซึ่งโดยรวมแล้วเป็นการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงองค์กรสตรีที่มีคุณภาพมากองค์กรหนึ่ง

รูปเล่มควรทำให้น่าสนใจสามารถเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้อ่านได้ด้วยควรกระจายไปยังกลุ่มผู้หญิงในทุกจังหวัดและในทุกกลุ่มให้มากขึ้นด้วย โดยเฉพาะกลุ่มที่ด้อยโอกาสทางสังคม

กลุ่ม 61-70 ปี

ผู้ชาย ไม่มีสมาชิกเพศชายในกลุ่มอายุนี้

ผู้หญิง เน้นประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิงและเยาวชนกรณีตัวอย่างในการแก้ไขปัญหาตามประเด็นต่างๆ เพื่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของสตรีและเยาวชนให้ดีขึ้นและข้อมูลที่ได้ยังกระตุ้นให้ผู้หญิงได้รับรู้ถึงปัญหาของเพศเดียวกัน และยังเห็นภาพรวมเกี่ยวกับผู้หญิงในหลายแง่มุมและควรส่งเสริมในเรื่องของค่านิยมที่มีต่อวัยรุ่นในปัจจุบันเป็นการสะท้อนปัญหาของสังคมอย่างแท้จริงเพิ่มเติมในส่วนของผู้หญิงตัวอย่างเพื่ออุทิศตนเพื่อช่วยในการพัฒนาศักยภาพของผู้หญิงในการช่วยเหลือผู้หญิงเพราะเป็นเรื่องที่น่ายากยิ่ง

กลุ่ม 71-80 ปี

ผู้ชาย บางเรื่องได้อ่านจากสื่ออื่นแล้วแต่ถ้าจะเอามาเขียนอีกก็น่าสนใจดี

ผู้หญิง เพิ่มการรณรงค์ในเรื่องการส่งเสริมให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในส่วนของการทำงานท้องถิ่น ส่วนที่สำคัญของจดหมายข่าวคือ การพยายามเข้าถึงสตรีในระดับรากหญ้าอย่างแท้จริงเพื่อให้ความช่วยเหลือสตรีที่ด้อยโอกาสทางสังคม และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงทั้งชีวิตในเมืองและชนบทให้เข้าใจในการดำเนินชีวิตร่วมกันระหว่างเพศและทำให้ครอบครัวเป็นสุข

ควรเพิ่มการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้มีความหลากหลาย โดยเน้นรูปแบบที่น่าสนใจและเป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจูงใจในการให้สนใจเรียนรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ควรพึงกระทำในสังคม

วิเคราะห์สมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเพศชายในการแสดงความคิดเห็นที่มีต่อ

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

กลุ่มสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงแต่ก็ได้มีสมาชิกที่เป็นผู้ชายรวมอยู่ด้วย ที่เป็นผู้ชายนั้นมีทั้งหมด 15 คน จากแบบสอบถามสมาชิก 100 คน พบว่า โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มอายุ 31-50 ปี การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี และ 9 ใน 15 คน เป็นสมาชิกระยะเวลา 1-5 ปี โดยความคิดเห็นทั่วไปในเรื่องของความเข้าใจในเนื้อหาและความพึงพอใจที่มีต่อเนื้อหานั้นคล้ายคลึงกับความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวที่เป็นผู้หญิง

ความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่เป็นผู้ชายมองว่าจดหมายข่าวนี้สามารถอ่านได้ทุกเพศทุกวัย อีกทั้งถ้าผู้ชายได้อ่านยังเป็นทางหนึ่งที่จะเข้าผู้หญิงได้มากขึ้นทั้งในเรื่องของปัญหาที่ผู้หญิงต้องเผชิญและการดำเนินชีวิตของผู้หญิงที่มีความแตกต่างกับผู้ชายแม้ในบางเรื่องที่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงแต่ในฐานะของผู้ชายก็ควรที่จะรับรู้ด้วยเพื่อการสร้างความเข้าใจที่มีต่อผู้หญิงและยังมองว่าเนื้อหาทั้งหมดที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้หญิงในหลายด้านถ้าได้มีการนำไปใช้จริง และต้องการที่จะให้เพิ่มในเนื้อหาของการทำงานเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นระหว่างหญิงกับชายในการดำเนินชีวิตประจำวัน สร้างค่านิยมที่ทำให้ผู้หญิงเห็นความสำคัญของตนเองในการพัฒนาศักยภาพในด้านต่างๆ ในการปฏิบัติตนเพื่อการพึ่งตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งผู้อื่นหรือสามี

บางส่วนของความคิดเห็นของสมาชิกผู้ชายก็มีเหมือนกับสมาชิกผู้หญิงโดยเฉพาะในด้านการจัดส่งจดหมายที่ควรมีระยะเวลาที่กำหนดให้แน่นอนและตรงเวลา โดยบางฉบับก็ได้รับบางฉบับก็ไม่ได้รับบ้างทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องต่อการรับข่าวสารจากจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

VI. การสัมภาษณ์บุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อในเรื่องสตรีที่ได้รับความรุนแรงและให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง 5 คน

การศึกษาเรื่องบุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อในเรื่องสตรีที่ได้รับความรุนแรงและให้คำปรึกษาและช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรง 5 คน ผู้วิจัยได้แบ่งประเด็นการตอบคำถามออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ข้อมูลส่วนตัวของเจ้าหน้าที่และประวัติการทำงานกับมูลนิธิผู้หญิง
2. การทำงานขององค์กรสตรี
3. การสื่อสารของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงที่มีต่อสตรีที่เข้าใช้บริการ

ตอบคำถามสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่

6.1 ข้อมูลส่วนตัวของเจ้าหน้าที่และประวัติการทำงานกับมูลนิธิผู้หญิง

6.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ อูษา เลิศศรีสันทัต
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการมูลนิธิผู้หญิง
อายุ 42 ปี
การศึกษา ปริญญาโท ลิขิตมนุษยชน

ประวัติการทำงาน

รุ่นพี่ได้ชักชวนเข้ามา แต่ตอนแรกก็ไม่ได้สนใจที่จะทำงานที่มูลนิธินี้ตั้งแต่จบปริญญาตรีมา ตอนแรกทำงานเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ได้สักประมาณ 1 ปี แล้วพอทราบว่าทางมูลนิธิผู้หญิงได้เปิดรับสมัครเจ้าหน้าที่ก็เลยมาสมัครเป็นเจ้าหน้าที่ เพราะตอนเรียนปริญญาตรีก็ทำกิจกรรมร่วมกับชมรมผู้หญิง แต่ตอนแรกที่มาทำงานที่มูลนิธินี้ก็ไม่ได้ทำหน้าที่นี้เลยโดยตรง แต่ได้ทำในด้านพวกที่เกี่ยวกับการเงินของมูลนิธิก่อนและค่อยขยับขยายมาทำหน้าที่ในปัจจุบันนี้

6.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ	ช่อทิพย์ ชัยชาญ
ตำแหน่ง	ผู้จัดการมูลนิธิผู้หญิง
อายุ	41 ปี
การศึกษา	ปริญญาโท พัฒนาสังคม

ประวัติการทำงาน

เริ่มเข้าทำงานตั้งแต่ปี 2532 ทำงานในเรื่องป้องกันการค้าประเวณีของเด็ก ในตอนนั้นคนไม่ค่อยเข้าใจในการทำงานขององค์กรพัฒนาเอกชนหรือ NGO ว่าคืออะไร ทั้งในเรื่องของหน่วยงานและตัวของงาน ไม่มีสื่อที่จะบอกว่าเป็นอะไร แต่ตอนหลังมีผลงานสังคมเริ่มเข้าใจ ได้เข้ามาเริ่มในส่วนของการค้าแต่เข้ามาตอนที่โครงการทำไปแล้ว 1 ปี ทำงานใน 9 ภูมิภาคเหนือตอนบนและขยายงานไปถึงภาคอีสาน โดยทำหน้าที่ดูแลโครงการต่อจากการทำงานในโครงการหลักของการค้า เป็นการส่งเสริมทางด้านการมีอาชีพ เช่น การเลี้ยงสุกร การเลี้ยงไก่ เพื่อให้เกิดอาชีพในเด็กที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

6.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ	มัทนา เสดมี
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูลมูลนิธิผู้หญิง
อายุ	42 ปี
การศึกษา	ปริญญาโท มนุษยวิทยา

ประวัติการทำงาน

เป็นนักศึกษาที่ธรรมศาสตร์ก็ได้เข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มพัฒนาสตรีและสังคมของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ก็ได้รู้จักกับมูลนิธิผู้หญิง โดยในตอนนั้นมูลนิธิผู้หญิงยังเป็นศูนย์ข่าวผู้หญิง ตอนนั้นมีการนำประเด็นเรื่องหญิงบริการ มีการล่ารายชื่อในการเข้าร่วมโครงการ มีการประสานงานกัน พอเรียนจบก็มาสมัครงานที่มูลนิธิผู้หญิง

6.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ	วรัญญา เกื้อนุ่น
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนมูลนิธิผู้หญิง
อายุ	30 ปี

การศึกษา ปรัชญาตรี นิติศาสตร์

ประวัติการทำงาน

เข้ามาทำงานโดยเริ่มมาจากการทำงานที่ฝ่ายบริการสังคมและต้องการทำงานช่วยเหลือและปัจจุบันทำในฝ่ายชุมชน เป็นการนำประเด็นปัญหาผู้หญิงต้องเผชิญลงสู่ชุมชน เช่น โครงการค้ำมนุษย์ อธิบายให้องค์กรส่วนท้องถิ่นอบต. เข้าใจ สมาชิกในชุมชน เยาวชน ให้เข้าใจ แต่วิธีการจะใช้ประเด็นเรื่องการย้ายถิ่น จะไม่ใช่คำว่าหลอกลวง ในวิธีการและการสร้างความเข้าใจกับเรื่องการค้ำมนุษย์ด้วย กระตุ้นองค์กรของชุมชนให้เห็นปัญหาของผู้หญิงและควรจะหันมาให้ความสนใจ

6.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ กฤษณา ราชเนตร
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการสังคมมูลนิธิผู้หญิง
อายุ 27 ปี
การศึกษา ปรัชญาตรี พัฒนาการเด็กและครอบครัว

ประวัติการทำงาน

เริ่มต้นการทำงานที่มูลนิธิโดยความสนใจส่วนตัวว่ามูลนิธิผู้หญิงมีการให้ความช่วยเหลือในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรงและเขาแสวงหากลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือจากองค์กรใดเลย ซึ่งยากที่จะมีองค์กรใดหาในเรื่องแบบนี้ และก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆในการเปลี่ยนกลุ่มให้ความช่วยเหลือ และได้อ่านหนังสือของมูลนิธิผู้หญิงเลยสนใจที่จะทำงานเพื่อช่วยเหลือคนอื่นด้วย จึงสมัครเข้ามาทำงานที่มูลนิธิ ในช่วงแรกทำงานโดยทั่ว เช่น ประสานงาน จนช่วงหลังมารับผิดชอบในส่วนของฝ่ายบริการสังคมจนถึงปัจจุบัน

6.2 การทำงานขององค์กรสตรี

บทสัมภาษณ์ ตอนที่ 1 (การทำงานขององค์กรสตรี)

6.2.1 จำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของมูลนิธิผู้หญิงและหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละแผนก

แบ่งออกเป็นฝ่ายต่างๆ 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายบริการ 4 คนฝ่ายข้อมูล 1 คน ฝ่ายสำนักงาน 2 คน และฝ่ายชุมชน 1 คน รวมทั้งหมด 8 คน นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครที่มาจากสถาบันการศึกษาต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว

ฝ่ายบริการ ให้คำปรึกษาให้ความช่วยเหลือ ทางโทรศัพท์ เรื่องความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงทางเพศ การค้ามนุษย์ เราไม่ได้ทำเฉพาะผู้หญิงและเด็กไทย เรายังช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กต่างชาติด้วย ส่วนมากจะเป็นประเทศตามลุ่มแม่น้ำโขง ลาว เขมร พม่า ไทย จีน เราจะมี การจัดเยี่ยมและจัดกิจกรรมที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง โดยตอนนี้รัฐบาลให้ความสนใจเรื่องการค้ามนุษย์ทั้งหญิงและเด็ก และประเด็นที่โลกให้ความสำคัญและเป็นวาระแห่งชาติเมื่อปีที่แล้วในเรื่องของการค้ามนุษย์และการย้ายถิ่น จะมีการเชื่อมโยงกันในแต่ละฝ่าย ฝ่ายข้อมูลจะประสานกับฝ่ายบริการ ในการนำข้อมูลเผยแพร่แก่สาธารณชนให้ตระหนักถึงว่าตอนนี้สถานการณ์ของผู้หญิงมีความรุนแรงของปัญหาอย่างไร การพัฒนาการของปัญหาและให้สาธารณชนให้ความร่วมมือช่วยเหลือผู้หญิงและเด็ก เพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระเบียบปฏิบัติหรือนโยบายของรัฐที่จะให้ออกกำหนดเป็นกฎหมายหรือพระราชบัญญัติ ที่จะให้ความช่วยเหลือผู้หญิงและเด็กหรือว่ากฎหมายหรือพระราชบัญญัติ อะไรที่ยังขาด เราทำกับกลุ่มเป้าหมายที่ด้อยโอกาสและให้ความคิดเห็นร่วมกับรัฐ โดยการพูดคุยและจัดกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายจะรู้ว่าเขาต้องการอะไร งานทุกฝ่ายต้องเป็นกระบวนการทั้งหมด การจัดกิจกรรมเป็นการสะท้อนปัญหาให้เราเข้าใจเขาว่าเป็นอย่างไร และปัญหาที่เขาเกิดขึ้น เขาต้องการความช่วยเหลืออย่างไรบ้าง

การออกนอกสถานที่ ถ้าไปตามแต่ละรายก็อาจจะเป็นฝ่ายบริการ แต่ถ้าคนน้อย ก็อาจจะมี การสับเปลี่ยนตำแหน่งงานเพื่อเสริมในส่วนองงานที่ขาดบุคลากร และถ้าในช่วงที่เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิออกโทรทัศน์ก็จะมีโทรศัพท์มาที่มูลนิธิเป็นจำนวนมาก ก็จะมีโทรศัพท์มากถึง 30-40 สาย โดยเฉลี่ยก็ไม่น้อยกว่า 10 สาย ที่เข้ามาในแต่ละวัน บางทีแล้วช่วงเช้าอาจจะมีไปตำรวจตรวจคนเข้าเมือง ที่เหลืออยู่ก็อาจจะจะต้องมารับโทรศัพท์ หรือบางทีเชิญไปให้ข้อมูลก็จะไปได้ ให้ใครในสำนักงานก็ไปได้

ในส่วนองงานชุมชน ก็จะทำงานในการนำร่องในเรื่องของให้ชุมชนตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงของหญิงและเด็ก และคิดค้นให้ความสำคัญที่จะให้ชุมชนนั้นสร้างเครื่องมือหรือกลไกให้ปลอดภัยจากความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก

โครงการค้าหาล้าก็เป็นตัวอย่างหนึ่ง ที่เกี่ยวกับเด็กตกเขียว เป็นตัวอย่างหนึ่งที่เอาไปอ้างว่าประสบความสำเร็จที่ดี เป็นสื่อหนึ่งที่มูลนิธิใช้รณรงค์ในพื้นที่ในการเผยแพร่ของการเรียนการสอนในโรงเรียนที่เปราะบาง

โครงสร้างการทำงานของทุกหน่วยงานในมูลนิธิผู้หญิงจะเป็นตัวเอื้อในการทำงานไปพร้อมๆกันในการดำเนินงานเพราะมีนโยบายหลักของมูลนิธิที่ใช้ร่วมกันอยู่ เหมือนการทำงานในตอนนั้นก็ไม่ได้แยกฝ่ายก็ต้องช่วยกันอาจมีการปรับเปลี่ยนหน้าที่กันได้เมื่อมีส่วนไหนขาดหรือต้องการคนทำงานเพิ่มในส่วนอื่นๆก็สามารถที่จะปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานได้

6.2.2 ความคิดเห็นต่อการทำงานในองค์กรสตรีที่ให้การช่วยเหลือสตรี

การทำงานของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงบางคนเคยทำงานในหน่วยงานที่ไม่ใช่องค์กรที่ไม่แสวงผลกำไรมาก่อนแล้วเกิดทัศนคติว่าตนเองไม่เหมาะสมกับการทำงานเช่นนั้น จึงมีการเปลี่ยนงานเกิดขึ้นและเข้าสู่ความสนใจในเรื่ององค์กรสตรีและเข้าสู่การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงหรือบางคนก็สนใจในงานขององค์กรสตรีตั้งแต่แรกเพราะได้รู้จักกับการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงมาก่อนจึงสนใจเข้าทำงาน จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“เคยทำงานในองค์กรอื่นแล้วรู้สึกที่เราไม่เหมาะสมกับการทำงานที่มีกฎระเบียบกฎเกณฑ์ อาจจะเป็นเอกลักษณ์ของ NGO ที่มีความยืดหยุ่นสูงก็เลยทำให้รู้สึกว่าเหมาะกับเรามากกว่า ได้เปิดโอกาสให้เราทำงานในเส้นทางที่เราถนัดด้วย และก่อนหน้าที่จะท่างฝ่ายข้อมูลก็เคยทำงานฝ่ายบริการมาก่อนจึงทำให้สามารถทำงานในฝ่ายอื่นได้ด้วย เป็นกลุ่มที่ไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญส่วนใหญ่อจะเป็นการเรียกร้องมองคนว่าเหมือนเพศเดียวกัน ไม่เห็นความจำเป็นว่าต้องช่วยผู้หญิงและมองเห็นว่าผู้หญิงเป็นชายขอบ และพอได้มาสัมผัสการทำงานที่มูลนิธิผู้หญิงก็รู้สึกว่าเป็นการทำงานที่ไม่ค่อยมีใครทำ” (มัทนา เซตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“อยากให้คนและสังคมหันมามองในเรื่องของสตรีว่าต้องการความช่วยเหลือและให้ตระหนักในเรื่องที่เกิดขึ้นกับสตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสรวมไปถึงการมององค์กรสตรีด้วยว่าอยากให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ไม่แบ่งแยกในการให้ความสนใจ ทั้งที่ประเด็นผู้หญิงเป็นเรื่องใกล้ตัว คนก็ไม่มองแต่จะไปมองอะไรที่มันใหญ่ๆและผลกระทบที่เห็นเป็นรูปธรรมแต่กลับเรื่องผู้หญิงกลับมองไม่ค่อยเห็น องค์กรสตรีก็เลยเป็นเรื่องที่มองไม่เห็นเป็นเรื่องของจิตใจ จึงไม่อยากจะมาร่วมด้วย ก็อาจจะส่งผลการทำงานกับองค์กรอื่น” (วรินยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“คิดว่าดี เพราะการช่วยเหลือเด็กสังคมยอมรับได้แต่การช่วยเหลือสตรีจะมีประเพณีความเชื่อในเรื่องที่ผู้หญิงด้อยกว่าผู้ชาย และเราก็ไปช่วยผู้หญิงถูกสามีทุบตี ก็จะมีคำถามว่าถูกทุบตีเพราะอะไร เพราะบกพร่องในหน้าที่หรือเปล่าคุณดูแลเขาไม่ดีหรือเพราะอะไร ก็จะมองว่าผู้หญิงไม่ดี มีความเชื่อที่ซ่อนทับอยู่การสื่อสารในเรื่องผู้หญิงจึงค่อนข้างยากถ้าเทียบกับประเด็นเรื่องเด็ก ซึ่งใครๆก็ทำได้แล้วก็ยินดีที่จะให้การสนับสนุน แต่งานของเราช่วยผู้หญิงตั้งครรรภ์ไม่พึ่งประสงค์ผู้หญิงที่ถูกล่อลวงไปค้าประเวณี ค้ามนุษย์ ค้าประเวณี ซึ่งบางที่เป็นตราของสังคมที่ประทับผู้หญิงเอาไว้แล้ว เหมือนกับคนที่ถูกตัดสินไปแล้วว่าบกพร่องในหน้าที่เป็นผู้หญิงที่ไม่เหมาะสม การสื่อสารจะตัดตรงนี้ค่อนข้างยากไม่เหมือนเรื่องทั่วไป สื่อสารไปแล้วบางทีสังคมไม่ค่อยสนับสนุน” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

6.2.3 ความคิดเห็นปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวทั้งในอดีตและปัจจุบัน

การแสดงความคิดเห็นที่มีในเรื่องของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวของเจ้าหน้าที่นั้น จากการสัมภาษณ์มีทัศนคติหนึ่งที่มีความคิดที่ตรงกัน คือ ความคิดในเรื่องของความรุนแรงที่มีอย่างต่อเนื่องและไม่มีวันที่จะหมดต่อในครอบครัวของสังคมไทย แต่ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการการปฏิบัติตัวของผู้ที่ได้รับความรุนแรงหรือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว เพราะสังคมนั้นเห็นความสำคัญในเรื่องการทำร้ายร่างกายและความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อสตรีว่าไม่ใช่เป็นเพียงแค่เรื่องส่วนตัวเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่ทุกคนในสังคมต้องร่วมกันดูแลรับผิดชอบ เพราะการเกิดความรุนแรงนั้นส่งผลกระทบต่อสิ่งรอบตัว เช่น ปัญหาเรื่องลูก เรื่องเศรษฐกิจของครอบครัว ปัญหาครอบครัวขาดความอบอุ่น ซึ่งเรื่องความเหล่านี้นี้เป็นปัญหาที่คนทั้งชุมชนต้องช่วยกันแก้ไข ปัญหา ซึ่งต่างจากสมัยอดีตที่เรื่องความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องของคนสองคนเท่านั้นคนนอกไม่สามารถเข้าไปเกี่ยวข้องได้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ความรุนแรงในสังคมปัจจุบันนี้ยอมรับมากขึ้นว่าไม่ใช่ประเด็นเฉพาะในครอบครัวที่ส่วนตัว มีคนเห็นมากขึ้นที่เข้าใจว่าถ้าสามีภรรยาติดกัน ภรรยาก็สามารถที่จะเอาผิดไปแจ้งความได้ มีตัวอย่างกรณีที่เป็นดาราที่เห็นว่า มีหลักฐานชัดเจน ซึ่งแต่ก่อนนี้ไม่ค่อยบอกใคร คิดว่ามีพัฒนาการที่มีขึ้นเรื่อยๆ เหมือนแต่ก่อนที่มีบ้านพักผู้หญิงก็โดนโจมตีมากเลยทำให้สามีภรรยาแตกแยกกัน เพราะเหมือนกับว่าเป็นอะไรที่สวนทางกับคนส่วนใหญ่ที่คิดกันว่าทำไมทะเลาะกันต้องเอาผู้หญิงไปแอบ บ้านพักนี้ที่ให้ความคุ้มครองที่ปลอดภัยในชีวิตของเขาแล้วเขาโดนมาเยอะ เช่น เอาขวานจาม เราทำได้ 5-6 ปีก็เลิกไป เหมือนกับการนำร่อง เพราะการทำงานแบบ NGO นี้เราทำหน้าที่ในการนำเรื่องนำร่องประเด็นต่างๆใหม่ๆที่ต้องทำทลายด้วย เราทำมาสักกระยะหนึ่งบ้านพักนี้ก็เริ่ม เหมือนเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ทำให้ความคุ้มครองผู้หญิงและเด็กแต่จะไม่มีมีความสำคัญเลยถ้าเกิดมันไม่สามารถในการป้องกันเหตุ เพราะฉะนั้นก็จะนำไปสู่การทำงานที่ทำให้เกิดการ ทำงานของคนในชุมชนให้แต่ละชุมชนได้คิดเอง โดยตอนแรกเราหวังจะเป็นพี่เลี้ยง เพราะเรามีทรัพยากรในเรื่องข้อมูลและองค์ความรู้ให้เขาเข้าถึงกระบวนการช่วยเหลือคนในชุมชน เมื่อเขาสามารถที่จะพัฒนาและดำเนินการได้เองเราก็จะปล่อย เพื่อการกระจายความรู้” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“ปัญหายังมีเหมือนเดิม ยังไม่ได้รับการแก้ไข ตำรวจก็ช่วยแล้วแต่ก็ยังถูกผู้ชายทำร้ายอีก ผู้ชายก็ยังรุกรานแม้จะออกจากคุกไปแล้ว เดียวนี้แม้กำลังจะมักกฎหมายแต่ปัญหายังค้างคาอยู่ เพราะผู้หญิงไม่ได้รับการคุ้มครอง” (วรินยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“คงตอบไม่ได้ว่าสถานการณ์คลี่คลายลงไหมก็ตอบไม่ได้ไม่กล้าฟันธงว่าดีขึ้นหรือเปล่า เพราะว่าที่ผ่านดูเหมือนว่าไม่มีปัญหาเพราะเราเข้าไปไม่ถึงเค้าเพราะว่าผู้หญิงที่ก้าวออกมาแต่เดิมมีปัญหาน้อยปัจจุบันมีปัญหาเยอะ มันจะดูเพิ่มขึ้นถ้าจากข่าวหนังสือพิมพ์นะแต่จริงๆแล้วในอดีตก็มีแต่ว่าปัญหามันถูกปิด การทำงานค่อนข้างยากที่จะทำงานช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงทางเพศ เคยนำไปสเตอร์ไปให้เพื่อนที่องค์กรพัฒนาแห่งหนึ่งรณรงค์ เค้าไม่กล้าคิดในหมู่บ้านเพราะเขาเกรงว่าเราเข้าไปทำให้ครอบครัวของเขามีปัญหา ซึ่งจริงๆไม่ใช่เพราะว่าเขามีปัญหามาก่อนเจอเราแล้ว ส่วนใหญ่ผู้หญิงจะแจ้งเราหลังจากที่เขามีปัญหาที่คิดว่าไม่สามารถประณีประนอมได้แล้วเขาถึงโทรศัพท์มาหาเราปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้นซ้ำๆแล้วก็สะสม

ในช่วงแรกก็จะมีปัญหาการสื่อสารด้วยแม้แต่การอธิบายกับเพื่อน NGO ก็ไม่เข้าใจพอมาดอนหลังเราทำงานกับชุมชนมากขึ้นที่ทำงานกับชุมชนมากขึ้นเพราะส่วนหนึ่งเราเคยมีบ้านพักสำหรับผู้หญิงแต่พอหลังจากเราปิดบ้านลงปัญหาที่ ไม่ได้หายไปและคนที่มาขอความช่วยเหลือกับเราก็เป็นคนต่างจังหวัดก็เลยถามว่ามันน่าจะมีกลไกอะไรหรือเปล่าที่จะให้ผู้หญิงขอคำปรึกษาหาที่ปรึกษาความสนใจในระดับจังหวัดส่วนหนึ่งเราจึงต้องลงไปในพื้นที่ทำงานในส่วนของอาสาสมัครขึ้นมา อีกส่วนหนึ่งเราก็ไปผลักดันองค์กรบริหารส่วนตำบลสนใจเรื่องประเด็นความรุนแรงในผู้หญิงและการที่ไปทำงานกับอาสาสมัครในพื้นที่ทำให้มีคนเปิดเผยมากขึ้นแล้วสถานการณ์สังคมมันก็กล้าให้คนออกมาพูดว่าถูกทำร้าย แต่ก่อนคนจะรู้สึกอายมากที่ถูกทำร้ายแต่ตอนนี้ก็กล้าที่จะออกมาบอกว่าต้องการออกจากตรงนี้นะ เพราะว่าสังคมเองก็เปิดแล้วผู้หญิงก็กล้าออกมาบอกตัวเลขมันจึงสูงขึ้นแต่ถ้าถามว่าถ้าเทียบกับอดีตว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงบอกไม่ได้เทียบไม่ได้ เพราะตัวเลขพวกนี้มันจมอยู่ใต้น้ำ เพราะไม่มีการเก็บข้อมูลเอาไว้” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“ถ้าเราลองพิจารณาจากกรณีที่มีมูลนิธิช่วยเหลืออยู่นั้นส่วนใหญ่ผู้ที่ประสบปัญหามักจะขาดข้อมูลว่าถ้าโดนสามีหรือใครก็ตามทำร้ายต้องไปติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใด และช่วง 10 ปีหลังจากการการประชุมสตรีโลกที่ปักกิ่งนั้น ที่มีการพูดถึงประเด็นที่เกี่ยวกับผู้หญิงคือแผนพัฒนาสตรี 12 ประเด็น เช่น ผู้หญิงกับความรุนแรง ผู้หญิงกับความยากจน ผู้หญิงกับการค้ามนุษย์ เป็นต้น ซึ่งเป็นการให้ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับเอกชนซึ่งมีองค์กรสหประชาชาติเป็นสื่อกลางนั้น โดยที่ประเทศไทยของเรานั้นก็ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยได้มีการนำมาศึกษาและนำออกมาใช้แต่ก็เป็นเพียงแค่ลายลักษณ์อักษรเท่านั้น โดยรัฐบาลได้ให้ความเห็นว่ามีดินที่ประทุกันได้เห็นแล้วว่านโยบายเหล่านี้มีอยู่แล้วในแผนพัฒนาสตรีของประเทศไทย แต่ถ้าเราจะดูโดยรวมแล้วนั้นยากมากที่จะรณรงค์ให้เลิกยุติการกระทำ ความรุนแรงต่อกันในคู่สมรส เพราะกลไกโดยรวมตลอดในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมานั้นก็ไม่ค่อยได้ขับเคลื่อนหรือเปลี่ยนแปลงมากเท่าที่ควร ยกตัวอย่างเช่น

มีคนโทรมาบอกกับทางมูลนิธิว่า เพื่อนของเขานั้นได้ถูกสามีทุบตีแล้วก็เพื่อนก็ไปแจ้งความกับตำรวจว่าถูกสามีของเธอเองทำร้ายร่างกาย แต่ตำรวจไม่ยอมรับแจ้งความ เพราะตำรวจบอกว่าเป็นเรื่องของพี่ๆเมียๆเลยไม่ยอมรับแจ้งความ ตำรวจบอกว่าให้ยอมความกันไปดีกว่าเรื่องจะได้จบ และที่สำคัญการรณรงค์มักไม่ค่อยได้ผลก็อาจจะเป็นเพราะว่าประเด็นของสิทธิในสตรีอาจจะสวนทางกับประเด็นของการทำครอบครัวให้เข้มแข็งก็เป็นได้ เนื่องจากรัฐบาลเองต้องการรักษาภาพลักษณ์ในอดีตของประเทศไทยว่าเป็นครอบครัวที่รักใคร่กลมเกลียวหรือ ผู้ชายต้องเป็นใหญ่ที่สุดในครอบครัว จึงอาจจะทำให้มองข้ามในสิทธิสตรีหรือสิทธิในความเท่าเทียมกันของมนุษย์ เนื่องจากเอาสถาบันครอบครัวมาเป็นตัวแปรในการเคารพสิทธิสตรี” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.2.4 ความคิดเห็นต่อแนวโน้มในอนาคตที่มีต่อสตรีที่ต้องประสบกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

จากการแสดงความคิดเห็นในเรื่องความรุนแรงทางในอดีตและปัจจุบันจะเห็นว่าความรุนแรงนั้นมิได้ลดลง และในส่วนของความคิดเห็นเรื่องความรุนแรงในครอบครัวในอนาคตนั้นเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้ให้ความคิดเห็นว่า เรื่องความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องที่มีการสืบเนื่องทางความเชื่อมาตั้งแต่สมัยอดีตว่าผู้หญิงเป็นของผู้ชาย ดังนั้นจึงสามารถที่จะทำอะไรกับผู้หญิงก็ได้ และทำให้ค่านิยมนั้นกลายเป็นทัศนคติที่มีผลต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันจึงยังมีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัวอยู่เสมอ รวมไปถึงเหตุผลในเรื่องของการมองเห็นว่าปัญหาความรุนแรงในครอบครัวนั้นเป็นเรื่องธรรมดาสามารถที่จะไกล่เกลี่ยกันได้ ในบางครั้งจึงทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงได้ละเลยการกระทำที่รุนแรงที่เกิดขึ้นต่อสตรี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“มิติในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัว คงต้องมีการสร้างค่านิยมใหม่ อดิ ทุกฝ่ายต้องช่วยกันทั้ง ครอบครัวศาสนา ต้องให้การศึกษาว่าเราขัดแย้งกันได้ ทำยังไงให้คนในครอบครัวต้องเป็นตัวอย่าง พ่อแม่ต้องเป็นตัวอย่าง ต้องมีการหล่อหลอมให้กับเด็ก หรือในเรื่องของสื่อจะทำยังไงในละครเรื่องของพระเอกข่มขืนนางเอก ต้องช่วยๆกัน ไม่ใช่มีแค่บ้านพักอย่างเดียวต้องช่วยๆกันพระบางครั้งอาจสายเกินไป แต่ต้องเกี่ยวกับสังคมในสถาบันหลักๆ” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“ถ้าสาเหตุหลักมันเป็นความเชื่อว่าคุณผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของผู้ชายเป็นสมบัติของผู้ชายจะทำอะไรกับเขาก็ได้ ความมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของผู้หญิงไม่ได้ความเคารพก็จะเป็นปัญหาใน

ครอบครัวและมันก็มีปัจจัยเชื่อมโยงอย่างเช่น เราต้องฟังฟังเขามาเป็นตัวกระตุ้น และตอนนี้สังคมก็เครียดมากขึ้นด้วย เศรษฐกิจก็ไม่ดี อะไรก็ไม่ดี เป็นตัวกระตุ้นไม่ใช่สาเหตุหลักก็ทำให้เครียดและมีปัญหามากขึ้นก็ได้ ใจว่าตอนนี้สังคมมีความสุขทุกคนมีเงินใช้ปัญหาเศรษฐกิจก็รุมเร้าครอบครัวและคิดว่าอนาคตปัญหามันก็อาจจะสูงขึ้นมันไม่ลดลงหรอกแม้ว่าจะมีกฎหมาย กฎหมายก็ไม่ได้ช่วยเพราะกฎหมายไม่ได้แก้ไขเรื่องทัศนคติความเชื่อ กฎหมายแค่เพียงว่าเมื่อปัญหามาถึงจุดปลายทางแล้วกฎหมายมาช่วยแต่จะไม่สร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวไม่ได้” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“เราต้องไม่มองว่าเป็นแค่เรื่องความสัมพันธ์หรือเป็นแค่ความขัดแย้งกันแบบธรรมดา เพราะตราบดีที่เราซึ่งมองเรื่องพวกนี้เป็นแค่เรื่องธรรมดา ทางออกที่ดีที่สุดคือ แค่การไกล่เกลี่ย และใช้วิธีครอบครัวบำบัด แต่ถ้าเรามองกลับกันถ้ามูลนิธิสามารถเข้าไปมีบทบาทตั้งแต่ตอนต้นก็อาจจะช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้งที่และอาจจะไม่เกิดเหตุการณ์บานปลาย เช่น กรณีที่ภรรยาทนสามีทำร้ายร่างกายตนเองไม่ไหวก็เลยบันดลโทสะนำมีดมาแทงสามีจนถึงแก่ชีวิต

จะเห็นได้ว่ากรณีนี้ก็กลายเป็นเรื่องบานปลายและรุนแรงในทันทีเพราะสามีเสียชีวิตและภรรยาต้องโดนจำคุก ถ้ามูลนิธิได้สิทธิที่พอจะช่วยเหลือผู้หญิงในกรณีใดก็ตามที่ถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจก็อาจจะทำให้ปัญหาลดลงหรือไม่รุนแรงอย่างในปัจจุบันก็อาจจะเป็นไปได้ แต่ส่วนใหญ่เราจะมองเห็นแค่ว่าเป็นเรื่องเล็กๆน้อยๆ และที่สำคัญที่สุดก็คือฝ่ายผู้หญิงเองที่อายุที่จะต้องมามูลนิธิจึงปล่อยให้ผ่านไป และพอทนไม่ไหวขึ้นมา ก็ไปแจ้งความ พอแจ้งความตำรวจก็พยายามไกล่เกลี่ยอย่างเดียว พอกลับมาอยู่ด้วยกันอีกปัญหา ก็จะยิ่งหนักกว่าเดิมและความรุนแรงก็จะเพิ่มมากขึ้นอย่างที่ยกตัวอย่างให้ฟังในช่วงต้น” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.2.5 มูลนิธิผู้หญิงกับกิจกรรมช่วยส่งเสริมการยุติความรุนแรงในครอบครัว

การรณรงค์และกิจกรรมในเรื่องของการยุติความรุนแรงในครอบครัวนั้นทางมูลนิธิผู้หญิงมีการจัดทำในส่วนที่ออกเผยแพร่ทางสื่อหลายประเภททั้งทางสื่อสาธารณะ โดยผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ รวมไปถึงการเผยแพร่สื่อที่ทางมูลนิธิจัดทำขึ้นในวันสำคัญที่เกี่ยวกับการรณรงค์เรื่องการยุติความรุนแรงต่อสตรี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“มีการรณรงค์สู่สาธารณะก็จะมีการให้ข่าวประชาสัมพันธ์ลงหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จะเป็นการให้สัมภาษณ์ สื่อวิทยุ โทรทัศน์และเขียนบทความออกไปหรือมีการสัมภาษณ์อันนี้ก็จะเป็นการสื่อออกไปสาธารณะ ก็จะมีคนติดต่อเข้ามาเยอะ เพราะมีสื่อประชาสัมพันธ์ออกไปก็ต้องเตรียมรับโทรศัพท์เข้ามาค่อนข้างเยอะ ก็จะได้รับการตอบสนองเข้ามา” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“ในส่วนนี้ทางมูลนิธิของเราได้มีการผลิตสื่อในการเปลี่ยนทัศนคติของผู้ชายเสียใหม่ว่า “ภรรยาไม่ใช่ผู้ที่พร้อมหลับนอนเมื่อไรก็ได้ แต่ต้องพร้อมหรือได้รับความยินยอมจากทั้ง 2 ฝ่าย” กรณีนี้ทางมูลนิธิเราหวังที่จะยุติการข่มขืนระหว่างคู่สามีภรรยาในปัจจุบันซึ่งปัญหานี้ก็มีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆในทุกปี และในช่วงเดือนพฤศจิกายนทางมูลนิธิได้มีการจัดกิจกรรมร่วมกับรัฐบาลและองค์กรต่างๆในการช่วยกันรณรงค์ในเรื่องสิทธิสตรี” (อุษา เลิศศรีสันทัต 8 มีนาคม 2548)

6.2.6 อุปสรรคในการทำงานในองค์กรสตรีทั้งในเรื่องของบุคลากรที่เข้าทำงานขององค์กรและการดำเนินงานของมูลนิธิในโครงการต่างๆ

มูลนิธิผู้หญิงคือ องค์กรเอกชนซึ่งไม่แสวงหาผลกำไรหรือที่เรียกว่า NGO ดังนั้นการดำเนินงานก็เหมือนกับองค์กรอื่นๆเช่นกันที่ต้องประสบปัญหาในด้านต่างๆของการทำงาน ทั้งในเรื่องของปัญหาการทำงานภายในองค์กรเองและปัญหาการทำงานระหว่างองค์กรทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชนก็มีเรื่องที่ต้องดำเนินการแก้ไขเพื่อให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของการทำงานที่ตั้งเอาไว้ นอกจากปัญหาเรื่องการทำงานทั้งในส่วนของในและนอกองค์กรแล้วทางมูลนิธิต้องทำงานร่วมกับกลุ่มเป้าหมายตามโครงการต่างๆที่จัดตั้งขึ้นในบางครั้งอาจพบปัญหาของการปฏิบัติการทำงานและเชื่อมโยงมาสู่ปัญหาในส่วนของการทำงานขององค์กรเองด้วย โดยเฉพาะการทำงานในหน้าที่ ขององค์กรสตรี จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

“เป็นธรรมชาติเวลาทำงานก็มีคะ ก็แล้วแต่ว่าในเรื่องไหน ในเรื่องบุคลากร จะขาดคนทางด้านกฎหมาย ก็เพิ่งขาดเป็นช่วงๆ เรื่องภาษาของบุคลากรในการทำงานของต่างประเทศเรื่องภาษาอังกฤษไม่เท่าไร แต่ในเรื่องภาษาพม่า เพราะเราต้องทำงานกับผู้หญิงและเด็กในตม. ที่มาค้าแรงงานและค้าบริการ บังคับให้เขาทำงานใช้หนี้ บางทีก็ปฏิบัติต่อเขาอย่างไม่เป็นธรรมชาติ อย่างเช่น ลูกค้าไม่ยอมใช้ถุงยาง ต้องเอาใจลูกค้า ก็ต้องถูกบังคับให้ทำ เวลาเราเข้าไปต้องคุยกับเขา เราต้องใช้ล่ำม ล่ำมที่ทำให้เราเข้าใจต้องใช้ในเรื่องภาษาได้อย่างคล่องแคล่วแล้วต้องเข้าใจในเรื่องประเด็นผู้หญิงและเด็กด้วย ซึ่งไม่ได้หาคนทำงานง่ายๆ และล่ำมต้องเข้าไปในห้องขังกับเรา บางคนอาจถือ โขกลางที่ต้องทำกิจกรรมในห้องขัง บางครั้งเราก็นึกไม่ถึง บางครั้งเขาอาจจะกลัวห้องที่ปิดมิดชิดเวลาไฟไหม้ นี่ก็เป็นตัวอย่างหนึ่งในเรื่องของข้อจำกัดของเจ้าหน้าที่ ก็จะเป็นสิ่งดีถ้าเราคุยกับเขาเองได้ เพราะบางเรื่องต้องอาศัยความไว้นี่เชื่อใจกัน แล้วเขาจะบอกกับเรา เพราะถ้าเราตัดล่ำมแล้วคุยโดยตรงก็จะดีกว่า ส่วนปัญหาในเรื่องการทำงานจะมีในส่วนของไม่ประสบความสำเร็จเพราะอะไร เป็นบทเรียน lesson learn ไม่มีโครงการไหนที่เริ่มแล้วทำไม่จบ

เพราะว่าต้องรับผิดชอบ เพราะเป็นเครดิตขององค์กร เพราะองค์กรที่ให้ทุนมีน้อยอยู่แล้ว เพราะเราไม่ได้รับบริจาคเราก็เลือกเหมือนกันที่จะรับทุนจากใคร” (มัทนา เขตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“คิดว่าเป็นความหลากหลายของกลุ่มผู้หญิง แต่โดยเป้าหมายไม่ต่างกันเพราะต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงในทุกๆเรื่อง แต่ว่าเราก็จะมีความถนัดไม่เหมือนกัน ประเด็นกลุ่มเป้าหมายที่มุ่งความสนใจจะแตกต่างกันแต่เป้าหมายไม่ต่างกัน แต่พื้นที่กลุ่มเป้าหมายจะเข้าถึงแตกต่างกัน อย่างของมูลนิธิผู้หญิงจะทำงานกับคนชายขอบ ชาวเขา ชนเผ่า ทำงานกับแรงงานต่างชาติด้วย ซึ่งแต่ละองค์กรจะมีความถนัดที่ต่างกันแต่น่าจะส่งผลดีกับผู้หญิง แต่ผู้หญิงต้องลุกขึ้นมาดูแลตนเองต้องรู้แหล่งและประสานงานได้ตัดสินใจว่าจะเข้าขอความช่วยเหลือจากใคร เป็นทางเลือกหลายๆทางในการเลือกใช้บริการในแง่ของกระจายตัวของแหล่งให้ความช่วยเหลือผู้หญิงก็เลยคิดว่าองค์กรของผู้หญิงไม่จำเป็นต้องมามั้รวมกันทำงานประเด็นแบบเดียวกัน โครงสร้างที่ประสานงานที่แน่นตายตัวน่าจะมีอิสระ แล้วเรื่องของงบที่ทุกคนก็หามาเองและทำในประเด็นที่ตนเองสนใจส่วนหนึ่งก็เป็นความสุขของคนทำงาน เขาจะทำประเด็นนี้ก็ต่อเมื่อเขามีความสุขนะ เพราะว่าไม่ได้เป็นเงินของรัฐที่จัดสรรมาให้เป็นความสนใจของเราที่จะต้องเห็นประเด็นใดเปลี่ยนแปลงเราก็ไปลงแรง ไปเสนอแล้วเราทำตรงนั้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นก็มีความสุขในการทำเพราะเราทำตรงนั้น ทุกองค์กรน่าจะประสานงานกันได้ก็เคยมีเฉพาะกิจ เช่น

เราต้องการทางด้านกฎหมาย อย่างตอนนั้นที่สำเร็จจริงๆก็เรื่องรัฐธรรมนูญที่เขาไปผลักดันในเรื่องความเท่าเทียมของหญิง-ชาย การเลือกปฏิบัติหรือมาตราเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวทุกคนเห็นพ้องต้องกันที่จะไปผลักดัน แต่ได้รัฐธรรมนูญมาแล้วก็จะมาตามผลว่าใช้ได้จริงๆหรือเปล่า หน่วยงานของรัฐเอาไปทำไหมหรือว่ามันสร้างความเข้าใจให้ชาวบ้านหรือเปล่าให้รู้ว่ามาตราเหล่านี้มันมีอยู่มันคุ้มครองเราได้นะใช้ได้จริงไหมทุกคนร่วมกันตามผล ในแง่การผลักดันทางนโยบายเนี่ยความร่วมมือขององค์กรค่อนข้างดีแต่ในแง่ของการปฏิบัติทุกคนก็ทำไปในแง่ของความถนัดในประเด็นที่ตนเองสนใจหรือมีพื้นที่ที่จะผลักดันในเรื่องนั้นได้ มันไม่เหมือนการประสานงานของภาครัฐที่ได้งบประมาณแผ่นดินจัดสรรมา มีโครงการต้องทำอะไรบ้างมีความตายตัว แต่เป็ารวมของทุกองค์กรสตรีก็เพื่อทำให้ศักยภาพของสตรีดีขึ้น แต่ละองค์กรทำงานต่างกันเพื่อให้มีเวทีให้ทำได้หลายส่วน แต่ถามว่าผลักดันให้สู่ความเปลี่ยนแปลงของสถานภาพของสตรีต้องเปลี่ยนไปด้วย แต่วิธีการก็จะเป็นทักษะของแต่ละองค์กร” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“การทำงานกับคนหมู่มากนั้นมันต้องมีปัญหาเป็นธรรมดาแต่ทางมูลนิธิต้องค่อยๆหาวิธีแก้ไขไปเพราะถ้าเกิดรีบร้อนอาจจะทำให้ผู้ที่เข้ามารับการปรึกษานั้นอาจจะกระทบกระเทือน

ทางด้านสภาพจิตใจก็เป็นได้ เช่น ในกรณีที่ฝ่ายชายสืบทราบมาว่าภรรยาของเขาได้เข้ามามูลนิธิ เพื่อขอความช่วยเหลือฝ่ายชายเขาก็จะรู้สึกไม่ติดกับมูลนิธิ และเขาก็กล่าวหาว่าเรามาทำลายชีวิตครอบครัวของเขาให้แตกแยก และในบางกรณีฝ่ายสามียื่นฟ้องมูลนิธิว่ากักขังหน่วงเหนี่ยวลูกของเขาไว้ในกรณีนี้คือฝ่ายภรรยาขอความช่วยเหลือจากทางมูลนิธิและนำลูกมาด้วยฝ่ายภรรยาบอกว่าถูกสามีทำร้ายมาเลยจะมาขออยู่ที่บ้านพักฉุกเฉิน และทางเราเลยนำลูกของเขาไปฝากที่มูลนิธิเด็ก พอฝ่ายสามีทราบเรื่องก็ได้ทำการไปหาองค์กรเด็กและก็ได้ยื่นฟ้องมูลนิธิทันทีว่าละเมิดสิทธิในความเป็นส่วนตัวของเขา ก็เลยเกิดเป็นปัญหาทับซ้อนกันทันทีที่ดังนั้นทางมูลนิธิก็ต้องทำเรื่องหรือ นำข้อมูลไปให้ศาลได้รับทราบเรื่องราวความเป็นมาและจะได้นำมาอ้างอิงว่ามูลนิธิได้ให้ความช่วยเหลือจริงๆ ไม่ใช่อย่างที่ฝ่ายสามีกล่าวอ้างขึ้นมา และมีอีกอย่างที่สำคัญมากที่สุดก็คือรัฐบาล ซึ่งสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้หญิงบางคนก็คัดค้านร่างกฎหมายในมาตรา 276 เหมือนกัน ซึ่งผ่านแล้ว 10 ปีก็ยังไม่ผ่านร่างรัฐธรรมนูญเลย ซึ่งรัฐบาลอ้างว่าจะส่งผลกระทบกระเทือนต่อสถาบันครอบครัว” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.2.7 อุปสรรคในการทำงานกับองค์กรอื่นที่ต้องเกี่ยวข้อง

มูลนิธิผู้หญิงเป็นองค์กรที่ต้องมีความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นในการติดต่อเพื่อการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิงในด้านต่างๆ โดยต้องประสานความร่วมมือทั้งในส่วนของภาครัฐและเอกชน อีกทั้งการทำงานในนามขององค์กรสตรีนั้นยังมีข้อจำกัดในเรื่องความเข้าใจของตัวองค์กร และการแสดงออกต่อเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงที่มีวิสัยทัศน์ที่น้อยจึงทำให้อาจลดความน่าเชื่อถือลงได้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“มีเหมือนกันโดยมากหน่วยงานรัฐบาลหรือองค์กรเอกชน อาจจะแรงมากจากที่นายกไม่ชอบ NGO เพราะอาจไม่ได้รับการยอมรับจาก GO เพราะรัฐได้รับเงินจึงเป็นหน้าที่ของรัฐแล้วเขาก็เป็นกระแสหลักที่ดูแลรับผิดชอบเป็นหน้าที่เขาอยู่แล้ว งานของเราก็มีหน้าที่ต้องวิพากษ์ด้วย เราไม่ได้คิดว่าอันนี้ไปตำหนิว่าเขาทำแล้วเป็นผลดีไม่ใช่อะไร แต่เพื่อเป็นผลให้หน่วยงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เราก็ไม่เป็นที่น่ารัก” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“บางองค์กรมองเราไม่มีวิสัยวิพอ หลังๆก็ดีขึ้นว่าเราจะใช้วิธีการอย่างไรให้เขายอมรับ บางองค์กรถึงแม้จะบอกว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิก็เชื่อว่าเขาจะยอมรับ” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“ไม่ค่อยมีอุปสรรคอะไรเพราะมูลนิธิหรือองค์กรต่างๆก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี อาจจะ เป็นเพราะแต่ละมูลนิธิรู้จักและสนิทสนมคุ้นเคยกันเป็นอย่างดีก็เลยไม่ค่อยมีปัญหาในการทำงาน แต่จะมีปัญหาทางด้านบุคลากรไม่เพียงพอต่อจำนวนงานหรือความต้องการของผู้ที่ขอรับการ ช่วยเหลือและอาจรวมไปถึงในการจัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรต่างๆซึ่งเวลาจัดกิจกรรมรณรงค์อะไร ก็ตามเจ้าหน้าที่จึงไม่ค่อยเพียงพอและบางครั้งทางมูลนิธิก็เปิดรับอาสาสมัครเฉพาะกิจเข้ามา ช่วยงานอีกทางหนึ่งด้วย” (อุษา เลิศศรีสันทัต 8 มีนาคม 2548)

6.2.8 วิธีการเริ่มทำการสื่อสารเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในการทำกิจกรรมของมูลนิธิที่ต้องมี ปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้านซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก

การทำกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมกลุ่มเป้าหมายตามการวางโครงการของมูลนิธิผู้หญิงนั้น ส่วนใหญ่กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มประชาชนท้องถิ่นในชนบท คือ กลุ่มชาวบ้านและกลุ่มที่ตาม โครงการที่จัดตั้งย่อมต้องมีการสื่อสารเพื่อการปฏิสัมพันธ์เพื่อการดำเนินโครงการ เนื่องมาจากการ ทำงานของมูลนิธิผู้หญิงมีความหลากหลายของโครงการรวมถึงการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิที่มีความ หลากหลายในทุกภาคของประเทศไทยจึงต้องมีการจัดการเรื่องการสื่อสารเพื่อให้สื่อสารได้มี ประสิทธิภาพและดำเนินโครงการให้ประสบผลสำเร็จ

การเริ่มโครงการของมูลนิธิผู้หญิงของการลงพื้นที่ทำกิจกรรมนั้นแบ่งออกได้ 2 ส่วนคือ 1. ในพื้นที่ที่ยังไม่เคยลงทำกิจกรรม และ 2. การลงทำกิจกรรมในพื้นที่เดิม และสามารถอธิบายเรื่อง การลงพื้นที่ทำกิจกรรมและจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

6.2.8.1 ในพื้นที่ที่ยังไม่เคยลงทำกิจกรรม

การลงพื้นที่ที่ยังไม่เคยทำกิจกรรมจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่ปกครองในพื้นที่ก่อน เพื่อการสร้างความเข้าใจที่มีต่อโครงการของมูลนิธิโดยถือว่าเป็นการผ่านสื่อกลางไปยัง กลุ่มเป้าหมาย โดยส่วนใหญ่จะผ่านทางองค์การบริหารส่วนตำบล โรงเรียน วัด หรือองค์กรใน พื้นที่ก่อนเพื่อให้สื่อกลางลงไปทำความเข้าใจในหมู่บ้าน นอกจากนี้ยังหาอาสาสมัครในพื้นที่เพื่อ เป็นสื่อกลางกับมูลนิธิผู้หญิงในโอกาสต่อไป

6.2.8.2 การลงทำกิจกรรมในพื้นที่เดิม

การลงทำกิจกรรมในพื้นที่เดิมนั้นส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่ออาสาสมัครในพื้นที่หรือสื่อกลางที่เคยติดต่อผ่านมาแล้วหรือในบางครั้งก็เข้าลงพื้นที่ได้ถ้าเป็นการประสานงานไว้ล่วงหน้าแล้วและโดยส่วนใหญ่อาสาสมัครในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยในการลงพื้นที่ทำกิจกรรมของมูลนิธิเพราะเหมือนเป็นคนในของพื้นที่ทำให้การทำงานมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น

“อย่างโครงการคำห้ำ เราต้องการผลักดันให้เข้าสู่หลักสูตรการศึกษาให้เด็กนักเรียนชั้นประถมที่เป็นกลุ่มเปราะบางให้เขาได้มีโอกาสได้อ่าน เอาแบบปัจจุบันในเรื่องของการย้ายถิ่น เพราะการย้ายถิ่น(IMIGRATION) เชื่อมโยงกับประเด็นการค้าหญิงและเด็ก ที่นี้ในเวลาที่เราลงไป เราจะประสานกับอาสาสมัครที่เรามีอยู่เดิมแล้วก็กลไกของการจัดการ ก็มีองค์การบริหารส่วนตำบล โรงเรียน อนามัย วัด องค์กรที่อยู่ในพื้นที่ เราก็ต้องไปประสาน ความร่วมมือเราก็ต้องเข้าใจธรรมชาติ อย่างที่เราจะไปจัดกิจกรรมเราก็ต้องไปดูว่าช่วงไหนที่เขาทำนา ช่วงไหนที่มีการเลือกตั้ง ที่เราสมควรเข้าไปเราต้องคุยกับเขา ต้องผลักดันให้เขารู้จักเราก่อน แต่ก็มีเหมือนกันที่เขาติดต่อเรามาเอง ว่าเขาต้องการให้เราช่วยจัดกิจกรรมจัดอบรมอะไรแต่ก็ต่อเมื่อเขารู้จักเราแล้วก็จะบอกว่าเขาต้องการอะไร” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“เป็นการต่อยอดจากการดำเนินการงานมาก่อนหน้านี้แล้ว หลังจากที่มีมูลนิธิได้ยื่นโครงการไปแล้วและทำหน้าที่ประสานงานกับองค์กรและอาสาสมัครในพื้นที่และติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เรายื่นโครงการไปแล้ว เขาจะเป็นผู้เตรียมผู้เข้าร่วมให้กับเรา ได้มีการใช้สื่อที่มูลนิธิผลิตมา เช่น วิทยุทัศน์ “ออกเดินทาง” ซึ่งเกี่ยวกับหญิงไทยไปเยอรมัน ซิติเรื่องประเด็นการค้ามนุษย์ที่เป็นประเด็นวาระแห่งชาติ ให้องค์กรส่วนท้องถิ่นเห็นว่าเป็นปัญหาระดับชาติที่นายกให้ความสนใจ นอกจากนี้ยังมีอีกในส่วนของ กลุ่มหญิงไทยไปต่างประเทศ จัดหมายข่าวและร่วมกับการใช้สื่อมวลชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข่าว แต่ในบางที่ก็ต้องไปเริ่มต้นการสื่อสารกับเขาใหม่แต่ก็ยังประสานงานผ่านองค์การบริหารส่วนตำบล” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“จะเจอกับกลุ่มเป้าหมายในการอบรมการประชุมก่อนที่เราจะคุยเรื่องอื่นๆจะเริ่มจากการระดมปัญหาของชุมชนก่อน แล้วก็หาทางแก้ไขปัญหาผ่านกระบวนการอบรมและมีการส่งจดหมายข่าวให้เขาที่หลัง อย่างในโครงการคำห้ำก็จะมีจดหมายข่าวคำห้ำ เราก็จะจัดส่งไปตามโรงเรียน สื่อที่ใช้ต่อเนื่องมาตลอดเวลาคือ จดหมายข่าวนอกนั้นก็จะเป็นใบปลิวแผ่นพับ และการแจกสื่อที่ออกไปจะเป็นกลุ่มที่รู้จักกับมูลนิธิเป็นการสื่อสารภายนอกที่เป็นกับกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนของเรื่องภาษานั้นเราไปอีสานก็จะพูดภาษาลาว ไปภาคเหนือก็จะพูดคำเมือง จะใช้ภาษาท้องถิ่นและใช้

ภาษากลางด้วย เวลาสื่อสารเราไม่ได้สื่อสารด้วยตัวหนังสือเราสื่อสารด้วยการพูดก็เลยต้องใช้ภาษาท้องถิ่น หลังจากรู้จักกันแล้วก็จะไปเป็นสื่อหนังสือที่ตามไป” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“ส่วนใหญ่ก็ต้องเริ่มที่อาสาสมัครหรือกลุ่มเป้าหมายของ NGO กลุ่มอื่นบ้างและก็มีมารวมตัวกันเพื่อประชุมทำกิจกรรมทำให้เกิดเครือข่ายย่อยขึ้นมาและเราก็ยังขอความร่วมมือกับองค์กรบริหารส่วนตำบลจากเขตต่างๆที่มูลนิธิได้ไปลงพื้นที่เพื่อที่เขาได้คอยเป็นตัวแทนของมูลนิธิที่จะช่วยสร้างกลไกในสิทธิคุ้มครองเด็กและสตรีในเขตพื้นที่นั้นๆและก็ทำให้มูลนิธิได้ทราบถึงข้อมูลหรือปัญหาต่างๆได้ทั้งหมด และพอมูลนิธิทราบถึงปัญหาแล้วเราก็จะให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาได้ทันที เพราะปัญหาทุกอย่างนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเป็นเรื่องใหญ่นั้นมันก็เกี่ยวพันกันหมด” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.2.9 ความร่วมมือจากการทำกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมาย

การทำกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายนอกจากการได้ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มเป้าหมายและสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้แล้วนั้นยังต้องมีการประเมินผลในเรื่องของการจัดกิจกรรมว่าประสบความสำเร็จในโครงการที่จัดตั้งขึ้นหรือไม่ โดยส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือเมื่อกลุ่มเป้าหมายเข้าใจว่ามูลนิธิผู้หญิงต้องการทำอะไรหรือต้องการให้เข้าร่วมมือทำอะไร หรือถ้าในเด็กจะมีการขอความร่วมมือโดยจะให้คณะครูต่างๆมาช่วยคิดในการผลิตสื่อ เช่น ละคร และกลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มเป้าหมายจะเป็นผู้ประเมินเองว่าสื่อเป็นอย่างไร น่าเบื่อไหม ง่วงนอนไหม ก็จะประเมินเป็นครั้งคราว จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ทางมูลนิธิได้คาดคะเนจากแนวร่วมและการให้ความร่วมมือของคนในชุมชนนั้นๆ เช่น บางชุมชนมูลนิธิได้มีอาสาสมัครอายุน้อยมากแต่ได้มาเป็นแกนนำในการให้คำปรึกษาแก่ชาวบ้านในหมู่บ้านนั้นจนทำให้ผู้ใหญ่บ้านต้องไปศึกษาค้นคว้าแนวคิดและวิธีการแก้ไขปัญหาของคนในชุมชน เพราะขนาดเด็กผู้หญิงตัวเล็กๆคนหนึ่งหมู่บ้านยังให้ความสำคัญกับคนในชุมชนขนาดนี้เลย และมูลนิธิจะเน้นจุดนี้เป็นอย่างมากเพราะจะเป็นตัววัดค่าความร่วมมือของกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดีเพราะมูลนิธิถือว่าอาสาสมัครเหล่านี้จะคอยช่วยเป็นหูเป็นตาและเป็นสื่อกลางให้กับมูลนิธิได้เป็นอย่างดีและที่สำคัญที่สุดเลยก็คือจิตสำนึกของคนแต่ละคนในแต่ละชุมชนด้วยว่าจะสนใจหรือให้ความร่วมมือมากน้อยเพียงใดและแค่ไหน” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.2.10 การวางแผนนโยบายปฏิบัติงานในแต่ละปีขององค์กรและหลักการวางแผนงาน

การทำงานทุกอย่างย่อมต้องมีการวางแผนการทำงานเพื่อให้การทำงานมีแนวทางที่ถูกต้อง โดยมูลนิธิผู้หญิงนั้นมีการจัดตั้งแผนการทำงานของแต่ละปีไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการทำงาน เพื่อให้การดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิงสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ทางมูลนิธิได้มีการวางแผนการทำงานตามประเด็นที่ได้ประชุมกันในทุกๆปี และเราจะดูว่าแผนหรือประเด็นที่ทำไปในปีนี้ได้บรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่ถ้าขาดหรือเกินอะไรทางมูลนิธิก็จะนำทำเป็นแผนหรือประเด็นในปีต่อไป และบางที่ก็อาจจะเสริมประเด็นหรือเพิ่มจุดประสงค์ตามกลุ่มเป้าหมายหรือตามกระแสในขณะนั้นด้วยรวมถึงดูประเด็นไหนที่น่าทำและนำไปให้ความช่วยเหลือ” (อุษา เลิศศรีสันทัต 8 มีนาคม 2548)

6.2.11 การดำเนินการในการตรวจสอบการทำงานของมูลนิธิเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนงานที่ตั้งไว้ในแต่ละปี

การทำงานทุกอย่างย่อมต้องมีการวางแผนการทำงานเพื่อให้การทำงานมีแนวทางที่ถูกต้อง และหลังจากการทำงานในแต่ละเรื่องตามที่วางแผนผ่านไปแล้วนั้นต้องมีการประเมินผลการการทำงาน เพื่อนำมาใช้เป็นแบบอย่างในการทำงานที่มีต่อไปในอนาคต และการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงก็มีการจัดทำแผนการทำงานขึ้นทุกปีโดยการศึกษาผ่านจากเอกสารประกอบการประชุมกรรมการประจำปี ที่มีทุกปีอย่างต่อเนื่องโดยผลการศึกษาพบว่า ในแต่ละปีก็จะมีการสรุปงานปีหนึ่งต่อครั้ง นอกจากนี้ก็จะมีการคุยกันตลอดในทุกงานว่ามีความคืบหน้าอย่างไรบ้าง จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“เราก็มีการตรวจสอบและก็นำมาเป็น LESSON LEARN มาเป็นบทเรียนไม่มีอะไรที่ทำแล้วสูญเปล่า และเราต้องรู้จักพัฒนา เพราะเราต้องทำงานให้เป็นที่ยอมรับด้วยว่ามีประสิทธิภาพ” (มีทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

6.3 การสื่อสารของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงที่มีต่อสตรีที่เข้าใช้บริการ

บทสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 (การสื่อสารของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงที่มีต่อสตรีที่เข้าใช้บริการ)

6.3.1 การเข้าอบรมก่อนการทำงานที่มูลนิธิก่อนที่จะเริ่มงานให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับบริการ

การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงซึ่งเป็นองค์กรสตรีและต้องทำงานเกี่ยวข้องกับผู้ที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆที่ไม่สามารถหาทางแก้ไขได้และต้องการหาผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในเรื่องที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้หญิงจึงจำเป็นต้องมีการฝึกในเรื่องการสื่อสารเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือมาเป็นอย่างดี เพราะมีความสำคัญต่อการนำไปหาทางแก้ไขของผู้ที่เข้ารับการขอรับบริการอย่างมากจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“การเข้าทำงานก็มีการสอบข้อสอบสัมภาษณ์เหมือนกับที่ทำงานที่อื่น และก็มีการอบรมก่อนเข้าทำงาน โดยที่มีการฝึกกับวิดีโอเพื่อดูการสื่อสารว่าเป็นอย่างไร พูดชัดถ้อยชัดคำ พูดตะกุกตะกักหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ในการทำงานในการสื่อสารกับผู้เข้ารับบริการ” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“มีการให้เตรียมตัวโดยการอ่านคู่มือ และติดตามไปฟังคำบรรยายในการอบรมขององค์กรอื่นๆเพื่อฟังประเด็น และคอยดูว่าถ้ามีปัญหาจะหาทางออกได้อย่างไร เรียนรู้จากประสบการณ์วิธีการทำงานก็จะมีการคุยกันก่อนทุกครั้งว่าติดต่อกับที่ไหนอย่างไร” (วรรษยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“ทางมูลนิธิจะมีการสัมภาษณ์และส่วนใหญ่มูลนิธิจะดูที่ทัศนคติของคนที่เข้ามาทำงานในด้านนี้ คือ คนที่มาทำงานในด้านนี้ต้องไม่มีอคติในบางเรื่อง เพราะถ้ามีมันจะเป็นการลำบากในการที่ทำงานด้านนี้เพราะทัศนคตินั้นเปลี่ยนแปลงยากแต่ถ้าเกิดคนที่เข้ามาทำงานไม่มีความรู้หรือความเข้าใจทางมูลนิธิก็พอที่จะสามารถสอนหรือปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายกว่า และพอเราคัดเลือกได้แล้วก็จะมีการบอกแผนงานและการฝึกอบรม(Training) ในเรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องกฎหมาย บอกแนะวิธีการให้คำปรึกษาในเบื้องต้นและศึกษาตัวอย่างจากกรณีศึกษาจริงๆเรื่องความรุนแรงในครอบครัว” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

6.3.2 การเริ่มต้นการสื่อสารต่อสตรีที่มาขอรับคำปรึกษา / เข้ารับบริการ

การเริ่มต้นการสื่อสารเป็นสิ่งแรกที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารถึงกัน โดยเฉพาะการทำงานของมูลนิธิผู้หญิง ซึ่งการสื่อสารของเจ้าหน้าที่นั้นมีความสำคัญมากเพราะบางครั้งในเรื่องที่ต้องทำการสื่อสารอาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรู้สีกของผู้สื่อสาร ถ้าหากเกิดความไม่เข้าใจกันในเรื่องที่สื่อสารอาจทำให้เกิดปัญหาการทำงานในส่วนของการสื่อสารต่อสตรีที่มาเข้ารับการศึกษาและใช้บริการและยังส่งผลกระทบต่อการทำงานในส่วนอื่นๆที่เกี่ยวข้องเนื่องต่อการแก้ไขปัญหามาของสตรีที่เข้ารับบริการด้วย จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ก็ส่วนใหญ่จะเป็นการติดต่อมาทางโทรศัพท์หรือไม่ก็มีคนติดต่อมาที่เราว่า เห็นผู้หญิงถูกทำร้ายนะอยากให้เข้าไปช่วยเหลือ การคุยทางโทรศัพท์ก็ต้องมีการเรียนรู้ถึงการทำงาน ว่าควรพูดอย่างไรเขาถึงจะไว้ใจเราและยอมเล่าในเรื่องที่เกิดขึ้น และก็จะช่วยช่วยเขาแก้ปัญหา เวลาสตรีเข้ามาที่มูลนิธิก็จะมีการแนะนำสื่อของมูลนิธิ เพราะเขาเข้ามาก็จะมีเป้าแล้วอย่างเช่นกรณีเขาจะไปต่างประเทศก็จะแนะนำว่ามีคู่มือไปต่างประเทศ ก็จะมี LIST รายชื่อองค์กรในประเทศที่เขากำลังจะไป หรือจะมาขอข้อมูลไปอบรมเรื่องเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ก็จะแนะนำว่านายหน้าหรือหนังสือแปลกับแกดต์ที่เราประสานกันอยู่ และหนังสือที่เกี่ยวกับการค้าผู้หญิงเหมือนกัน” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“จะสอบถามเรื่องที่เขาต้องการปรึกษาและเขาต้องการได้รับความช่วยเหลือในเรื่องใดก่อน และถามไปว่าปัญหาเขาคืออะไร ให้เขาเล่ามา ฟังปัญหามาก่อนแล้วค่อยถามรายละเอียด ถ้าเป็นกรณีทางโทรศัพท์และเข้ามาพบเราก็จะช่วยเขาหาทางออกถ้าเป็นการต้องลงเยี่ยมบ้านบางที่เป็นต่างจังหวัด ก็จะใช้ผ่านคนที่แจ้งหรืออาสาสมัคร อาจจะมีการสื่อสารผ่านตัวกลางหรือว่าเรื่องเฉพาะเราอาจจะต้องคุยเอง การเข้ามาขอรับบริการของสตรีที่มูลนิธิมีความแตกต่างกับการใช้บริการทางโทรศัพท์ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของความพร้อม แต่บางครั้งก็มีที่รับแจ้งแล้วต้องไปพบเลย บางครั้งอาจจะมีคำถามกลับมาถึงเจ้าหน้าที่เวลาที่มาพบหรือคุยโทรศัพท์ ฟังเสียงแล้วถามว่าเราแต่งงานหรือยัง เราต้องบอกว่าแต่งงานแล้ว และต้องพยายามบอกอายุให้มากกว่า ต้องบอก 25 ขึ้นไป เพราะบางคนเขาจะไม่เชื่อ

บางครั้งก็มาเจอหน้าแล้วอาจจะคิดหน้าเด็กแล้วจะมาช่วยอะไรฉัน ก็เป็นไปได้นะเพราะบางคนคิดว่าต้องมีประสบการณ์ถึงจะช่วยเขาได้ แต่ส่วนใหญ่อายุเยอะกว่าเรา แต่ก็ยังเรียกเราที่การพบกันต้องการมีการวางสีหน้าก็สำคัญ นั่งคุยกันไปฟังปัญหาไป แต่จะเป็นตรงที่ว่าความแตกต่าง แต่ถ้าเรารับปัญหาทางโทรศัพท์แล้วยังไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร เราก็บอกว่า รอสายสักครู่ นะคะ หรือไม่กี่เดี๋ยวจึงโทรกลับได้ไหมคะ หรือถ้ามาที่มูลนิธิแล้วหาคำตอบให้ไม่ได้ก็จะขอตัวสักครู่เพื่อมาปรึกษากับคนอื่น ๆ ปัญหาที่มีมากคือ การหาทางออกในการช่วยเหลือ แรกๆทำงานก็ไม่รู้จะให้การช่วยอย่างไร เราารู้สึกว่าเขามาแล้วเขาต้องการคำตอบแต่บางทีก็ไม่ใช่เสมอไป แก่ออยากมาระบาย อยากมาเจอหน้า ในช่วงหลังก็จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์มากกว่าว่าเราจะติดต่อกลับไปนะ เราต้องคิดว่าเรามาแก้ปัญหาเขาอย่างมาเอาเก็บไปคิดแทนเขา แต่ตอนช่วงหลังเราต้องยกออกจากใจแล้วค่อยหาทางออก” (วรินยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“อันดับแรกต้องทำให้ผู้ที่มาขอคำปรึกษาทราบว่าทางมูลนิธิให้คำหรือการปรึกษาด้านใดหรืออย่างไรบ้าง และทางมูลนิธิต้องพร้อมที่จะให้ข้อมูลแก่ผู้ที่มาปรึกษาตลอดเวลาและพอทราบ

ปัญหาแล้วค่อยปรึกษาร่วมกันกับผู้ที่เข้ามารับการปรึกษาว่าทางออกหรือทางแก้ปัญหานั้นใดที่ผู้เข้ามาขอรับคำปรึกษาพึงพอใจและสบายมากที่สุด และก็จะทำให้มูลนิธิช่วยเหลือเขาได้อย่างทันที่ทั้งที่และที่สำคัญที่สุดห้ามถามต่อความรู้สึกโดยเด็ดขาดเพราะเปรียบเสมือนว่าผู้ที่เข้ามารับคำปรึกษาเป็นฝ่ายกระทำผิดและจะทำให้เขาไม่ไว้วางใจในมูลนิธิก็อาจจะทำให้มูลนิธิช่วยเหลือผู้ที่มาเข้ารับการปรึกษาไม่ได้เท่าที่ควร” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

6.3.3 การติดตามผลหลังการให้ความช่วยเหลือสตรี

การให้ความช่วยเหลือที่มีต่อสตรีที่ขอรับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงนั้นหลักจากที่ได้รับความช่วยเหลือจนสามารถแก้ไขปัญหาได้แล้วนั้นในบางครั้งสตรีที่เข้าใช้บริการยังมีปัญหาอื่นๆที่ตามมาหลักจากการแก้ปัญหาในขั้นต้นแล้ว เพราะฉะนั้นการติดต่อผลการช่วยเหลือของมูลนิธิจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ แต่การช่วยเหลือนั้นต้องเป็นไปตามความต้องการของสตรีและความเหมาะสมในการดำเนินการที่มูลนิธิผู้หญิงสามารถทำได้ จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

“เราก็จะบอกกับเขาว่า มูลนิธิไม่มีบ้านพักเราก็ประสานงานให้เบอร์โทรที่บ้านพักฉุกเฉิน และถ้ามีปัญหาอะไรก็ให้โทรกลับ ก็จะมีประเภทที่โทรกลับมาว่าไม่เป็นไรแล้วนะ เราก็จะให้เขาฟังตนเองก่อน ส่วนใหญ่ก็จะมีในกรณีที่เขาต้องการความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เช่นไปทำงานที่เมืองนอกคิดหนีคิดสินแล้วกลับมา แล้วเขาไม่มีที่พักทั้งที่จริงเขามีแต่เขาไม่กล้ากลับไปบ้านเพราะมีเจ้าหน้าที่รออยู่ เราก็จะให้ที่พักและต่อเนื่องไปถึงการให้เงินทุนเพื่อประกอบอาชีพ เราก็มีใบกู้ยืมเพื่อเป็นเงินเวียนให้กับคนอื่นด้วย” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“บางครั้งเป็นกรณีที่ยาวบางครั้งจบคดีสิ้นสุดทางด้านกฎหมายแล้ว ก็เป็นการที่ชีวิตเขาจบไปปัญหาหนึ่งถ้าเขาไม่ติดต่อเราแล้วคือเขามีชีวิตของเขาแล้ว ถ้าเขามีปัญหาก็จะกลับมาปัญหาใหม่เลยส่วนใหญ่จะเป็นการติดตามกับปัญหาใหม่ๆมากกว่า เช่น ในหนึ่งกรณีมีหลายปัญหา พอจบคดีเรื่องสามี ก็มาเรื่องลูกเขาอีก ลูกไม่มีทุนเรียนบาง ครบทุกปัญหาในบ้าน ยกเว้นบางคนที่ขอทุนอาชีพ เราก็จะติดต่อเขาแต่ไม่ติดต่อตามแบบใกล้ชิดมาก เช่น ขอทุนจักรเย็บผ้า ก็จะดูเงื่อนไขของมูลนิธิที่เขาจะคืนได้ ก็ติดต่อเขาบางให้เขียนจดหมายมาแล้ว แต่ไม่เหมือนหนักถึงคมสงเคราะห์ที่มาเยี่ยมบ้าน และดูความพร้อมที่เขาจะมาคืนได้เมื่อไหร่ หรือบางคนพาไปส่งบ้านพักแล้วปัญหาไม่ได้จบแค่นั้น ยังมีปัญหาลูก ปัญหาอาชีพเขาก็ต้องต่อไปอีก บางคนก็มีปัญหาเรื่องลูกต้องฟ้องร้องไปอีก” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

“ในส่วนของโทรมาที่มูลนิธิอย่างเช่น คดีขึ้นศาลจะเป็นคดีที่ยาวมากในส่วนที่มีอาสาสมัคร อยู่อาสาสมัครเป็นคนทำก็จะไปตามความคืบหน้าคนที่เขาส่งเรื่องมาให้เรา เราก็จะมีไปเยี่ยมพื้นที่แต่ ถ้าในส่วนที่โทรมาเราก็จะตามเอง” (กฤษณา ราชเนตร 14 มีนาคม 2548)

6.3.4 การสื่อสารต่อสาธารณชนในการทำให้มูลนิธิเป็นที่รู้จักและการจัดกิจกรรมของมูลนิธิ

การสื่อสารสู่สาธารณชนนั้นเป็นการสื่อสารกับคนหมู่มากจึงต้องอาศัยการสื่อสารผ่าน ระบบสื่อสารมวลชน เพื่อให้การสื่อสารสามารถทำได้ในวงกว้างโดยเฉพาะการกระจายข่าวเพื่อ การประชาสัมพันธ์ของมูลนิธิแต่มูลนิธิผู้หญิงเองไม่ได้มีการสื่อสาร โดยการผ่านสื่อมวลชนเป็น ประจำโดยตรง แต่ส่วนใหญ่เป็นการสื่อสารที่สื่อมวลชนต้องการทราบข้อมูลหรือประเด็นที่กำลัง อยู่ในความสนใจของสังคม ซึ่งข้อมูลนั้นสามารถหาได้จากทางมูลนิธิจึงมีการติดต่อมาเพื่อขอ ข้อมูล จึงทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างมูลนิธิผู้หญิงกับสาธารณชน โดยผ่านสื่อมวลชนประเภท ต่างๆจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ส่วนใหญ่จะเป็นสื่อมวลชนที่นำเสนอ เป็นการสอบถามความคิดเห็น เพราะเราเริ่มเป็นที่ รู้จักของสื่อมวลชน ตอนนั้นก็เลยเป็นทางสื่อมากกว่าเป็นที่รู้จัก การจัดกิจกรรมของมูลนิธิก็จะมี การรณรงค์เรื่องสิทธิมนุษยชนจะมีการตั้งบูธ ไม่มีสื่อที่ติดต่อกันโดยตรง ส่วนใหญ่สื่อมวลชนจะ ติดต่อมาเองเมื่อเขาต้องการข้อมูล เป็นการถ้อยทีถ้อยอาศัยกันเขาต้องการข้อมูลส่วนเราก็ต้องการ เผยแพร่ บางทีเราก็ต้องให้เขาช่วยเราทำงาน เช่น แต่ก่อนเขาต้องการทำวิทัศน์เรื่องหญิงบริการ เขาก็จะมาให้เราช่วย ถ้าเราเห็นว่าเขาไม่เคารพเด็กไม่มีการคุ้มครองเด็กเราก็ต้องเป็นส่วนช่วยดู ดู ไปถึงรายละเอียดด้วยว่าการที่เราจะไปสัมภาษณ์เด็กและผู้หญิงเขาก็ต้องสมัครใจด้วยไม่ใช่เขาไม่ สมัครใจเพื่อเป็นวิทยาทาน ในการเป็นสื่อในการศึกษาและเผยแพร่แต่ต้องขึ้นอยู่กับเด็กว่าต้องยอม ด้วย” (มัทนา เซตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“จริงแล้วมูลนิธิไม่ค่อยเป็นที่รู้จักเพราะเราทำงานกับกลุ่มรากหญ้าจริงๆ สิ่งที่เราอยากจะให้ สื่อได้รับรู้คือ ทำยังไงให้สังคมรับรู้ว่ามีกลุ่มผู้หญิงที่มีปัญหาทำให้ได้รับการช่วยเหลือ แล้วก็อยาก จะให้องค์กรที่เป็นหน่วยงานรัฐหรือองค์กรรัฐเข้ามาดูแล ไม่เพียงแต่จะพึ่งแค่มูลนิธิตลอดไป เพราะ มูลนิธิก็ไม่ค่อยมีความถาวรเช่นเดียวกับหน่วยงานรัฐ สื่อควรจะสนับสนุนเรื่องนี้ด้วย” (กฤษณา ราชเนตร 14 มีนาคม 2548)

“มีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะประชาชนให้ความนิยมนมากขึ้นตามกระแสหรือสถานการณ์นั้นๆเห็น ได้ชัดโดยเฉพาะเมื่อวันที่ 8 มีนาคม ที่ผ่านมามีสื่อหรือใครที่ไม่พูดถึงวันสตรีสากล ซึ่งถ้า

เป็นเมื่อสมัย 20 ปีที่แล้วเขาจะเรียกแบบประชดประชันกันว่า “วันสตรีสังคมนิยม” ซึ่งเขาต้องแอบฉลองกันในป่าแบบเงียบๆแต่เดี๋ยวนี้คนให้ความสนใจกันมากขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจากภาครัฐและเอกชนรวมทั้งองค์กรต่างๆมากขึ้นด้วย” (อุษา เลิศศรีสันทัต 8 มีนาคม 2548)

6.3.5 สื่อประเภทบุคคลกับสตรีที่เข้ารับบริการจากมูลนิธิ

การเข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงของสตรีที่ประสบปัญหานั้นย่อมต้องรู้จักกับมูลนิธิก่อนจึงจะสามารถติดต่อมาขอรับบริการจากมูลนิธิได้ โดยการสร้างความรู้จักของมูลนิธิต่อสตรีนั้นมีหลากหลายทางแต่ทางหนึ่งซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสื่อที่สำคัญและเข้าใกล้กับสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงมากที่สุดคือ สื่อบุคคล โดยสื่อบุคคลนี้จะมีจากหลายทาง เช่น จากแพทย์ เพื่อนหรือจากผู้ที่เคยเข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงมาก่อน เป็นต้น นอกจากนี้สื่อชนิดอื่นก็มีส่วนในการสร้างความรู้จักเช่นกัน เช่น นิตยสารที่มีการนำเสนอเรื่องราวของผู้หญิงและได้เสนอทางออกของผู้หญิงถ้าประสบเหตุในเรื่องที่ไม่สามารถหาทางออกและต้องการหาผู้ที่ช่วยเหลือให้ติดต่อมาที่มูลนิธิผู้หญิง เป็นต้น จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ถ้าในทางโทรศัพท์ก็จะทางหนังสือ เช่นหนังสือ ลิซ่า คลีโอ จะมีหน้าหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องของผู้หญิงว่าจะสามารถติดต่อองค์กรเกี่ยวกับผู้หญิงได้อย่างไร ถ้าเป็นทางโทรศัพท์นะ บางทีก็รู้จักทางโทรศัพท์ส่วนตัวช่วงไหนที่คนของมูลนิธิไปออกสื่อมากวันไหนเนี่ย เตรียมรับไว้เลยวันนั้นจะมีการโทรเยอะมาก ก็จะผ่านสื่อกระแสหลักจะเยอะมากในช่วงหลัง หรือในช่วงแรกก็จะเจอจากตู้โทรศัพท์ ตามรถเมล์ ส่วนใหญ่จะไม่ถามใครเขาหาเจอในหนังสือเหมือนเขาพยายามค้นหาอยู่แล้วเจอและก็จากหน่วยงานรัฐแนะนำมา เช่นไปหาหมอและหมอแนะนำมาและเป็นองค์กรด้วยกัน” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“แต่ว่าสื่อจริงๆต้องเป็นสื่อที่เป็นกลุ่มชาวบ้านกับชาวบ้านเองต้องไปสื่อง่ายๆให้เข้ากับเค้า สื่อบุคคลดีที่สุด เท่าที่ทำมาสื่ออาสาสมัครจะมีผล เข้าไปบอก เข้าไปเล่า เข้าไปให้คำปรึกษา เข้าไปปลอบใจ ว่าถ้าเป็นแบบนี้ต้องติดต่อคนนี้ สื่อบุคคลดีที่สุดสำหรับชาวบ้านเราจึงมีอาสาสมัครขึ้นมาแล้วก็ใช้กระบวนการฝึกอบรม สื่อเอกสารสำหรับชาวบ้านมีข้อจำกัด เพราะดูจากที่บ้านคนที่บ้านก็ไม่อ่านหนังสือส่งมาเยอะมากถ้าอ่านก็จะอ่านบางเรื่องในประเด็นที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษสำหรับท้องถิ่นเขาก็จะใช้การเล่านิทาน

การคุยกันปากต่อปากเขาไม่ได้ใช้วิธีการออกสื่อหนังสือมาสื่อสารกันเพราะมันเป็นวัฒนธรรมของชนชั้นกลางที่เรียนหนังสือแล้ว แต่สื่อบุคคลใช้ได้ที่สุด คือทำอย่างไรก็ได้ให้มีบุคคลที่รู้ในเรื่องนี้ให้ข้อมูลกับชาวบ้านรอบๆตัวเขา และสตรีบางรายที่เคยเข้ารับบริการที่ก้าวพ้น

จากปัญหาที่เคยถูกต้องคดีและศาลยกฟ้องไปแล้ว ก็จะเป็นคนคอยบอกเพื่อนว่าต้องทำอะไรบ้าง ว่าต้องติดต่อใคร โดยผ่านจากประสบการณ์ของเขาที่ผ่านกระบวนการช่วยเหลือมาทำให้เขารู้ว่าต้องทำอะไรบ้างเข้าก็จะให้ข้อมูลกับคนรอบข้างเพราะเขามีประสบการณ์เยอะ

บางคนเคยถูกหลอกลวงไปต่างประเทศเขาก็จะให้ข้อมูลแล้วเรื่องทั้งหมดก็เขียนจากรณีเรื่องจริงแต่เราต้องขออนุญาตเขาแล้ว เช่น เรื่องของปราง ชีวิตของฉันทน์ เป็นเด็กที่พ่อแม่บังคับและสิ่งเหล่านี้ก็คือสื่อบุคคล ให้ความสำคัญกับสื่อบุคคลมากกว่าแต่พวกสื่อสิ่งพิมพ์จะเป็นในเรื่องของผลการดำเนินงานคนที่จะได้ประโยชน์จากสื่อสิ่งพิมพ์จริงๆจะเป็นเพื่อน NGO ด้วยกันหรือนักศึกษาที่ทำรายงานส่งอาจารย์ได้ประโยชน์จากพวกนี้ไปเขียน และก็เคยทำให้อาสาสมัครบางคนสามารถช่วยเหลือผู้หญิงกับมาจากญี่ปุ่นได้ด้วยจะเป็นการประสานกับอาสาสมัครกับมูลนิธิที่อยู่ในส่วนกลางเราก็จะประสานให้เราไม่ควรทำงานตามลำพังต้องดึงชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

อาสาสมัครก็คือชาวบ้านในพื้นที่ที่ความรู้้น้อยและกับอาสาสมัครเราก็จะทำการส่งเสริมเรื่องการเรียนกับเขาด้วย บางคนอายุ 40แล้วก็ลุกขึ้นมาเรียน ประถมศึกษา 6 แล้วก็เรียนต่อในเรื่องอื่น เพราะเขาก็เป็นอาสาสมัครของเราแล้วเขาอยากเป็นผู้ใหญ่บ้านใหม่ เพราะผู้ใหญ่บ้านต้องจบประถมศึกษา 6 บางคนตอนหลังได้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลหลายสมัยแล้ว และผลักดันให้ผู้หญิงเข้ามามีบทบาทในชุมชนด้วย” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“ส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาขอรับการปรึกษาจะรู้จักจากสื่อ และส่วนใหญ่เลขก็จะรู้มาจาก 1133 คือเขาจะโทรถามมาจากส่วนนี้มากที่สุด ส่วนประเภทที่ถามมาจากเพื่อนหรือบุคคลที่เคยมารับการปรึกษามีแต่เป็นส่วนน้อยมาก และก็จะมียีกประเภทคือเคยดูผ่านตาทางสื่อ โทรทัศน์แล้วเขาก็จดเอาไว้โดยที่ไม่ได้คิดว่าจะต้องนำมาใช้ในภายหลังจริงๆประเภทนี้ก็มีพอสมควร” (อุษา เลิศศรี สันทัด 8 มีนาคม 2548)

6.3.6 สื่อมวลชนที่ติดต่อกับมูลนิธิเพื่อประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลและการทำงานและการจัดกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิ หรือสื่อมวลชนที่มูลนิธิได้ส่งข่าวต่อเพื่อการประชาสัมพันธ์

การเผยแพร่กิจกรรมและการดำเนินงานของมูลนิธิให้เป็นที่รู้จักนั้นทางมูลนิธิไม่ได้มีสื่อที่จะออกโดยตรงส่วนใหญ่ทางสื่อจะติดต่อมาเมื่อต้องการที่จะขอข้อมูลในเรื่องที่เกี่ยวกับมูลนิธิ จะมีการติดต่อเข้ามาเมื่อมีประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องของผู้หญิงและเมื่อออกสื่อแล้ว จะได้รับการติดต่อเข้ามาทางมูลนิธิจากสตรีที่ประสบปัญหาเดือดร้อนมาก จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“มีสื่อทางโทรทัศน์และวิทยุบางรายการที่เต็มใจจะประชาสัมพันธ์ให้กับทางมูลนิธิแบบ โดยที่ไม่ต้องเสียสตางค์ โดยที่มูลนิธิจะต้องจัดส่งข้อมูลไปให้กับทางรายการเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ และก็มีรายการวิทยุของเพื่อนๆกลุ่มองค์กรอื่นๆมาเชิญเจ้าหน้าที่ของทางมูลนิธิไปพูดเพื่อเป็น ความรู้และให้คำปรึกษาภายในรายการอีกด้วย และบางครั้งตามกระแสหรือตามที่จัดกิจกรรม เกี่ยวกับสตรีทางภาครัฐและเอกชนก็จะโทรมาเพื่อขอข้อมูลความรู้เพื่อที่จะไปจัดการประชาสัมพันธ์ ตามงานต่างๆที่พวกเขาได้จัดขึ้นมา และในสมัยก่อนทางมูลนิธิได้เคยส่งข่าวประชาสัมพันธ์มูลนิธิ ลงในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ซึ่งเนื้อหาที่จะเป็นประเภทกิ่งบทความและแสดงความคิดเห็น แต่ ก็ทำได้อยู่สักพักหนึ่งทางมูลนิธิก็ไม่มีเวลาเขียนบทความส่งไปให้กับหนังสือพิมพ์เพราะว่าทาง มูลนิธิยังไม่มีเจ้าหน้าที่ในส่วนนี้ก็เลยทำให้ขาดการประชาสัมพันธ์ต่อเนื่อง” (อุษา เลิศศรีสันต 8 มีนาคม 2548)

6.3.7 ขั้นตอนการจัดทำสื่อชนิดต่างๆของมูลนิธิและความแตกต่างการผลิตสื่อแต่ละชนิด

- สื่อสิ่งพิมพ์
 - จดหมายข่าว , หนังสือเล่ม , ไดอารี่ , VOICE OF THAI WOMEN , รายงาน การสัมมนา และสื่อเฉพาะกิจ(โปสเตอร์ , แผ่นพับ , สติกเกอร์)
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - WEB SITE , POWER POINT
- สื่อวีดิทัศน์ เรื่อง บ้านรัก

ขั้นตอนการผลิตสื่อของมูลินิธินั้นมีหลายชนิดเพื่อความหลากหลายของการใช้งานที่ แตกต่างกันไป ทั้งหมดเป็นสื่อ 3 ประเภทคือ สื่อสิ่งพิมพ์ , สื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อวีดิทัศน์ โดย สิ่งพิมพ์ที่มูลนิธิผู้หญิงจัดทำเป็นประจำคือ จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง นอกจากนี้ยังมีสื่อสิ่งพิมพ์ เฉพาะกิจตามความน่าสนใจของประเด็นที่มูลนิธิให้ความสนใจและต้องการที่จะสื่อสารแก่ กลุ่มเป้าหมายหรือออกสู่สาธารณชน ในส่วนสื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นการนำเอาวิทยุการสมัย อย่างเช่นคอมพิวเตอร์มาใช้ร่วมกับการทำงานโดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ปัจจุบันถือได้ว่าเป็น สื่อสาธารณะที่ครอบคลุมทั่วโลกหรือเรียกได้ว่า ไร้พรมแดน นอกจากนี้ยังมีสื่อวีดิทัศน์ซึ่งเป็น สื่อที่นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับการแสดงภาพและเสียงสามารถทำให้ผู้ชมทุกเพศทุกวัยเข้าใจได้ง่าย โดยไม่จำเป็นต้องอ่านหนังสือออก ซึ่งเป็นสื่อที่เรียกได้ว่าสร้างการสื่อสารที่ชัดเจนมากอีกสื่อหนึ่ง

“มูลนิธิมีความเด่นชัดมากในเรื่องของการผลิตสื่อ ซึ่งถือว่าเป็นเอกลักษณ์ที่ดี มีข้อมูล ข่าวสารในความเคลื่อนไหวตลอดเวลาและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ในการนำเสนอเรื่องงานวิจัยใน พื้นที่ก็จะไปศึกษากับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง หลังจากการวิจัยก็จะนำสื่อมาออกเผยแพร่ให้สังคม

ได้รับรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง เพื่อให้องค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องได้รับรู้ รวมไปถึงผู้นำระดับต่างๆของชุมชนได้นำไปใช้เพราะเกี่ยวข้องกันในสังคม” (กฤษณา ราชเนตร 14 มีนาคม 2548)

I. สื่อสิ่งพิมพ์ แบ่งสื่อสิ่งพิมพ์ออกเป็น 3 ประเภทตามการผลิตดังนี้

ก. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง เป็นสื่อที่มีการผลิตมาอย่างต่อเนื่องและมีระยะเวลาที่ยาวนาน การทำงานของการผลิตสื่อชนิดนี้มีการประสานงานของหลายฝ่ายในการจัดทำและมีขั้นตอนการทำงานที่น่าสนใจเพราะในบางครั้งต้องนำเอาประสบการณ์ที่ได้จากการทำงานมาใช้ในการเขียนคอลัมน์ต่างๆในจดหมายข่าว นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง ได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ขั้นตอนการผลิตฝ่ายข้อมูลรวบรวมต้องประสานกับฝ่ายชุมชนในการลงพื้นที่ ว่าไปทำอะไรบ้างในการลงพื้นที่ ส่วนฝ่ายบริการก็มีตัวเลขของการให้ความช่วยเหลือ ความเคลื่อนไหวในการทำงาน หรือกฎหมาย การฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ก็จะรวมเป็นส่วนจดหมายข่าวก็จะเป็นการแบ่งงานกันว่าใครตามเรื่องไหนก็จะเขียนในเรื่องนั้น คล้ายกับงานบก. จดหมายข่าวก็จะเป็นส่วนกลางของสาธารณชนโดยเฉพาะกับอาสาสมัครในพื้นที่ด้วย ดูแล้วเนื้อหาอาจจะหนัก ก็มีสมาชิกที่รออยู่บางคนก็บอกว่านานไป 2 ฉบับต่อปีมันอาจจะนานไปสำหรับเขา แต่เรื่องของเรานักก็สามารถทำให้เขาได้เห็นความเคลื่อนไหวทั้งในและต่างประเทศ” (มัทนา เซตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“จดหมายข่าว ที่ทางมูลนิธิได้จัดทำขึ้นมานั้นก็เป็นเพราะว่าคนที่เข้ามารับคำปรึกษาส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจถึงประเด็นในสิทธิสตรี แต่ในตอนแรกนั้นทางมูลนิธิได้เน้นที่การไปทำงานเมืองนอก และจะนำเรื่องราวของสตรีที่เคยไปทำงานเมืองนอกมาบอกกล่าวให้ผู้ที่อ่านจดหมายข่าวได้นำไปศึกษาและยังอาจจะเป็นตัวช่วยในการตัดสินใจอีกทางหนึ่งว่าเขาพร้อมจะเสี่ยงที่จะไปทำงานที่เมืองนอกหรือไม่ และการจะทำจดหมายข่าวแต่ละฉบับนั้นเจ้าหน้าที่ที่จะประชุมกันว่าฉบับนี้จะเขียนเรื่องอะไรหรืออย่างไร และส่วนเนื้อหาในฉบับก็จะมีเจ้าหน้าที่ที่ทำงานของในส่วนการลงพื้นที่ชุมชนก็เขียนงานส่งมาลงในฉบับอีกทางหนึ่งด้วย จดหมายข่าวจึงเป็นหน้าที่ของทุกๆฝ่ายที่ต้องร่วมกันทำงานแต่บางทีมันก็กลายเป็นจุดอ่อนเพราะว่าต่างฝ่ายต่างก็มีหน้าที่การงานที่จะต้องทำก็เลยทำให้การส่งต้นฉบับล่าช้าเลยเป็นผลกระทบทำให้จดหมายข่าวออกล่าช้ากว่ากำหนดอีกด้วย” (อุษา เลิศศรีสันทนต์ 8 มีนาคม 2548)

“แต่ก่อนจะให้เจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายรับผิดชอบคอลัมน์ของตนเอง รวมถึงการไปสัมมนาอบรมหรือประชุมมาก็ต้องมาเขียนเพื่อให้คนอื่นรับรู้ในความเคลื่อนไหวมาสรุปให้ฟัง เช่น

คอลัมน์วันนี้ยังมีเรา เป็นของฝ่ายบริการ เป็นการนำเอาเรื่องจริงของผู้ที่มาใช้บริการมาเล่าให้ฟัง โดยการใช้นามสมมุติลงในจดหมายข่าว ในกรณีการให้ความช่วยเหลือเพื่อเป็นการให้ความหวังแก่เขา แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว จะเป็นการสรุปในเรื่องของบางเรื่องมากกว่า เป็นข้อมูลในเชิงสถิติและเป็นกรณีศึกษามากกว่าไม่ได้เป็นเรื่องเล่าเหมือนแต่ก่อน เพราะมีการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบของจดหมายข่าว แต่บางคนก็ยังอยากอ่านในเรื่องของประสบการณ์ของคนอื่นๆอยู่เพราะอ่านง่ายเข้าใจได้ง่าย แต่ถ้าเป็นแบบเชิงนโยบายลงไปชาวบ้านคงอ่านยาก ช่วงหลังก็มีการติดอีกอย่างหนึ่งว่า น่าจะมีสารเฉพาะกับอาสาสมัครในเนื้อหาที่มันยาก” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

ข. หนังสือเล่ม

หนังสือเล่มของมูลนิธิผู้หญิงมีหลายประเภท อันได้แก่ ไคอารี เป็นหนังสือที่ออกเป็นประจำทุกปีซึ่งใช้ในการจดบันทึกเรื่องราวของตัวเองรวมถึงยังมีการนำเอาเรื่องที่น่าสนใจในปีนั้นมารวมในการเป็นเนื้อหาในไคอารีด้วย และหนังสือเล่มทั่วไป โดยที่ในส่วนของหนังสือเล่มทั่วไปนั้นเป็นการออกตามความสำคัญของเรื่องที่ทางมูลนิธิให้ความสนใจเป็นพิเศษ นอกจากนี้ในส่วนของหนังสือเล่มนั้นยังมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ วารสารภาคภาษาอังกฤษ ที่มีชื่อว่า “Voice of Thai Women” หรือสามารถเรียกได้ว่าเป็นจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงภาคภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง ได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“หนังสือเล่มทั่วไปของมูลนิธิผู้หญิง เช่น แผนการทำงานในการป้องกันการค้าหญิงและเด็กที่ออกมาเป็นคู่มือ งานทุกชิ้นก็จะมีตัวหลักที่จัดทำ ไคอารีทุกปี แต่ระยะหลังนี้เราจะเขียนเลยว่าจะใช้ได้ทุกปีใช้ได้ตลอด เพราะแต่ก่อนเจ้าหน้าที่มีเยอะกว่านี้ พอเจ้าหน้าที่ลดลง งานบางอย่างก็ลดลงไปด้วย ในส่วนของรายงานการสัมมนาที่แล้วแต่ว่าใครเป็นคนที่ไป เขาก็จัดเก็บเป็นเอกสารแล้วก็มาส่งที่ฝ่ายข้อมูลแล้วก็นำมาไว้ในห้องสมุดเพื่อเป็นเอกสารเพื่อป้องกันการกระจัดกระจาย” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“สิ่งที่จะแตกต่างจากสื่ออื่นอีกก็คือ ไคอารี ไคอารี คือ หนังสือที่แตกต่างจากหนังสือเล่มอื่นอย่างชัดเจนมากก็คือมีตารางประจำเดือนของผู้หญิงเพื่อไว้คอยจดบันทึกสภาพร่างกายของผู้หญิงเองซึ่งเราได้ประยุกต์มาจากหนังสือต่างประเทศ ซึ่งทางมูลนิธิได้เล็งเห็นว่าเป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนต้องควรรู้ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่และก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าเราไม่รู้หรือไม่มี มันเป็นสิทธิในด้านร่างกายของตัวเอง ดังนั้นมูลนิธิจึงได้จัดทำหนังสือไคอารีขึ้นมาเพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์แก่ผู้หญิงทุกคน ในส่วนด้านโปสเตอร์นั้นก็จะออกมาตามประเด็นและวาระที่กำลังรณรงค์หรือตามกระแสในขณะเวลานั้น ที่สำคัญตามกำลังงบประมาณ” (อุษา เลิศศรีสันต์ 8 มีนาคม 2548)

ค. สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ

สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจนั้นเป็นสื่อที่มาจากเนื้อหาที่ทำการสื่อสาร โดยผ่านสื่อ เป็นเนื้อหาที่สร้างขึ้นมาเฉพาะกิจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อการสื่อสารเน้นย้ำในเรื่องที่ต้องการสื่อสารนั้น โดยเฉพาะรวมถึงลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจแต่ละชนิดยังมีการทำงานในหน้าที่ที่แตกต่างกันตามความต้องการของผู้ผลิตสื่อและการผลิตสื่อแต่ละชนิดของมูลนิธิผู้หญิงนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิโดยส่วนใหญ่ด้วย นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“แผ่นพับโปสเตอร์ก็จะคนช่วยทำ ใครที่ทำหน้าที่อบรมในเรื่องไหนมากก็จะเป็นตัวหลักในเรื่องนั้นแต่ก็จะมาคุยประสานกัน แล้วก็นำมาจัดทำอาร์ตเวิร์ค” (มัทนา เขตมิ 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“บางครั้งก็ได้รับคำแนะนำจากชาวบ้านว่าน่าจะทำสื่อในเรื่องนี้ออกมาเป็นสื่อแบบใด เราก็พยายามดูตามความเหมาะสมด้วยส่วนใหญ่สื่อที่ออกมาเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิจะช่วยกันดูถึงความเหมาะสมทั้งรูปแบบ สี สัน ภาษา ไม่ขึ้นกับใครคนหนึ่งแล้วช่วยกันวิเคราะห์ว่ากลุ่มเป้าหมายจะสนใจหรือไม่ ถ้าเป็นเราจะสนใจอ่านหรือเปล่า โดยเฉพาะเนื้อหาที่จะออกสู่สาธารณะยิ่งเป็นสิ่งที่ต้องระวังในการเผยแพร่ออกไป” (วันยา เกื้อนุ่น 14 มีนาคม 2548)

II. สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นการนำสื่อที่เรียกได้ว่าเป็นวิทยาการสมัยใหม่มาประยุกต์ โดยเฉพาะสื่อที่ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Powerpoint ต้องมีการใช้สื่อร่วมกับสื่ออื่นด้วยอันได้แก่สื่อบุคคลซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการอธิบายสื่อ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้สื่อบุคคลในการอธิบาย เพราะธรรมชาติของสื่อเป็นเพียงก็แสดงข้อความเพื่อให้ผู้บรรยายไม่ลืมหวัชข้อจากเรื่องที่ต้องนำเสนอ และในส่วนของ การสื่อสารโดยผ่านเว็บไซต์เป็นสิ่งสาธารณะที่อยู่ที่ไหนก็สามารถเชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ก็สามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้แต่ต้องใช้ผ่านอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์อื่นๆอีกในการเชื่อมต่อเครือข่ายจึงจะสามารถติดต่อสื่อสารผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตได้ และเรื่องการผลิตในสื่อทั้งสองชนิดที่ต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในการผลิตสื่อด้วย นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“สื่อเว็บไซต์ ในส่วนของข้อมูลเราทำเอง ในส่วนของโครงร่างเราก็ต้องอาศัยเขาทำจึงต้องใช้เวลา เพราะการทำงานแบบนี้ยังต้องการการเรียนรู้ สื่อโปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft

Powerpoint เจ้าหน้าที่ที่สำนักงานที่ถนัดในเรื่องของคอมพิวเตอร์ช่วยทำให้” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“คิดว่ามีเว็บไซต์ที่คิดว่าเป็นสื่อกลางที่จะเผยแพร่ออกไป มีเว็บไซต์ที่จะประชาสัมพันธ์แต่เว็บไซต์ก็มีข้อจำกัดว่าเฉพาะคนมีคอมพิวเตอร์ต้องมีการศึกษาต้องใช้คอมพิวเตอร์เป็นเท่านั้นที่จะเข้ามาอ่าน” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

“ส่วนทางด้านสื่อเว็บไซต์นั้นปัจจุบันก็ได้มีคนสนใจและได้เปิดเข้ามาดูกันมากกว่าแต่ก่อนแต่ก็ยังไม่ได้รับความสนใจมากเท่าที่ควร แต่ทางมูลนิธิได้สังเกตเห็นว่าปัจจุบันสื่อส่วนนี้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายคือบุคคลทั่วไปได้ง่ายกว่าสื่อชนิดอื่นๆ ดังนั้นในอนาคตข้างหน้าทางมูลนิธิก็จะมีการเปิดตัวเว็บไซต์ของทางมูลนิธิอย่างเป็นทางการและจะประชาสัมพันธ์ในส่วนนี้ให้มากขึ้นกว่าปัจจุบัน สื่อบางอย่างเราต้องดูว่ากลุ่มเป้าหมายคือใครและมีความต้องการที่จะนำเสนอเนื้อหาไปแนวทางใด เช่น การสร้างจิตสำนึก ธรรมชาติเรื่องเพศ การทำงานของมูลนิธิ ความรุนแรงในครอบครัว งานวิจัย หรือจะเป็นสื่อที่เน้นเฉพาะผู้ที่ประสบปัญหาเป็นเรื่อยๆไป” (อุษา เลิศศรี สันทัด 8 มีนาคม 2548)

III. สื่อวิทัศน์

สื่อวิทัศน์เป็นการนำสื่อที่เรียกได้อ่านการสื่อสารหลายประเภทมารวมกันไว้ในสื่อเดียว เพราะเป็นการสื่อสาร โดยผ่านการแสดงอีกทั้งยังมีการสื่อสารผ่านการแสดงเหตุการณ์สมมุติของเจ้าหน้าที่ก่อนการรับชมสื่อวิทัศน์ นอกจากนี้ยังมีการนำสื่อบุคคลมาบรรยายประกอบการฉายวิทัศน์เพื่อสร้างความเข้าใจให้เกิดกับกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“วิทัศน์เรื่องบ้านรัก ก็ได้นำไปฉายใช้ในการฝึกอบรมในปี 2532 เป็นปีแรกๆที่เอาสื่อไปใช้ในการฝึกอบรม ก่อนที่จะใช้สื่อบ้านรักก็จะมีการแสดงเหตุการณ์สมมุติทำเป็นผู้หญิงร้องช่วยด้วย ทำเหมือนว่าเป็นละครว่าถูกสามีตีแล้ววิ่งเข้ามาขอความช่วยเหลือในห้องประชุม เขาก็จะร้องเข้ามาทุกคนก็จะตกใจเราก็ต้องดูปฏิกิริยาของเขาในเรื่องที่ถูกทุบตีแล้ววิ่งมาขอความช่วยเหลือ หลังจากนั้นก็ให้ดูสื่อบ้านรักประกอบ ข้อมูลการสัมมนาก็จะได้มาจากการเปิดบ้านพักแล้วหลังจากนั้นก็ระดมปัญหาเพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้อง” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

6.3.8 อุปสรรคต่อการผลิตสื่อแต่ละประเภท

การทำงานของมูลนิธิในหลายด้านอาจต้องพบอุปสรรคต่อการทำงาน การผลิตสื่อเป็นการทำงานของเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงด้วยเช่นกันดังนั้นจึงอาจประสบกับปัญหาในการผลิตสื่อได้เช่นกัน โดยอุปสรรคส่วนใหญ่คือการทำงานให้ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“โดยทั่วไปเราก็จะพยายามดูแลกลุ่มเป้าหมายที่เราจะสามารถช่วยได้ อย่างจดหมายข่าวก็อยากให้ภาษาที่มันง่ายให้ชาวบ้านเข้าใจแต่เราก็ต้องเผยแพร่ต่อสาธารณชนทั่วไปและกลุ่มอาสาสมัครที่เป็นชาวบ้านด้วยด้วยจึงเป็นความพยายามของเราที่จะทำให้ได้แต่ที่สำคัญต้องดูแลกลุ่มเป้าหมายที่เราต้องการจะสื่อ กลุ่มเป้าหมายก็มีทั้งในเมืองและต่างจังหวัด ในกรุงเทพก็จะเป็น NGO สมาชิกส่วนใหญ่ก็จะเป็น NGO ก็จะมีการแลกเปลี่ยนกันอยู่แล้ว และสมาชิกอาสาสมัครที่เราต้องส่งข่าวให้ประสานให้เขา และพวกที่เราไปอบรมด้วยเราก็จะเก็บรายชื่อเขา และผู้ที่เคยอ่านแล้วเขาสนใจก็จะสมัคร การเก็บค่าสมาชิกก็แล้วแต่ความสมัครใจ ตอนหลังเราก็คิดว่าเป็นภาระเราที่ต้องตามให้ไปต่อและเราก็ต้องการที่จะเผยแพร่อยู่แล้วก็แล้วแต่เขาจะบริจาค” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

6.3.9 ผลการตอบรับจากผู้รับสื่อ

ผลการตอบรับจากผู้รับสื่อถือว่าเป็นสิ่งสำคัญเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในการปรับปรุงเพื่อให้ตรงตามต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ดีที่สุด บางครั้งก็ได้รับคำแนะนำจากชาวบ้านว่าน่าจะทำสื่อในเรื่องนี้ออกมาเป็นสื่อแบบใด ทางมูลนิธิได้นำมาแก้ไขปรับปรุงและดูตามความเหมาะสมด้วย จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“การได้รับความสนใจในเรื่องของการใช้สื่อจะแตกต่างกันไปแต่ละพื้นที่ เช่น เรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง แต่เจ้าหน้าที่หรือผู้นำผู้ชายเขาก็จะเฉยๆ แต่ครั้งล่าสุดที่นำเอาสื่อลงไปผู้หญิงเขาจะสนใจคือ ดูไปด้วย คุยไปด้วยในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อ และเราก็เปิดโอกาสให้มีการพูดคุย แต่ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้หญิงและประเด็น เช่น ถ้าเป็นความรุนแรงเกี่ยวกับผู้หญิงๆก็จะให้ความสำคัญ ผู้ชายก็มีแต่น้อย แต่ถ้าพูดถึงเรื่องการย้ายถิ่นแรงงานเนี่ยถ้าไปทางอีสานเหนือ ผู้ชายจะเป็นแรงงานไปนอกกันเยอะเขาก็จะสนใจ และขึ้นอยู่กับผู้นำชุมชนก็มีบทบาทสำคัญ นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบล โครงการต่างๆขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้าเขาเห็นความสำคัญก็จะได้รับการบรรจุโครงการ เขียนโครงการขึ้นมา แต่ว่าเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิง แต่คนเข้าร่วมโครงการไม่จำเป็นต้องเป็นผู้หญิงทั้งหมดยกเว้นบางเวทีว่าขอผู้หญิงก่อนก็จะบอกไป เช่น บางเวที

เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายมาเจอกัน เด็กผู้หญิงก็จะนั่งเงียบ ไม่แสดงความคิดเห็นอะไร บางครั้งก็ต้องดูกลุ่มเป้าหมายด้วย” (ช่อทิพย์ ชัยชาญ 14 มีนาคม 2548)

6.3.10 แนวโน้มของการผลิตสื่อประเภทต่างๆในอนาคต

การจัดทำและเผยแพร่สื่อชนิดต่างของมูลนิธิผู้หญิงมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 และมีการเผยแพร่อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้มีการใช้สื่อที่หลากหลายตามความเหมาะสมของการใช้งานอีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปลักษณะของสื่อและประเภทการผลิตสื่ออย่างต่อเนื่อง และยังมีการนำวิทยาการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อให้การสื่อสารนั้นมีความหลากหลายและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ตรงตามความต้องการมากที่สุด และการผลิตสื่อยังคงมีต่อไปด้วยในอนาคต จึงต้องมีแนวทางการทำงานเรื่องสื่อในอนาคต จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้แสดงความคิดเห็นดังนี้

“ก็ยังคงคิดว่าหนังสือก็ยังใช้ได้อยู่ อย่างตอนนี้ก็มี คู่มือแนวทางให้ความช่วยเหลือสตรีที่เป็นหนังสือ สื่ออื่นอย่างโปสเตอร์ก็ไม่เท่าไร ขึ้นอยู่กับความสนใจของกลุ่มเป้าหมายว่าเขาต้องการในสื่อใด ตอนนี้ก็มีการทำจดหมายหรือสื่อที่จะประสานกับอาสาสมัครในพื้นที่ เป็นสิ่งที่เราจะใช้เวลาเราเอาไปอบรมเราเขาจะตอบกลับมาเอง” (มัทนา เขตมี 25 กุมภาพันธ์ 2548)

“การใช้สื่อในการสื่อสารในอนาคตน่าจะเป็นแบบการผสมผสานและนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด เช่น ในส่วนของเว็บไซต์ เป็นสื่อซึ่งสามารถที่จะเผยแพร่ในการสร้างจิตสำนึกให้กับนักเรียน นักศึกษา เพื่อกระจายในส่วนของความรู้ที่ทางมูลนิธินำเสนอได้หลายเรื่องเพราะมีความทันสมัย เช่น เรื่องของความเท่าเทียมกันของคนในสังคม หรือในผู้หญิงกลุ่มชายขอบกับชนชั้นกลางสามารถที่จะสื่อสารโดยผ่านสื่อ เช่น จดหมายข่าว หรือสื่อบุคคลในผู้หญิงชายขอบ นอกจากนี้การทำงานในส่วนของการทำงานเชิงอบรมและนำข้อมูลที่ได้มาใช้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งจะสอดแทรกอยู่ในจดหมายข่าว” (อุษา เลิศศรีสันทนต์ 8 มีนาคม 2548)

**VII. การสัมภาษณ์สตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้ารับการปรึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง
10 คน**

สตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้ารับการปรึกษาและช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง 10 คน โดย
สอบถามเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการสื่อสารและการให้บริการของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง

บทสัมภาษณ์ (การสื่อสารของสตรีที่เข้าใช้บริการที่มีต่อเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง)

7.1 ท่านรู้จักมูลนิธิผู้หญิงกับมูลนิธิผู้หญิงได้อย่างไร

- จากรายการวิทยุและโทรทัศน์ตั้งแต่ตอนที่อยู่เมืองไทย
- มีคนรู้จักที่รับรู้ปัญหาที่เกิดขึ้นแนะนำให้รู้จักกับมูลนิธิผู้หญิง
- เมื่อคนรู้จักดูทางโทรทัศน์และได้ติดต่อให้
- มีพี่ที่อยู่บ้านใกล้เคียงกันให้เบอร์โทรศัพท์มา
- รู้จักผ่านจากคนที่รู้ปัญหาและแนะนำมาให้ติดต่อกับมูลนิธิผู้หญิง
- รู้จักกับมูลนิธิเมื่อประมาณ 10 กว่าปีที่แล้ว 13 ปีที่แล้ว ที่ทะเลาะกับสามี หนีสามีลงมา
ไม่รู้จะไปไหน เจอโทรศัพท์ เจอเบอร์โทรศัพท์ในตู้โทรศัพท์
- ซิสเตอร์ที่เคยอยู่ด้วยและที่บ้านพักผู้หญิงก็แนะนำมา
- รู้จักมาจากคนรู้จัก
- ดูรายการโทรทัศน์
- ได้เบอร์มาจากนิตยสาร

สรุป

โทรทัศน	3	ราย
คนรู้จักแนะนำ	5	ราย
สติ๊กเกอร์ในตู้โทรศัพท์	1	ราย
นิตยสาร	1	ราย

7.2 การเข้ามาติดต่อเพื่อปรึกษาของท่านเริ่มโดยช่องทางสื่อสารใด

- ติดต่อจากที่สิงคโปร์เพราะโดนหลอกไปค้าประเวณีและโทรให้ทางบ้านประสานงานกับมูลนิธิในการให้ความช่วยเหลือ โดยผ่านกงสุลไทยในสิงคโปร์
- โดยที่เข้าไปช่วยเหลือตั้งแต่ออยู่ในทัณฑสถาน ช่วยเหลือทั้งทางด้าน กฎหมายโดยการจัดหาทนาย ช่วยเหลือทางการเงิน
- โทรคุยทางโทรศัพท์ โดยเจ้าหน้าที่ทางมูลนิธิได้ออกรายการสัมภาษณ์โทรทัศน ช่อง 5 และมีคนรู้จักเห็นว่าลำบากเลยโทรติดต่อทางคุณอุษา และได้ติดต่อกับมูลนิธิโดยตรงเองในภายหลัง
- ติดต่อพร้อมกับเพื่อนที่มีปัญหาเหมือนกัน 2-3 วันก็โทรติดต่อไปที่มูลนิธิผู้หญิง
- ติดต่อมาทางโทรศัพท์ก่อน
- ก็โทรศัพท์ไปบอก ว่าพีทะเลาะกับสามีแล้ว ไม่มีทางไป เขาก็ให้พีไปหาที่มูลนิธิ พีก็ไปพักที่มูลนิธิประมาณ 6-7 เดือน ที่บ้านพักผู้หญิงกับลูกพี 3 คนกับตัวพี
- เจ้าหน้าที่ที่บ้านพักฉุกเฉินเป็นผู้ติดต่อให้ ทางมูลนิธิผู้หญิงให้การช่วยเหลือในเรื่องทนาย เกี่ยวกับคดีความที่เกิดขึ้นจากการโดนทำร้ายร่างกาย
- มูลนิธิผู้หญิงก็ติดต่อมาและก็ที่อยู่กับเบอร์โทรศัพท์มา ทางมูลนิธิยินดีจะช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาส ตอนแรกก็ไม่คิดว่าจะรบกวนมูลนิธิหรอกค่ะ แต่มันเดือดร้อนจริงๆเขาก็เลยโทรติดต่อ และมูลนิธิผู้หญิงก็มาสืบว่ามีปัญหาจริงๆ
- โทรไปถามที่ 1133 ก่อน แล้วก็โทรไปที่มูลนิธิเลย ยังไม่เคยเข้าไปที่มูลนิธิเลย
- โทรไปที่มูลนิธิก่อนหลังจากนั้นก็เข้าไปพบที่มูลนิธิ

สรุป

โทรศัพท์	7	ราย
เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงติดต่อมาเอง	1	ราย
มีผู้ประสานงาน	2	ราย

7.3 การสื่อสารของท่านกับเจ้าหน้าที่ที่มีปัญหาในการสื่อสาร เรื่องใดบ้างหรือไม่

- ไม่มีปัญหาใด
- ไม่เคยมีปัญหาในการสื่อสาร
- ไม่มี เพราะได้รับการช่วยเหลือทุกครั้งที่มีการติดต่อ
- ไม่มี ช่วยในทุกเรื่องที่เรามีปัญหา มีการโทรติดต่อกันตลอด
- ไม่เคยมีปัญหาในการติดต่อ
- เจ้าหน้าที่ที่มาหาอยู่เรื่อยๆ ช่วงหลังที่มีเรื่องปัญหาความรุนแรงในครอบครัวหลังจากย้ายมาจากมูลนิธิผู้หญิงมา 7-8 เดือน ก็มีเรื่องหลังจากนั้นก็มีความรุนแรงในครอบครัวและมีอีกมูลนิธิหนึ่งเข้ามา ซึ่งชื่อของมูลนิธิมีความใกล้เคียงกันจึงนึกว่าเป็นมูลนิธิเดียวกัน แต่เขาก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าไม่ใช่มูลนิธิเดียวกัน ทำให้ขาดการติดต่อไปช่วงหนึ่งเพราะมีอีกมูลนิธิเข้ามา มูลนิธิผู้หญิงก็ไม่ได้ติดต่อมาเลย นอกจากเจอกันตามงาน เพราะหลังจากเรื่องราวนั้นก็ยังไม่เสียใจหลังจากมีเรื่อง 4 ปียังเส้ำโศกอยู่ยังแยกแยะไม่ออก และตอนหลังก็มีอาจารย์สอนสตรีศึกษาที่ธรรมศาสตร์ไปทำเวิร์คชอป ไปเล่าเรื่องให้เด็กนักศึกษาและก็ได้รู้ว่ามูลนิธิผู้หญิงกับอีกมูลนิธิหนึ่งเป็นคนละที่ และก็ได้โทรศัพท์กลับไปคุยกับมูลนิธิผู้หญิงว่าทราบแล้วนะว่าที่ผ่านมาเป็นคนละมูลนิธิ
- ไม่มีค่ะ ได้รับการช่วยเหลือทุกอย่างเลย
- มีปัญหาในเรื่องที่ไม่มีโทรศัพท์เป็นของตนเอง ต้องรบกวนเพื่อนบ้านให้เอามาให้ยืม และต้องทำงานตลอด บางวันก็ไปทำงานที่ร้าน ไม่มีเวลาติดต่อ เวลามีคนโทรมาเขาก็จะเอามาให้ที่บ้าน
- ไม่มีนะคะ ได้รับการช่วยเหลือ
- ไม่มีค่ะ ดี เจ้าหน้าที่รับฟังดี การติดต่อประสานงานเบื้องต้นในการเกิดเหตุประสานงานไม่มีปัญหา เขาให้คำปรึกษาเราได้ ทำให้เราสบายใจได้

สรุป

ไม่มีปัญหา	8	ราย
ปัญหาการขาดการติดต่อเพราะความเข้าใจผิด	1	ราย
ปัญหาจากผู้เข้าใช้บริการไม่มีโทรศัพท์ของตนเอง	1	ราย

7.4 ท่านเคยได้รับรู้เกี่ยวกับสื่อประเภทต่างๆของมูลนิธิบ้างหรือไม่ ถ้ามี คืออะไร แล้วได้นำสื่อเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านใดหรือไม่ และมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสื่อที่ท่านเคยอ่าน

- เคยได้เห็นสื่อผ่านตามาบ้าง แต่ยังไม่ได้อ่านสื่อที่จะศึกษาอย่างจริงจัง และสื่อที่น่าสนใจ และน่าจะช่วยแก้ปัญหาได้ คือ สื่อสิ่งพิมพ์ แต่สื่อที่คิดว่าไม่ค่อยสนใจ คือ วิดิทัศน์
- เคยไปที่มูลนิธิผู้หญิงและเห็นสื่อ แต่ก็ไม่ค่อยได้มีเวลาอ่านเท่าไร
- เข้าไปในมูลนิธิก็ได้อ่าน และได้ปรึกษามีเกิดปัญหาในเรื่องต่างๆ เช่น ปัญหาทางด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน
- ได้อ่าน สื่อประเภทสื่อของผู้หญิงที่มีปัญหา อ่านเป็นบางเรื่องส่วนใหญ่ที่เกี่ยวกับเรา อ่านแล้วก็มีประโยชน์มาก
- ไม่เคยรู้จัก ไม่เคยอ่าน ไม่เคยรู้มาก่อน แต่พอรู้จักที่มูลนิธิแล้วก็ได้อ่านบ้าง
- มีบ้างแต่น้อย ถ้าเทียบกับมูลนิธิอื่น เพราะอีกมูลนิธิที่ได้เข้าไปช่วยในเรื่องของการผลิตสื่อ
- ไม่เคยรู้จักมาก่อนเลย จนมาเรื่องกับตัวเองจึงแนะนำมาให้อ่าน แต่ก่อนหน้านั้นก็เคยมีพูดให้ฟังเหมือนกัน
- เคยอ่าน พวกสื่อผู้หญิงโดนหลอก ผู้หญิงค้าประเวณี มีแต่เรื่องผู้หญิงช่วยผู้หญิงล้วนๆเลย ค่ะ
- ไม่เคยรู้เลย แต่ถ้ามีจะสนใจโดยน่าจะออกทางโทรทัศน์และก็นั่งสื่อที่ส่งไปที่บ้าน
- มีค่ะ ได้เห็นค่ะ เป็นสื่อข่าวสาร ได้อ่านแต่อ่านเฉพาะเรื่องที่สนใจ เป็นประโยชน์ต่อผู้หญิง

สรุป

เคยรู้จัก	7	ราย
ไม่เคยรู้จัก	3	ราย

7.5 เจ้าหน้าที่มีสื่อประเภทใดหรือไม่ที่นำมาช่วยท่านในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

- ไม่มี
- มีเพียงแค่การพูดคุยธรรมดา ปรึกษา
- ส่วนมากเป็นเรื่องที่สนใจต้องการนำมาใช้แก้ปัญหา
- เจ้าหน้าที่ได้แนะนำสื่อให้ เพราะเราตอนที่รู้เรื่องนั้นไม่รู้เรื่องเลย และได้นำมาแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย
- ไม่มี
- อ่านหลายอย่าง อ่านแล้วสื่อทำให้เราเข้มแข็งขึ้น ไม่ใช่ที่เราขาดเขาไม่ได้ เราคอยหลังกลับมาก้าวหนึ่ง เราฉลาดขึ้น แทนที่เราจะหุ่มเหไปหมดเลย ถ้าเราไม่ศึกษาเรื่องนี้เราก็คงเหมือนเดิม
- หนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ได้อามาใช้

- เป็นหนังสือเล่มๆ อ่านแล้วเอามาคิดเอามาพิจารณา ช่วยพูดให้เพื่อนบ้าน ได้รู้เรื่องราวบ้าง ได้บอกเพื่อนบ้านก็มีคนมาสนใจ
- ไม่มีค่ะ

สรุป

เจ้าหน้าที่แนะนำ	6	ราย
เจ้าหน้าที่ไม่แนะนำ	4	ราย

7.6 เจ้าหน้าที่มีวิธีการแนะนำเพื่อการแก้ปัญหาของท่านหรือไม่อย่างไร ถ้ามี ได้นำคำแนะนำนั้นไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือไม่

- มีการแนะนำในเรื่องของการแก้ไขปัญหาในการดำเนินชีวิตต่อไป โดยเฉพาะในเรื่องของการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต
- มีการให้คำปรึกษาในเรื่องของการดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อการหาอาชีพและดำเนินชีวิตและการเลี้ยงลูกและส่งลูกเรียน
- ให้กำลังใจทุกอย่าง บางทีที่เครียด แบบแก้ปัญหาอะไรครอบครัวไม่ตก เขาจะให้กำลังใจแล้วให้คำปรึกษาเหตุผลเราว่า ต้องค่อยๆเป็นค่อยๆไปทุกอย่าง พุดจริงๆเพราะถ้าไม่ได้เจ้าหน้าที่มูลนิธิก็เกือบฆ่าสองคนนั้นตายเหมือนกันนะ ก็เกือบเหมือนกัน ก็คืออยู่อย่าง เรามีความรู้อยู่เท่านี้ก็มีที่อุษาที่คอยพูดคอยเตือนเราจึงได้คืออยู่ทุกวันนี้ ก็อยู่ได้ และถ้าเราต้องการที่จะให้เรื่องการขอค่าเลี้ยงดูจากสามีให้ถึงที่สุด ทางมูลนิธิก็จะช่วยเหลือในการทำเรื่องเพื่อที่จะขอคำสั่งศาลไปที่บริษัทของเขา แต่ที่นี้ถ้าทำไปแล้วก็เสียเวลา เราต้องเสียเวลาแล้วจะเอาเงินที่ไหนมาให้ลูก ก็ไม่เป็นไรก็แล้วแต่เขาละกัน
- ได้เอาไปใช้ทุกอย่าง บางเรื่องที่ไม่เคยรู้ก็รู้มากขึ้นและปรึกษาทุกเรื่องที่มีปัญหา
- เจ้าหน้าที่ได้ช่วยเหลือในเรื่องการติดต่อ ค่าเสียหายการร้องทุกข์ สิ่งที่เราควรจะได้รับ เข้าจะถามเราว่าหลังจากเรื่องจบแล้วเป็นอย่างไรจะติดตามถามเราตลอดว่าเป็นอย่างไร
- มูลนิธิผู้หญิงก็ได้ช่วยเหลือในการให้เสื้อผ้าที่เขามบริจาคมาเพื่อเอามาขายได้เอาเงินเลี้ยงลูก
- ถ้าเกิดโดนทำร้ายมาก็หาทางออกให้ดีที่สุด แล้วก็ให้ไปหาพี่เขา เขาจะช่วยเหลือ
- มีการให้คำแนะนำ ตอนแรกก็ลงทุนค้าขายแล้วก็ไปไม่รอด หนี้สินเยอะแยะ ก็เลยติดต่อมูลนิธิ ช่วยนี้ขอทุนมูลนิธิมาลงจักร หนี้สินก็ค่อยๆผ่อนเขาไป แต่ที่นาก็โดนยึดแล้ว
- ก็สามารถแก้ปัญหาได้
- ส่วนมากจะเป็นเรื่องของกฎหมายว่าเดี๋ยวนี้กฎหมายสามารถคุ้มครองเราได้แค่ไหน ส่วนมากเป็นการให้คำแนะนำว่าเราจะตัดสินใจอย่างไรอยู่ที่เรา ถ้าเราตัดสินใจอย่างไรเขา

จะให้ความช่วยเหลือในแบบที่เราต้องการ ตอนนี้เราก็กังไม่ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไร
ช่วยเหลือแต่ที่เราแล้วว่าจะทำอย่างไร

สรุป

เจ้าหน้าที่มีวิธีการแนะนำการแก้ปัญหาแล้วนำไปใช้

10 ราย

7.7 มีการติดตามการให้ความช่วยเหลือท่านหลังจากเข้ารับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่มูลนิธิ หรือไม่อย่างไร

- มีการติดตามผลจนจบคดีความ และมีการช่วยเหลือในการส่งลูกเรียน ช่วยในเรื่อง
ทุนการศึกษา
- ยังมีการติดต่อกับมูลนิธิอยู่ตลอด
- มี ยังติดต่อกับมูลนิธิอย่างต่อเนื่องและเมื่อรู้สึกต้องการความช่วยเหลือ
- ยังมีการติดตามผลอยู่ และเป็นตัวกลางในการแก้ไขปัญหา ช่วยตลอด รวมทั้งติดต่อทนาย
ให้ด้วย
- ก็ติดตามมาเรื่อยๆ ถึงเราจะหมดคดีแล้ว แต่ถ้าเรายังเดือดร้อนในเรื่องค่าใช้จ่าย เรา
จำเป็นต้องใช้ ทางมูลนิธิก็จะปรึกษากันถ้าช่วยได้ก็จะช่วย
- ก็ยังคุยกันนะ มีอะไรก็โทรไปคุย พยายามช่วยคนอื่นเหมือนที่มูลนิธิช่วยพี่
- ก็มีค่ะ ส่วนมากจะเป็นการโทรติดต่อ เพราะอยู่ในกรุงเทพต่อไม่ได้ เราก็ไม่มีเงิน เขาก็
ช่วยแล้วก็แนะนำดี
- ติดตามมาค่ะ ติดต่อดีตลอด
- ก็ยังมีการติดตามผลแต่เรื่องยังไม่จบ ยังให้การช่วยเหลืออยู่ เรื่องยังไม่เสร็จ
- ยังอยู่ในขั้นการตัดสินใจของเราเอง มูลนิธิก็ยังไม่รอการตัดสินใจของเราอยู่

สรุป

มีการติดตามผลหลังการเข้าใช้บริการ

8 ราย

ยังอยู่ในขั้นของการดำเนินการเข้าบริการอยู่

2 ราย

7.8 ท่านได้แนะนำมูลนิธิผู้หญิงให้กับคนอื่นๆ ได้รู้จักบ้างหรือไม่

- แนะนำให้เพื่อนได้รู้จักโดยเพื่อนนั้นประสบปัญหาในเรื่องของถูกระงับทางเพศ
โดนรุมโทรม แต่ตอนนี้ยังไม่ได้ติดต่อมาที่มูลนิธิเพราะยังไม่พร้อมและยังไม่ต้องการให้
คนอื่นรับรู้ในตอนนี้และยังรู้สึกหวาดกลัวอยู่
- มีการแนะนำให้ข้างบ้านได้รับรู้เพราะเขามีปัญหา

- ได้แนะนำเหมือนกัน ให้เบอร์โทรไป บางคนสามีไปมีเมียอื่น ลูกยังเล็ก พี่สงสารเลย แนะนำให้เขาไปที่มูลนิธิผู้หญิง เพื่อเขาจะช่วยเหลือเราได้ ไม่ต้องเอาลูกไปที่กรมประชาสงเคราะห์
- ได้เอาโปสเตอร์ที่ทางมูลนิธิให้มาก็มีคนมาสนใจดู และครอบครัวได้ดูด้วย
- เคยค่ะ คนที่แนะนำก็เคยมาที่กรุงเทพแล้ว
- ก็แนะนำบ้าง ใครมีปัญหาอะไรก็แนะนำให้ไป แต่พอมาเจอพี่ก็จะจบที่พี่แล้ว พี่จะแนะนำให้เขาเท่าที่ทำได้ นอกจากไม่ไหวแล้วก็จะไปที่มูลนิธิ พี่อยากจะไปสอนเด็ก ม.1 ม.2 ให้เขาเข้าใจในเรื่องของความเท่าเทียมของผู้หญิงว่าไม่ใช่เท่าเทียมในเรื่องของเพศ แต่เป็นเรื่องอื่น ไม่ใช่ชนอนกับใครก็ได้
- ก็มีคุยเหมือนกันตอนที่อยู่กับซิสเตอร์ที่ดินแดงก็แนะนำน้องๆ น้องๆก็มีปัญหาเหมือนกัน บางคน บางคนก็บอกว่าดี บางคนก็บอกไม่ดี แต่ที่เราสัมผัสมาแล้วก็ดีนะ
- แนะนำ คนที่โดนหลอก บางคนก็เป็นผู้ชายมาถาม แต่ว่าเขาเป็นมูลนิธิที่ช่วยผู้หญิง โดยเฉพาะผู้ชายไม่มีสิทธิที่จะได้รับการช่วยเหลือ เพื่อนบ้านถามเยอะเลย โดยเฉพาะผู้ชาย
- ไม่มีค่ะ เพราะคนที่อยู่รอบตัวเองไม่มีปัญหาอะไร
- ไม่มีค่ะ

สรุป

แนะนำให้ผู้อื่น	8	ราย
ไม่ได้แนะนำให้ผู้อื่น	2	ราย

7.9 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงในการสื่อสารเพื่อการช่วยเหลือสตรี

- ดีแล้ว ทางมูลนิธิทำงานอย่างรอบรอบให้ความช่วยเหลือทุกทาง ทำงานได้ดีในการให้ความช่วยเหลือสตรี
- ดีมากเลย ดีทุกอย่าง เพราะถ้าเมื่อก่อนรู้จักกับมูลนิธิก็คงไม่มีปัญหาแบบนี้เกิดขึ้น เพราะแต่ก่อนไม่รู้จักอะไร มูลนิธิไม่ค่อยดัง ถ้ารู้จักปัญหาที่แล้วๆมาคงไม่เกิดขึ้นหรอก เพราะเหมือนกับที่ปรึกษามีคนแนะนำทางออกให้
- ถ้าพี่ความรู้อีกกว่านี้ ถ้าพี่พออยู่ตัว พี่อยากให้เขาไปช่วยทำงานดูแลช่วยเหลือคนที่เขาลำบากกว่า เพราะคิดว่ามูลนิธิผู้หญิงเป็นแบบอย่างที่ดีในการช่วยเหลือคนอื่นๆ
- ดีค่ะ ดีมากๆ คือ พี่เขาจะประสานงานตลอด มีเรื่องอะไรก็จะโทรติดต่อตลอด

- คิดว่าน่าจะดำเนินไปเรื่อยๆ มีความสำคัญมากสำหรับผู้หญิงที่ไม่มีทางสู้ หรือไม่มีโอกาสเลย เป็นตัวช่วย น่าจะส่งเสริมไปเรื่อยๆ ไม่มีปัญหาในการติดต่อกัน ผ่าทอบุคคลมูลนิธิผู้หญิงสำหรับคนที่ไม่มีทางสู้กับคนอย่างเรา ไม่มีเงินเลย
- ที่พี่ใช้บริการมามูลนิธิผู้หญิงดีมาก เขาเป็นจุดหนึ่งที่ช่วยผู้หญิงจริงๆ ช่วยพี่จริงๆ พอเห็นว่าพี่เข้มแข็งแล้วจึงย้ายออกมา
- ดีค่ะ ดีมากๆ ไม่มีปัญหาในการสื่อสารกับมูลนิธิ ในตอนแรกก็ให้ซิสเตอร์ติดต่อให้ แต่ต่อมาก็ติดต่อกับมูลนิธิเองเลย
- จะพยายามทำงานให้ดีที่สุดเพื่อที่จะส่งทุนคืนมูลนิธิ การทำงานของมูลนิธิก็ดีมากเลยคะ ขอบพระคุณทางมูลนิธิเป็นอย่างสูงเลยคะ
- ดีแล้วแล้วคะ
- ดีค่ะ เขาก็ให้คำปรึกษาได้ระดับหนึ่งที่สามารถให้ความช่วยเหลือเราได้ แต่ตอนนี้อยู่ที่ตั้งเราว่าจะดำเนินเรื่องต่อไปอย่างไร

สรุป

ดี	9	ราย
น่าจะดำเนินการต่อไปเรื่อยๆ	1	ราย

7.10 ท่านต้องการให้มูลนิธิผู้หญิงเพิ่มเติมในส่วนใดบ้างที่เกี่ยวกับการสื่อสารของมูลนิธิต่อผู้ที่เข้าใช้บริการ

- ดีแล้ว ไม่ต้องเพิ่มเติมเรื่องอื่น
- ที่ทำอยู่ทุกวันนี้ก็ดีมากแล้ว ดีที่สุดแล้ว
- คิดว่าเจ้าหน้าที่ทุกคนต้องทำงานได้ไม่รอแค่คนที่แข็งแรงคนที่ทำงานได้แค่เพียงคนเดียว และต้องมีหลักบ้างในการทำงาน เช่น ถ้ามีเหตุการณ์เกิดขึ้นต้องมีการถ่ายรูปไว้ให้เห็นจะๆ ไปเลย เวลาเหตุการณ์ใครเดือดร้อน เพื่อที่เป็นหลักฐานเกี่ยวกับกฎหมาย
- แค่นี้ก็ว่าดีแล้ว เขามีเบอร์โทรทุกคนจะติดต่อตลอด เพราะติดต่อกับมูลนิธิและสบายใจ
- อยากให้เขาไปช่วยเหลือในทางด้านการตั้งกฎหมาย เป็นตัวกลางในการเรียกร้อง เช่น ผู้หญิงที่ถูกข่มขืนที่ออกทางสื่อ อยากให้มีกฎหมายออกมาเลยในการบังคับในเรื่องการช่วยเหลือผู้หญิง แม้แต่ในเรื่องของพ่อตัวเองข่มขืน กระทำชำเรา บังคับข่มขืน ต้องมีกฎหมายออกมาอย่างเด็ดขาดกับคนพวกนี้ ช่วยเรียกร้อง ออกกฎหมายสักอย่างให้กับผู้หญิงที่โดนพวกนี้
- รณรงค์ในเรื่องของการให้ทุกคนช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะกับผู้หญิงไม่ให้ซ้ำเติมกันไม่เหยียบย่ำกัน ต้องพยายามทำให้มูลนิธิผู้หญิงต้องเป็นที่รู้จักมากขึ้น เพราะมูลนิธิผู้หญิงนั้น

ช่วยเหลือผู้หญิงจริงๆ ช่วยเหลือผู้หญิงแบบปิดทองฝาเห่า งานที่ทำไม่ออกสื่อเท่าไร พี่อยากบอกใครๆว่ามูลนิธิผู้หญิงนั้นทำจริงๆแต่ไม่ออกสื่ออะไร ตอนนั้นที่พี่ไม่รู้ว่ามีมูลนิธิใกล้เคียงกันผิคนั้นคิดเดียวทำให้พี่ไม่ได้พูดถึงมูลนิธิผู้หญิงตอนที่พี่ออกโทรทัศน์ต่างๆที่นั่นคือผู้ที่มีพระคุณจริงๆของพี่ คุณแม่พี่มาตั้ง 7 เดือน กินข้าวกินน้ำมาตั้ง 7 เดือน เขาช่วยจริงช่วยโดยที่ไม่บอกใครๆนะว่าเขาช่วยพี่มา และเขาก็ไม่เคยบอกใครนะว่าผู้หญิงคนนี้เขาช่วยมานะ พี่อยากให้เข้าใจนะว่าเขาทำจริง

- ดีแล้ว คิดแล้วก็สะดวกสำหรับผู้หญิง
- ช่วงนี้ก็คืออยู่แล้วค่ะ ยังไม่รู้จะเพิ่มเติมอะไร
- ไม่มีอะไรต้องเพิ่ม เพราะคิดว่าดีแล้วค่ะ
- ถ้าเป็นไปได้ ให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายได้ ให้ไปที่มูลนิธิแล้วให้คำปรึกษาทางด้านกฎหมายพูดคุยได้เลย แต่ว่าตอนนี้ก็ได้อยู่แล้ว เขาสามารถที่จะไปติดต่อกับทนายได้ แต่ว่าตอนนี้รู้สึกว่าไม่มีทนายประจำมูลนิธิอยู่เลย แต่ว่าก็ดีแล้ว แต่ถ้ามีเจ้าหน้าที่โดยตรงทางด้านกฎหมาย แต่ในส่วนของผู้หญิงที่ทำงานในส่วนของเขาที่อยู่แล้วนะค่ะ เพราะเขาให้ความรู้ที่ดี แต่บางทีในแง่ของคดีในแง่ของกฎหมายเนี่ยเราก็ต้องรอปรึกษาทนาย ถ้ามูลนิธิมีทนายก็จะดีขึ้นในทุกทาง แต่ถ้าไม่มีก็ได้อยู่แล้วเพราะเขาช่วยได้ในการประสานงาน แต่เราอาจจะอยากได้แค่ความรู้ในเรื่องพวกนี้

สรุป

ไม่ต้องเพิ่มเติม	6	ราย
เจ้าหน้าที่ทุกคนต้องสามารถทำงานได้	1	ราย
อยากให้เป็นสื่อกลางในการเรียกร้องให้กับสตรี	1	ราย
อยากให้ทำให้มูลนิธิเป็นที่รู้จักมากกว่านี้	1	ราย
เพิ่มเรื่องที่ปรึกษากฎหมาย	1	ราย

จากคำถามสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงนั้นจะเป็นคำถามที่เชื่อมโยงกับการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิง เพื่อเป็นการตรวจสอบการในเรื่องของการสร้างแบบสอบถามกับคำตอบที่ได้ว่ามีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร รวมทั้งในส่วนของการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวในเรื่องของการทำงานและการสื่อสารกับผู้ที่ใช้บริการที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวของเจ้าหน้าที่และการแสดงความคิดเห็นของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงในการให้บริการและการสื่อสารที่เกิดขึ้นซึ่งในบางคำถามนั้นมีคำตอบที่ตรงกันหรือแตกต่างกัน เพื่อวิเคราะห์และหาข้อสรุปในการทำงานเรื่องการสื่อสารและการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรง

ในกรอบคร่าวต่อไป และนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทั้งหมดไปวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลในส่วนที่
เหลือที่ได้จากการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "กระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว ระหว่าง พ.ศ.2527-พ.ศ.2547" เป็นงานศึกษาวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อการขอเข้ารับบริการจากสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว โดยการศึกษาได้ศึกษาผ่านสื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงและการนำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงโดยผ่านสื่อมวลชน ทั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษากระบวนการสื่อสารและการพัฒนาการสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงกับบริบททางสังคม

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาโดยการวิจัยแบบสหวิธีการ (Multiple Methodology) ประกอบด้วยการศึกษา 3 วิธี คือ ประกอบด้วยการศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ในส่วนของการศึกษาจากเอกสาร ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว อันได้แก่ จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง, หนังสือเล่ม, สื่อเพื่อการณรงค์, สื่ออิเล็กทรอนิกส์, สื่อวีดิทัศน์, ข่าวจากสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับความรุนแรงและข่าวที่นำเสนอความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงและเพิ่มประวัติการเข้ารับบริการของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว

ในส่วนการศึกษาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามถึงสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงจำนวน 385 คน โดยส่งแบบสอบถามให้กับสมาชิกทั่วประเทศเพื่อต้องการแบบสอบถามในการวิจัยทั้งหมด 100 ฉบับ และในส่วนการศึกษาของการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง 5 คนและการสัมภาษณ์สตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวที่เข้ารับบริการที่มูลนิธิผู้หญิง 10 คน

สรุปผลการวิจัย

มูลนิธิผู้หญิงซึ่งดำเนินการในนามขององค์กรเอกชนมิได้แสวงผลกำไร เปิดดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 ซึ่งปัจจุบันดำเนินการมาแล้วกว่า 20 ปี การดำเนินการมีพัฒนาการในส่วนของการทำงานที่เพิ่มขึ้นในทุกๆด้านพร้อมกับการพัฒนาขององค์กร นอกจากนี้ยังเกิดการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของโครงการต่างๆแต่ในทุกโครงการนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและความเท่าเทียมของสตรีกับสถานภาพในสังคม ถ้ากล่าวถึงในเรื่องของความรุนแรงพบว่าแม้ในเวลาที่ผ่านมาของสังคมไทยพบว่าการเปลี่ยนแปลงในเรื่องความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ฝ่ายชายกระทำต่อฝ่ายหญิงนั้นยังไม่ได้ลดลง แต่การทำงานของมูลนิธิผู้หญิงได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยเหลือเท่านั้นทั้งในเรื่องของการให้ความรู้ คำแนะนำและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้สตรีสามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ ถึงแม้จะเป็นการแก้ไขปัญหาในจุดเล็กๆของสังคมในการช่วยเหลือผู้หญิงแต่ก็เป็นจุดเล็กซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในระดับประเทศได้เนื่องมาจากการทำงานในส่วนของ การส่งเสริมให้อาสาสมัครในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานของมูลนิธิผู้หญิง เป็นตัวแทนของมูลนิธิผู้หญิงเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือคนในพื้นที่ของตนเองโดยเฉพาะสตรีให้ได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆที่เป็นประโยชน์และยังช่วยทำให้ทุกคนได้เล็งเห็นความสำคัญของตนเองในการช่วยพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญยิ่งขึ้นด้วย

ถึงแม้การดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงในช่วงแรกนั้นไม่ได้รับความสนใจจากสังคมอีกทั้งไม่ได้รับความเข้าใจถึงการดำเนินการขององค์กรว่ามีขึ้นเพื่ออะไร ในเมื่อก็มีองค์กรของรัฐบาลที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ประสบปัญหาเดือดร้อนอยู่แล้วแต่ด้วยความตระหนักว่าการทำงานขององค์กรรัฐบาลอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้ประสบเหตุ โดยเฉพาะผู้ที่ประสบปัญหาเรื่องความรุนแรงในครอบครัวที่เป็นผู้หญิงซึ่งต้องการความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถในทางเฉพาะด้านเพราะด้านจิตใจของผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนต้องการการดูแล โดยเฉพาะอีกทั้งปัญหาเรื่องความขัดแย้งในครอบครัวนั้นสังคมไทยยังไม่ได้ถือว่าเป็นปัญหาที่สังคมต้องร่วมกันแก้ไข แต่เป็นปัญหาส่วนบุคคลที่ต้องหาทางออกเอง จึงทำให้การขอความช่วยเหลือของสตรีจึงมีทางเลือกที่ไม่มากและส่วนหนึ่งยังต้องการพึ่งพาวงศ์ตระกูลสตรีที่เป็นเอกชนอยู่ ในปัจจุบันการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในส่วนของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวยังมีความต่อเนื่องในการให้ความช่วยเหลืออยู่แต่ปัญหาในเรื่องของความรุนแรงที่เกิดต่อสตรีไม่ได้ลดน้อยลงจึงทำให้มูลนิธิผู้หญิงยังต้องดำเนินการรณรงค์ในเรื่องของการลดความรุนแรงต่อสตรีลงไป

1. สื่อบุคคล

การให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิงตั้งแต่นั้นมาของศูนย์ข่าวผู้หญิงนั้นเรื่องที่สตรีขอเข้ารับการศึกษาและขอความช่วยเหลือสูงสุดคือเรื่อง ปัญหาความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิง ซึ่งตลอดการดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 จากข้อมูลจากงานบริการสังคม มูลนิธิผู้หญิงพบว่ากรณีเรื่องความรุนแรงมีผู้เข้าใช้บริการมากที่สุด โดยกรณีเรื่องความรุนแรงนี้เป็นเรื่องที่มีผู้มาขอรับบริการอย่างต่อเนื่องทุกปี เพราะบางประเด็นที่สตรีมาขอรับบริการในบางปีก็ไม่มีผู้มาขอรับบริการ เช่น เรื่องปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์หรือต้องการทำแท้ง ในช่วงแรกของการเปิดมูลนิธิก็ยังไม่มียุติมาขอเข้ารับบริการเริ่มมีเมื่อปีพ.ศ.2531 ทำให้เห็นว่าประเด็นเรื่องความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดต่อสตรีเป็นประเด็นที่ต้องให้ความช่วยเหลือและดูแลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สตรีได้รับความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตและสามารถอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข เพราะนอกจากปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวสตรีเองแล้วยังจะส่งผลกระทบต่อครอบครัวของสตรีทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ที่ตามมาอย่างต่อเนื่อง เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาทุนการศึกษาของลูกหรือปัญหาเรื่องการประกอบอาชีพ เป็นต้น และในบางครั้งการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสตรีอาจสายเกินไปหากได้รับความช่วยเหลือไม่ทัน เช่น กรณีฆ่าสามีเพื่อป้องกันตนเองหรือหาทางออกของปัญหาโดยการฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาการถูกระงับความรุนแรงที่มีมาอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

สิ่งที่น่าสนใจในการสัมภาษณ์เรื่องการใช้บริการของสตรีที่ได้รับ ความรุนแรงและการให้บริการของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงพบสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสาร คือ การเริ่มเข้าสู่กระบวนการรู้จักกับมูลนิธิผู้หญิง โดยสื่อกลางที่ดีที่สุดในเรื่องของการให้บริการและการขอรับบริการคือในส่วนของผู้บุคคล การสื่อสารในหลายครั้งอาจมองข้ามสื่อบุคคลแต่จากการสัมภาษณ์พบว่า การเข้าถึงตัวผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนและต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดคือสื่อบุคคล โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นที่รู้จักและสนิทสนมกับผู้ที่เผชิญปัญหาไม่ว่าความรู้จักนั้นจะอยู่ในฐานะใดก็ตาม เช่น เพื่อน พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงานหรือแม้กระทั่งผู้ที่เคยประสบปัญหา เช่นเดียวกันกับที่กำลังประสบอยู่แม้จะไม่ได้รู้จักสนิทสนมกันมาก่อนก็ตาม เช่น การออกรายการโทรทัศน์ของสตรีที่ฆ่าสามีเนื่องมาจากถูกระงับความรุนแรงแล้วต้องป้องกันตนเอง แต่ไม่ได้มีเจตนาที่ต้องการให้สามีนั้นเสียชีวิตทำให้ต้องเข้ารับการรักษา

การออกมาเล่าเรื่องของสตรีคนนี้เป็นที่สนใจอย่างมากต่อผู้ที่ประสบปัญหาความรุนแรงเช่นกัน เพราะหลังจากที่มีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิผู้หญิงได้ออกสื่อประเภทต่างๆ ไปนั้น ทางมูลนิธิผู้หญิงจะต้องมีการเตรียมตัวต่อการรับขอคำปรึกษา โดยเฉพาะเมื่อมีการนำเรื่องจริงที่เกิดขึ้นมาเล่าแล้วยังได้รับความสนใจ เพราะผู้หญิงบางคนที่ถูกระงับความรุนแรงอาจจะไม่เคยรู้มาก่อนว่าจะต้องปฏิบัติตนเช่นไรหรือจะหาทางออกให้กับตนเองได้อย่างไร หรือแม้แต่ในชุมชนสื่อ

บุคคลเองก็มีความสำคัญมากในการสื่อสาร โดยเฉพาะในส่วนของการทำงานของอาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิงที่เป็นเหมือนตัวแทนของมูลนิธิและยังเป็นคนในพื้นที่ จะเป็นผู้ที่เข้าใจความต้องการของทั้งสองฝ่าย หรือสตรีที่เคยเข้าใช้บริการได้บอกต่อกับเพื่อนที่ประสบปัญหาเช่นเดียวกับตนและได้พามาขอรับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงและในบางครั้งในสตรีที่มีประสบการณ์ต่อการแก้ไขปัญหาของตนก็สามารถเป็นที่ปรึกษากับผู้ที่ประสบเหตุเช่นเดียวกับตนโดยไม่ต้องผ่านมูลนิธิผู้หญิงก็มีเช่นกัน โดยการช่วยเหลือนั้นก็เป็นการให้ความช่วยเหลือที่ถูกต้องเช่นเดียวกับการทำงานของมูลนิธิ โดยอาศัยประสบการณ์ของตนมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น และในบางครั้งอาสาสมัครของมูลนิธิเองยังเป็นผู้ประสานงานในการดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อนในพื้นที่ได้ด้วยตนเองโดยที่มูลนิธิ ผู้หญิงทำหน้าที่เป็นที่เลี้ยวช่วยประสานงานในส่วนกลางเท่านั้น เพราะในบางครั้งผู้เดือดร้อนก็ไว้ใจที่จะบอกเล่าหรือขอความช่วยเหลือจากคนในพื้นที่หรือผู้ที่รู้จักมากกว่า โดยเฉพาะประชาชนในชนบทที่ขาดประสบการณ์ในการดำเนินการทางด้านที่เกี่ยวข้องเนื่องกับทางด้านกฎหมาย

ในการสื่อสารของเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงกับสตรีสำหรับการเริ่มต้นที่เข้ารับบริการนั้นพบว่า การติดต่อทางโทรศัพท์เป็นขั้นต้นที่สตรีส่วนใหญ่ใช้ในการติดต่อมายังมูลนิธิผู้หญิงซึ่งเป็นข้อมูลที่ตรงกับที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงได้ให้สัมภาษณ์ว่า ในช่วงที่มีเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงออกรายการโทรทัศน์จะต้องเตรียมรับมือกับโทรศัพท์ที่จะมีเข้ามาที่มูลนิธิ ซึ่งต้องเตรียมทั้งทางด้านบุคคลและข้อมูลให้พร้อมที่จะให้บริการ ถือได้ว่าการสื่อสารโดยโทรศัพท์เป็นสื่อกลางนั้นปัจจุบันมีความนิยมมากเพราะมีความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งยังมีส่วนในเรื่องของจิตใจของสตรีที่ต้องการหาที่ปรึกษาแต่อาจจะยังไม่ต้องการให้ใครพบว่าเป็นใครหรือต้องการเพียงแค่สอบถามข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น จากสื่อโทรศัพท์นี้เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงยังใช้เป็นสื่อในการติดต่อกับสตรีที่เคยเข้ารับบริการอีกด้วยแต่อาจจะมีปัญหาบ้างในส่วนที่ตัวสตรีเองไม่มีโทรศัพท์ใช้ เป็นของตนเอง ต้องใช้โทรศัพท์ของเพื่อนบ้านและในบางเวลาต้องออกไปทำงานนอกบ้านจึงอาจไม่สะดวกในการติดต่อกับมูลนิธิผู้หญิงมากนักจึงทำให้เป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสาร

สื่อชนิดต่างๆ ที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่มีเป็นจำนวนมากนั้นสำหรับสตรีที่เข้าใช้บริการจากมูลนิธิผู้หญิงนั้นพบว่า การนำสื่อที่มีของมูลนิธิมาศึกษาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเรื่องต่างๆ มีอยู่น้อยมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำสื่อของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของสตรีที่กำลังเผชิญอยู่แต่ส่วนใหญ่แล้วสตรีจะทำการศึกษาเพียงขั้นต้นเท่านั้นหรือในสตรีบางคนที่เข้ารับบริการก็ยังไม่เคยได้รู้จักว่ามูลนิธิผู้หญิงมีการผลิตสื่อชนิดต่างในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสตรี ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าสื่อของมูลนิธิผู้หญิงที่มีมากมายหลายชนิดและหลายเรื่องแต่การเผยแพร่ยังมีไม่มากเท่าที่ควร และบางส่วนของสตรีที่เข้ารับบริการทางเจ้าหน้าที่มูลนิธิก็ไม่ได้มีการแนะนำสื่อ

ให้กับสตรีที่เข้าใช้บริการ ได้นำไปศึกษาอาจมีแค่เพียงการพูดคุยปรึกษากันธรรมดาเท่านั้นในการแก้ปัญหาที่สตรีประสบอยู่

การขอเข้ารับบริการของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นนั้นต้องการความช่วยเหลือและหนทางในการแก้ไขเพื่อให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตประจำวันได้ตามปกติสุข แต่การให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิงนั้นไม่ได้เพียงแค่แก้ปัญหาที่สตรีประสบมาเท่านั้นแต่ยังมีส่วนในการแก้ไขปัญหาอื่นที่ตามมาด้วย ไม่ว่าจะเป็นการให้กำลังใจ การประกอบอาชีพเพื่อการหาทุนการส่งลูกเรียน หรือแม้แต่ในเรื่องของทุนประกอบอาชีพทางมูลนิธิก็จะมีการจัดการทุนให้กับสตรีที่ต้องการยืมทุนของมูลนิธิเพื่อไปประกอบอาชีพโดยมีการทำใบกู้ยืมเพื่อใช้ในการติดตามทุนที่ต้องชำระคืนให้กับมูลนิธิเพื่อที่จะทำการหมุนเวียนทุนให้กับสตรีคนอื่นๆที่มีความต้องการต่อไป ในบางครั้งสิ่งของที่บริจาคผ่านมาจากมูลนิธิเช่น เสื้อผ้าเครื่องใช้ต่างๆก็มีการแจกจ่ายไปยังสตรีเพื่อเป็นการช่วยเหลือเบื้องต้น โดยส่วนใหญ่แล้วสตรีที่เคยเข้ารับบริการจากมูลนิธิผู้หญิงแล้วนั้นจะกลับมาขอใช้บริการอีกแต่จะเป็นประเด็นปัญหาในเรื่องใหม่ที่ต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติม ซึ่งถือว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือของมูลนิธิผู้หญิงอย่างต่อเนื่องซึ่งแม้จะจบเรื่องความรุนแรงก็ยังให้ความช่วยเหลือในเรื่องอื่นๆอีกด้วย

รูปแบบการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงนั้นสามารถตรวจสอบความพึงพอใจได้จากผู้ใช้บริการโดยความคิดเห็นในเรื่องของการบริการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นพบว่าการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงนั้นเป็นที่พอใจของผู้เข้าใช้บริการเพราะทำให้สตรีสามารถมีทางออกกับชีวิตของตนเองได้ดียิ่งขึ้นหรือเป็นการหาโอกาสให้กับบางชีวิตเพื่อมีหนทางให้กับตนเองต้องการให้มูลนิธิผู้หญิงดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยสตรีที่ยังประสบปัญหาและยังหาทางออกไม่ได้ แต่ในบางเรื่องอาจจะต้องเพิ่มเติมในส่วนของการทำงานของบุคลากรของมูลนิธิผู้หญิงที่ทุกคนสามารถทำงานได้ทุกหน้าที่ไม่จำเป็นต้องรอคนใดคนหนึ่งในการทำงานและในส่วนการให้บริการทางด้านกฎหมายที่สามารถขอรับบริการได้โดยตรงจากมูลนิธิผู้หญิง รวมถึงต้องการให้ มูลนิธิผู้หญิงเป็นสื่อกลางในการเรียกร้องในเรื่องความไม่เป็นธรรมของสตรีที่ยังมีอยู่ที่สำคัญและน่าสนใจในข้อเพิ่มเติมของสตรีคือ การสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในเรื่องของชื่อขององค์กรต้องทำให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่ามีความแตกต่างจากองค์กรอื่นที่มีชื่อใกล้เคียงกันและทำอย่างไรที่จะทำให้มูลนิธิผู้หญิงเป็นที่รู้จักมากกว่านี้เพราะในบางครั้งผู้หญิงที่ประสบปัญหาอาจจะต้องการหาที่พึ่งแต่ไม่รู้ว่าจะต้องติดต่อกับหน่วยงานหรือองค์กรใดจึงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจยังไม่ถึงจุดจบของปัญหาเพราะผู้หญิงยังหาทางออกให้กับตนเองไม่ได้

2. สื่อชนิดต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงและสื่อมวลชนสัมพันธ์

จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงถือได้ว่าเป็นสื่อหลักของการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อสมาชิกจดหมายข่าว อาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิงรวมถึงผู้ที่เคยได้ร่วมงานกับมูลนิธิผู้หญิงในการติดต่อสื่อสารเพื่อส่งข่าวในเรื่องของความเคลื่อนไหวทั้งในส่วนของมูลนิธิผู้หญิงในการจัดกิจกรรมและข่าวสารสาระประโยชน์ในเรื่องที่ผู้หญิงควรรู้ จึงทำให้จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเป็นสื่อหนึ่งที่มีระยะเวลาของการสื่อสารเป็นระยะเวลานาน โดยเริ่มฉบับแรกใน พ.ศ.25258 จนถึงปัจจุบันเป็นระยะเวลา 20 ปี แม้การตีพิมพ์อาจมีระยะเวลาที่ไม่แน่นอนในการกำหนดการเผยแพร่แต่มีความต่อเนื่องของการสื่อสารอีกทั้งในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาภายในยังเน้นการให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมของสาธารณชนกับมูลนิธิผู้หญิงเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถทำงานได้ตรงต่อความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจน

ในส่วนเนื้อหาของเนื้อหาของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงพบว่าทำให้ความสำคัญในประเด็นความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่องที่มีการนำเสนอเนื้อหาทั้งในส่วนของตัวเองปัญหาที่เกิดขึ้นจากกรณีจริง การหาทางแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุความรุนแรงหรือแม้แต่ในเรื่องของมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวเพื่อให้เป็นทั้งอุทธาหรณ์และทางออกสำหรับผู้ที่ยังไม่ประสบปัญหาความรุนแรงหรือผู้ที่กำลังเผชิญปัญหาความรุนแรง ในส่วนของการนำเสนอข่าวในระดับสากลนั้น เรื่องความรุนแรงก็ยังเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจในการนำเสนอมากเช่นกัน จากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าประเด็นเรื่องความรุนแรงต่อสตรีนั้นเกิดได้ทุกหนทุกแห่งและเป็นอันตรายอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้

การตรวจสอบความต้องการของกลุ่มเป้าหมายก็เป็นวิธีการหนึ่งในการจัดการระบบการทำงานเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด ซึ่งจะทำให้ผู้จัดทำมีแนวทางที่ถูกต้องในการผลิตงาน มูลนิธิผู้หญิงมีกลุ่มสมาชิกของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงซึ่งเป็นผู้ที่จะเป็นผู้รับสารในส่วนของสื่อสิ่งพิมพ์โดยผ่านการสมัครเป็นสมาชิกหรือเป็นอภินันทนาการของมูลนิธิผู้หญิงเองเพื่อรับทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิผู้หญิงและที่เกี่ยวข้องกับสตรีโดยมีการออกตีพิมพ์เป็นประจำซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายในแต่ละปีว่าจะจัดทำขึ้นตามวาระใดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมมากที่สุด การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงในการตอบแบบสอบถาม 100 คน เพื่อสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหาของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทั้งเรื่องความต้องการเพิ่มเติมในส่วนใดและภาพรวมของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงนั้นเป็นเช่นไร

ผลของแบบสอบถามทำให้ได้รู้ว่าสมาชิกของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีความหลากหลายทั้งเรื่องเพศ อายุ อาชีพและระดับการศึกษา จึงทำให้เป็นที่มาของความคิดที่มีความแตกต่างกันไปส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่น่าสนใจในจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ผลการวิจัยที่น่าสนใจพบว่าคำตอบส่วนใหญ่ในเรื่องของการอ่านเนื้อหาที่น่าสนใจนั้นส่วนใหญ่จะอ่านเฉพาะบางเรื่องและจะเป็นเรื่องที่ตนเองสนใจหรืออ่านบางเรื่องเพราะมีเวลาอ่านที่ไม่เพียงพอ ซึ่งเรื่องนี้ส่งผลมาจากความต้องการที่ไม่ตรงกันของสมาชิกแต่ละคนทำให้มูลนิธิ ผู้หญิงต้องจัดทำเนื้อหาของจดหมายข่าวให้มีความหลากหลายเพื่อสนองความต้องการของกลุ่มสมาชิกให้ได้เพียงพอ สำหรับในส่วนของภาพรวมของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่สมาชิกแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่คือ เรื่องของการกระตุ้นให้ผู้หญิงได้รับรู้ปัญหาของเพศเดียวกันและการนำเสนอเป็นไปอย่างเสรีและเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปฏิบัติใช้นอกจากนี้ยังต้องการให้นำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงในเรื่องจริงเพราะต้องการเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อหาทางแก้ไขต่อไป นอกจากนี้ผลของแบบสอบถามยังแสดงให้เห็นว่าสมาชิกของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงนั้นไม่ได้มีเพียงแต่ผู้หญิงแต่ยังมีผู้ชายและเมื่อได้อ่านจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงแล้วได้ตระหนักว่าผู้หญิงต้องได้รับการดูแลจากสังคมในเรื่องที่ผู้หญิงยังได้รับความไม่เท่าเทียมอยู่ในสังคมปัจจุบัน

สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจเป็นสื่อหนึ่งของมูลนิธิผู้หญิงที่เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อประเด็นที่เน้น โดยเฉพาะเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการสื่อสารเพิ่มขึ้น เพราะธรรมชาติของสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจเป็นการเน้นย้ำในเรื่องของการสื่อสารในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจของมูลนิธิผู้หญิงในการส่งเสริมในเรื่องของการยุติความรุนแรงต่อสตรีนั้นมีหลายประเภทและมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อสามารถสื่อสารกับคนไทยและสื่อสารกับต่างชาติโดยผ่านภาษาสากล โดยสื่อมีหลายประเภทอันได้แก่ หนังสือไดอารี่ , หนังสือเล่ม , รายงานการสัมมนา , โปสเตอร์ แผ่นพับ ใบปลิวและสติ๊กเกอร์ ซึ่งทุกประเภทที่กล่าวมานั้นมีความน่าสนใจของสื่อที่แตกต่างกันไป ในบางครั้งสื่อหลายชนิดอาจใช้ในการส่งเสริมณรงค์ในเรื่องเดียวกันเพื่อช่วยส่งเสริมเพื่อสร้างความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้นหรืออาจจะเป็นการส่งเสริมโดยใช้สื่อประเภทเดียวกันก็สามารถสร้างความเข้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมายได้เช่นกัน เช่น หนังสือไดอารี่ผู้หญิง ฉบับ “มือจับมือ ใจคล้องใจ ทลายกำแพงแห่งความเจ็บและปลดปล่อยผู้หญิงทุกคนจากโซ่ตรวนของความรุนแรง” เป็นการส่งเสริมให้มีความเข้าใจในเรื่องของความรุนแรงที่เกิดต่อสตรีและการปฏิบัติตัวของสตรี อีกทั้งสื่อหนังสือไดอารี่ยังมีส่วนที่มูลนิธิผู้หญิงได้ให้ความสำคัญในเรื่องการดูแลสุขภาพของผู้หญิงควบคู่กันไปด้วย โดยมีตารางการตรวจวันมาของประจำเดือนเพื่อให้ผู้หญิงได้รู้ถึงความผิดปกติของร่างกายของตนเอง ซึ่งนับได้ว่าเป็นสื่อที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองอีกสื่อหนึ่ง

สื่อหนังสือเล่มเป็นสื่อที่มีความเฉพาะในการกล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเฉพาะเป็นการส่งเสริมเฉพาะด้านอาจมีการใช้ควบคู่กับสื่อชนิดอื่นได้อีก เช่น สื่อผู้หญิง มีทั้งตัวหนังสือที่เป็นเล่มที่เป็นคู่มือของการใช้สื่อและมีการใช้งานร่วมกับสื่อโปสเตอร์ เพื่อเพิ่มความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับสตรีในการนำเสนอปัญหาของผู้หญิงในสังคมไทยให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและเมื่อผู้หญิงทราบถึงภาพของตนในสังคมแล้วจะทำให้ผู้หญิงตระหนักและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเพราะมองเห็นศักยภาพที่มีในตนเองให้ได้รับความเป็นธรรมในสังคมที่ตนเองดำรงอยู่ และในส่วนของรายงานการสัมมนาเป็นที่น่าสนใจในการสรุปในเนื้อหาของ การสัมมนาในหลายเรื่องหลายประเด็นที่เจ้าหน้าที่มูลนิธิ ผู้หญิงเข้าไปมีส่วนร่วม กล่าวได้ว่าเป็นเหมือนตัวแทนของสตรีในการอบรมประชุมและสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงแล้วนำมาบอกต่อ โดยสรุปออกมาในรูปแบบของรายงานการสัมมนา

สื่ออิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อที่นำมาใช้ในกระบวนการสื่อสารเพิ่มขึ้นมากในยุคที่เรียกว่าไร้พรมแดนและมูลนิธิผู้หญิงเป็นองค์กรหนึ่งที่เล็งเห็นความสำคัญของสื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้ด้วย โดยแบ่งการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์นี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ www.womenthai.org และ โปรแกรม Microsoft PowerPoint 2 เรื่อง คือ การแนะนำมูลนิธิและการดำเนินงานของมูลนิธิที่ผ่านมา และเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งในส่วนของเว็บไซต์นั้นมีการนำเสนอหลายส่วนมี 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งทั้งสองหน้าเว็บไซต์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีการเชื่อมโยงถึงกัน รูปแบบของเว็บไซต์มีความเป็นสากลในหลักของการผลิตและออกแบบเว็บไซต์ มีทั้งในส่วนของเนื้อหาหลักที่เกี่ยวกับองค์กร ประเด็นที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิง ข่าวสารความเคลื่อนไหวของมูลนิธิในการดำเนินการในกิจกรรมต่างๆที่น่าสนใจ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการติดต่อสื่อสารกับผู้ที่เกี่ยวข้องเช่นเว็บไซต์ โดยมีการจัดหน้าสมุดเยี่ยมเว็บไซต์ของมูลนิธิผู้หญิง ให้ผู้ที่เข้าชมเว็บไซต์สามารถมาแสดงความคิดเห็นหรือฝากข่าวในเรื่องที่ตนเองต้องการจะสื่อสารถึงมูลนิธิผู้หญิงหรือผู้เข้าชมรายอื่นได้อีกด้วย อีกทั้งยังมีการใช้ตัวเชื่อมลิงค์จากจุดหนึ่งของหน้าเว็บไซต์มาสู่อีกจุดหนึ่งในเรื่องอื่นของเว็บไซต์ที่ต้องการได้

ในส่วนของโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นการนำสื่อสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับการนำเสนอซึ่งเป็นการผสมผสานสื่อสมัยใหม่ที่น่าสนใจเพราะสามารถแต่งภาพของการนำเสนอให้น่าสนใจเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากการบรรยายเพียงอย่างเดียว เพราะการบรรยายเพียงอย่างเดียวอาจส่งผลต่อความเข้าใจของผู้เข้ารับฟังได้ เพราะการสื่อสารที่ดีต้องประกอบด้วยการได้ยิน ได้เห็นได้สัมผัสและถ้าเพิ่มในส่วนของการมีส่วนร่วมจะทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นด้วย ในการนำสื่อ โปรแกรม Microsoft PowerPoint มาใช้ในการนำเสนอ 2 เรื่อง คือ การแนะนำมูลนิธิและการ

ดำเนินงานของมูลนิธิที่ผ่านมา และเรื่องความรุนแรงในครอบครัว ซึ่งทั้งสองเรื่องมีการนำเสนอที่แตกต่าง เพราะเรื่องแรกเป็นการนำเสนอข้อมูลของมูลนิธิเองที่เกี่ยวข้องกับประวัติความเป็นมาและการดำเนินการในโครงการต่างๆของมูลนิธิผู้หญิงที่น่าสนใจ และอีกเรื่องหนึ่งเป็นการนำเสนอเนื้อหาที่ได้มาจากงานวิจัยในประเด็นเรื่องความรุนแรงในชีวิตคู่ต่อสุขภาพของผู้หญิง ในการนำเสนอเนื้อหาการวิจัยนี้อาจยากเกินไปต่อความเข้าใจของประชาชนทั่วไปที่อาจขาดความรู้ในเรื่องของการอ่านผลการวิจัย แต่ถ้าการบรรยายของผู้นำเสนอสามารถทำการสื่อสารให้เรื่องนี้เข้าใจได้โดยการใช้ถ้อยคำของการสื่อสารที่ง่ายและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการนำเสนอก็จะทำให้การสื่อสารในการนำเสนอเรื่องนี้ประสบผลได้ในที่สุด

สื่อที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีล่าสุดท้ายคือ สื่อวีดิทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่นำเสนอทั้งภาพและเสียงสามารถสร้างความเข้าใจให้กับบุคคลทั่วไปได้แม้กระทั่งผู้ที่ไม่รู้หนังสือ เพราะสื่อมีการสื่อสารอยู่ในตัวอยู่แล้ว โดยสื่อวีดิทัศน์ที่มูลนิธิผู้หญิงจัดทำขึ้นและเกี่ยวข้องกับความรุนแรงโดยตรงนั้นมีอยู่เพียงเรื่องเดียวคือวีดิทัศน์เรื่องบ้านรัก ซึ่งเป็นวีดิทัศน์ที่นำเสนอในเรื่องของสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงจากสามีโดยสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงนั้นเกิดขึ้นในสตรีทุกระดับทางสังคม ทุกสาขาอาชีพ จึงแสดงให้เห็นว่าภัยของผู้หญิงในเรื่องของความรุนแรงนั้นเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวแม้จะไม่เกิดขึ้นกับตนเองแต่อาจจะเกิดขึ้นกับคนที่รู้จักหรือกับคนในชุมชนที่อยู่ร่วมกันได้ แล้วมีวิธีการใดบ้างที่จะสามารถช่วยเหลือบุคคลที่ต้องประสบเหตุในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัวได้ นอกจากการฉายวีดิทัศน์เรื่องบ้านรักแล้วเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงนำการแสดงเหตุการณ์สมมุติมาใช้ประกอบการสื่อสารด้วย เพื่อศึกษาดูการแสดงของผู้ที่เข้าร่วมการสัมมนาว่ามีการแสดงออกอย่างไรต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น นอกจากวีดิทัศน์เรื่องบ้านรักแล้ววีดิทัศน์เรื่องอื่นๆแม้จะไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการรณรงค์เรื่องความรุนแรงในครอบครัวโดยตรงแต่ในบางส่วนของเนื้อหาของวีดิทัศน์ยังแสดงถึงความรุนแรงซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการนำไปสู่ปัญหาอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อสตรี เช่น ความยากจนก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งและความรุนแรงในครอบครัวอันเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจภายในบ้านไม่เพียงพอต่อความต้องการ จึงทำให้เด็กหญิงและสตรีต้องออกหางานทำเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระทางบ้านและเป็นที่มาของการเข้าสู่การค้าประเวณีอันสืบเนื่องมาจากกลุ่มหลอกหลวงให้มาทำงานในเมืองหลวงหรือนายหน้าจัดงานหาที่ต่างประเทศแต่ความเป็นจริงหลอกไปค้าประเวณี

ข่าวความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงถูกนำเสนอโดยผ่านสื่อมวลชนในแขนงต่างๆ โดยเฉพาะสื่อมวลชนที่เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้หลายกลุ่มโดยเฉพาะหนังสือพิมพ์หัวสีที่มีการนำเสนอข่าวในระดับความเข้าใจของประชาชนทั่วไปและการนำเสนอข่าวนี้เองเป็นทำให้สามารถศึกษาถึงการดำเนินงานของมูลนิธิกับบริบทที่เกิดขึ้นทางสังคม เพราะ

สื่อมวลชนได้แสดงถึงการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงออกเป็นสองส่วน คือ 1. การทำงานในส่วนของมูลนิธิเป็นผู้จัดตั้งโครงการหรือหัวข้อและ 2. เรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมในเหตุการณ์ปัจจุบัน ซึ่งทั้งสองเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสตรีในประเด็นต่างๆที่สังคมให้ความสนใจหรือเมื่อเกิดปัญหาขึ้นกับสตรีในสังคมแสดงให้เห็นถึงการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงในการให้ความสำคัญของผู้ที่จะส่งเสริมสภาพของสตรีให้สตรีสามารถดำเนินชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมอย่างปกติสุขและมีสิทธิเสรีภาพที่เท่าเทียมกับเพศชาย แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงเรื่องค่านิยมทางความคิดของคนไทยในเรื่องของความไม่เท่าเทียมกันของหญิงและชายจะยังคงอยู่ก็ตาม ถึงแม้กระนั้นการดำเนินการของมูลนิธิก็ยังให้ความช่วยเหลือและเป็นแหล่งความรู้เพื่อผู้หญิงตลอดเวลา 20 ปีที่ผ่านมา

3. สื่อเพื่อการรณรงค์และให้ความรู้แก่สตรี

การช่วยเหลือสตรีในเรื่องของการลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสังคมนั้นมูลนิธิผู้หญิงได้มีการผลิตสื่อเพื่อช่วยส่งเสริมในเรื่องนี้มากมายหลายชนิด ขึ้นอยู่กับการใช้งานในแต่ละโอกาสเพื่อให้เกิดการแพร่หลายของสื่อทั้งในส่วนของการรณรงค์ป้องกันและเมื่อเกิดเรื่องความรุนแรงขึ้นก็ยังมีสื่อที่จะช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงสามารถหาทางออกให้กับตนเองได้ จากการวิจัยพบว่าขั้นเริ่มแรกของการเข้ารับบริการของสตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงคือ ต้องรู้จักกับมูลนิธิเสียก่อนว่าทำงานช่วยเหลือทางด้านใดบ้าง โดยในอดีตนั้นการเริ่มโครงการศูนย์ข่าวผู้หญิงหรือมูลนิธิผู้หญิงในปัจจุบันนั้นได้มีการเผยแพร่ให้มูลนิธิเป็นที่รู้จักโดยผ่านสื่อหลายประเภทแต่ที่ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รู้จักโดยผ่านทางสื่อสติกเกอร์บนรถเมล์และรองลงมาคือหนังสือพิมพ์ จากทั้งสองสื่อพบว่าเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มประชาชนโดยส่วนใหญ่และเป็นการเริ่มกระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อสาธารณชนให้สังคมได้รู้จัก หลังจากนั้นมูลนิธิผู้หญิงได้เริ่มการจัดทำสื่อประเภทต่างๆเพื่อส่งเสริมสตรีในหลายด้านควบคู่ไปกับการพัฒนาในเรื่องของความเสมอภาคของสตรีไทย

การป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงในการดำเนินการมาตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมาพบว่าการดำเนินการให้บริการนั้นในตอนเริ่มต้นเป็นการดำเนินการบริการในเรื่องที่ในขณะนั้นสังคมยังไม่ได้ให้การยอมรับในองค์กรเนื่องมาจากการเข้าช่วยเหลือสตรีที่มีปัญหากับสามีนั้นสังคมมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ถึงแม้ว่าการให้ความช่วยเหลือนั้นเป็นการยินยอมของสตรีเองก็ตามเพราะถือว่าเรื่องสามีภรรยาเป็นเรื่องส่วนตัวสามารถพูดคุยตกลงกันได้ แต่ในบางกรณีที่ภรรยาไม่อาจจะหาทางออกให้กับตนเองได้และไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวที่ตนเองประสบให้กับผู้อื่นได้รับรู้อย่างชัดเจนก็อาจจะทำให้ผู้อื่นไม่เข้าใจในสภาพที่สตรีประสบอยู่ว่ารุนแรงและอันตรายมากน้อยขนาดไหน การทำงานของมูลนิธิผู้หญิง

ต้องทำงานให้ความช่วยเหลือไปพร้อมกับการดำเนินการณรงค์เพื่อให้สังคมได้รับรู้และได้เห็นความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมในเรื่องของความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีโดยผ่านกระบวนการสื่อสารในรูปแบบต่างๆหลายประการ อันได้แก่ การรณรงค์ในวันที่เกี่ยวข้องกับสตรีเพื่อให้เห็นความสำคัญของสตรี ไม่ว่าจะเป็นวันสตรีสากลหรือวันยุติความรุนแรงต่อสตรี รวมไปถึงการเผยแพร่ความสำคัญโดยให้หน่วยงานต่างๆทั้งรัฐบาลและเอกชน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญต่อปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อสตรี เช่น การจัดสัมมนาแล้วเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการสัมมนาและสิ่งที่สำคัญในการกระตุ้นในเรื่องความรุนแรงได้ดีที่สุดคือ การสื่อสารผ่านสื่อมวลชนเพราะสื่อมวลชนเป็นสื่อที่สามารถเผยแพร่ได้หลากหลายและเข้าถึงกลุ่มคนได้มากและในบางครั้งสื่อมวลชนยังเป็นกระแสหลักของสังคมอีกด้วย

สื่อเพื่อการณรงค์และให้ความรู้แก่สตรีของมูลนิธิผู้หญิงมีความหลากหลายของสื่อในการสื่อสารเพื่อความเหมาะสมในการใช้งาน โดยการใช้สื่อที่มีทั้งในส่วนของการรณรงค์และให้ความรู้หรือในบางสื่อก็มีทั้งการรณรงค์และให้ความรู้ร่วมอยู่ด้วยกัน โดยสื่อที่เกี่ยวข้องในเรื่องของความรุนแรงในครอบครัวโดยตรงนั้นมี 3 สื่อ คือ คู่มือความรุนแรงในครอบครัว , โปสเตอร์บ้านพักผู้หญิงและสื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัด โดยคู่มือความรุนแรงในครอบครัวเป็นการให้ความรู้แก่สตรีที่ประสบปัญหาเรื่องความรุนแรงได้เข้าใจว่าจะอะไรคือปัญหาความรุนแรงในครอบครัวและการแก้ไขปัญหาต่อสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดจนการให้ความรู้ในเรื่องของบุคคลที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความรุนแรงในครอบครัวในการให้ความช่วยเหลือสตรีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตในครอบครัว ซึ่งคู่มือปัญหาความรุนแรงในครอบครัวนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ได้ศึกษาเพราะมีความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปใช้ปฏิบัติได้จริงและเป็นการนำเสนอการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจริงจากการทำงานในโครงการบ้านพักผู้หญิงอีกด้วย

โปสเตอร์บ้านพักผู้หญิงเป็นการนำเสนอสื่อในการให้ความรู้แก่สตรีเพื่อการสร้างความรู้จักให้เกิดขึ้นต่อสตรีที่ได้ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่ต้องการหาที่พึ่งในความต้องการของที่พักชั่วคราวเพื่อหาหนทางแก้ไขปัญหาเป็นการนำสื่อมาใช้เพื่อสร้างความรู้จักในโครงการบ้านพักผู้หญิงในช่วงแรกของการเปิดบ้านพัก และสื่อสุดท้ายคือ สื่อเยาวชนหญิงในชุมชนแออัดเป็นหนึ่งในหนังสือของโครงการชุดหนังสือสำหรับผู้หญิง โดยมีการสอดแทรกเนื้อหาที่มีความหลากหลายและเรื่องความรุนแรงในครอบครัวก็เป็นเรื่องหนึ่งในสื่อด้วย เป็นการนำสื่อมาให้ผู้เข้าอบรมอาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจในเรื่องของปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดยเฉพาะการนำเยาวชนในชุมชนเข้ามาเป็นอาสาสมัครนั้นเป็นการสร้างค่านิยมใหม่ให้เกิดกับคนรุ่นใหม่ที่เข้าใจถึงปัญหาเรื่องความรุนแรงว่าเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำต่อสตรีและให้มองว่าปัญหาเรื่องความรุนแรงไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวของแต่ละบุคคลแต่เป็นปัญหาที่คน

ในชุมชนต้องช่วยกันดูแลและแก้ไขในการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวจากสามีของตนเป็นสื่อที่ทั้งให้ความรู้และรณรงค์แก่อาสาสมัครได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยในเรื่องของกระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวตั้งแต่ปี พ.ศ.2527-พ.ศ.2547 นั้นจากการวิจัยพบว่าสิ่งที่สำคัญขั้นแรกของการสื่อสารของมูลนิธิคือ เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงเอง เพราะการสื่อสารทุกวิถีทางที่เกิดขึ้นต้องผ่านการผลิตและทำการสื่อสารโดยเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิง และในส่วนที่สำคัญโดยเฉพาะคือ เรื่องของทัศนคติของผู้ที่ทำงานเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญมาก เนื่องมาจากการทำงานในมูลนิธิผู้หญิงแตกต่างจากการทำงานในองค์กรอื่นๆ เพราะเป็นองค์กรที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะด้าน โดยเฉพาะต้องเข้าไปเกี่ยวเนื่องกับความรู้สึกของบุคคลที่เข้าใช้บริการด้วย จึงทำให้ต้องมีการฝึกอบรมก่อนที่จะเข้าทำงานเพื่อให้ผู้ทำงานมีแนวทางและหลักการปฏิบัติงานที่ถูกต้อง

เมื่อศึกษาจากข้อมูลส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในส่วนของประวัติการทำงานที่มูลนิธิผู้หญิงพบว่า เจ้าหน้าที่บางคนไม่ได้จบการศึกษาทางด้านสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นงานโดยตรงของการศึกษาทางการทำงานมูลนิธิช่วยเหลือสตรีโดยตรง แต่เจ้าหน้าที่ทั้งหมดมีทัศนคติในเรื่องของการทำงานในองค์กรสตรีเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในการต้องการให้ความช่วยเหลือสตรีซึ่งเป็นทัศนคติตรงกับทำให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่เองว่า การทำงานในมูลนิธิผู้หญิงต้องไม่มีอคติในบางเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสตรี เพราะทัศนคติเปลี่ยนแปลงได้ยากถ้าเทียบกับผู้ที่ไม่มีความรู้หรือมีไม่เพียงพอยังสามารถที่จะสอนหรือปรับปรุงได้ง่ายกว่า ซึ่งสอดคล้องกับรักชนก ดันดิวัชโรทัย (2543: 110) ในส่วนของทัศนคติว่า ทัศนคติหรือเจตคติของสังคม ความเชื่อ ค่านิยม ที่มีอยู่ดั้งเดิมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ในชั่วเวลาเพียงข้ามคืน อีกทั้งยังสอดคล้องกับในเรื่องของทัศนคติของ ธิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ (2533:130) ว่า เรามีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไรบ้าง ทัศนคตินี้จะเป็นตัวกำหนดเราเอง รวมทั้งผลักดันให้เราแสดงความคิดเห็น และแสดงออกถึงความรู้สึกต่อสิ่งต่างๆ ออกมาด้วย จากความคิดเห็นในเรื่องทัศนคติดังกล่าวจึงทำให้เห็นว่า การให้ความสำคัญในเรื่องของทัศนคติในการเข้าทำงานของมูลนิธิเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการคัดเลือกบุคลากรที่เข้าทำงานของมูลนิธิผู้หญิง

กระบวนการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงโดยการผ่านสื่อที่น่าสนใจคือ สื่อสิ่งพิมพ์ โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ในส่วนของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงที่มีการจัดพิมพ์มานับเป็นเวลา 20 ปี

การผลิตนั้นเป็นการจัดทำและเรียบเรียงโดยเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงโดยแบ่งตามความรับผิดชอบของหน้าที่งานที่แต่ละคนรับผิดชอบ และการทำงานในแต่ละฉบับที่ดีพิมพ์นั้นมีการวางแผนงานก่อนแล้วว่าในจะมีการนำเรื่องใดลงในคอลัมน์ใดบ้าง หรือในส่วนของความเหมาะสมในการปรับปรุงเนื้อหาและคอลัมน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิงด้วย เช่น คอลัมน์จดป้ายบ้านพัก มีการเลิกคอลัมน์ไปเมื่อมีการปิดบ้านพักผู้หญิงและได้มีโครงการคำห้ำหั่นมาแทน ซึ่งการจัดการผลิตจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงมีขั้นตอนการทำงานเช่นเดียวกับทฤษฎีของสุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2546:118-121) กล่าวว่าการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ต้องมีการวางวัตถุประสงค์ของการวางแผนการผลิตสื่อ

การวางแผนการผลิตสื่อต้องมีการลำดับรายละเอียดในการกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ รวมทั้งการวางแผนการและคัดเลือกเนื้อหา โดยสิ่งที่สำคัญในการผลิตจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงคือการวางแผนงานสิ่งที่สำคัญที่ผู้จัดทำควรทำเพิ่มขึ้นคือ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเพื่อให้รู้ถึงความต้องการที่สมาชิกต้องการโดยตรง จากการใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงของผู้วิจัยพบว่าส่วนใหญ่ไม่ได้อ่านเนื้อหาของจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงทุกเรื่องแต่จะอ่านเพียงบางเรื่องเท่านั้น ความคิดเห็นนี้ยังมีการให้เหตุผลในเรื่องนี้ว่าจะอ่านเฉพาะในเรื่องที่ตนเองสนใจซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเนื้อหาจากข้อมูลส่วนบุคคลที่พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและเกษตรกรอีกทั้งมีที่อยู่อาศัยในต่างจังหวัด ส่วนในเรื่องของการศึกษานั้นส่วนใหญ่จบการศึกษาอยู่ในระดับไม่เกินมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทำให้อาจมองในเรื่องที่จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงนำเสนอในเรื่องของการสัมมนาทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในระดับสากลทำให้ความสนใจในเรื่องของการนำเสนอของจดหมายข่าวในบางเรื่องอาจลดลง นอกจากนี้การสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงยังได้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่นำจดหมายข่าวมาเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารระหว่างมูลนิธิผู้หญิงกับอาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกลุ่มสมาชิกองค์กรสตรีและกลุ่มเอกชนที่เป็น NGO ด้วยกันด้วย จึงทำให้ต้องมีการพัฒนาเนื้อหาในส่วนของวิชาการที่เพิ่มขึ้นด้วยจึงอาจสรุปได้ว่าเป็นที่มาของความสนใจในการอ่านเนื้อหาของสมาชิกจดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิงเพียงเรื่องที่น่าสนใจเท่านั้น

มูลนิธิผู้หญิงได้นำสื่อวีดิทัศน์มาใช้ในการสื่อสารเพื่อให้ความรู้เรื่องของการกระทำรุนแรงต่อสตรีแก่ผู้ที่สนใจในวีดิทัศน์เรื่อง “บ้านรัก” ซึ่งปัจจุบันส่วนใหญ่จะเลิกการใช้สื่อประเภทนี้แล้ว ยกเว้นแต่มีการแปลงสื่อจากวีดิทัศน์ลงแผ่นข้อมูลหรือที่เรียกว่า ซีดีรอม เพื่อสะดวกต่อการใช้งานที่ต้องเชื่อมโยงกับอุปกรณ์การฉายหรือการใช้ในเครื่องเล่นแผ่นซีดีที่เข้ามาแทนที่การใช้เครื่องฉายวีดิทัศน์ ในส่วนของเนื้อหาภายในวีดิทัศน์เรื่องบ้านรักนั้น เป็นการให้ข้อมูลเพื่อส่งเสริมในเรื่องของการช่วยเหลือสตรีโดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางออกและที่พักพิงชั่วคราวในบ้านพักผู้หญิงเมื่อ

เกิดปัญหาความรุนแรงในครอบครัวที่สตรีไม่สามารถหาทางออกให้กับตนเองได้ ซึ่งในปัจจุบันนั้น การดำเนินการในส่วนของบ้านพักผู้หญิงได้มีการหยุดโครงการในส่วนนี้ไปแล้ว วิถีทัศน์ชุดนี้จึงไม่สามารถนำมาใช้ในปัจจุบันเพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงการของมูลนิธิผู้หญิงเองจึงทำให้เกิดข้อจำกัดมากในการใช้สื่อแล้ว แต่ถ้าเมื่อวิเคราะห์ถึงการใช้งานของสื่อวิถีทัศน์เรื่อง “บ้านรัก” ในอดีตแล้วสิ่งที่น่าสนใจคือ การนำสื่อไปใช้ผสมผสานกับสื่อประเภทบุคคลในการบรรยาย ประกอบและสื่อการแสดงเหตุการณ์สมมุติที่มีร่วมกัน ทำให้การสื่อสารทั้งหมดเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้สื่ออย่างมากและยังให้ผู้เข้าร่วมสัมมนามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกิดขึ้นด้วยยิ่งทำให้การสื่อสารประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นและจากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงในการใช้สื่อแบบผสมผสานนี้พบว่าได้รับความสนใจจากผู้เข้าร่วมกลุ่มสัมมนามาก ซึ่งสอดคล้องกับกาญจนา แก้วเทพ (2542:177) ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสื่อ สื่อและบริบทของการสื่อสารตามหลักทฤษฎีของ Morley พบว่าขั้นตอนของการถอดรหัสสาร (Decoding) นั้นผู้ชมสามารถทำได้ถึง 3 แบบ คือ ถอดตามแบบผู้ที่ส่งใส่รหัสสารมาให้ (preferred) ถอดแบบต่อรอง คิดในอีกแบบหนึ่ง (negotiated) หรือแม้แต่คัดค้านเนื้อหา (oppositional) โดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 ตัวนั้นจะเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งจากการถอดรหัสนั้นมีการนำมาใช้ในกระบวนการเพื่อการสื่อสารในส่วนของการใช้วิถีทัศน์และการจับกลุ่มเพื่อการแสดงความคิดเห็นจึงทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพเพราะมีตัวแปรที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสาร สารและบริบทของการรับสารให้เกิดขึ้นได้

สิ่งที่น่าสนใจในเรื่องการใช้บริการของสตรีที่ได้รับความรุนแรงและการให้บริการของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงพบสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการสื่อสาร คือ สื่อบุคคล ผู้ที่ประสบปัญหาความรุนแรงให้เข้ารับการศึกษาที่มูลนิธิผู้หญิงโดยสื่อบุคคล โดยการแนะนำให้รู้จักกับมูลนิธิผู้หญิงจากคนที่รู้จักและสนิทสนมกับผู้ที่เผชิญปัญหาไม่ว่าความรู้จักนั้นจะอยู่ในฐานะใดก็ตาม เช่น เพื่อน พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนร่วมงานหรือแม้กระทั่งผู้ที่เคยประสบปัญหาเช่นเดียวกันกับที่กำลังประสบอยู่แม้จะไม่ได้รู้จักสนิทสนมกันมาก่อนก็ตาม นอกเหนือจากนี้สื่อบุคคลยังทำหน้าที่สำคัญในส่วนของการทำงานในพื้นที่ทำงานในโครงการของมูลนิธิผู้หญิงในต่างจังหวัดที่ต้องผ่านตัวกลางในพื้นที่ที่เป็นคนในพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของอาสาสมัครหรือองค์กรบริหารส่วนต่างๆของพื้นที่เป็นผู้เชื่อมต่อประสานงานให้กับมูลนิธิผู้หญิงกับกลุ่มเป้าหมายและมีส่วนช่วยอย่างมากในการทำงานของมูลนิธิผู้หญิง ซึ่งจากการทำงานของคนในพื้นที่ที่เป็นผู้ประสานงานให้กับมูลนิธิผู้หญิงนั้นสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องระบบการสื่อสารเพื่อชุมชนของกาญจนา แก้วเทพและคณะ (2542:163) พบว่าสำหรับเนื้อหาเฉพาะๆนั้นสื่อบุคคลจะทำหน้าที่ได้ดีกว่าสื่อมวลชน เพราะสื่อบุคคลเข้าถึงได้ง่ายและน่าเชื่อถือได้มากกว่า นอกจากนั้นสื่อบุคคลยังเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญที่สุด

ถึงแม้ว่าแหล่งข่าวแรกของข้อมูลอาจเป็นแหล่งข่าวอื่นก็ตามแต่ก็ยังแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมจากสื่อบุคคลด้วย ซึ่งเป็นแบบแผนการหาข้อมูลของกลุ่มคนชั้นล่างของสังคม

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับลักษณะของสื่อบุคคลที่เป็นสื่อที่สำคัญของเกคินี จุฑาวิจิตร (2542:110-112) ว่าปัจจัยที่สำคัญของการใช้สื่อบุคคลเนื่องมาจาก สื่อบุคคลมีอิทธิพลต่อการโน้มน้าวใจเพราะสื่อบุคคลในฐานะที่เป็นผู้ส่งสารเหล่านี้ มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของผู้รับสารเป้าหมาย โดยมีปัจจัยต่างๆอันได้แก่ 1. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) ความน่าเชื่อถือในที่นี้ คือ ระดับของความรู้สึกที่ผู้รับสารรู้สึกว่าผู้ส่งสารเป็นที่น่าไว้วางใจ (Trustworthy) และมีความสามารถ (Competent) 2. ความดึงดูดใจ (Attractiveness) ผู้ส่งสารที่มีความดึงดูดใจย่อมกระตุ้นให้ผู้รับสารเกิดความสนใจหรือพึงพอใจในการได้พบเห็นพูดคุย และ 3. ความคล้ายคลึง (Similarity) สื่อบุคคลหรือผู้ส่งสารที่มีความคล้ายคลึงกับผู้รับสารเป้าหมายในด้านต่างๆ เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ภาษา การแต่งกาย สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ฯลฯ จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยน ทัศนคติและความคิดเห็นของผู้รับสาร เพราะความคล้ายคลึงนี้เองจะทำให้เกิดความรู้สึกเข้าใจกัน เห็นอกเห็นใจกัน ชอบพอและไว้วางใจ จากการวิจัยดังกล่าวจึงสอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ของมูลนิธิผู้หญิงในเรื่องของความสำคัญของสื่อบุคคลในการสื่อสารอีกทั้งยังเป็นตัวกลางที่สำคัญของการปฏิบัติการในการลงพื้นที่ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงด้วย

การพัฒนาการของมูลนิธิผู้หญิงกับบริบททางสังคมนั้นพบว่าข้อจำกัดในเรื่องของการศึกษาวิจัยคือ ในส่วนของการนำเสนอข่าวผ่านสื่อมวลชนในการนำเสนอในส่วนการดำเนินการทางกิจกรรมความเคลื่อนไหวของมูลนิธิผู้หญิงนั้นไม่ได้มีเนื้อหาที่ครอบคลุมพอในการศึกษาในเรื่องนี้แม้สื่อมวลชนจะเป็นสื่อกลางที่ในดีในการสื่อสารเพื่อให้สาธารณชนได้รับรู้เรื่องราวความเคลื่อนไหวแต่ทางสื่อมวลชนจะนำเสนอเฉพาะในบางเรื่องที่มีกระแสสังคมให้ความสนใจเท่านั้น ซึ่งทำให้ได้เพียงข้อมูลบางส่วนของมูลนิธิผู้หญิงแต่ไม่ได้ความเป็นมูลนิธิผู้หญิงจริงๆที่จะนำไปทำการสื่อสาร ซึ่งทำให้กระบวนการสื่อสารในด้านอื่นๆที่มูลนิธิผู้หญิงจัดทำขึ้นอาจไม่ได้รับความสนใจหรือขาดการรับรู้ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเสียดายต่อการผลิตสื่อที่มีความหลากหลายในการช่วยเหลือสตรีและยังไม่สามารถที่จะทำการศึกษาเรื่องพัฒนาการของมูลนิธิผู้หญิงกับบริบททางสังคมอย่างเพียงพอ เพราะยังไม่ครอบคลุมในทุกด้านในการนำเสนอของสื่อมวลชนที่มีต่อการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงจากการสื่อสารทุกประเภท แต่จะได้เพียงในส่วนในเรื่องที่เกี่ยวกับสตรีที่เป็นกระแสความสนใจของสังคมเท่านั้น

สิ่งที่ส่งผลที่สำคัญอีกสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อสร้างความรู้จัก คือ ทางมูลนิธิผู้หญิงไม่ได้มีการติดต่อสื่อสารกับสื่อมวลชนโดยตรงในการประชาสัมพันธ์การดำเนินการของมูลนิธิ

ผู้หญิง ซึ่งการนำเสนอในการประชาสัมพันธ์นั้นมิได้เป็นการประชาสัมพันธ์เพื่อการสร้างชื่อเสียงให้กับองค์กรแต่ต้องการสื่อมวลชนทำหน้าที่ในการเป็นสื่อกลางของการสื่อสารให้องค์กรกับสตรีที่ได้รับความเดือดร้อนจริงๆ การประชาสัมพันธ์โดยผ่านสื่อมวลชนอาจมีข้อจำกัดหลายประการทั้งในส่วนของเงินทุนหรือการผลิตสื่อที่ต้องทำการผลิตโดยอาศัยผู้ที่มีความสามารถเฉพาะด้าน แต่สิ่งหนึ่งที่สามารถปรับเปลี่ยนการทำงานขององค์กรในการทำให้เข้าสู่สาธารณชนได้เพิ่มขึ้นคือ การเข้าเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรร่วมที่มีวัตถุประสงค์ร่วมในการดำเนินการที่ใกล้เคียงกันกับวัตถุประสงค์ของมูลนิธิที่จัดตั้งขึ้นจะทำให้การทำงานนั้นประสบความสำเร็จได้เพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของรักชนก ดันติวัชโรทัย (2543:106-107) ที่กล่าวในเรื่องขององค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนว่า องค์กรพัฒนาสตรีภาครัฐและเอกชน ต้องมีการประสานงานร่วมสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพ การสร้างความพร้อมในการจัดกิจกรรมการณรงค์ในด้านต่างๆที่มีความหลากหลายเพื่อให้องค์กรพัฒนาสตรีเป็นแกนหลักในการเสริมสร้างความเสมอภาคให้เกิดขึ้นในสังคมอย่างแท้จริง และถึงแม้ว่าทางมูลนิธิผู้หญิงจะได้เข้าร่วมกับองค์กรพัฒนาสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนอยู่แล้วแต่ความโดดเด่นในการสร้างความรู้จักมูลนิธิผู้หญิงมิได้เพิ่มขึ้น เนื่องมาจากต้องใช้ชื่อในนามของกลุ่มที่เข้าร่วมอยู่ เช่น กลุ่มเครือข่ายผู้หญิงกับรัฐธรรมนูญหรือแนวร่วมเพื่อความก้าวหน้าของผู้หญิง เป็นต้น จึงทำให้ความเข้าใจในเรื่องของการทำงานของมูลนิธิผู้หญิงอาจลดน้อยลงและช่องทางของการรับรู้เกี่ยวกับมูลนิธิผู้หญิงกับสาธารณชนก็ลดลงเช่นกัน

การเข้าสู่การประชาสัมพันธ์ให้กับสาธารณชนได้รับทราบถึงการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงมีอีกหนึ่งทางคือ เมื่อมีองค์กรอื่นที่มีการนำเสนอการทำงานที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับมูลนิธิผู้หญิงกำลังดำเนิน โครงการที่ใกล้เคียงกับโครงการนั้นอยู่ ให้ทำข่าวแจกให้กับสื่อมวลชนเพิ่มเติมในเนื้อหาและข้อเสนอแนะอื่นๆที่เป็นทางเลือกให้กับกลุ่มผู้ประสบปัญหาที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้เพิ่มขึ้นจากทางเลือกเดิมที่อาจมีจำกัด แต่การส่งข่าวในการประชาสัมพันธ์นั้นมิได้เป็นการกระทำเพื่ออาศัยชื่อเสียงขององค์กรอื่นแต่เป็นการประชาสัมพันธ์งานที่ทางมูลนิธิผู้หญิงดำเนินการ

กระบวนการสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว โดยการศึกษาจากสื่อของมูลนิธิผู้หญิงแล้วพบว่า การรณรงค์เรื่องความรุนแรงต่อสตรีมีมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ช่วงแรกของการเปิดของการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงโดยการเปิดบ้านพักผู้หญิงในปี พ.ศ.2528 จนในปัจจุบันยังมีการจัดตั้งกองทุนผู้หญิงของมูลนิธิผู้หญิงเพื่อช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัว แต่เมื่อศึกษาถึงการเข้าใช้บริการของสตรีของมูลนิธิผู้หญิงแล้วพบว่า การเข้าใช้บริการในประเด็นเรื่องของความรุนแรงมิได้ลดลงเพียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงในส่วนของ การเปิดเผยข้อมูลมากขึ้นเท่านั้นและได้รับการยอมรับจากสังคมว่าความรุนแรงที่เกิดขึ้นใน

ครอบครัวที่สตรีต้องเผชิญนั้นไม่ใช่เรื่องส่วนตัวอีกต่อไปแต่เป็นเรื่องของสังคมที่ต้องช่วยกันดูแล แก้ไขปัญหา แม้มูลนิธิผู้หญิงจะมีการเรียกร้องแก้ไขปัญหามาในเรื่องความรุนแรงต่อสตรีในส่วนของ การแก้ไขกฎหมายมาตรา 26 ที่ว่า “ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง ซึ่งมีใช้ภรรยา มีความผิดต้องรับ โทษ” ต้องการให้ตัดในข้อความที่ว่า “ซึ่งมีใช้ภรรยา” ออก เพื่อให้ผู้หญิงที่ไม่พร้อมมีเพศสัมพันธ์ กับสามีมีทางออก

แต่การแก้ไขกฎหมายนี้ยังไม่ได้รับความสนใจจนถึงปัจจุบันจึงทำให้ปัญหาเรื่องความรุนแรง ต่อภรรยาก็ยังปรากฏอยู่ ทำให้ผู้หญิงยังต้องเผชิญในเรื่องความรุนแรงเพราะขาดการคุ้มครอง ความปลอดภัยในการดำเนินชีวิตประจำวันจากกฎหมายที่สมควรได้รับ และทำให้การทำงานของ มูลนิธิยังไม่ได้มีความเคลื่อนไหวเท่าที่ควรมูลนิธิผู้หญิงต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหามาในการช่วยเหลือ สตรีเพราะจากการเรียกร้องในกรณีดังกล่าวยังไม่มีการเห็นความสำคัญของกฎหมายดังกล่าว หรือเรื่องที่เกิดขึ้นกับสตรีเป็นเรื่องที่ไม่เกิดขึ้นกับผู้ที่อำนาจของรัฐจึงขาดการดูแลว่าเป็นเรื่องไกล ตัวมิใช่เรื่องของตนจึงขาดความสนใจ การเป็นเช่นนี้การทำงานในการเรียกร้องกฎหมายดังกล่าวจึง ไม่มีผลใดๆเกิดขึ้นแม้จะมีการณรงค์อย่างต่อเนื่อง หรือปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการทำงานใน นามขององค์กรสตรี เช่นเดียวกับการวิจัยของรักชนก ดันดิวัชโรทัย (2543:110-111) ที่กล่าวว่า องค์กรสตรีไม่สามารถดำเนินการได้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นส่งผลมาจากกฎหมายปัจจุบันยังไม่มี ความเสมอภาคอย่างแท้จริง องค์กรพัฒนาสตรียังต้องทำงานหนักอีกมากเพื่อให้กฎหมายที่มีอยู่ ปรากฏจากการเลือกปฏิบัติทางเพศ รวมทั้งองค์กรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับทรัพยากรทั้งหลาย ยังไม่เปิด โอกาสให้ผู้หญิงพัฒนาตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างเท่าเทียมและที่สำคัญคือพรรค การเมืองส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องสตรีอย่างจริงจัง ซึ่งพรรคการเมืองต่าง ๆ นั้นจะ เป็นผู้ที่มีส่วนในการแก้ไขกฎหมายและหลักการต่างๆเพื่อการเลือกปฏิบัติต่อสตรีลดลง ซึ่ง เหตุผลทั้งหมดจึงเป็นปัญหาอย่างมากในการดำเนินการเพื่อการณรงค์เรื่องเรื่องเกี่ยวกับสตรีของ มูลนิธิผู้หญิง

ในการทำงานขององค์กรสตรีในการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงในการสร้างทัศนคติในเรื่อง ของเพศแล้วยังต้องมีส่วนที่สำคัญที่ต้องรณรงค์ควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเพื่อให้สตรีเท่า เทียมกับบุรุษในสังคมของไทยให้ถูกต้องด้วยนั่นคือ การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติในเรื่องของ ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องพรหมจรรย์ของสตรีเพื่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติในความต้องการของเพศชาย ในเรื่องของความสัมพันธ์ที่ขาดความรับผิดชอบ โดยการสื่อสารที่สำคัญที่จะทำให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงได้คือ การสื่อสารโดยผ่านสื่อมวลชน การนำเสนอข่าวในปัจจุบันนั้นมีการแทรกแซง สื่อโดยผู้ที่มีอำนาจทางธุรกิจที่สามารถกำหนดสื่อมวลชนได้จึงทำให้งานที่เกี่ยวกับสตรียังถูกจำกัด และถูกกีดกันอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับสัมมนาในหัวข้อเรื่องขบวนการสตรีไทยในศตวรรษที่ 21 (2543:37-38) ในการจัดสัมมนาของหลายองค์กรและมูลนิธิผู้หญิงว่า ข่าวสารบางส่วนนั้นได้

สร้างพฤติกรรมใหม่ในเรื่องของความเสมอภาคว่า “ชายทำได้หญิงก็ทำได้” โดยเฉพาะในส่วนของ การมีความสัมพันธ์โดยปราศจากความรักความผูกพันที่แท้จริงและหญิงก็สามารถปฏิบัติได้ เช่นเดียวกับชาย ซึ่งเป็นเรื่องตรงกันข้ามกับแนวคิดทิศทางในแผนพัฒนาสตรีที่มุ่งให้ชายประพฤติ ตนอย่างมีความรับผิดชอบที่คุณธรรมทางเพศ มีภรรยาเดียว ไม่สำส่อนทางเพศ เช่นเดียวกับที่ สังคมไทยคาดหวังต่อสตรีมาตั้งแต่โบราณกาลให้สตรีรักนวลสงวนตัว ซึ่งจะเป็นการพัฒนา ครอบครัวและสังคมโดยแท้ แต่เนื้อหาการนำเสนอยังสวนทางและทำลายสถาบันครอบครัวซึ่งเป็น สถาบันพื้นฐานให้แย่ลงไปอีก เช่น การมองในส่วนของบริโภคสารในเรื่องของละครในปัจจุบัน ยังมีการแสดงให้เห็นในส่วนของสามีภรรยาบ่อยแต่ยังได้รับการยอมรับจากสังคมหรือแม้แต่ใน เรื่องของพระเอกข่มขืนนางเอกก็ไม่ใช่เรื่องที่ผิดอีกต่อไป จากเรื่องในการพัฒนาสตรีข้างต้นจะต้อง มีการเคลื่อนไหวขององค์กรสตรีในการตรวจสอบและเข้าไปมีส่วนร่วมในการรณรงค์เรียกร้องหรือ ต่อต้านวิจารณ์สื่อในฐานะเป็นผู้ส่งสารแก่ผู้บริโภค หรือพบปะหารือกับสื่อมวลชนในการกำหนด แนวทางปฏิบัติร่วมกันที่จะส่งเสริมการพัฒนาสตรี ตามแนวทางที่พึงปฏิบัติทั้งนี้เพื่อให้สื่อมวลชน เข้าร่วมในการพัฒนาบทบาทและสถานภาพของสตรีด้วย

การนำสื่อของมูลนิธิผู้หญิงให้สตรีที่ประสบปัญหาในด้านต่างๆที่มาขอความช่วยเหลือจาก มูลนิธินำไปใช้ประกอบการแก้ไขปัญหาหรือเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตนั้นต้องอาศัยความ เข้าใจในส่วนของบริบททางสังคมประกอบการให้สื่อแก่สตรีที่เข้ารับบริการด้วยเพราะในสตรีบาง คนอาจมีความรู้สึกที่อ่อนไหวต่อเรื่องที่ประสบมาอีกทั้งยังมีในส่วนของความไม่เข้าใจของสังคม ในเรื่องของการใช้สื่อของมูลนิธิที่ให้การช่วยเหลือสตรี บางครั้งอาจเป็นเพราะสังคมก็มองว่าเป็น สัญลักษณ์ของผู้ที่ประสบปัญหาที่เป็นเรื่องที่สังคมไม่ให้การยอมรับและเหมือนตราบาปของสตรีผู้ นั้น จึงทำให้สตรีหลีกเลี่ยงที่จะพกพาสื่อหรือสนใจสื่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมูลนิธิในเรื่องที่ตนเอง ประสบเหตุอยู่และก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่สังคมยังไม่เข้าใจในเรื่องของการทำงานขององค์กรสตรีของ ไทยในการยอมรับองค์กรสตรีจึงส่งผลกระทบต่อการทำงานในด้านต่างๆขององค์กรตามมาด้วย

เรื่องความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับสตรีได้รับความสนใจในระดับนานาชาติโดยเฉพาะในเรื่อง ของการจัดตั้งปฏิญญาและแผนปฏิบัติการจากปักกิ่ง ซึ่งเป็นผลจากการประชุมสตรีโลก ครั้งที่ 4 ใน ปี 2538 ในหลักการสำคัญนี้เป็นส่วนหนึ่งของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเพศใน ทุกรูปแบบและเลิกใช้ความรุนแรงทุกรูปแบบต่อสตรีเพื่อลดการละเมิดสิทธิมนุษยชน มูลนิธิ ผู้หญิงได้นำแนวทางปฏิบัติจากแผนปฏิบัติการจากปักกิ่งมาทำการเผยแพร่และส่งเสริมในประเทศไทย แต่ยังไม่ได้รับความสนใจ คนไทยยังมองว่าเรื่องของสตรีเป็นอีกเรื่องที่ไม่มีความสำคัญเท่ากับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแม้จะมีองค์กรสตรีหลายองค์กรหรือมีการจัดตั้งพันธสัญญาในเรื่อง ความรุนแรงระดับโลกก็ตาม ก็ยังไม่ได้รับความสนใจจากผู้บริหารประเทศเท่าที่ควร ซึ่งเป็นการ

มองข้ามพื้นฐานของการดำเนินชีวิตประจำวันแต่จะมองแต่ค่าตัวเลขทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น หากลองมองย้อนดูจากอดีตสตรีไทยได้รับการจัดว่าเป็นประชาชนชั้นสอง รองจากผู้ชายที่จะต้องทำตามคำสั่งของผู้ชายเท่านั้น แม้ว่าผู้ชายจะอยู่ในฐานะพ่อ, สามี หรือเจ้านายก็ตาม จนปัจจุบันทัศนคติเรื่องเพศยังเป็นปัญหาของไทยอยู่จนไม่สามารถแก้ไขอะไรได้แม้โลกจะเข้าสู่การพัฒนาในยุคโลกาภิวัตน์ก็ตาม จากผลการวิจัยดังกล่าวพบว่าสอดคล้องกับการวิจัยของรักชนก ดันดิวัชโรทัย (2543:105) พบว่าแม้จะมีการนำปฏิกิริยาปกป้องและแผนปฏิบัติการเข้ามาเป็นนโยบายระดับนานาชาติที่ทุกประเทศต่างให้ความสนใจ โดยมีเป้าหมายร่วมกันให้สตรีทั่วโลกมีความก้าวหน้าเป็นประเด็นสำคัญแต่ในทางปฏิบัติองค์กรสตรีทั้งภาครัฐและเอกชนยังไม่สามารถกระทำให้ลุล่วงได้ เป็นเพียงการสะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของนานาชาติที่จะบรรลุความเสมอภาคการพัฒนาและสันติภาพสำหรับสตรีทุกคนทุกหนแห่งเท่านั้น ซึ่งผลการวิจัยที่ออกมาในการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงต่อการเรียกร้องจึงไม่ได้รับผลตอบรับจากผู้บริหารในระดับประเทศเท่าที่ควร ในส่วนของความไม่เสมอภาคระหว่างเพศที่เกิดขึ้นในสังคมไทยนั้นสอดคล้องกับวิลาสินี พนานครทรัพย์ (2545:103) ในเรื่องของแนวคิดเรื่องสตรีนิยมที่มีต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงที่มองว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงภายในชีวิตคู่ นั้น เกิดจากความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ ซึ่งความไม่เท่าเทียมกันนี้ครอบคลุมอยู่ในทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะในครอบครัวเท่านั้น และกลไกการครอบงำดังกล่าวไม่ได้เป็นการสร้างความยินยอมหรือคล้อยตามโดยอาศัยกำลังบังคับ แต่เป็นการครอบงำที่อาศัยอยู่ในรูปแบบของการซึมซับมากกว่า ผู้หญิงจึงยอมรับอุดมการณ์ต่างๆของสังคมชายเป็นใหญ่เข้ามาโดยไม่รู้ตัว และเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่ทำให้ผู้หญิงยังคงอยู่ในความรุนแรงต่อไป

การแก้ปัญหาความรุนแรงที่สตรีได้รับจากครอบครัวที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาที่นานาชาติให้ความสนใจสิ่งที่จะสามารถแก้ไขปัญหานี้ในระยะยาวได้ดี ควรที่จะมีการปรับเปลี่ยนระบบของโครงสร้างทางสังคมในเรื่องของการเลือกปฏิบัติทางเพศและการปรับเปลี่ยนทัศนคติที่มีต่อเพศหญิงให้เท่าเทียมกับชาย โดยให้ความสำคัญของผู้หญิงทุกคนเป็นเช่นเดียวกับแม่ของตน เพราะคงไม่มีผู้ชายคนไหนที่คิดจะทำร้ายแม่ของตัวเองเพราะแม่เป็นคนที่มียุคุณและให้ชีวิตตน ถ้ามีการปรับเปลี่ยนทัศนคติได้ดังนี้แล้วจะทำให้การมองผู้หญิงว่าเป็นเพศที่ต้องรองรับความต้องการของผู้ชายทุกอย่างจะเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยมองว่าเพศหญิงนั้นเท่าเทียมกับเพศชาย

จากข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้สิ่งที่สำคัญต่อการสื่อสารในการป้องกันและแก้ไขของสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวของมูลนิธิผู้หญิงพบว่า หากต้องการให้ความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นต่อสตรียุคนี้จะต้องมีการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น โดยต้องใช้หลักวิธีการในการช่วยเหลือตนเองให้พ้นจากการถูกทำร้ายคือ การปฏิเสธที่จะยอมรับความรุนแรงที่เกิดขึ้นจากสามี

ตั้งแต่ในครั้งแรกของการถูกระทำรุนแรง เพื่อเป็นการตอบโต้ให้อีกฝ่ายได้ทราบว่าไม่สามารถที่จะกระทำความรุนแรงกับเราได้และจะไม่มีมีการถูกระทำรุนแรงครั้งต่อมา และเมื่อมีปัญหาถูกระทำรุนแรงแล้วต้องรู้จักการแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบและแนวทางที่ถูกต้องทั้งในส่วนของการจัดหาหลักฐานของการถูกรำยโดยการเข้าแจ้งความเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหรือหาที่พักชั่วคราวในการคิดทบทวนในเรื่องที่เกิดขึ้นและอาจกลับมาใช้ชีวิตคู่กับสามี นอกจากนี้ได้มีการเตรียมตัวให้พร้อมทั้งในส่วนของจิตใจและเอกสารที่สำคัญต่อการติดต่อกับราชการแต่การตัดสินใจทั้งหมดต้องมาจากความสมัครใจของสตรีเอง หรือในบางคนยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้แต่ได้กระทำการบางสิ่งที่เกิดจากความไม่ตั้งใจโดยการทำร้ายสามีจนทำให้สามีเสียชีวิตแต่การทำร้ายสามีของเธอโดยไม่ได้ตั้งใจก็อาจทำให้สามีถึงขั้นเสียชีวิต ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวสอดคล้องกับวลานิ พนานครทรัพย์ (2545:105) ในประเด็นการจัดการปัญหาของผู้หญิงเมื่อเกิดการทำร้ายขึ้นว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงมีลักษณะของการเกิดซ้ำแล้วซ้ำอีก เมื่อเกิดความรุนแรงในครั้งแรกผู้หญิงไม่ได้ยุติการทำร้ายทันทีแต่ผู้หญิงจะพยายามประคับประคองชีวิตคู่ด้วยเหตุผลต่างๆ ในขั้นต้นผู้หญิงพยายามจะหาวิธีการต่างๆ เพื่อให้เธอสามารถยุติความรุนแรงโดยยังคงรักษาความเป็นครอบครัวเอาไว้ได้ เป็นเรื่องยากที่จะคาดเดาว่าในท้ายที่สุดแล้วทางออกของปัญหาของผู้หญิงแต่ละคนจะเป็นอย่างไร ผู้หญิงบางคนอาจยุติความสัมพันธ์กับสามีได้ในช่วงเวลาหนึ่ง แต่เมื่อเวลาผ่านไปเธออาจย้อนกลับไปใช้ชีวิตกับเขาอีกครั้ง หรือแม้แต่ผู้หญิงที่ยังทนอยู่ในความสัมพันธ์ท้ายที่สุดแล้วหาทางออกของปัญหาอาจจะเป็นการหย่าร้าง การฆ่าสามีหรือแม้แต่การจบชีวิตของตนเอง สิ่งที่ผู้หญิงต้องการมากที่สุดเมื่อประสบปัญหาถูกสามีทำร้าย คือ การมีที่พักที่ปลอดภัย เพื่อมีเวลาคิดทบทวนกับปัญหาที่เกิดขึ้น การแยกออกมาระยะหนึ่งทำให้ผู้หญิงสามารถคิดและจัดการปัญหาได้ดีขึ้น

ซึ่งจากงานวิจัยดังกล่าวนี้ยังสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงในเรื่องของสตรีที่ขอเข้ารับบริการเนื่องมาจากได้รับความรุนแรงจากสามี โดยผู้หญิงทนอยู่กับสามีจนกระทั่งลูกเรียนจบและมีงานทำแล้ว ในขณะที่ตนเองก็เตรียมตัวในการหาหลักฐานในการหย่าร้างและมีการเก็บเบอร์โทรศัพท์ของมูลนิธิผู้หญิงไว้เมื่อถึงวันที่ต้องการจะหย่าร้างจะมาขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิผู้หญิง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทางสังคม

- 1.1 เมื่อสตรีต้องเผชิญกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สิ่งที่น่าพึงกระทำคือ การหาทางออกให้กับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้สติในการแก้ไขปัญหาและถ้าไม่สามารถที่จะหาทางออกให้กับตนเองได้ควรขอคำแนะนำจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือเกี่ยวกับสตรีโดยตรงและหน่วยงานที่ไปขอใช้บริการนั้นควรมีประสิทธิภาพการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวโดยตรงจึงจะสามารถช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง
- 1.2 มูลนิธิผู้หญิงควรมีการนำเสนอสื่อชนิดต่างๆที่ผลิตโดยมูลนิธิผู้หญิงเพิ่มขึ้นและให้มีความหลากหลายในช่องทางของการสื่อสารเพื่อการเผยแพร่สื่อ เช่น การนำเสนอโดยผ่านสื่อมวลชน หรือการส่งสื่อชนิดต่างๆไปยังสถาบันหรือองค์กรของรัฐที่คาดว่าจะสามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนและกลุ่มเป้าหมายได้มาก เช่น ห้องสมุดประจำจังหวัด , ห้องสมุดประจำหมู่บ้าน , สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่ให้บริการทางด้านสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น
- 1.3 มูลนิธิผู้หญิงควรเพิ่มการทำงานกับสื่อประเภทบุคคลให้มากขึ้น โดยเฉพาะการทำงานในการเพิ่มศักยภาพให้กับอาสาสมัครของมูลนิธิผู้หญิงในแต่ละพื้นที่และขยายการเข้าเป็นอาสาสมัครในแต่ละพื้นที่ให้เพิ่มขึ้นด้วย เพราะการทำงานของสื่อบุคคลในพื้นที่ที่มีความสามารถต่อการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่และมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จสูงในการสื่อสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในการทำงานของมูลนิธิผู้หญิง
- 1.4 การรณรงค์ในด้านกฎหมายเกี่ยวกับสตรีและครอบครัวขององค์กรสตรี ควรมีการกระตุ้นเตือนในเรื่องของการแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมกับสิทธิเสรีภาพของสตรี และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงแล้วควรมีการตรวจสอบว่ากฎหมายหรือข้อบังคับนั้นในทางปฏิบัติสามารถใช้ได้จริงและเป็นผลในการช่วยเหลือสตรีที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมได้จริงหรือไม่

2. ข้อเสนอแนะทางวิชาการ

- 2.1 การวิจัยเรื่องการสื่อสารของมูลนิธิผู้หญิงยังขาดในส่วนของการทำงานในการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง ซึ่งผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไปอนาคตควรเพิ่มในส่วนของการวิจัยในการลงพื้นที่เพิ่ม เพราะการลงพื้นที่เข้าพบกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรงทำให้ได้เห็นถึงการสื่อสารที่เกิดขึ้นจริงทั้งในส่วนของขั้นตอนกระบวนการทำงานและปัญหาอุปสรรคที่พบในการทำงานเกี่ยวกับการสื่อสารที่แท้จริง
- 2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการสื่อสารระหว่างองค์กรสตรีที่มีการทำงานและวัตถุประสงค์ใกล้เคียงกัน และการศึกษาการสื่อสารของการทำงานร่วมกันของแต่ละองค์กรสตรีที่มีเป้าหมายเพื่อการดำเนินการเฉพาะเรื่องเหมือนกันเพื่อศึกษาการสื่อสารขององค์กรสตรีแต่ละองค์กรที่เหมาะสมกับการสื่อสารกับสตรีที่มาขอใช้บริการเมื่อประสบปัญหา
- 2.3 แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสตรีในเรื่องของการเผชิญความรุนแรงในครอบครัวยังมีน้อยโดยเฉพาะที่เป็นภาษาไทยและการศึกษาทางด้านการวิจัยเกี่ยวกับสตรีที่ได้รับความรุนแรงในครอบครัวโดยตรงยังมีไม่มากและไม่ครอบคลุมประชากรทั้งหมดของประเทศจึงทำให้ได้ผลการวิจัยแค่บางส่วนของประชากรที่มีทั้งหมด จึงควรส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านความรุนแรงในครอบครัวและการสร้างแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มขึ้นด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤตยา อาชวนิจกุล. 2543. ผู้หญิงกับสุขภาพ : พันธกิจสำคัญในการพัฒนาสังคมและระบบสาธารณสุข. รายงานวิจัยเสนอต่อสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.
- กฤตยา อาชวนิจกุลและคณะ. 2546. ความรุนแรงในชีวิตคู่กับสุขภาพผู้หญิง. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กองวางแผนครอบครัวและประชากร กรมอนามัยและสถาปประชากร. 2543. ความเสมอภาคทางเพศทางออกอยู่ที่ไหน. รายงานการสัมมนาโครงการรณรงค์เพื่อสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์.
- กอบกุล อิงคุทานนท์. 2537. ผู้หญิงกับอำนาจที่แปรเปลี่ยน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.
- กาญจนา แก้วเทพ. มปป. การสื่อสารเพื่อชุมชน : แนวคิดเบื้องต้น.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2542. การวิเคราะห์สื่อ : แนวคิดและเทคนิค. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพและคณะ. 2542. ระบบการสื่อสารเพื่อชุมชน. รายงานผลการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).
- เกศินี จุฑาวิจิตร. 2542. การสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- จิตติมา ภาณุเตชะและคณะ. 2546. รายงานสถานการณ์ความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อมวลชนในรอบปี พ.ศ. 2545. มุขนิธิสร้างความเข้าใจเรื่องสุขภาพผู้หญิง.
- ชมพูนุช บุรณสัมฤทธิ์. 2544. การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตสาธารณะในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดุสิต.
- ชนัญชี กังคานนท์. 2543. สื่อสิ่งพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : แผนกตำราและการสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ณรงค์ สมพงษ์. 2543. สื่อสารมวลชนเพื่องานส่งเสริม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์. 2533. การสื่อสารระหว่างบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ฉมฉาน.
- บุศรินทร์ คล่องพยาบาล. 2542. ความรุนแรงในครอบครัว : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปัญชสิ โขติคุณ. 2541. การใช้ความรุนแรงต่อคู่สมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปิยวรรณ หอมถวิล. 2541. การใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพื่องานโฆษณาประชาสัมพันธ์และด้านการตลาด

ขององค์กรธุรกิจ. วิทยาลัยปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
บัณฑิตวิทยาลัยวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พงษ์ระพี เตชพาหพงษ์. 2543. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Office 97 Visual Guide.
กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

พรรณพิมล หล่อตระกูล. 2547. รณรงค์ Less Drinking Less Violence หรือ เลิกเหล้า : ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก. รณรงค์ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก : มูลนิธิเพื่อนหญิงและ
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2533. การสำรวจเบื้องต้นของสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวใน
กรุงเทพมหานคร . รายงานการวิจัย . เอกสารประกอบการสัมมนาปัญหาความรุนแรงใน
ครอบครัว.

ภัทรพร ประทุมฝาง. 2546. อ้อมโนทัศน์และกระบวนการสื่อสารของสตรีผู้ถูกระทำรุนแรงที่เข้า
รับการช่วยเหลือ ณ บ้านพักฉุกเฉิน สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี. วิทยาลัยปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษาและสื่อสารการแสดง
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มูลนิธิผู้หญิง. 2543. ขบวนการผู้หญิงไทยในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. 2541. 25 พฤศจิกายน วันยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง. กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. 2545. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 ตุลาคม-ธันวาคม 2528.
กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. 2545. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 2530. กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. 2545. จดหมายข่าวศูนย์ข่าวผู้หญิง ฉบับพิเศษ ปีที่ 18 มีนาคม 2545. กรุงเทพฯ :
มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. 2546. ทศวรรษการประชุมระดับโลกว่าด้วยสิทธิสตรี ณ กรุงเวียนนากับความรุนแรง
ต่อผู้หญิง. กรุงเทพฯ : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. มปป. บ้านรัก วิถีทัศน์. มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. รายงานการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2531

มูลนิธิผู้หญิง. รายงานการดำเนินงานของมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2532

มูลนิธิผู้หญิง. 2548. รายงานสถานการณ์และประเด็นท้าทายของความรุนแรงต่อผู้หญิง 19
พฤศจิกายน 2547.

มูลนิธิผู้หญิง. เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2533

มูลนิธิผู้หญิง. เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2534

- มูลนิธิผู้หญิง. เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2535
- มูลนิธิผู้หญิง. เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2536
- มูลนิธิผู้หญิง. เอกสารประกอบการประชุมกรรมการมูลนิธิผู้หญิง ประจำปี 2538
- มูลนิธิผู้หญิง. 2537. เอกสารประกอบการสัมมนาเจ้าหน้าที่โครงการทักทอชีวิตใหม่ มูลนิธิผู้หญิง.
รศนา ไคร์ครวญ. 2545. การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาที่ส่งเสริมความก้าวหน้าของสตรีตาม
ปฏิญญา ปักกิ่งในนิตยสารสตรี 6 ชื่อฉบับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสาร
สื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รักษน ดันดีวัชโรทัย. 2543. องค์กรพัฒนาสตรี : การรณรงค์เพื่อความเสมอภาคในการมีส่วนร่วม
พัฒนาสังคมและการเมือง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
เกษมบัณฑิต.
- เริงฤดี ปราการระนันท์. 2544. การเปิดรับนิตยสารผู้หญิงที่มีเนื้อหาเรื่องเพศ กับความสัมพันธ์
ระหว่างสถานภาพการเป็นสตรีวัยรุ่นและสตรีวัยทำงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาวารสารสนเทศ บัณฑิตวิทยาลัยวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาสณี พนานครทรัพย์. 2545. ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่ : เสียงของผู้หญิง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วันทนี วาสิกะสินและสุนีย์ เหมะประสิทธิ์. 2541. สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง.
พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แววรุ่ง นาวานุกนิม. 2544. ความรุนแรงต่อภรรยา : ข้อเท็จจริงจากผู้ถูกระงับทำทารุณเปรียบเทียบกับ
ผู้กระทำทารุณ และทรงสนับจากชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิจัย
ประชากรและสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. 2546. การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือสวนสุนันทา.
- สุวรรณ จารุทัศน์. 2544. มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองและป้องกันหญิงที่ถูกสามีทำร้าย :
ศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสนาะ ดิยาว. 2537. การสื่อสารในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 9 มีนาคม 2547 : 16.
- หนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 18 พฤษภาคม 2547 : 13.
- อัจฉรา สกุนตนิม. 2541. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการทำร้ายคู่สมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อภิสร่า ปังเร็ว. 2544. ความเคลื่อนไหวขององค์กรสตรี และข่าวความรุนแรงต่อสตรีในหนังสือ

พิมพ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กฤษณา ราชเนตร. 14 มีนาคม 2548. เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริการสังคมมูลนิธิผู้หญิง. สัมภาษณ์.

ช่อทิพย์ ชัยชาญ. 14 มีนาคม 2548. ผู้จัดการมูลนิธิผู้หญิง. สัมภาษณ์.

มัทนา เขตมี. 25 กุมภาพันธ์ 2548. เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูลมูลนิธิผู้หญิง. สัมภาษณ์.

วรรษยา เกื้อนุ่น. 14 มีนาคม 2548. เจ้าหน้าที่ฝ่ายชุมชนมูลนิธิผู้หญิง. สัมภาษณ์.

อุษา เลิศศรีสันต์. 8 มีนาคม 2548. ผู้อำนวยการมูลนิธิผู้หญิง. สัมภาษณ์.

มูลนิธิผู้หญิง. 2532. บ้านรัก. วิกิพีเดีย : มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. (21 March 2005). แนะนำมูลนิธิผู้หญิง Microsoft Powerpoint [Computer program].

: มูลนิธิผู้หญิง.

มูลนิธิผู้หญิง. (21 March 2005). Rape2 Microsoft Powerpoint [Computer program] : มูลนิธิผู้หญิง

มูลนิธิผู้หญิง. (2004). www.womenthai.org . [Online] : มูลนิธิผู้หญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่มูลนิธิ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ

ตำแหน่ง

อายุ

การศึกษา

ประวัติการทำงาน (เริ่มเข้าสู่การทำงานที่มูลนิธิผู้หญิงได้อย่างไร)

บทสัมภาษณ์ ตอนที่ 1 (การทำงานขององค์กรสตรี)

1. จำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของมูลนิธิผู้หญิงและหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละแผนก รวมถึงที่มาของการเข้าทำงาน
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการทำงานในองค์กรสตรีที่ให้การช่วยเหลือสตรี
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวทั้งในอดีตและปัจจุบัน มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อแนวโน้มในอนาคตที่มีต่อสตรีที่ต้องประสบกับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว
5. มูลนิธิผู้หญิงมีกิจกรรมใดช่วยในการส่งเสริมการยุติความรุนแรงในครอบครัว
6. มีอุปสรรคในการทำงานในองค์กรสตรีบ้างหรือไม่อย่างไร ทั้งในเรื่องของบุคลากรที่เข้าทำงานขององค์กรและการดำเนินงานของมูลนิธิในโครงการต่างๆ
7. มีอุปสรรคในการทำงานกับองค์กรอื่นที่ต้องเกี่ยวข้องหรือไม่อย่างไร
8. การทำกิจกรรมของมูลนิธิส่วนใหญ่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับชาวบ้านซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก มีวิธีการเริ่มทำการสื่อสารเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างไร
9. ได้รับความร่วมมือจากการทำกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายมากน้อยแค่ไหน วัดได้จากอะไร
10. การวางแผนนโยบายการทำงานในแต่ละปีขององค์กรท่าน ได้ยึดหลักใดในการวางแผนงานและปฏิบัติงาน
11. มีการดำเนินการในการตรวจสอบการทำงานของมูลนิธิเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนงานที่ตั้งไว้ในแต่ละปีอย่างไร

บทสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 (การสื่อสารของเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิงที่มีต่อสตรีที่เข้าใช้บริการ)

1. ต้องมีการเข้าอบรมก่อนการทำงานที่มูลนิธิก่อนที่จะเริ่มงานให้ความช่วยเหลือผู้เข้ารับบริการก่อนหรือไม่อย่างไร
2. มีการเริ่มต้นการสื่อสารต่อสตรีที่มาขอรับคำปรึกษา / เข้ารับการบริการอย่างไร
3. มูลนิธิมีการติดตามผลหลังการให้ความช่วยเหลือสตรีหรือไม่ อย่างไร
4. มีการสื่อสารต่อสาธารณะชนอย่างไรในการทำให้มูลนิธิเป็นที่รู้จัก การจัดกิจกรรมของมูลนิธิเป็นส่วนหนึ่งหรือไม่ของการรู้จักมูลนิธิ
5. สตรีที่เข้ารับบริการจากมูลนิธิได้รู้จักมูลนิธิจากสื่อประเภทบุคคลบ้างหรือไม่ (เช่น ผู้เคยเข้าใช้บริการ)
6. มีสื่อมวลชนใดหรือไม่ที่ติดต่อกับมูลนิธิเพื่อประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลและการทำงานและการจัดกิจกรรมต่างๆของมูลนิธิ หรือสื่อมวลชนที่มูลนิธิได้ส่งข่าวต่อเพื่อการประชาสัมพันธ์
7. ขั้นตอนการจัดทำสื่อชนิดต่างๆของมูลนิธิ เป็นอย่างไรบ้าง และมีความแตกต่างกันอย่างไรในการผลิตสื่อแต่ละชนิด
 - สื่อสิ่งพิมพ์
 - จดหมายข่าว , หนังสือเล่ม , ไดอารี่ , VOICE OF THAI WOMEN , รายงานการสัมมนา และสื่อเฉพาะกิจ(โปสเตอร์ , แผ่นพับ , สติกเกอร์)
 - สื่ออิเล็กทรอนิกส์
 - WEB SITE , POWER POINT
 - สื่อวีดิทัศน์ เรื่อง บ้านรัก
8. พบอุปสรรคต่อการผลิตสื่อแต่ละประเภทอย่างไรบ้างหรือไม่
9. ผลการตอบรับจากผู้รับสื่อเป็นเช่นไร
10. แนวโน้มของการผลิตสื่อประเภทต่างๆในอนาคตเป็นไปในทิศทางใด

คำถามสัมภาษณ์สตรีที่เข้ารับบริการ

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ (นามสมมุติ)

อายุ

การศึกษา

อาชีพ

บทสัมภาษณ์ (การสื่อสารของสตรีที่เข้าใช้บริการที่มีต่อเจ้าหน้าที่มูลนิธิผู้หญิง)

1. ท่านรู้จักมูลนิธิผู้หญิงกับมูลนิธิผู้หญิงได้อย่างไร มีคนแนะนำ, จากสื่ออื่นๆ
2. การเข้ามาติดต่อเพื่อปรึกษาของท่านเริ่มโดยช่องทางสื่อสารใด โทรศัพท์, มาพบที่มูลนิธิ
3. การสื่อสารของท่านกับเจ้าหน้าที่มีปัญหาในการสื่อสาร เรื่องใดบ้างหรือไม่
4. ท่านเคยได้รับรู้เกี่ยวกับสื่อประเภทต่างๆของมูลนิธิบ้างหรือไม่ ถ้ามี คืออะไร แล้วได้นำสื่อเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ด้านใดหรือไม่ และมีความคิดเห็นอย่างไรต่อสื่อที่ท่านเคยอ่าน
5. เจ้าหน้าที่มีสื่อประเภทใดหรือไม่ที่นำมาช่วยท่านในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น
6. เจ้าหน้าที่มีวิธีการแนะนำเพื่อการแก้ปัญหของท่านหรือไม่อย่างไร ถ้ามี ได้นำคำแนะนำนั้นไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันหรือไม่
7. มีการติดตามการให้ความช่วยเหลือท่านหลังจากเข้ารับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่มูลนิธิหรือไม่ อย่างไร
8. ท่านได้แนะนำมูลนิธิผู้หญิงให้กับคนอื่นๆได้รู้จักบ้างหรือไม่
9. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการดำเนินการของมูลนิธิผู้หญิงในการสื่อสารเพื่อการช่วยเหลือสตรี
10. ท่านต้องการให้มูลนิธิผู้หญิงเพิ่มเติมในส่วนใดบ้างที่เกี่ยวกับการสื่อสารของมูลนิธิต่อผู้ที่เข้าใช้บริการ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิรมล บางพระ เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2524 สำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาการจัดการ โปรรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุโทรทัศน์ เข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาวาริชทยา ภาควิชาวาริชทยาและสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ.2546 และสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2548

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย